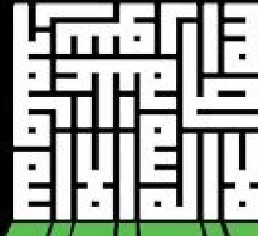

AHMED HULÛSİ

İNSAN VE DİN

AHMED HULÛSİ

"B" Sırrıyla İNSAN ve DİN

www.ahmedhulusi.org

KAPAK HAKKINDA

Ön kapak zeminindeki siyah renk karanlığı ve bilgisizliği, üzerindeki harflerin beyaz rengi ise aydınlığı ve bilgiyi temsil eder.

Kapakta yer alan amblem, Kûfi hat sanatı ile yazılmış olan "Lâ ilâhe illâ Allâh; Muhammed Rasûlullâh" cümlesidir ve bu “tanrılık kavramı yoktur, yalnızca Allâh adıyla işaret edilen vardır; Muhammed (aleyhisselâm) bu anlayışın Rasûlü’dür” anlamını taşır.

Amblemin ön kapakta ve her şeyin üzerinde yer alması, Ahmed Hulûsi’nin bu anlayışı tüm eserlerinde ve hayatı boyunca her anlamda baş tacı yapmış olmasının sembolik ifadesidir.

Karanlıktan aydınlığa açılan Kelime-i Tevhid penceresinden Allâh Rasûlü’nün nûrunu temsil eden yeşil renkte yansıyan ışık, Ahmed Hulûsi’nin kaleminden, işaret ettiği konuda aydınlanmayı amaçlayan “kitap isminde” beyaz renkte somutlaşmıştır.

Allâh Rasûlü’nün nûruyla yayılan bilginin, onu değerlendirebilenlere sağladığı aydınlanma da kitap içeriğinin özetlendiği arka kapak zeminindeki beyaz renk ile ifade edilmiştir.

AHMED HULÛSİ

“B” Sırrıyla

İNSAN ve DİN

AHMED HULÛSİ

Yayın ve Dağıtım: KİTSAN

ISBN: 978-975-8833-19-1

1. Baskı: 2005
. Baskı: 2014

Kapak Tasarımı: Serdar Okan
Grafik Tasarım: Öznur Erman

Film, Baskı ve Cilt:
İKON Matbaacılık ve Yayıncılık San. Tic. Ltd. Şti.
Çobançeşme Cad. NO: 14
Kağıthane - İstanbul
Tel: 0212 3211193, Faks: 0212 2959334
info@ikonmatbaa.com
www.ikonmatbaa.com

KİTSAN KİTAP BASIM YAYIN DAĞITIM LTD. ŞTİ.
Divanyolu Cad. Ticarethane Sok. Tevfikkuşoğlu İşhanı
No:41/3, 34400 Cağaloğlu - İstanbul

Tel: 0212 5136769, Faks: 0212 5115144
www.kitsan.com

AHMED HULÛSİ

“B” Sırrıyla İNSAN ve DİN

www.ahmedhulusi.org

“Kur’ân ve insan ikiz kardeştir.”

Hz. Muhammed (aleyhisselâm)

“Kurân’ın sırrı Fâtiha’da; Fâtiha’nın sırrı B-ismillâh’ta; B-ismillâh’ın sırrı da ‘B’ harfindedir! Ben o ‘B’nin altındaki NOKTA’yım!”

Hz. Âli (kerremallâhu veche)

Bu kitabımı, bana huzurlu bir çalışma ortamı hazırlayıp;
Avrupa konferanslarını ve görüntülü sohbetleri yapmam için
beni zorlayan eşim Cemile Kamer'e ithaf ediyorum.
Allâh yaşamı boyunca onu hayırlara vesile kılıp, indîndeki değerlere göre yaşatsın.

Ahmed HULÛSİ

İÇİNDEKİLER

SUNU

2005 yılı başında **www.ahmedhulusi.org** adresindeki web sitemi yeniden faaliyete geçirdikten sonra, ara sıra da olsa bazı yeni bilgileri, kitap okurlarımızla paylaşmak istemiştim.

Keza **Expo Channel**'da yayınlanan Ramazan boyu yaptığımız sohbetlerin, izleyemeyenlere de ulaşabilmesi için böyle bir kitaba ihtiyaç duyuldu.

İşte bu sebeplerle yazılmış bulunan ve bugüne kadar kitaplarda yer almamış bazı metinleri, genel istek üzerine bir kitap hâlinde yayınlamak nasipmiş, ki karar verdik.

Yeni dönem yazıların ana karakteristiği; **"B"** harfinin işaret ettiği **"giz"**li anlam ışığında **Kur'ân-ı Kerîm** âyetlerinin anlamları üzerinde durulması...

Şahı Velâyet, **"ilmin kapısı"** Hz. Âli;

"Ben yürüyen Kurân'ım!" demiş...

"Kur'ân ve insan ikiz kardeştir" hadîs-î şerîfi ışığında...

İşte bu Zât diyor ki:

"Kurân'ın sırrı Fâtiha'da; Fâtiha'nın sırrı Bismillâh'da; Bismillâh'ın sırrı da 'B' harfindedir! Ben o 'B'nin altındaki

NOKTA'yım!"

Söylemin son cümlesini, konuyu yaşayanlara bırakarak; **"Kurân"ın sırrı "B" harfinde** olduğuna göre; **Kurân**'ı bu bakış ile değerlendirebilmek için, olayı yeni baştan değerlendirelim.

Şu gerçeği vurgulamaya çalışıyorum:

Kur'ân-ı Kerîm'i değerlendirmede iki türlü anlayış mevcuttur.

Birinci anlayış, **"B"** harfinin işaret ettiği sırrın *farkında olmayan veya olup da önemini kavrayamayanların anlayışıdır*.

İkinci anlayış ise, **Kur'ân-ı Kerîm'i "B" harfinin kapsadığı anlam ile değerlendirenlerdeki anlayıştır!**

İslâm Dini'ni kabul etmiş her insan, bu iki anlayıştan birindedir kesinlikle!

Birinci anlayıştakiler, **"Din"** olayını *tamamen şekilci ve materyalist bir bakışla* değerlendirirler. Bunlara göre, **"ALLÂH"** adıyla iman edilen tanrı **"*yukarıda*"**dır; her ne kadar lafta, her yerde hazır nazır, denilse de!

Namazda o ***tanrının huzuruna*** çıkılır! Ona tapınılır razı olması için! **Kurân**'da anlatılan her şey şekilci ve beş duyuya dayanan anlayış içinde değerlendirilip kabul edilir. Onların fıtrat ve yaratılışları bu işlevi yerine getirmek üzeredir çünkü!

İkinci anlayıştakiler ise, adını koymamış olsalar bile **"B" sırrına dayalı bir şekilde ALLÂH Rasûl'ünü kabul ve O'na iman etmişler**; ismi **"ALLÂH"** olanın Esmâ'sıyla, tüm algılanan ve algılanamayanların var olduğunu kabullenmişler; isimlerin ardındaki müsemmanın (isimlenenin) Esmâ olduğuna iman veya yakîn elde etmişlerdir. **Bu görüş de tüm ehlullâhın ve evliyaullâhın anlayışıdır.** Tasavvufa girmiş olanlara da hep bu anlayış idrak ettirilmeye çalışılır yavaş yavaş; hazmettirile hazmettirile...

Birinci görüştekiler her türlü hoşgörü ve sevecenlikten uzak bir şekilde, ***"zorlayıcı"*** ve ***"tahakküm edici"*** bakış açısıyla, **ALLÂH** adı ile düşündükleri ***yukarıdaki tanrı*** *ADINA* konuşma ve insanları yargılama, sorgulama, kendi düşüncelerini kabul etmeyenleri veya kendileri gibi giyinmeyenleri, görünmeyenleri ***"kâfir"*** ilan etme hakkını kendilerinde görürken...

İkinci görüştekiler ise insanlara daima sevgi ve gerçek hoşgörü ile yaklaşmışlar; onları içinde bulundukları şartlardan dolayı kınamamışlar, **<u>fâile değil fiile</u>** buğz etmişler; **Hakk**'ı tavsiye dip, kendilerine yapılanlara da sabırla yanaşmışlardır. Bunun getirisi olarak da **ALLÂH'a derûnlarına giden yoldan yakîn elde etmişler, her insanda da aynı hakikatin varlığını görerek**, onlara saygı duymuşlardır.

Açın okuyun bu yolda yazılmış sayısız eserleri...

Birinci anlayışta olanların eserlerini...

İkinci anlayışta olanların eserlerini...

İşte aradaki fark, **"B" sırrının** <u>açıldığı</u> anlayışlar ile *açılmadığı* anlayışlar arasındaki farktır.

<u>Herkes, bugün beraber olduğu anlayış ehliyle beraber olacaktır, ebeden!..</u>

Hepimize mübarek olsun anlayışı...

Her birimi kendine özgü bir işlevle **Yaratan**, ne güzel takdir eden ve kolaylaştırandır!..

Umarım biz de **"B" sırrına** ermiş olarak **Kur'ân-ı Kerîm**'i bu bakış ile yeni baştan ele alarak değerlendirebilenlerden oluruz.

AHMED HULÛSİ

29 Ekim 2005

1

KAYNAKTAN YARINA

Dünün değil, yarının seslenişine muhatap olmak, her kişinin değil nasipli kişinin takdiridir!..

Dündekilere dünü anlatmak için yaratılmış olanlar vardır. Böylece kulluklarını edâ ederler...

Bugünkülere dünü anlatmak için yaratılmış olanlar vardır! Onlar da bu görevlerini ifa ederek kulluklarını yerine getirirler...

Biz bu ikisinden de değiliz!

Biz, bugünküleri yarına taşımakla, kulluğumuzu edâ etmeye çalışan bir **ALLÂH** kuluyuz!..

Rasûlullâh kıyamete kadar geçerli olanı açıklamış ve bildirmiştir. Biz de kıyamete kadar geçerli olanın, yaşadığımız günden, yarınımıza dönük olanını, bildirildiği kadarıyla, paylaşmaya çalıştık bugüne kadar...

Hz. Âli'nin sözü de zaten bu doğrultuya işaret etmektedir ki biz de **Hz. Âli**'nin işaret ettiği doğrultuda bir gerçeğe hizmet etmeye çalıştık...

"Çocuklarınızı yaşadığınız güne değil, yaşayacakları güne göre yetiştiriniz!"

Evet biz, yıllarca yaptığımız çeşitli açıklamalarla, insanlığa **"*dün*"**ü değil, **dünde anlatılanın yarına dönük yüzünü** fark ettirmeye gayret ettik.

Bugün köy(!)ümüze çekildik! Meydanı, bugünküleri düne çekmeye çalışanlara boş bıraktık... Tâ ki **düşünebilen beyinler meydandakileri daha rahat değerlendirebilsinler...**

Bu yüzden de açıklanabilecek pek çok şeyi açıklamaktan vazgeçtik!..

Dünün hikâyeleriyle avunmaktan zevk alıp, yeni bilgilere kapalı olan; bilimsel değerlendirmeleri bilim kurgu kabul eden yaratılmışlara saygı duyduk... Dünyalarında mutlu olurlar inşâAllâh...

Biline ki ardımızdan hatıra olarak kalacak bu sitede sizlere ulaştırılanlar iyi değerlendirilirse, dünün tekrarlarından meydana gelen birikintilerden kurtulunup; **İSLÂM vadisinin engin okyanusuna** ulaşılacaktır.

Rasûlullâh (aleyhisselâm)'ın bildirdikleri, Dünya'da ne tür gelişmeler olursa olsun kıyamete kadar değişmez ve değerini korur! Bunun değerini fark edebilmek için, mutlaka, şimdi anlatmaya çalışacağımız bakış açısı hakkında da bilgi sahibi olunması gerekmektedir.

2

YENİDEN İSLÂM DİNİ'Nİ SORGULAMAK

1400 küsur yıl önce anlatılan ve **Hz. Âli** devri sonunda saltanatlarla örtülüp, ancak tasavvuf ile, mecaz, benzetme ve işaret yollu misallerle günümüze kadar ulaşan **"ALLÂH" ismi** ile işaret edilenin yaratmış olduğu **Sistem ve Düzen (SÜNNETULLÂH)**; ancak bugünün tüm ilmi ve teknolojik gelişmeleri incelenip, bu gelişmeler ışığı altında yeniden değerlendirilmek suretiyle, yeniden tüm insanlığı aydınlatan bir nûr hâlinde parlayabilir.

Bunu gerçekleştirebilene ne mutlu!..

Size bir misal vererek bu olayı fark ettirmeye çalışayım...

Televizyonun ne olduğunu, nasıl çalıştığını, yayının-dalgaların-vericinin görüntüyü ekrana taşıma teknolojisini bilen biri olarak, bir

anda bin sene öncesine ışınlansanız bir Afrika veya Uzakdoğu kabilesinin içine...

"*Mecbursunuz o kabileye televizyonu ve çalışma mekanizmasını anlatmaya*" denilse size... Düşünün bakalım nasıl anlatacaksınız?!.

Misallerle, benzetmelerle, sembollerle ve işaretle belki!..

Bulacağınız misaller, benzetmeler, semboller, bugünün realitesi olan bilim ve teknolojiyi, çalışan mekanizmayı ne kadar anlatacak? O misallerden yola çıkarak ne kadar algılayabileceksiniz TV teknolojisini?..

"*Daha ne anlatayım, aklınızı kullanın, üzerinde düşünün bu misallerin de, ne anlatmak istediğimi algılamaya çalışın*" demeyecek misiniz?

Kıyamet öncesine kadar geleceği, olacakları ve yaşanacakları çeşitli açıklamalarında anlatan **ALLÂH Rasûlü** de bugünün yaşantısındaki birçok şeyi görmüş ve bunları benzetmelerle, misallerle haber vermişti...

Bunlar, **Kur'ân-ı Kerîm**'de de yer almıştı; ama semboller, mecazlar ve misallerle! Sonra da deniyordu ki o kıyamete kadar geçerli **muhteşem Kitap'ta;**

"Andolsun ki şu <u>Kurân'da insanlar için her türlü misali kullandık...</u> Belki tezekkür ederler (unutmuş oldukları hakikatlerini hatırlayıp) **<u>üzerinde derin düşünürler</u> diye!"** (39.Zümer: 27)

Dikkat!

Yukarıda anlattığım misaldeki üzere...

Misal ve sembollerden yola çıkarak ASLA GERÇEĞİ GÖREMEZSİNİZ!.. Belki böyle bir şeyin sadece varlığı hakkında kanaat sahibi olabilirsiniz.

Yapılması gereken iş...

Çağdaş modern bilim ve teknolojiyi çok iyi inceleyerek, bunların Kurân'da veya ALLÂH Rasûlü Hz. Muhammed dilinde nasıl ifade edilmiş olduğunu araştırmaktır.

Yani somutun soyutta nasıl dillendirildiğini anlamaya çalışmaktır yapılacak iş!..

Hz. Muhammed'den Hz. Âli'ye:

"Yâ Âli... Herkes ALLÂH'a bir yoldan yakîn elde etmeye çalışır. SEN ALLÂH'A AKLIYLA YAKÎN ELDE EDENLERDEN OL!"

Gökte bir tanrı olmayan **"ALLÂH" ismi** ile de işaret edilmiş **olanın** yarattığı **sistem ve düzen içinde açığa çıkan bilimsel gerçekler ve teknolojinin**; 1400 küsur yıl öncesinde nasıl dillendirildiğini fark etmek, bize "*Müslümanlık*" adıyla tanımlanan, anlamsız çağdışı yorumlarla bezenmiş anlatımlarından öte; **SÜNNETULLÂH**'ın **kıyamete kadar geçerli yönünü** fark ettirecektir!

Bu fark ediş ise, **akıl ehlinin** kurtuluşu demektir!.. Çünkü **akıl ehli**, bu gerçekleri fark etmek suretiyle, **İslâm Dini**'ni daha iyi değerlendirmesi gerekliliğini anlayacak; yapacağı çalışmalarla da yaşamını ebedî hayatına dönük bir biçimde değerlendirme şansına sahip olacaktır!..

Bir kere daha tekrar edelim:

"Düne ait ne varsa dünde kaldı cancağızım! Bugün artık yeni şeyler söylemek lazım!.."

1 Ocak 2005

Raleigh – NC, USA

3

KAYNAK SUYUNU BULANDIRANLAR

Biraz yaşlanınca, kova ağır gelmiş, taşıyamamış kaynak suyunu dolu olarak!..

Bu arada kova da eski olduğundan, su kaçırmaya başlayınca, kabilesine dönene kadar hayli su eksilmiş... İhtiyar da buna göz yummuş; yükü hafifliyor diye... Ama kabilesi içine de boş kovayla dönmek hoş görünmeyecek... Oradaki kirli sulu bir kuyudan kovasındaki eksik suyun üstünü tamamlayıp girmiş kabilesinin içine; "Size has kaynaktan su getirdim" diye...

Tadanların çok azı anlamış suyun saf kaynak suyu olmadığını, bulanıklığından, tadından!.. Çoğunluk ise fark edememiş saf kaynak suyu olmadığını; saf kaynak suyunu bilmediklerinden. Kaynağa gitmediklerinden!.. Getiren ihtiyara güvenip, has kaynak suyu diye

içmişler o karışık bozulmuş suyu... Herkese de başlamışlar konuşmaya, "İşte has kaynak suyu böyle olur" diye...

İnsanlar yaşlanınca beyinler daha yetersiz çalışmaya başlıyor...

Akıl yeterli gelmiyor bazı konuları detaylı kavramaya... Hele gençler akla gelmedik sorularla çıkınca insanın karşısına, hepten bocalayıp, yakıştırma, tutarsız cevaplar verilmeye başlanıyor ana konuya yama olarak!.. Kaynakla bağlantı koptuğu için, kaynağa gidilmediği için...

Kimileri de kendi patronajına halel gelmesin diye öne sürüyorlar, her vesileyle şu fikri:

"*Kaynak kutsaldır, onu rahatsız etmeyin... Biz size her türlü yardımcı olmaya hazırız...*"

Ne var ki, kaynakta yazılı fikirlerle örtüşmeyince verdikleri cevaplar; çelişkiler açığa çıkınca, bu defa kaynaktan gelenler örtülmeye, yorumlanmaya başlanıyor;

"O öyle demiştir ama, esasında böyle denmek istenmiştir... O, sizin aklınız almayacağı için böyle demiştir ama aslı budur"; gibilerden saçmalanmaya.

Kaynağın yazdıkları, söyledikleri; tevile, saptırılmaya, rotasından çıkartılmaya başlanmaktadır.

Sebebi basittir.

Kaynak olmayanlar, kaynakların açıklamalarına akıl erdiremedikleri yerde, kendi mantık yetersizlikleri içinde konuya çözüm aramakta ve buldukları yamalar da kaynağın orijinaliyle bütünleşmeyince de olayı saptırarak, tevil adı altında kendilerini gündemde tutmaya çalışmaktadırlar.

1966 yılında yazdığım **TECELLİYÂT** kitabıyla bugünkü görüşüm arasında hiçbir fark yoktur.

15 sene evvel kasete alınmış sohbetimde söylediklerimle, işaret ettiğim gerçeklerle, bugün anlattıklarım hep aynıdır.

Düşüncelerim toplumda zamanla çarpıtılmasın diye, kitap yazdım. Sohbetlerim kasete alındı, videoya çekildi.

Ne yazmış ve ne söylemişsem, bugün de aynı şeyleri yazar söylerim. Bu ALLÂH'ın bahşettiğine ve Rasûlullâh'a karşı sorumluluğumun gereğidir.

Yarın Rasûlullâh huzuruna çıkacağımı ve yazdıklarımın vebalini omuzlarımda taşıyacağımı bilerek, bunları kaleme aldım.

Yanıldığım yerler varsa, bunların mesûliyeti bana aittir.

Ama hiç kimse, benim söylediklerimi veya yazdıklarımı kendine göre değiştirerek, sınırlı görüş alanına göre yorumlayarak, yazdığım gerçekleri saptırma hakkına sahip değildir!

Bu gerçekler dolayısıyla insanlara:

"AKLIN YETERLİ DEĞİLSE BARİ İMAN ET!.." denmiştir.

İman edemeyenler, akılları da yeterli olamayınca, maalesef işte böyle durumlar ortaya çıkmakta, kaynağın suyu bulandırılmaktadır!..

Lütfen kaynak suyunu bulandırmayın!..

15 Mart 2002

Raleigh – NC, USA

4

VAHDET VE KESRET GERÇEĞİ

"ALLÂH" adıyla işaret edilenin dilemesi ve programlamasıyla oluşmuş bir sistem içinde yer alan bizler, algılama kapasitemizin sınırları içinde, kozamızda yaşarken; bir yandan da haddimizi bilemeyip, sanki evrenin hükümdarı gibi evrene ve yaşama dönük değerlendirmelerimizi sürdürmekteyiz!..

Evrenin gerçek boyutlarına, bir açıklamasında **"Yedi kat semânın her biri, bir diğeri içinde çöldeki yüzük gibi kalır"** diyerek işaret eden **Allâh Rasûlü**'nün bildirdiği **Din**'den bîhaber; 1400 küsur yıl öncesinin bedevîsi bakışıyla, ***geçen süreç şartlarının getirdiği sınırlı anlayış yorumları ve dahi araya karışmış safsatalarla meczolmuş*** Müslümanlık anlayışı ile 2000'lerde yaşamımızı düzenlemekteyiz!..

"Mi'râc"ı; *at veya füzeyle uzayda seyahat, sonucunda da gökteki bir tanrı huzuruna çıkmak; ve dahi gökteki tanrıyla buluşup ondan buyruklar almak ve*

hatta onunla pazarlık etmek; **diye anlayan kafa yapısı; ALLÂH** indîndeki tek DİN hakkında, **ilkel anlayışıyla sınırlı kişisel hükümler vererek, dünya ve âhiretimizi düzenlemeye kalkmakta; biz de bütün bunları kerâmetmişcesine kabullenmekteyiz!..**

Bu ilkel anlayışla âdeta kabile dinine dönüştürülmüş Müslümanlık anlayışından, kıyamete kadar geçerli evrensel gerçekleri vurgulayan İslâm Dini anlayışına ne zaman, nasıl yükseleceğiz?

Kim bu gidişe **"DUR"** diyecek?

Hâlâ gelmeyecek mi bizi İslâm Dini'nin gerçeğine yöneltecek, akıl ve mantık dışı safsatalarla iç içe geçerek melezleşmiş müslümanlıktan kurtaracak bir aydınlatıcı...

Düşünebilen beyinlerde sorular çok... Ne çare ki, geçmişin safsatalarından arınmış, **mantıksal bütünlük içinde** gerçekleri ve sistemi dillendiren kişi yok!..

Cahil, bilmediğini bilmemekte!.. Aydınsı, bin türlü çelişkili fikirler içinde, sistemli ve mantıksal bütünlük içindeki bakıştan ve konunun ruhundan ne kadar yabancı olduğunu fark edememekte!..

İlim, mukallitlerin dilinde olmuş kilim; ayaklara düşmüş, paspas edilmekte!..

Meded Yâ Rabb-ül âlemîn!..

Allâh Rasûlü Muhammed Mustafa (aleyhisselâm) hiçbir puta ve tanrıya inanmayan hanîf iken, vahiy ile, tüm varlıkların aslı, hakikati, özü ve zâhiri olan; ancak tüm bu anlamlarla da kayıtlanmaktan berî, Orijini müşahede edip; bundan sonra da insanları putlardan arındırmaya çalışmış 1400 küsur yıl önce...

Anlatmaya çalışmış ki, dışa yönelik tapınılacak hiçbir varlık yoktur!.. Yalnızca her birim **kendi özü ve hakikati olan "ALLÂH" adıyla**

isimlenmişe biçimsel-mekânsal olmayan anlamda ulaşma imkânına sahiptir!..

Mi'râc yolu, "salât"ın yaşanmasıyla, birimin özüne dönük olarak, tüm inananlara açıktır!.. Göklerde ise ulaşılacak bir hedef veya tanrı asla mevcut değildir!.. Keza, dıştaki bir varlığa yönelik herhangi bir ibadet de asla söz konusu değildir!..

İbadet adı verilen tüm çalışmalar; kişinin, kendisine Fâtır'ın bahşetmiş olduğu ve kolaylaştırdığı yoldan, fıtratı kadarıyla hakikatinin muradını gerçekleştirmek içindir.

Tasavvuf erenleri, tasavvuftaki yolculuğu, **"başladığı noktaya gelen daireyi tamamlamaktır"** diye tarif etmişlerdir.

Bireysellik ve birimsellik noktasından hareket eden düşünce yolcuları, aşama aşama eşyanın (şeyler) hakikatine ilerleyerek, her şeyin TEK'ten var olduğunu müşahede ederler. Bu boyutta, basîretleriyle tespit ederler ki, hakikatleri itibarıyla, çokluk yani kesret mevcut olmayıp, varlık TEK'ten ibarettir. Ne kendileri ne de çeşitli boyutlar ve evrenler hiç var olmamıştır!.. Böylece yarım daire tamamlanmış, **"fenâfillâh"** gerçekleşmiş olur... Bunun biraz ötesi de vardır ki, onu burada dillendirmenin gereği yoktur.

İkinci yarım dairenin yolculuğu kolaylaştırılmış olanlar ise burada kalmayıp, fıtratları gereği olarak seyirlerinde devam ederler... Bu defa TEK'in **İlim** sıfatının, **"Müriyd"** ismiyle işaret edilen **İrade** sıfatı aracılığıyla **Kudret**e dönüşerek, kesrete ait ilmî sûretleri meydana getirdiğini; bu **ilmî sûretleri** hâvî mücerred meleğin, kendisinden açığa çıkma mahalli olan "RUH" adlı müşahhas meleğe dönüştüğünü, bundan meydana gelen hamele-i arş denen müşahhas meleklerin varlığını ve boyut boyut bunlardan meydana gelen diğer müşahhas melâikenin varlıklarıyla evren içre nice evrenlerin ve sair varlıkların oluşumunu

müşahede ederler. Nelerden nelerin nasıl meydana geldiğini, hangi müşahhas melek (kuvve)lerin hangi kuvveler-varlıklar şeklinde açığa çıktığını seyrederler. Seyredenin, gerçekte kim olduğunun bilincinde, varlıksız olarak!..

Tahkik ehli (hakikatine ermiş - taklitçi değil) **olan bu zevât Rabbine yakîn** (yakın - uzak değil) **elde etmiş olarak artık bilirler ki, Allâh Rasûlü'nün 1400 küsur yıl önce bildirdikleri, eksiksiz fazlasız aynen Allâh Sistemi'nin** (Sünnetullâh) **sonucudur!.. Kim bunu müşahede ve idrak edemese de, fakat taklit yollu uygulasa, gene yararını görür; tahkike eremediği için kaybettikleri kazandıklarından çok çok daha fazla olsa dahi!.. Kim bu sistemin gereklerine karşı çıkarsa, o da, eksik kalan ibadet adı verilmiş çalışmalarının kendisinde oluşturacağı eksiklikler dolayısıyla, sistemin dişlileri arasına düşerek kendi kendini cezalandırmış olur!..**

Yaratılmış her boyutta, o boyutun kanun ve kuralları geçerlidir!.. Hakikati ne olursa olsun!

Kişinin hakikatinin **TEK**'e dayanması, onun yaşadığı boyutun şartlarından azâde kalmasını sağlamaz!.. Atomlardan meydana gelen tahta yanar, ama atomları, tahtanın yandığı ateşte yanmaz!.. Cahil mukallitin dediği üzere, "*Benim aslım HAKK'tır, Hak cehennemde yanmaz*" mantıksızlığına ancak kendi gibi anlayışı kıt olanlar inanır!..

Bugün yanan, yarın da yanar! Bugün azap çeken, yarın da azap çeker!.. Bugün neysen, yarın da o'sun!.. Bunu iyi anlamak gerekir.

Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'ın söylediklerini, ne gerekçeyle olursa olsun, arka plana atıp, seni O'nun bildirdiği yaşam biçiminden uzaklaştırmaya çalışanlar, bil ki seni sadece, vehimleriyle, evham ve aldanış dünyasına ve bunun sonuçlarına sürüklemektedirler!..

Bal kavanozu yalanmakla balın nimetlerine erilmez!.. Eczane sahibi olsan, raftaki bir ilacı kullanmadıkça hastalığından kurtulamazsın!..

Yaşamda kudret hâkimdir!.. **Allâh**'ın Kudret Sıfatı vardır; acz sıfatı yoktur!.. Sistemde her an ilmî veya fiilî kudret, âcize galebe çalıp onu bir şekilde imha etmektedir!..

Allâh, insanı yeryüzünde halife olarak meydana getirmiş ve onu kendi Esmâ ve sıfatlarıyla bezemiştir!..

Sen, yaptığın ibadet adı verilen çalışmalarla, gök tanrısını övüp ululaştırmayacak; **varlığına bahşedilmiş kuvveleri kendinde açığa çıkaracaksın!.. Böylece birtakım yeni kuvveler elde etmiş olarak başka bir boyutta o boyutun canlıları arasında yerini alacaksın. Eğer bu kuvveleri bu çalışmaları yapmayarak elde etmemişsen, bu defa da o boyutun canlıları arasında oyuncak olacaksın, bunun sonuçlarına katlanacaksın!..** İşte ibadetin amacı budur!..

Evren içre evrenleri sayısız boyutlar içinde yaratmış **"ALLÂH" adıyla işaret edilenin**, senin ibadetine ihtiyacı yoktur!.. **Kesinlikle bil ki, ne yapacaksan hep, kendi orijinini tanımak, varlığına bahşedilmiş özellikleri ve kuvveleri açığa çıkarıp sonuçlarını yaşamak için yapacaksın!..**

Mehdi, kurtarıcı bekleyerek, yaşadığın anları boşa geçirme gafletine düşme dostum!.. MehdiN hakikatinde mevcuttur!.. Arıya bile vahyeden **Allâh** sana da özünden her an vahyetmektedir; lâkin veritabanın bu vahyi sana fark ettirmemektedir!..

Hz. Muhammed (aleyhisselâm)**'dan bu yana geçen süreç içinde gelmiş, çeşitli mertebelerde kalmış kişilerin o mertebelere dayanarak söylediği şeyler, seni asla Allâh Rasûlü'nün bildirdiklerini uygulamaktan alıkoymasın!.. İslâm Dini**'ni hakkıyla

anlayıp gereğini yaşamak için tek örnek Zât, Hz. **Muhammed Mustafa** adıyla bilinen **ALLÂH Rasûlü**dür!..

Ne mutlu O'nu anlayıp, O'nun düşüncelerini idrak edip, **O'nun evrensel sistem gereği uygulamalarını** örnek alarak yaşamını buna göre düzenlemek suretiyle, sonsuz mutluluğa erenlere...

3 Ekim 2002

Raleigh – NC, USA

5

SORGULAMA

Sorular hiç bitmiyor!.. Öğrenilecek şeyler sonsuz!.. Öğrenecek süreç kısa... Üstelik pek çok gerçek 1400 yıl öncesinin o günkü toplumsal şartları içinde açıklanmış, sembollerle, mecazlarla, işaretlerle...

Şimdi gene düşünmeye başlayalım...

Bir sahih hadiste, kişi mezara konduğunda Münker ve Nekir adlı iki meleğin şu soruları soracağı bildirilir;

“Men Rabbüke?

Men Nebiyyüke?

Ma Kitabüke?”

Bu hadisle ilgili çeşitli sorular, olayı daha iyi anlamak isteyenler için akla takılabilir...

Mesela...

Bu melekler nedir? Nereden gelmektedir? Nasıl gelmektedir? Sûretleri kendi orijin devamlı sûretler midir, yoksa kişiye göre değişken midir? İstisnasız her ölen insan bunu yaşar mı?

Melek kavramı ile ilgili önceden yazdıklarımızı hatırlarsak...

Melek; eni boyu, şekli, hacmi, ağırlığı olmayan, kısaca bildiğimiz madde şartlarıyla alâkası olmayan bir yapıyı tarif etmektedir. Bu durumda da **bir mekânsal geliş** elbette söz konusu değildir!.. Hatta varlık âleminde belki bir katmandır veya boyuttur, diye söylenebilir.

Bu durumda **evrende var olan varlığın holografik esasa göre yaratılmış olduğunu düşünürsek, bu ve diğer isimlerle adlandırılan tüm meleklerin** (ya da melekûtun) **yani kuvvelerin insanın varlığında bir boyut olarak yer aldığını ve dışardan gelmesinin söz konusu olmadığını fark ederiz.**

Şimdi bu durumda asli yapısı itibarıyla **"NÛR"** olarak tarif edilen bu meleklerin (melekelerin) **kişi bilincinde, kişinin veritabanına ve hâleti ruhiyesine göre beynin oluşturduğu sûretlerle açığa çıktığını** anlarız. Beyindeki tüm verilerin ruha yüklenmesi ve artık kişinin ruh bedenle yaşaması dolayısıyla **dünyadaki veritabanı** bu süreçte de **aynen geçerli** olmaktadır.

Demek oluyor ki, her kişinin hakikatinde bir boyut olarak yer alan bu sorgulama kuvvesi, **her kişi** kabre konduğunda **kişinin bilincinde açığa çıkıp, içinde bulunduğu yeni boyut şartları konusunda kendisini sorgulamaktadır!..**

İşte kişideki bu sorgulanma yukarıdaki üç konuda olmaktadır.

Niçin men "ilâhüke" değil de "Rabbüke" denmektedir? Bu soru kelimeleriyle anlatılmak istenen şey nedir?

İlâhîyet, bir dış varlıktan söz eder. Rubûbiyet ise varlığın oluşumunda onun özündeki bir boyuttur.

Bu sorunun cevabı, o ortam şartları içinde, hâl ve HİSSEDİŞE DAYALI OLARAK kendisinde otomatik olarak açığa çıkan bilgi ile "Rabbim **ALLÂH**'tır" olmalıdır... Hatta, **"B"** sırrına dayalı bir biçimde!..

Tekrar uyarayım, cevap, kuru lafız olarak değil, papağan tekrarı kelime olarak olmayacaktır!.. Buradaki sorgulama bir yaşam şekli ve sürecidir; test usulü bir sorgu değil!..

Hemen her kişi ölümü tattığı anda bir şok yaşar âdeta!.. Zira dünya yaşamında hiç düşünemediği kapsamda, değişik bir yaşam türü gerçeğiyle karşı karşıya kalmıştır.

Bu evrede HER kişi tüm geçmişini sorgulamak durumundadır otomatikman... Yanlışları ve doğruları neydi acaba?

Evet, kabir âlemine geçen HER kişi içine girdiği bu yeni ortam ve şartlar doğrultusunda MECBUREN bu defa inancını sorgulamaya; **inanç ve ölüm ötesi yaşama hazırlık konularında** nerede isâbet edip nerede hata ettiğini tespit etmeye başlar. İşte bu süreç, Münker - Nekir adlı meleklerin kendisinde açığa çıktığı evredir.

HER kişi, kendisine tümüyle değişik gelen bu ortamda, içinde bulunduğu yaşamın gerçeklerine karşı kendisinin ne kadar hazır olduğunu sorgulamak durumundadır.

Dünya'da iken yaşanmış olan iki tarz yaşam vardır...

Ya **"ALLÂH"** ismiyle işaret edileni anlamak ve bu anlayışa dayalı olarak dünya yaşamını, tarzını tercih etmiş olmak...

Ya da bu gerçeği fark edememiş olarak; bir dış objeye, ötede, **öteNde** bir tanrı-ilâh var zannı içinde, sistemin gerçeklerine uymayan yaşam tarzı ile dünya yaşamını noktalamış olmak!..

ŞUNU FARK EDELİM...

Çeşitli isim ve sıfatlarla anlatılan olayları, genelde yaptığımız gibi, bu isim ve sıfatların anlamından yola çıkarak deşifre etmeye kalkarsak bu

çok çetrefilli bir yoldur ve olayın gerçeğine isâbet etmemiz de hayli güçtür!.. Çünkü kelimeler yaşanılanı anlatmada hayli yetersizdir. Bu yetersizlik dolayısıyla da kelimelerden gerçeğe ermek hayli zor olur.

Bunun misalini şöyle vereyim... Bir rüya görürsünüz ve o süreçte neler yaşarsınız, hissedersiniz. Ancak uyanıp da bunu bir başkasına anlatmaya kalktığınızda, rüyada görüp yaşadıklarınızı ne oranda karşınızdakine aktarabilirsiniz kelimelerle?

İşte Rasûller ve Nebiler de bilinç boyutu algılamasında, zaman zaman vizyonlarla da desteklenen bir biçimde, pek çok şey algılar ve yaşarlar; ama ne çare ki bunları kelimelere dönüştürerek karşılarındakilere anlatmak durumunda kaldıklarında son derece yetersiz kalırlar anlatımda.

Bu sebepledir ki, bize böyle bir kelimesel bilgi ulaştığında, acaba yaşanılan neydi ki bu kelimelerle bize aktarılmaya çalışıldı diye düşünmek, konuya nüfuz edebilmek için son derece yararlı bir yoldur.

Buna karşılık, **"yaşanılan neydi"** deyip onu algılamaya çalışarak, **"hâlden kâle gelmek"** gerçekten çok kısa ve net bir yoldur.

Kelimeler ise insanın hissedip yaşadıklarını anlatmada çok yetersiz ve zayıftır.

Tekrar gelelim ana konumuza...

Kişi **"ALLÂH"** adıyla işaret edilen gerçeğine uygun yaşamışsa; acaba, bunun yanı sıra, Nübüvvet kemâlâtından gelen bilgileri de değerlendirip, yaşamına buna göre yön verebilmiş midir?

Burada niçin **"men Rasûlüke"** denmiyor da, **"men Nebiyyüke"** deniyor?

Oysa gerek kelime-i şehâdet'te gerekse **Kur'ân-ı Kerîm**'de birçok âyette hep **"Rasûle iman"**dan söz edilmektedir.

Bunun iki cevabı var...

Birinci cevap şu... **Risâlet kemâlâtı** varlığın hakikatinden haber verir... Bu da ilk sorunun cevabıyla alâkalıdır.

İkinci cevap ise... İçinde bulunulan şartlarda kişiye yarar sağlayacak şartlar **nübüvvet** kemâlâtından gelen bilgileri değerlendirmiş olup olmadığıdır.

Mesela, ibadet adıyla işaret edilmiş çalışmalar hep **nübüvvet** kemâlâtıyla tespit edilmiş, insanın ölüm ötesi boyuttaki ihtiyaçlarına yönelik gerekli çalışmalardır.

Kişi bu ibadetleri yerine getirerek, belirli enerjiler, kuvveler kazanır ve bu kuvveler ile, içinde bulunduğu ortamın kendisine azap veya sıkıntı verecek olan şartlarına karşı koyar.

Eğer **nübüvvet** kemâlâtından gelen bu bilgileri değerlendirmemişse, bu yolda yapılması zorunlu ibadet ve çalışmalar yapılmamışsa, bu defa o çalışmaların getirisi olan nûrdan, enerjiden, kuvvelerden mahrum kalacağı için kabir azabı çekmeye düçar olur!..

Kabir azabı, kişide geçtiği boyuta dünya yaşamında hazırlanmaması, edinmesi gereken kuvveleri edinmemesi, ruh bedenini yeterli ölçüde kuvvetlendirmemesi dolayısıyladır fark edileceği üzere.

12 Aralık 2002

Raleigh – NC, USA

6

ÂHİRET

Bir gerçek bir başka gerçeğe perde olmasın...

Yaşadıklarımızın zâhiri, o olayın bâtınından, bâtındaki oluşum da zâhirinde yaşanacaklardan bizi perdelemesin!

Cuma namazındayım. Hutbede hoca Ramazan sonrası ibadetlerin devam etmesini tavsiye ediyor.

"Va'büd rabbeke hatta ye'tiyekel YAKÎN" âyetini konuya misal gösteriyor ve tercüme ediyor:

"*ÖLÜM* gelene kadar Rabbine ibadet et"!..

Acaba **Kur'ân-ı Kerîm**'i inzâl eden, ölüm anlamına gelen **"mevt"** kelimesini bilmiyor muydu!!? Niye **"va'büd rabbeke hatta ye'tiyekel MEVT"** dememişti?

Şayet **"yakîn"** kelimesinin anlamı yakıştırıldığı üzere **"ölüm"** anlamında ise, bu durumda şöyle denmez miydi bu defa da:

"Külle nefsin zâikatül YAKÎN"!..

Eğer **ALLÂH**, kitabında bir âyette **"yakîn"** kelimesini kullanmışsa, siz onu **"mevt"** diye değiştiremezsiniz! **"Mevt"** kelimesini kullanmışsa siz onun yerine **"yakîn"** kelimesini oturtamazsınız!

"***Burada niye bunu kullanmış anlayamıyorum***", diyebilirsiniz. Ama asla, **anlayamadığınız şeyi, ALLÂH'ın kullanmadığı kelimenin anlamıyla ÖRTEMEZSİNİZ!..**

"Her nefs (bilinç) **<u>ölümü TADACAKTIR!..</u>"** (21.Enbiyâ': 35) âyeti iyi anlaşılması gereken bir âyettir.

"<u>Ölüm" denen bedeninin kullanılmaz hâle gelmesi dolayısıyla, artık bedenini kullanamama ve Dünya ile iletişiminin kopması hâlini her bilinç yaşayacaktır... Bilinci en sağlıklı zamanındaki gibi, şuuru yerinde olarak. Tattıktan sonra da, gene aynı şekilde şuuru yerinde, bilinçli olarak yaşamına devam edecektir kabir boyutunda.</u>

"Âhiret", Dünya'daki bedenli yaşam sonrası, devam edegiden ve sonraki tüm boyutlara uzanan yaşamın genel adıdır; anlamıyla olaya yaklaşırsak...

Kişinin içine girdiği bu yeni yaşam boyutunda, kendini sorgulama olayını **"Sorgulama"** (Münker-Nekir) yazısında anlatmıştık... Bu o süreçte ve o boyutta şuurlu bir şekilde yaşanacak bir olaydır. Bu yaşamın tevil edilecek bir yanı yoktur.

Daha sonra kişi, yaşadığı bu kabir âleminde, Dünya'da yapmış olduğu ibadetlerden elde ettiği nûrun -enerjinin- çeşitli yararlarını da yaşayacaktır **o boyutun canlı türlerine** karşı.

Bu yaşam Dünya'nın kıyametine kadar devam edecektir.

Kıyametle birlikte **"kabir âlemi"** yaşamı sona erecek, bütün insanların Dünya'dan ayrıldıklarındaki son sûretlerinde olan ruhları

toplu bir hâlde **"mahşer"** diye isimlendirilmiş ortamda bir araya geleceklerdir.

Bu süreç, herkesin Dünya'da edindiklerinin ve elde ettiklerinin kendine neler kazandırıp neler kaybettirdiğini en detaylı bir şekilde yaşadıkları bir evredir ki, insanlar için hayli sıkıntılı ve uzun süren bir süreç olacaktır.

Daha sonra insanlar Dünya'yı kuşatan cehennemden uzaklaşmak için, Dünya'da iken inanmış oldukları Rasûl ve Nebilerin peşine takılarak yola çıkacaklardır. Bu yolculukta, iman sahipleri bu geçişi başararak **"cennet"** ismiyle tanımlanan boyuta geçecek; **iman nûrundan** mahrum olanlar ise **"cehennem"** ismiyle tanımlanan boyutta yaşamlarını sürdüreceklerdir. Bu konunun detaylarını ilgili âyet ve hadisler ile **"İNSAN VE SIRLARI"** isimli kitapta anlatmıştık. İlgi duyanlar oradan okuyabilir detayını.

İman nûruna sahip olanların Dünya'dayken yaptıkları **"ibadet"** diye tanımlanmış çalışmaları, onların bu geçişi daha kolay yapmalarını sağlayacak, Rasûl ve Nebilerin haber verdikleri konularda yeterli çalışmaları yapmamış olanlar da, o geçiş sırasında bunun sıkıntısına katlanacaklardır.

"Cehennem" boyutunda kalanlar, ruh bedenle yaşamlarına devam ederlerken, **"cennet"** ismiyle işaret edilen boyuta geçenler ise bir tür transformasyon yaşayarak, **"ruh"** bedenden arınıp, **"nûr"** yapılı yaşamlarına başlayacaklardır.

Bize **Allâh Rasûlü**'nden gelen, **Allâh**'ın bahşettiği ilme göre olayın çok özetle seyri böyledir. İnancımız bunadır.

Elbette herkes kendi inancından sorumludur.

Allâh hepimize indîndeki gerçeklere göre iman etmeyi, yakîni ihsan etsin.

15 Aralık 2002

Raleigh – NC, USA

7

TADINA VARMAK

“Sorgulama” ve **“Âhiret”** başlıklı yazılarda anlatmak istediğim olayla ilgili bazı sorulara bu yazıda açıklama getirmek istiyorum.

Bilindiği üzere **“<u>ölüm</u>”** olayı her **“nefs”**in, yani **“insan bilinci ve ruhu”**nun **“TADACAĞI”** bir oluşum olarak bildirilmiştir **Kur’ân-ı Kerîm**’de.

Burada önce, niye ve hangi yönü itibarıyla **“tatmak”** kelimesi kullanılmıştır, onun üzerinde duralım.

“Tatmak” demek, bir şeyin tadını almak demektir ki, bu güzel, hoş, zevk veren şeyler için kullanılan bir kelimedir. Keza Arapça’da dahi aynı anlamda kullanılır **“zâika”** (<u>tadan</u>) kelimesi. Demek oluyor ki, **“ölüm”**, kişinin bilinçli ruhunun, bildiğimiz fizik-biyolojik beden yapıdan bağımsızlığını kazanıp yaşaması yoluyla tadılacak, zevkine varılacak bir olaydır!

Her insan bir gün bir vesile ile bu olayı **"tadarak"** boyut değiştirecektir! İşte insanın bu şekilde boyut değiştirmesinin adı **Kur'ân** ifadesiyle **"ölümü tatmak"**tır.

Bu olay insana son derece zevk ve mutluluk verecek bir olaydır. Çünkü insan, bilinçli bir şekilde beden kaydından kurtularak ruh bedeniyle bağımsızlık kazanmaktadır. Bu süreçte, **kişinin yaşamı boyunca edindiği tüm verilerin oluşturduğu bilinç tabanı**, geçtiği yeni boyutu algılamaya başlamıştır ve bu yeni boyutun ne olduğunu anlamaya çalışmaktadır.

İçine geçtiği bu boyut kişiye son derece ışıklı, aydınlık, âdeta göz kamaştıran bir ortam olarak gelir.

Bu geçiş süreci içinde ilk defa olarak o güne kadar göremediği bazı varlıklarla karşı karşıya gelebilir ve bunlar ona bir yaratıcının olmadığını, her şeyin kendi başına müstakil olarak var olduğunu empoze etmeye çalışırlar; ilk defa karşı karşıya kaldığı yeni boyut şartları içinde.

Bu esnada kişinin Dünya yaşamı içindeki **"iman"** değerleri çok önemlidir. Eğer o boyuta geçen kişi, **Allâh Rasûlü**'ne ve **O**'nun bildirdiklerine hakkıyla inanmamışsa, **geçmekte olduğu boyutun şartları ve karşılaştığı varlıkların telkiniyle** tüm **"iman"** edilesi değerleri inkâr etmesi çok kolay olur. **Bu durumda da dayanacak güvenecek hiçbir manevî değeri ve dayanağı kalmaz; kendi varlığındaki o boyut şartlarında kullanabileceği hiçbir kuvveyi harekete geçiremez, böylece de gittiği boyutun varlıkları arasında perişan duruma düşer.**

Buna karşın, o boyuta geçiş sırasında bu durumla karşılaşan birim eğer **Allâh Rasülü'ne inanmışsa**, o süreçte, o şartlar altında da kendi inanç değerlerinin geçerli olduğunu; Dünya'da geçerli olan oluşum

kanunlarının orada da aynen geçerli olması sebebiyle **Allâh**'ın inayetiyle o sıkıntıları atlatacağını bilerek, bu saptırıcı etkilere kapılmaz.

Ancak bu bahsettiğimiz karşılaşma olayı, ölümün kesinleşmesinden sonra olur! Ölümün ilk aşamasını yaşayıp bir nedenle geri dönenler ise bu karşılaşmayı yaşamazlar. Çünkü bu olay, bedenden çıkış sonrasındaki ilk urûcun ertesindeki birimsellikle baş başa kalış sürecinde meydana gelir.

Bu geçiş sürecinde, kendisini yakınlarının ve inandığı din büyüklerinin karşıladığını görenler ise, gerçekte, **kendi veritabanlarının sûretleşmesiyle** karşı karşıyadırlar. Aynen rüya boyutunda olduğu üzere!

Bilinçli insan ruhu, bedenle irtibatını tam olarak kopardığı zaman, kim olursa olsun önce kendi bilinç ve arınmışlık mertebesine göre kendi öz hakikatine doğru bir yükselişe geçer.

Bu **yükseliş** -fiziksel, mekânsal değil, özüne hakikatine doğru bilinç boyutu itibarıyla- kendindeki verilerin doğruluğu, isâbeti, arınmışlığı nispetinde olur.

Daha sonra, ruhtaki veritabanının zorunlu getirisi olarak -***kendini tüm yaşamı boyunca beden olarak kabullenişi ve bedene dönük yaşaması nedeniyle***- bedenine döner; kendini, varsa, duruyorsa eğer, bedeniyle bütünleşmiş olarak bulur. Ne çare ki, bedeni artık hiçbir şey yapamaz ve işe yarayamaz bir durumdadır... İşte bu durum, kişinin kendini mezarında bulması olarak anlatılır. Bedeni parçalanmış, yanmış veya bir şekilde yok olmuşlarda ise bu durum, bir beden bağımlılığı olmaksızın, o boyutun şartları içinde kendi sorgulama mekanizmasıyla yüz yüze gelmesine yol açar.

Sonuçta, böylece kişide otomatik olarak sorgulama mekanizması harekete geçer; **inancına ve veritabanına göre** sorgulama melekesi, iki

sorgulama meleği **Münker ve Nekir** adlarıyla işaret edilen şekilde, görüntü alanına girer.

Şimdi şunu düşünelim...

Tüm yaşamınız, bedeninizin içinde yaşadığı madde şartlarına göre geçmiş... Oysa buna karşın bir anda kendinizi bambaşka bir boyutta, o an'a dek hiç karşılaşmadığınız ortam, olaylar ve belki de varlıklar arasında bulmuşunuz!

Böyle bir olayla karşılaşan **kişinin yaşayacağı şoku** düşünmeye ve hissetmeye çalışın!

Kimi Dünya yaşamındayken az çok bu olaya dair aldığı bazı bilgilerle giderken, kimi de hiç hazır olmadık bir biçimde bu olayla karşı karşıya gelmiştir!

İşte bu ortam ve olaylar, insanda -bilinçli ruhta- zorunlu olarak sorgulamayı harekete geçirir...

Ben neredeyim? Ne olacağım? Bu varlıkta gerçek tasarruf kimdedir? Tanrı var mıdır? Allâh var mıdır? Varsa nedir, ne değildir gibi sayısız sorular bir anda kendisinde açığa çıkar... Bu **karşı karşıya kaldığı sorular, kendi veritabanının sonucu olarak kendindeki sorgulama melekesinin sûrete bürünmesi suretiyle oluşan iki meleğin sorularıdır.**

Bu konunun devamını ise **"Sorgulama"** başlıklı yazıda anlatmaya çalıştık.

Bu arada sorulan bir başka soru da şu...

"Ölmeden önce ölmek" diye tanımlanan hâli yaşamış olanlar bu olayı nasıl yaşarlar?

"Ölmeden önce ölmek" denen hâlin üç mertebesi vardır:

a. **İlm**-el yakîn,

b. **Ayn**-el yakîn,

c. **Hakk**-el yakîn.

Birincisi **(İLM)**; konuyu **yakîn** derecesinde müşahede ederek olaya **ikân** kazanmış olmaktır. Bu yukarıda bahsettiğimiz şartlara tâbidir. Ne var ki, o olayları çok farklı tepkimelerle geçiştirir.

İkincisi **(AYN)**; olayı kendindeki kuvvelerle âdeta yaşamış gibi görür, algılar, hisseder ve hazırdır o şartlara... Ama gene de aynen birincide olduğu gibi aynı aşamalardan geçerek yaşar.

Üçüncüsü **(HAKK)** ise; ki bu zevâtın sayısı fevkalâde azdır, **"Mardiye"** mertebesindeki **evliyaullâhta** veya bazı ender sıra dışı inançsız insanlarda **istidraç** denen bir biçimde gerçekleşir. Buna tasavvufta **"fetih"** denilir. İstidraç yollu oluşan **"fetih"**te 7 mertebeden yalnızca iki mertebesi mevcuttur.

Bunlar, Dünya'da bildiğimiz biyolojik bedenle yaşarlarken; aynı anda, **biyolojik bedenden tam bağımsızmışcasına da yaşama** özelliğini elde etmişlerdir. Bunlar bahsi geçen sorgulama olayını **"fetih"** kendilerinde açığa çıktığı sırada bir şekilde geçmişlerdir ki, artık onlar için ikinci bir defa kabir âlemi sorgulaması söz konusu olmaz.

Nitekim, Hz. **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'ın boyut değiştirmesi sırasında **"Allâh sana ikinci bir ölümü tattırmaz"** denerek bu gerçeğe işaret edilmiştir. Yani, sen yaşarken **"fetih"** yoluyla bu aşamayı geçtiğin için, normalde herkesin yaşadığı **ölümü tatma olayı** sırasında yaşanacakları yaşamazsın; anlamındadır. **"FETH"** Sûresi'nin başında da bu olaya işaret edilmiştir zaten. Ne var ki, olayın bu derinliği açılmamış olanlar konuyu Mekke'nin fethiyle ilgili olarak değerlendirmişlerdir. Bu gerçeği bilmeyenler, ikinci ölüm olayını gelecekte ilerde bir zamanda oluşacak başka bir ölüm olayına bağlamışlardır.

Bu konuyu **"DUA VE ZİKİR"** adlı kitabımızda **"Feth Sûresi"** başlığı altında anlatmaya çalışmıştık. İsteyenler **"fetih"** konusunu orada

inceleyebilirler.

Allâh lütfu ile dilimiz döndüğünce bu olaya bir açıklık getirebildiysek şükrederiz.

14 Ocak 2003
Raleigh – NC, USA

8

ASLINI BIRAK FASLINA BAK

"Aslı Hû, nesli Hû"; derler bilirsiniz...

Aslı elbette ki önemlidir insanın... Aslı önemlidir mahlûkatın... Aslı önemlidir varlık âleminin... Buna **"Hakikati"** de denilir...

Denilir de...

Bir de işin faslı vardır!

İşin hakikati, yani aslı önemlidir! Niye?

Eğer işin aslını öğrenmemişsen, o takdirde ***dışarıda, dışında, ötende bir tanrı*** düşünür; Hz. Muhammed'in bildirdiği **"Din"**in özünden mahrum kalmış olursun.

Zira **"Din"**in bildirilmesindeki iki ana amaçtan birincisi, ötende bir tanrı olmadığını idrak etmen suretiyle **"Allâh'a iman etmen"**dir. Ki bu, işin aslı ile alâkalıdır... Bir de ikinci şıkkı vardır ki bu işin, o da tâbiri câizse **faslı** ile ilgilidir.

“Din” olan İslâm, bir sistemi açıklamaktadır; bunu anlayamayan tek yönlü ilâhiyatçılar inkâr etseler bile...

Bir kısım ilâhiyatçılar ve **“Din”**i yüzeysel ele alan şekilci zekâ sahipleri, **“Din”** dendiğinde, sistemli düşünceden ve çağdaş bilimlerin getirdiği evrensel bilimlerden (Kuantum fiziği, holografik gerçeklik gibi) mahrum oldukları için, konuyu, ezberci ve taklitçi bir biçimde ele alıp, ***gökte oturan tanrının, kendisinin alt katındaki melekler aracılığıyla yeryüzündeki postacı hükmünde peygamberine yolladığı fermanlar bütünü olarak anlamaktadırlar. Cinler de bilmem kaç kilometre yukarı fırlayıp(!) gökteki(!) meleklerden bilgi kapıp, sonra yeryüzündeki medyumlarına haber taşımaktadır(!).***

Bunlar gerçekte, çağlar gerisinden kopup gelen **maddeci Müslümanlık** ekolünün günümüzdeki sözcüleridir bilim adamı olmanın çok ötesinde! Etiketleri ne olursa olsun, sistemli düşünme yeteneği olmayan dinciler olmaktadırlar.

Ötede gökte tanrı, alt katında buyrukları ileten melekler, yeryüzünde peygamber postacılar!.. Buyrukları yerine getirenler mükâfat olarak cennete sokulacak, buyruklara karşı gelen âsiler de kollarından tutulup ateşli kuyulara atılacaklar ceza olarak!

Bunların ne **“ALLÂH”** adıyla işaret edilenden haberleri vardır, ne **“Melek”** ismiyle işaret edilen boyutun ne olduğundan, ne **İslâm**’da *peygamberlik* kavramının var olmayıp, bunun gerçeği olan **“Risâlet”** ve **“Nübüvvet”** kavramlarının düşündüklerinden çok farklı şeyler olduğundan, ne de **“İslâm Din”**inin insanlara niçin ve hangi amaçla tebliğ edilmiş olduğundan haberleri vardır.

Olayın bu yönünü kısaca belirttikten sonra gelelim işin **faslına...**

İslâm “Din”inin açıkladığı **vahdet** gerçeğini taklit yollu kabullenip dayandığı **“sistem”**i fark edemeyenler, işin bu **fasl**ında hep şu yanılgıya

düşmektedirler...

"Mâdemki ötemde bir tanrı yok; Allâh adıyla işaret edilen benim ve tüm varlığın özündeki hakikat denilen ilim ve kudret sıfatlarıyla tanımlanan bir ÖZ'dür, bu takdirde artık benim tapınacağım bir öte varlıktan söz edilemez! Öyle ise, benim ne namaz ne oruç ne hac ne zikir ne de sair ibadetlerime gerek vardır! Bu idraka geldikten sonra bunlara ihtiyaç kalmaz!"

Bu fikir tümüyle çok büyük bir yanılgıdır!.. Bu fikir, öylesine pahalı faturasıyla karşılaşılacak bir yanılgı ki sonuçlarını kimse tahmin edemez!

Bu konuyu **"KENDİNİ TANI"** isimli kitabımızda yazmıştık kısmen, ama o kitabı okumamış olanlar için bir kere daha kısaca özetleyelim...

İnsanın hakikati ile evrenin hakikati aynı asıldan, aynı özden meydana gelmiştir ama... "İnsan" ismiyle işaret edilenin varlıktaki herhangi bir mahlûktan ayrılması, **insanın bileşimi** itibarıyladır!

Atom boyutu itibarıyla insan, o boyuttaki tüm varlıklarla bileşik tekil bir varlık olarak yaşamasına rağmen; bedenselliği ve bilincinin var olduğu boyut itibarıyla, tüm varlıklardan bağımsız olarak kendi dünyasının (beden ve bilincinin) şartları içinde yaşamaktadır... Yani insan, bir alt katmandaki atom boyutunun algılamalarıyla, atom boyutunun şartlarına göre değil; moleküler yapısının şartlarına göre değil; hücresel beden boyutunun şartlarına göre ve bu boyutun oluşturduğu bilince bağlı olarak oluşan bilinciyle yaşamını sürdürmektedir.

Demek ki, bir alt katmana göre dahi gerçek olan tekillik, üst katmanın yaşamına yön vermemekte; her katmanın kendi oluşum şartlarına göre yaşam geçerli olmaktadır.

Bunun sonucu nedir?

Bunun sonucu şudur:

Kişi, vahdet itibarıyla, aslının **Tekil Hakikat** olduğunu ne kadar idrak etmiş, hissetmiş ve yaşar olursa olsun; **sonuçta, yaşamı beden boyutunun şartlarına göre sürmektedir.**

Biraz daha açık misal vereyim...

Bedeninin aslı moleküler katmandır! Moleküler katmanın için, ne açlık ve susuzluk söz konusudur ne de hastalık veya kuvvetsizlik!.. Sen şimdi, benim aslım, hücresel beden boyutuma GÖRE moleküler boyutum veya katmanımdır, diyerek yemeden içmeden durabiliyor, hastalanınca ilaç veya serum, vitamin almadan ayakta kalabiliyor musun?

Hücresel katmanının aslı olan moleküler katmanının gerçeklerine **rağmen**, nasıl sen yaşamına beden yani hücresel katmanına göre yön vermek ve şartlar oluşturmak zorunda isen...

Aynı şekilde, "hakikat" dediğin evrensel özünün ne olduğunu ne ölçüde idrak etmiş olursan ol, yine de beden boyutunun ve geleceğin olan ruh boyutunun şartlarına göre de yaşamına yön vermek zorundasın!

İşte **İslâm "Din"**i gereği olarak sana bildirilmiş olan **ibadet** kelimesiyle tanımlanan çalışmalar, **ötende bir tanrıya tapınmak amacıyla değil; özündeki hakikate ermek, bu arada da kendi özündeki sayısız kuvveleri beyninden açığa çıkarıp ruh bedenine yüklemek üzere sana teklif edilmiştir**.

Yapacağın korunma duaları beyninde üretilen bir tür dalgalarla çevrende korunma kalkanı oluşturmak amacına dönüktür! Koruyucu meleklerin, özündeki melekî boyuttan bu çalışmalarla zâhirine çıkmakta ve seni korumaktadır. Evrende tek canlı türü insan değildir! Korunmaya muhtaçsın! Bunu anla artık!

Sen bu çalışmaları yapmazsan, bu çalışmaların oluşacağı beyninde gerekli açılım kombinasyonları oluşmaz; oluşmayan bu kombinasyonlardan üretilecek nûr veya enerji, ruhuna yüklenmez; böylece bedenin terk edilerek ölümün tadılmasından sonra, zorunlu olarak muhtaç olacağın kuvvelerden de kendini mahrum bırakmış olursun! Artık o şartlarda, bu enerjiyi elde edebileceğin fizik beyni de bulamayacağın için, ebeden bu yoksunluğun azap ve ızdırabını çekersin! Kendi kendini cehenneme atmış olursun!

Allâh asla kullarına azap etmez! Herkes elleriyle ortaya koyduklarının sonuçlarını yaşar!

Bu gerçeği iyi kavrayalım lütfen...[1]

27 Ocak 2003
Raleigh – NC, USA

9

"ALLÂH" ADININ İŞARETİ

Bismillâh; bilindiği üzere **"ALLÂH"** ismiyle, diyerek bu kelimenin bir isim olduğuna işaret eder.

İsim, isimlenmiş olana işaret eder bazen birkaç yönden...

Biz **"ALLÂH" adıyla işaret edilen**, diyerek bu konuya değişik bir bakış açısı göstermiştik.

İsterseniz şimdi de **"ALLÂH"** isminin Arapça orijinal yazılımına dayalı bir başka bakış açısı üzerinde daha duralım.

Tasavvuf ile ilgilenen herkesin iyi bildiği üzere âlemler dörde ayrılır... Zât âlemi, Sıfat âlemi, Esmâ âlemi ve Efâl âlemi... Bu âlemlerde yaşanarak urûc yapılır ve kişi, hakikatini tanır.

Şimdi bu kısa hatırlatmadan sonra konumuza girelim...

"ALLÂH" ismi bilindiği üzere Arapça harfler ile yazıldığında, başta kendisinden sonra gelen tüm harflerden bağımsız, tek duran **"Elif"** ile;

yanında birbirine bağlı iki **"Lâm"** harfi ve ikinci **"Lâm"**a bağlı daire (veya kûfi yazılımda dört köşe) **"H"** harfinden ibarettir. Bir de ikinci **"Lâm"** ile **"H"** arasında görünmez ama okunur **"Elif"** vardır ki bu da **"A"** sesini verir.

Şimdi bu harflerin temsil ettiği ve işaret ettiği anlamlara bir bakalım isterseniz.

Elbette bu değerlendirme, keşif ehlinin kendi keşiflerine dayanmaktadır ve kimseyi bağlamaz. Ama bilgi olarak bazı değerlendirmelerimize yararlı olur diyerek nakledelim...

Birinci **"Elif"**; ehline göre **"ALLÂH"** ismiyle işaret edilenin **Ahadiyetine** yani **Zât**ına işaret eder. Zât mutlak bağımsızlığı ve sıfatlardan kayıtsızlığı itibarıyla hiçbir fikre ve düşünceye bağlanmaz. Öyle bir **HİÇ**'liktir ki; üzerinde ne tefekkür olur ne tahayyül veya ne de tarif! İşte bu duruma yazılımda, ancak mutlak bağımsız, noktanın uzamış hâli olan **"Elif"** işaret eder.

Gelelim birinci **"Lâm"**a... Birinci **"Lâm"**, Sıfat âlemine işaret eder. Var olan her şey, bu Sıfat mertebesinin özellikleriyle hayat bulur, şuurlanır, kudrete kavuşur! Tüm âlemler, Sıfat mertebesinin özelliklerinin sonucu olarak meydana gelen Esmâ (isimler) mertebesinin açılımından meydana gelmiştir. İşte bu yüzden de birinci **"Lâm"** yani **"L"** yazılımda ikinci **"Lâm"**a yani **"L"**ye bağlanmıştır.

İkinci **"Lâm"...** İkinci **"Lâm"** yani **"L"** yazılımda birinci **"Lâm"**a bağlıdır çünkü varlık birinci **"Lâm"** ile yani Sıfat mertebesinin özellikleri ile oluşmuştur ve onunla kaîmdir. Esmâ mertebesinde mevcut bulunan tüm isimlerin özellikleri, varlığını Sıfat mertebesindeki sıfatlardan alırlar. Bu sebeple de ikinci **"Lâm"** birincinin sanki tekrarı, ama detay ve açılımı olarak da ayrı bir görünümle ikinci defa bu işaret kelimesi içinde yerini alır. Evet, ikinci **"Lâm"**, varlığını birinciden

alması hasebiyle birincinin tekrarı olarak, ama buna karşın da sayısız açılımları meydana getiren farklı bir mertebeye işareti dolayısıyla da ikinci defa tekrarlanan bir **"Lâm"** görülmektedir.

Gelelim **"H"** harfine... İster asırlardır yazıla gelen ikinci **"Lâm"**a bağlı daire şekliyle, ister de İslâm'ın ilk yıllarda kullanılan kûfi yazı karakteri dört köşe hâliyle şuna işaret eder...

Sıfat ve Esmâ âleminden her an açığa çıkan, başı ve sonu olmayan özellikleri, **devamlı bir dönüşüm** hâliyle ortaya koyan Efâl âlemi yani fiiller âlemi yani evren içre sayısız evrenler ve onlarda algılananların tümü!

Bu **"H"**nin iki gözlü veya kûfi yazılışa göre üstte iki noktalı olması da efâl âleminin, **algılayanın boyutuna göre zâhir ve gayb âlemi olarak** iki yönlü mütalaa edilmesidir.

"H" harfi ikinci **"Lâm"**a bağlıdır, çünkü, Efâl âleminin Esmâ ve Sıfat âleminden bağımsız bir varlığı yoktur ve dahi, varlığı ancak kendisinde açığa çıkan Sıfat ve Esmâ mertebelerindeki özelliklerin varlığı ile kaîmdir.

Bir de bu arada, yani ikinci **"Lâm"** ile **"H"** arasında görünmeyen, ama buna karşın varlığı her okunuşta itiraf edilen gizli **"Elif"** mevcuttur. Bu da Efâl âleminin, Zât'ın varlığı ve dilemesiyle, **O**'nun ilminde, **O**'nun Sıfat ve Esmâ'sının varlığıyla var olup, süregitmekte olduğuna işaret eder.

Ehli, elbette bu keşif ehlinden naklettiklerimizi çok daha kapsamlı olarak fark edecek ve **"ALLÂH"** isminin işaret ettiğine, niçin **"bu ismin"** uygun görülüp seçildiğini, böylece daha iyi değerlendireceklerdir.

Umarım keşfen sâbit bu bilgi, **"ALLÂH"** adındaki inceliği daha iyi anlamamıza ve bu kelimeyi bundan sonra daha yerli yerince kullanmayı bize nasip eder.

29 Ocak 2003

Raleigh – NC, USA

10

RAHMÂN VE RAHIYM

Söyler geçeriz *besmele*'yi...

Bazen de okuruz arkasından hemen Fâtiha'yı, ölmüşlerimize!

Oysa...

"Fâtiha'sız salât -namaz- olmaz!"; uyarısı yapılmıştır **Rasûlullâh** tarafından.

"İslâm'ın Temel Esasları" isimli kitabımızda bu konuya değinmiştik bir hayli. Orada değinmediğimiz bir yöne de şimdi işaret edelim nasip olduğu kadarıyla... Ancak gene ehlinin anlayabileceği bir lisanla elbette...

Kısaca **"besmele"** dediğimiz kelime, bildiğiniz üzere **"BismillâhirRahmânirRahıym"**dir.

Hem **Kur'ân** okunmaya başlandığındaki ilk âyettir hem de ittifakla kabul edilir ki **Fâtiha** Sûresi'nin ilk âyetidir.

Bazıları da der ki Bismillâh, Fâtiha'nın ilk âyeti değildir. Fâtiha Sûresi **"El Hamdu Lillâhi Rabbil'âlemiyn"** diye başlar. Bu konuda geniş bilgi **Elmalılı Hamdi** merhumun tefsirinde, ilgili bölümde anlatılmıştır.

Biz şimdi değişik bir soru ile konuya yaklaşarak, buradaki tekrarın nedenini fark etmeye çalışacağız anladığımız kadarıyla.

Bismillâh, eğer **Fâtiha**'nın ilk âyeti ise **"RahmânirRahıym"** 3. âyet olarak niçin bir defa daha tekrar edilmiştir?

"BismillâhirRahmânirRahıym

El Hamdu Lillâhi Rabbil'âlemiyn

Er RahmânirRahıym..."

Şimdi konuyu fazla yaymayıp dikkatinizi ilk âyet olan **Bismillâh**'ın başındaki **"B"** sırrına çekeyim. Bu sırrın ne olduğunu **"Hz. Muhammed'in açıkladığı ALLÂH"** kitabında yazmıştık ve orada merhum **Hamdi Yazır**'ın **"Hak Dini Kur'ân Dili"** isimli 9 ciltlik eserinin 1. cilt 42 ve 43. sayfalarında **"B"** harfinin mânâsıyla ilgili olarak özetle şu bilgiyi aktarmıştık:

"*Eazımı müfessirin diyorlar ki; 'BA'nın buradaki mânâyı ilsakı, ya MÜLÂSEBET ve MUSAHEBET veya istianedir.*

...

***Bu tevile göre ('B' ile başlayan) Bismillâh'ın meâli: 'Allâhı Rahmânı Rahıym namına' demek oluyor ki; bu da 'B'de MÜLÂBESE mânâsına râcidir.. Bunun hasılı, bir niyâbet itirafıdır.*"**

Bir işe başlarken , "filan namına" demek, "ben bunu ona izafeten, ona hilâfeten, onu temsilen, ONUN BİR ALETİ olarak yapıyorum; bu iş hakikatte benim veya başkasının değil ancak onundur" demek olur...

Bu bilgiyi hatırlayarak düşünürsek...

"B" sırrının işaret ettiği şekilde **ismi ALLÂH olanın Rahmâniyet ve Rahıymiyeti** kişinin **nefsinden** zuhur etmektedir. Bu sebeple kişi, gerek

zâhiri ve gerekse bâtınî yönünden **Rahmâniyet ve Rahıymiyet** nimetlerine **özünden gelen bir yolla** erişmektedir; anlamını çıkartabiliriz.[2]

Bundan sonraki âyette ise olayın **âfakî** yani **birimin algılayabildiği evrenini** ele alan yönüne işaret edilmektedir. Yani algılayabildiğin tüm âlemlerde her ne varsa, bunların hepsi, onların da özlerinden gelen bir biçimde yani Rubûbiyet'lerinden, özlerindeki Esmâ bileşiminden gelen bir biçimde; Rahmâniyet ve Rahıymiyetin özellikleriyle varlıklarını devam ettirmektedirler.

Birinci âyette, **Ulûhiyete** kulluğun kişinin özünden gelen şekilde ve özüne dönük olarak meydana gelmekte olduğuna işaret edilirken... İkinci ve üçüncü âyette ise âlemlerde her birimin özündeki **Rubûbiyet** noktasından açığa çıkan **Ulûhiyet kemâlâtının Rahmâniyet ve Rahıymiyet** ile meydana geldiğine işaret edilmektedir!

Şayet bunu anlayabildiysek, fark ederiz ki, birinci âyette **"nefsini bilmek"** sırrına işaret vardır, ikinci âyette ise **"eşyanın hakikatini"** bilmek sırrına işaret olunmaktadır.

Bütün bunları anladıysak, o takdirde şunun üzerinde de düşünelim bakalım, acaba şu tespihle neredeki kime işaret ederek, neyi dillendirmekteyiz?

Namazda, rükûda ve secdede şunları söylememiz istenmektedir... Niçin? Böyle tekrarlarla neye dikkatimiz çekilmektedir acaba?

"Subhane RABBİY el Azıym!"

"Subhane RABBİY el Â'lâ!"

"Subhan olan RABBİM; ve O'nun Azıym ve Â'lâ oluşu" ne demek? Bana bunu tekrar etmem söylenmekle, ne fark ettirilmek, ne hissettirilmek isteniyor acaba?

Allâh idrakını nasip ede... Kolaylaştıra... Hazmını vere...

28 Şubat 2003

Raleigh – NC, USA

11

MÜLHİME

Nefsin mertebeleri diye biliriz yedi mertebeyi...

Emmâre, Levvâme, Mülhime, Mutmainne, Radiye, Mardiye ve Sâfiye![3]

Nefs kelimesiyle anlatılmak istenen esas itibarıyla **bilinç**tir.

Bilinç ilk oluştuğunda, veritabanının getirisi sonucu, kendini beden olarak kabullendiği için, bedeninin tüm isteklerini kendi istekleri olarak benimser; tamamen bedenselliğe dönük ihtiyaç ve zevklere dönük yaşar. Bundan dolayı da "Emmâre nefs" olarak tanımlanır. Yani bilincin, kendini beden olarak kabulü söz konusudur bu anlayış düzeyinde.

Kendini beden olarak kabullenen ancak bedenin kullanılmaz hâle gelmesiyle yaşamın son bulmayıp bir şekilde devam edeceğini, Dünya'da yaptıklarının sonucunu bu yeni yaşam boyutunda göreceğini düşünerek,

geleceğe dönük olarak yaptığı yanlışlardan pişmanlık duyması, levm etmesi olarak nitelendirilir.

Görüldüğü üzere her iki mertebedeki nefs yani bilinç hâli de, bedene dönük ve bedenle alâkalıdır. Yani arz ile!.. Bilinç henüz semâsının farkında değildir!

Dünyası arzdır!.. Bedendir! Sevinci, üzüntüsü, kavgası hep arzı yani bedeni ile alâkalıdır!

Bilinci, kendisinin beden olmadığını, evrensel tekilliğin bir yansıtıcısı veya evrensel tekilliğin özelliğini kapasitesince açığa çıkartıcısı olduğunu fark ederse; bu fark ediş ilham yollu olacağı için tanımlama bâbında **"Mülhime nefs"** denir, "ilham alan" anlamına.

Bu anlayış mertebesinde bilinç, artık kendini beden kabullenmekten arınmaya başlar. Kâh bedenmiş gibi hisseder kendini bilinç, kâh da ondan ayrı bir şeymiş gibi... Ama bedenden ayrı olan bu hâlinin yapısının ne olduğu da henüz belirginleşmemiştir... Ayrıca bu, bilgi yollu yaşanır bir olay da değildir.

Bilincin bu anlayış evresi, yaşamın en zorlu devresidir. Bilinç sayısız çelişkiler içine düşer! Kâh kendini kul görür kâh kendini Hak görür; bu hissedişlerinin, bunların değişik sonuçlarını yaşar!

Burayı aşmak ancak ender kişilere mahsustur!

Bu düzeyde kendini Hak olarak gören kişi, zaman zaman velâyete bile tenezzül etmez(!). Tüm değerleri boşlayıp, tam bir bedenselliği yaşama düzeyine bile inebilir.

"OKU"mak bu bilinç düzeyinde başlar tahkik ehli için! **Sünnetullâh** denilen **SİSTEMİ OKUMAK** başlayınca da bu bilinçte, **Rasûl**'ün neyi, niye getirdiğini Hakk-el yakîn yaşamaya başlar...

Burada **Hanîf** olur!.. Burada **"Allâh adıyla işaret edilene"** iman eder...

Burada “keşfi zulmanî”den arınıp, “keşfi nûrânî” sahibi olur!

Burada kıyamete kadar geçerli olan **Kurân**’ın sırlarını fark etmeye başlar… **Ârif** derler bu hâli yaşayana… Ama henüz **velâyet oluşmamıştır!**

Halkın yani **taklit ehlinin velî sandığı** hatta gavslık, kutubluk pâyesi yakıştırdığı kişilerin neredeyse tamamına yakını hep bu alandaki bilinçlerdir. **Onlar da bazen kendilerini bu mertebelerin ehli sanırlar içinde bulundukları idrak dolayısıyla…** Hâlbuki velâyet pınarından akan suların birikintisinden başka bir şey değillerdir henüz!

Velâyet ile aralarında okyanuslar vardır!..

Velâyet? Bu da başka bir yazı konusu olsun inşâAllâh!

28 Mart 2003

Raleigh – NC, USA

12

GİZLİ ŞİRK, ŞİRK DEĞİL MİDİR?

Sanırım açıklık kazanmamış bir konu bu başlıkta söz ettiğim konu!

Önce şu üç hükmü hatırlayalım:

1. ALLÂH kesinlikle şirki affetmez! Bunun alt seviyesindekileri dilediğine bağışlar.

2. ALLÂH HADDİNİ AŞANLARI sevmez!

3. ALLÂH NANKÖRLERİ sevmez!

Şimdi bu üç gerçek ışığında konuyu anlamaya çalışalım...

Kur'ân **şirki** hiçbir zaman ikiye ayırmaz. **Şirk, şirktir!** Açık da olsa gizli de olsa!

Şirkin iki boyutu vardır imanın iki boyutuna karşılık...

İmanın iki boyutu şudur:

1. ALLÂH'a iman.

2. ALLÂH'a **"B"** sırrıyla iman!

Şirkin de iki boyutu vardır...

1. ALLÂH yanı sıra bir dış objeyi veya bedenini tanrı edinmek suretiyle apaçık şirk!

2. ALLÂH ismiyle işaret edilene **"B" sırrını** inkâr anlamına gelen şirk!

Şimdi yukarıdaki üç Kur'ân hükmünü bir arada düşünmeye çalışalım...

Allâh nankörleri sevmez!.. Biz bunu genelde nasıl anlarız? Eğer birisi bize bazı nimetler ulaştırmışsa, biz de onun ulaştırdığı **bu nimetin kıymetini bilmemiş, ona şükretmemiş, onu inkâr anlamına gelecek fiil veya hâl içinde olmuşsak**, bunu nankörlük olarak nitelendiririz.

Oysa **"Allâh nankörleri sevmez"** hükmü, üstte anlattığımızın derininde şu anlamı da ihtiva etmektedir... **Allâh** kulunun derûnuna bahşetmiş olduğu Sıfat ve Esmâ'sının kadir kıymetinin bilinmesini ve bunun değerlendirilmesini istemektedir. Kim ki bilinç boyutunun hakikati olan bu Sıfat ve Esmâ mertebesinin hakkını vererek yaşamazsa; kendini beden kabul edip bunun sonucu olarak da bedensel dürtüleri, istek ve arzuları doğrultusunda yaşamını sürdürürse; sanki varoluşundan amaç, bedenini ve bedensel zevklerini tatmin etmek gibiymişcesine fiillerine yön verirse, o **nankörlerden** olmuş olur!

Gelelim diğer hükme...

Allâh haddini aşanları sevmez!.. Bunu da genelde şöyle düşünürüz. Bir kişi kendisine konulmuş sınırları aşıp, o sınırlar ötesinde **canının çektiklerini** yapmaya kalkarsa o kişi haddini aşıyor demektir.

Oysa insanın haddi, onun varoluş amacıyla sınırlandırılmıştır!

İnsan (*insansı değil*), yeryüzünde **"halife"** olarak yaratılmıştır. Yaratılmışların en şereflisi olmak mertebesine **"hilâfet"** sırrına lâyık yaşam sürmesi şartıyla ulaşacaktır! **"Hilâfet"** sırrına lâyık olması ise ancak ve ancak **kendisinin bir beden değil, bilinç varlık olduğuna**

iman etmesi; bedeninin bir süre sonra ebeden terk edilip asla bir daha dönülmeyecek bir yapı olduğunu kabul etmesi; bu idrakin kendisinde yakîne dönüşmesi ve bilinç boyutunda iman ettiği **Rasûlullâh**'ın yolunda, fiilleriyle, **O**'nun amacına uygun şekilde yaşamasıyla mümkün olur!

Aksi hâlde bedenini tanrı edinip bedenine kulluk etmesi dolayısıyla **haddi aşanlardan olarak, Allâh onu sevmez! Allâh** katından tard edilmiş İblis durumuna düşer! **Maneviyat ve ruhaniyetin tüm kapıları yüzüne kapanır!** Böylece birkaç yıllık bedenî dürtü ve zevkleri uğruna, ebeden **Allâh**'tan ayrı düşmüşlüğün perişanlığını yaşar!

Dün yaşadığı pişmanlıklardan ders almayan, bugünü değerlendiremez ve yarın yeni pişmanlıklar yaşamaya kendini mahkûm eder!

Evet şimdi, bu iki hükmün getirisi ışığında **şirk** konusunu inceleyelim...

Şirk denmiştir **Kurân**'da ve bu ikiye ayrılmamıştır...

Ancak insanların şirk kavramının ne olduğunu anlaması için genelde bu kavram iki boyutlu olarak irdelenmiştir.

Şirki zâhir ve şirki bâtın veya açık şirk, gizli şirk tâbirleri; hep bilinçteki şirkin iki yönü için kullanılmıştır.

Rasûlullâh (aleyhisselâm) da buna şöyle işaret etmiştir:

"Benden sonra açık şirk olmaz ümmetimde; ama onlar için korkum şirkin gizlisidir"... Yani, yapılan uygulamanın şirk olduğunun fark edilememesidir!

Sonuç olarak şirkin hangi türü olursa olsun, şirk şirktir ve bağışlanması yoktur!

Rasûlullâh (aleyhisselâm)'ın **"Ümmetim için korkarım"** ifadesi de şirkin hangi yönüyle olursa olsun sonuçta bu **bağışlanmazlığı** dolayısıyladır.

Şirkin bağışlanmaması ne demektir **"SÜNNETULLÂH"** açısından?

Tanrı olmadığına göre, şirkin bağışlanmaması ne anlama gelmektedir? Kim şirki affetmez? Şirkin bağışlanmamasının nedeni ve sonuçları nedir?

Şirk, kişinin ALLÂH adıyla işaret edilen dışında tapınılacak bir obje kabul etmesi ve ona kulluk ederek yaşaması hâline verilen isimdir. Bu obje dışta (âfakta) **olabilir, içte** (nefsî) **olabilir!**

Oysa **ALLÂH** adıyla işaret edilen, kişiyi yalnızca kendine kulluk etmesi amacıyla yaratmıştır!

Kişinin yalnızca **ALLÂH**'a kulluk etmesi ne demektir?

Kişinin, bilinç boyutunda, kendisinin **Allâh**'ın Sıfat ve Esmâ'sıyla yaratılması sonucu, **"Allâh ahlâkıyla ahlâklanmış"** olarak, kendisindeki o Esmâ özelliklerini tanıması ve bunları kuvveden fiile çıkarması; yani kendisinde potansiyel olarak bulunan özellikleri istediği anda beyninin elverdiği ölçüde açığa çıkarması demektir. Amaç budur! Araç ise; bunu oluşturacak ibadet adı verilen çeşitli çalışmalar, gerekli zamanlarda yapılacak riyâzatlar, bu yolda kendisini tatmin edecek ve yakîne götürecek düzeyde bilgilenmektir.

Kişiyi bu anlayış ve doğrultuda çalışmalardan alıkoyan şey ise, bilincindeki (nefsindeki), **kendisinin bir beden varlık olup, bedensel zevklerini bilincinin zevkleri olduğu yolundaki vehmidir!** Bu vehim, kişinin şeytanıdır! İnsansı bu vehmin esiridir! ***Bu kişi için sadece bedenî zevkler asıldır; bedensel beraberlikler asıldır; kendini beden kabul etmenin getirisi olan yaşam biçimi asıldır!*** İşte bu fikrin sahipleri **"ŞİRK"** ehli olarak tanımlanmıştır!

Böyle bir yaşama kendini kaptıranın, kendini bu anlayıştan kurtarması çok zordur! Bu yüzden **şirk, "necîs"** (pis) olarak tanımlanmıştır!

"...Kesinlikle müşrikler necistir (pisliktir)**!.."** (9.Tevbe: 28)

Zıddı olan **“tâhir”** (pislikten arınmışlık - temizlik) ise gene Kurân’da;

“Ona (Bilgiye)**,** (şirk pisliğinden - hayvaniyetinden) **arınıp, tâhir olanlardan başkası dokunamaz!”** (56.Vâkı’a: 79)

Çünkü şirk düşüncesi içindeyken anlatılmak istenenleri anlamaları mümkün olmaz; gerçeğine işaret için kullanılmıştır.

Kişi bilinç olarak, kendini beden kabulü içindeyse ve buna dayalı olarak sadece bedensel zevklerini tatmin için, hatta bu yolda başkalarının göreceği zararı hiç düşünmeden yaşıyorsa; bunun yanı sıra âdet kabilinden çeşitli ibadetler yapıyor olsa bile, gerçekte yalnızca kendini aldatarak vicdanını rahatlatmaya çalışıyordur.

Ne var ki, hüküm kesindir:

Allâh şirk koşanın hiçbir amelini kabul etmez! O sadece nefsine zulmetmektedir!

Şirkin sonucu ve **bağışlanmaması** konusuna gelince...

Kişi; bilincinin hakikati olan ALLÂH adıyla işaret edilenin getirisini yaşamak yerine, bedensel dürtülerinin ve zevklerinin istikametinde yaşamaya başladığı zaman, tüm enerji ve düşüncesini sonuçta tümüyle bu Dünya’da bırakacağı ve bir daha asla geri dönemeyeceği şeylere harcamış olur. Bunun sonucunda ölüm ötesi bedeni olan ruhuna da yalnızca Dünya’dayken geçerli olan kuvveleri ve diğer verileri yüklemiş olur. Oysa bu veriler ona ölüm sonrası boyutta hiçbir yarar sağlamayacaktır, çünkü artık geçerliliği kalmamıştır! O boyutta Dünya’daki olay veya kişilerle, veya Dünya’daki türden varlıklarla karşılaşmayacaktır!

Oysa insanın, bilincinin hakikati olan “Sistem”in ana kuvvelerini tanıması ve onları kullanmayı öğrenmesi ZORUNLUDUR; geleceği olan boyutlar dolayısıyla!

Hâlbuki Dünya'daki şartlanmaları, değer yargıları ve bunların sonucu olan duyguları ile kendini beden kabul ederek bedene dönük zevkler için yaşaması, az önce söz ettiğim özelliklerden mahrum kalması sonucunu doğurmaktadır otomatik olarak!

İşte sana **Rasûlullâh** tarafından verilen bu bilgilere **nankörlük** edip; **haddini aşanlardan** olmuş olarak; kendini beden kabul etme yolunda fiiller ortaya koyarak yaşarsan, **"herkesin elleriyle yaptıklarının sonucunu yaşayacağı boyutta" "ŞİRK"** koşma hâlinin sonucu olarak **"nefsine zulmetmiş"** olursun!.. Şirk ise **"Sünnetullâh"**ta asla bağışlanmaz!

ALLÂH haddini aşanları sevmez!

ALLÂH nankörleri sevmez!

ALLÂH'a şirk koşarak nefsine zulmedenlerin sonu üç-beş günlük zevkler ötesinde sonsuz bir hüsrandır! Tard edilmişliktir!

Şirk şirktir; açık da olsa gizli de olsa!

19 Haziran 2003
Raleigh – NC, USA

13

EVLİYA GİBİ KİŞİ NEDEN İMANSIZ ÖLDÜ?

Hani bakarız kişinin konuşmalarına, anlattıklarına da, deriz ki, **"*evliya gibi adam*"!..** Ama bir de bakarlar ki, o kişi **"*imansız*"** gitmiş yeni yaşam boyutuna!

İnanılmaz gelir bu bize!.. Ortaya koyduğu fiiller veya konuşmalar yahut görünüşü, bizde **"*evliyadan*"** zannını oluşturacak kadar belirgin olmasına karşın, neden böyle bir kişi **"*imansız*"** olarak yeni yaşam boyutuna geçer?

Bu konuyu sorguladığımda şöyle bir olay müşahede ettim...

Hepimizin bildiği meşhur açıklaması vardır **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'ın:

"Kişi ne hâl ile yaşarsa o hâl ile ölümü tadar; o hâl üzere bâ's olur ve o hâl üzere kabir âleminden mahşer âlemine geçer!"

Anlam olarak böyle açıklama...

Şimdi beynin çalışma sistemi hakkında şu bilgiyi hatırlayalım...

Beyinde iki tür hafıza-bellek (memory) mevcut...

Birincisi **“short term memory”** yani kısa süreli bellek-hafıza, diğeri de uzun süreli hafıza **“long term memory”...**

Kısa süreli hafıza yani ön bellek, gün içinde kullandığımız verilerin muhafaza edildiği; anlık değerlendirmelerin yapılarak fiilleri ortaya çıkartan bölüm. Bu bazen birkaç saat, bazen de uyanık kaldığımız süreye kadar uzanan bir süreç. Ön bellekte çalışma yapan bilinç, kendisinin gerekli gördüğü bu sürecin sonunda elindeki verileri bazen ana hafızaya aktarıyor bazen de aktarmadan silip atıyor. Tıpkı bilgisayardaki RAM ile Hard Disk gibi...

Ancak burada şu hususu iyi anlayalım...

Biz yıllar içinde edindiğimiz bilgileri, şartlanmaları ve değer yargılarını, hatta genetik yoldan bize intikâl eden verileri ana hafızada barındırırken; ön bellekte ise, (Ram karşılığı olan) bilinç, bedenden beyne ulaşan istek ve dürtüleri, hormonal yoldan gelen itmeleri ve dahi oluşan duyguları esas alarak, içinde bulunduğumuz an’ı değerlendirir.

Ön bellek bu süreçte gerek gördükçe ana bellekten de yararlanır!

Meselenin **püf noktası** işte buradadır düşünceme göre!

Zekâ veya akıl ön bellekte işini görürken, yani bir konuda karar verme durumundayken, ana bellekte ne kadar doğru ve mantıklı bilgi ve değer yüklenmiş olursa olsun, daima bedensel dürtüleri ve duyguları da dikkate alır; ve hatta onların etkisi altında karar verir!

Bedensel dürtüler veya duygular ise, başta hormonal üretim olmak üzere, bedenin tüm biyokimyası ile çok yakından ilgilidir.

Konu içinde olanların yakından bildikleri üzere, çeşitli **hormonların aşırı veya yetersiz** üretilmesi kişinin **psikolojik dengesi** üzerinde

önemli değişiklikler veya büyük dengesizlikler oluşturabilir.

İşte bu durum yani **bedensel dürtüler; astrolojik etkiler, şartlanmalar veya yanlış bilgiler**, ön bellek havuzunda toplanan veri girdilerinin değerlendirilmesinde son derece önemli rol oynayarak, kişinin ana bellek veritabanındaki birtakım **doğru ve gerçek bilgilere rağmen**; olması gerekenin aksi istikamette davranışlar ortaya koymasına, yanlış değerlendirmeler ve uygulamalar yapmasına yol açabilir.

Kişisel kanaatim odur ki, **karaciğerin sağlık düzeninin bozulması**, bünyenin çeşitli metabolik ve biyokimyasal dengelerini değiştirmekte; bu durum da **otomatik olarak beyne yansıyarak**, zekâ veya aklın ön bellekte yaptığı değerlendirmelerde pek çok yanlışlara yol açmaktadır. **<u>Bu yüzden karaciğere zarar veren her şeyden kesinlikle kaçınmak gerekir beyin sağlığımız ve sağlıklı düşünce yapısına sahip olmamız için!</u>**

Nefs kelimesiyle işaret edilen **şuur** (beden değil), ön bellekteki değerlendirmeleri sırasında, astrolojik etkiler, bedensel dürtüler ve duyguların yoğun bombardımanına rağmen; **ana belleğinde bulunan gerçekçi verilere göre yaşamına yön verebilirse**, o kişinin dünyası da âhireti de mamûr olur. Bu da ancak onun bilincini, **"<u>nefsini tezkiye etmesi</u>"** ile, yani **tasavvuf terbiyesi ve İslâm Dini verileriyle arındırmasıyla** mümkün olur.

Bunu gerçekleştiremez ise, o zaman da, hem yaşamı hem de geleceği hayli sorunlu olacak demektir!

Önce kırk vakit olarak namaz teklif edilmişken, sonuçta beş vakit namaz yaşanmasındaki amaç da işte bu noktada konumuzla çakışmaktadır.

Niçin beş vakit namaz?

KURÂN'I EN İYİ DEĞERLENDİREN KİŞİ OLARAK RASÛLULLÂH Muhammed Mustafa (aleyhisselâm) beş vakit namaza devam etmiş ve tüm çevresiyle de bunu, yaşamı boyunca uygulamıştır!

Bizim olayı değerlendirme yönümüz itibarıyla, bu olaydaki ana amaç şudur.

Daha önce de çeşitli konular arasında anlattığımız üzere, **"Namaz yaşanan bir olaydır"** kılınmanın ötesinde!

"Vay o namaz kılanların hâline ki namazlarından gaflet içindedir" hükmünü düşünelim...

Yani...

Kişi, namaza durduğu zaman, **"Fâtiha'sız namaz olmaz"** hükmünce, okuduklarının mânâsını **düşünür ve yaşar.** Bu düşünceyle de, namaza girmiş olur!

Bu düşüncenin sonucudur ki, beden varlığının, kendisinin kullandığı geçici bir araç olduğunu; kendisinin, beden ötesi bir varlık ve hatta **"halife"** olarak, özündeki **"ilâhî"** kuvveleri keşfetmek; bunları **"kuvve"**den **"fiile"** çıkarmak; **bu kuvvelerle donanımlı olarak** ölüm ötesi boyuta geçmek zorunda olduğunu fark eder ve hisseder.

İşte **bu hissediş ve hatırlayış, kişinin ön bellekteki düşünsel faaliyetlerine ve yaşama bakış açısına kazandırdıklarıyla, bir sonraki vakte kadar yaşamına yön verir.**

Bu da en azından beş vakte bölünmüştür kişinin uyanık olduğu süreç içinde... Ön bellek çalışma düzenine bağlı olarak! Böylece kişi "iman" hâli içinde yaşar, bir sonraki vakte kadar!

Esasen, namaz vakitle kayıtlı olmayıp; her vaktin namazı söz konusudur!

Bir kişi din bilgilerini hatmetmiş, tasavvuf bilgilerini ezberlemiş; en ince ayrıntısına kadar ana belleğine yerleştirmiş ve gerek duyduğunda

da tıpkı bir bilgisayar gibi bütün bunları tekrarlıyor olabilir! Bu hâliyle de o, herkesin onu ***"evliya"***dan gibi görmesine rağmen, bir ***felsefeci*** olmaktan öteye geçemez!

Eğer ***bilinci, yaşadığı andaki değerlendirmeleri sürecinde, bedensel dürtülerine esir olmaktan kendini alıkoyamıyorsa***; veya ***duyguları yüzünden, akla mantığa ve ana belleğindeki "iman bilgilerine" rağmen, onlara ters düşen davranışlar sergiliyorsa***; sonuçta **"iman gerçeklerinden"** perdelenerek o anki fiillerini ortaya koyuyorsa; böyle bir hâl içindeyken **"imansız"** olarak ölümü tatması işten bile değildir! Bâ's oluşu da **"imansız"** olarak gerçekleşecektir elbette bu durumda!

İşte bu nedenledir ki, **kendinin ölüm ötesi sonsuz yaşam için var olmuş bedensiz varlık olduğuna iman etmemek** anlamına gelen ***beden dürtülerine veya duygularına tâbi olarak aklın gereklerine ters düşen davranışlar ortaya koymak***, sonuçta kişinin ön bellekte yaşanan bu **"imansızlık"** hâliyle ölümü tatmasına yol açar!.. Bilgisine, konuşmalarına hayran olan insanlar, onu ***"velî"*** sansalar dahi!

Bu konu aslında çok geniş bir konu... Bana bu konuda açılanın ana hatlarını sizlerle paylaşmak istedim. Sizler de bu konuda düşünerek daha pek çok detayı keşfedebilirsiniz elbette...

Yüksek kolesterolün veya hormonal dengesizliklerin beyinde nasıl etkiler oluşturarak, psikolojiyi ne şekilde etkileyebileceğini düşünüyor muyuz?

Karaciğere zarar veren maddeler kullanımı sonucu metabolik dengelerin etkilenmesiyle, beynin, vücudun değişen biyokimyası altında, ne tür psikolojik dengesizliklere girebileceğini hatırımıza getiriyor muyuz?

Dedim ya, konu sanırım benim yazdıklarımdan çok daha kapsamlı... Ve insanlık şu anki bilgisiyle bu konuda henüz, baltayla beyin ameliyatı

yapma düzeyinde gibi!

Beynimize, karaciğerimize ve hormonal dengemize zarar verecek şeylerden uzak durmamız, belki de bize ölüm ötesi sonsuz yaşamın hiç farkında olmadığımız güzelliklerini kazandıracaktır...

Bu konuyu iyi düşünelim.

29 Haziran 2003
Raleigh – NC, USA

14

AKIL NEREDE?

“Aklını başına al!”... “Aklın neredeydi?”...

Bu tür sorular ve uyarılar hep yapılır da niye **aklın yeri** sorgulanır, düşündünüz mü?

Aklı yaratan ulu tanrı onu üstün özelliklerle bezedikten sonra beyne oturtmuş!.. Ama akıl bakmış ki çevresine, hiçbir şey görünmüyor!..

Şaşırmış... **“Etraf mı karanlık, ben mi körüm?”** diye düşünmüş...

Çözememiş olayı ve sormuş tanrıya:

— **Tanrım beni mükemmel yarattın ama galiba körüm!.. Beni hareketli, oynak, kıvrak, her şeye anında adapte olabilir yarattın ama önümü, çevremi göremiyorum, bulunduğum yeri göremiyorum!.. Sadece bulunduğum yerden bana gelenleri değerlendirip, onları amaçlarına göre en mükemmel şekilde yönlendiriyorum...**

Tanrı cevap vermiş:

— **Seni öylesine mükemmel yarattım ki, ayrıca bir de göze ihtiyacın yok!.. Kör olman daha hayırlı; işlevini hakkıyla yapabilmen için!.. Seni öyle bir mekâna yerleştirdim ki, orada her şey, sana ulaşabilecek şekilde var! Sana, sadece gelen verileri değerlendirmek kalıyor!.. Sen evrenin merkezindesin bulunduğun mekân itibarıyla! Orada sana gelen verileri değerlendirirsen bulunduğun ortamın sultanı olursun! Unutma ki çözümsüzlük anında sana yol gösterecek iman kuvvesini de koydum o mekâna hemen yanına!**

Peki, demiş akıl ve işlevini hakkıyla yerine getirmeye başlamış...

Ama insanlar çoğalıp, her birinde işlev gören akıl farklı verilerle karşılaşırken, bazen hayret ve şaşkınlıktan, bazen dışardan gelen yanlış verilerden, bazen de hormonların dürtmesinden ayağı kayıp kana karışıp, soluğu başka bir organda alıverir olmuş bir anda!

Kör olduğu için de, gittiği yeni mekânı (organı) **tanıyamayıp, *<u>kendini hâlâ eski mekânında sanarak</u>*, o organın kendisine sağladığı verilere göre, o organa en mükemmel şekilde hizmet vermek üzere, işlevini yerine getirir olmuş!..**

Bu yeni mekân bazısında mide olurmuş, bazısında cinsel organ; bazısında ayak olurmuş, bazısında kalp!..

Kimi sadece yemek için yaşarmış bu durumda; kimi insanlığını imanını unutur yalnızca seks yapmak için yaşarmış; kimi kendini yalnızca spora verirmiş, kimi de tüm yaşamına duygularıyla yön veren davranışlar ortaya koyup sürekli pişmanlıkları yaşarmış akıl dinlenmeye geçtiğinde de!..

Evet, akıl kutsal tahtı beyinden düşünce bir başka organa, insanlar ona **"aklını başına al"** derlermiş!.. Ama nasıl alsın ki! Akıl gitmiş yerleşmiş bir organın içine! Beyni o organ olmuş artık!

Devası?

İMAN!

Ya **iman** ağır basar ve aklı bulunduğu yerden kopartır ve eski tahtına oturtur!.. Ya da akla söz geçiremez... Onunla ilişkisini kopartır bu durumda "Ne hâlin varsa gör!" diyerek... Böylece akıl da artık imansız bir şekilde, bulunduğu organdan mutlu, yaşamına devam edip imansız bir şekilde dünyasını değişir!..

Bakarlar ötelerden ve derler:

"Biri daha gitti imansız!"

29 Temmuz 2003

Raleigh – NC, USA

15

BİLİNÇ BEYNİN NERESİNDE?

Öylesine düşünmeden ve sorgulamadan yaşamaya alışmışız ki, gördüğümüz kadarını maddeye, mekanik çalışan bir sisteme bağlayıp, görmediklerimizin de hokus-pokuslarla oluştuğunu kabullenmek, bizi rahatlatıveriyor!

Kimi bu hokus-pokus sihrini doğaya bağlıyor, kimi de tanrısına! Bedenindeki muhteşem mekanizmanın çalışma düzenini, sebep-sonuç ilişkisini görmekten ve sorgulamaktan mahrum olanlar; bedenin mükemmel çalışma düzenini ve “ALLÂH” ismi ile işaret edilenin, algıladığımız plandaki en muhteşem mekanizması olan BEYNİ görmezden gelmekte anlamsız bir ısrar içindeler!

Genlerin insanın varoluşundaki, yaşamındaki ve beynindeki yerinden ve işlevinden haberi dahi olmayan, kahve âlimleri(!) ve onların dediklerinin yayıcıları, tanrı hokus-pokusuyla var olup

yaşayan insanın, tanrıya tapınmakla işin biteceğinden ve Din'in bundan ibaret olduğundan söz ederek avutuyorlar toplumun önemli kesimini!

Korkuyoruz düşünmekten, sorgulamaktan ve kendimizi tanımaktan!

Âyet, hadis ezberleyip nakleden zevâtın, çağdaş bilim dünyasındaki gelişmelerden haberi yok; bilim dünyasındakilerin çoğu ise **"Din"** kapsamı içinde bildirilenlerden habersiz. Çoğunluk kendi dünyasında, bazen de hayalî kurgular içinde bu dünyadan geçip gidiyor.

Oysa **"Din"** adı altında anlatılan **"ALLÂH" ismi ile işaret edilenin** yaratmış olduğu Sistem ve Düzen, ancak beynini kullananlarca değerlendirilebileceği gibi, bilimin de kökeninde gene beynin çalışması yatmaktadır.

Böyle olunca en gerçekçi yaklaşım; beynimizin çalışma sistem ve mekanizmasını ve bunun davranış ve düşüncelerimizi nasıl oluşturduğunu fark etmekten geçer.

Elbette "ben namazımı kılar, orucumu tutarım, gerisi beni ilgilendirmez" diyene sözümüz yok. O da tabii ki yaptığının karşılığını alacaktır.

Sözümüz, aydın ve sorgulayıcı geçinip de, işine geldiği yerde neden, nasıl deyip; işine gelmeyen yerde de bilimi inkâr noktasında gezenlere, düşünmekten yorulduğu ya da korktuğu noktada **tanrının sihirli değneğini** işe karıştıranlaradır.

Abdülkerîm el Ciylî'nin bir sözü vardır: **"Bu dünya hikmet dünyası, âhiret ise kudret yurdudur"** der, **"İnsan-ı Kâmil"** adlı çok değerli eserinde.

Başta **Muhyiddini Arabî** olmak üzere tasavvuf ehline göre, Dünya'da olup biten her şey sebeplerle oluşur. Ancak biz bu sebeplerin büyük bir

kısmına ilmimiz yeterli olmadığı için muttali olamayız.

Bu yüzdendir ki **Muhyiddini Arabî**, keşfine dayanarak **"Dünya'da, berzahta, mahşerde ve cennet, cehennemde her şey burçların tesiri altındadır"** demiştir. Henüz astrolojinin hangi tür dalgalarla yapıları etkilediği bulunamasa dahi.

Şimdi burada beyin ile ilgili, bana göre çok önemli bir noktaya gelmek istiyorum.

"İSLÂM" isimli kitabımızda **"Ruhlar Ezelde mi Yaratıldı?"** başlıklı yazımda anlattığım üzere; **insan ruhu dışardan gelmeyip ana rahminde oluşmaya başladığına göre, Din terminolojisinde "ruh" adı verilen ölüm sonrası yaşam bedeni, beyin çekirdeği tarafından daha ana rahminde meydana getirilmektedir.**

İnsan beyninin eseri olan bilinç ve hafıza, beyin tarafından tümüyle bu ruhta muhafaza edilmekte ve bu ruhun bedenle ilişkisi kesildikten sonra da insan, aynı bilinç ile ölüm ötesi boyutta yaşamını sürdürmektedir. Kişinin ölüm sonrasında "mahşerde okuyacağı kitabı" **budur kanaatimizce, yaşadıklarının virgülü kaybolmamacasına.**

Bu "ALLÂH" adıyla bildirilenin en büyük mucizelerinden biridir. Yediğimiz gıdalardan elde edilen enerji, nasıl beyinde çeşitli dalgalara dönüştürülme noktasına uzanmaktadır? Bu akıl sahipleri için üzerinde hayli düşünülmesi gereken bir konudur.

Beyin dalgalar mı üretiyor!?? Beynin ürettiği çeşitli dalgalar artık bütün bilim adamları tarafından biliniyor! Bilinmeyen ise beynin ürettiği bu dalgaların işlevlerinin ne olduğu. Bu konu henüz netlik kazanmış değil!.. Henüz elde yeterince teknik imkân olmadığı için dalga spektrumundaki beynin ürettiği tüm dalgaların tespit edilememiş olduğu da açıktır!

Biz 1985'de **"insan ruhu"**nun dışardan gelmeyip beyin tarafından üretildiğini yazdığımızda, bu konu konuşulmuyordu.

Şimdi size 16 Mayıs 2002'de yayınlanmış bir makaleden paragraflar sunuyorum:[4]

"**The Conscious Electromagnetic (EM) Information Field** - Bilinçli Elektromanyetik Bilgi Alanı"

İngiltere'deki **Surrey Üniversitesi** hocalarından Profesör McFadden tarafından yayınlanmış bir makale...

"Senkronize Ateşlenme ve Beynin EM Alanı Üzerine Etkisi: EM Bilinç Alanı Teorisi Üzerine Bulgu"

Bakın yazıda özetle ne diyor Profesör McFadden, anlayabildiğim kadarıyla:

"Bir hücre her ateşlendiğinde, elektriksel aktivite beynin EM (Elektromanyetik) alanına bir sinyal gönderiyor. ***Ancak diğer sinir hücrelerinin aksine, beynin EM alanındaki nöronlara ulaşan dalgasal bilgi, beyindeki diğer sinyallerle otomatik olarak bağlantı kurar, bütünleşir.*** *Bilincin karakteri olan bu bağlanmayı beynin EM alanı yapar.*

Profesör McFadden ve Yeni Zelanda'lı Nörobiyolojist Suzan Pockett, beynin EM alanının bilincin kendisi olduğunu öne sürmüşlerdir.

Beynin EM alanı sadece bir arşiv niteliğinde olan veritabanı değil, âdeta bir 'komuta kontrol merkezi' gibi çalışan ve fiillerimizi oluşturan ilgili nöronları aktive eden ya da baskılayan bir merkezdir. *İşte bu faaliyet Profesör McFadden'e göre bizim irademizin fiziksel olarak ortaya çıkışıdır.*

Bu teori bilinçle ilgili eskiden beri sorulan zor soruya cevap getirmekte, özgür irade, spiritüel konular, yapay zekâ, hatta yaşam ve ölümle ilgili birçok konuyla ilgili kavramlarımızı da derinden etkilemektedir.

Çoğu insan zihni; farkında, bilincinde olduğumuz şeylerin toplamı olarak tanımlar. Ancak birçok zihinsel aktivite biz farkında olmadan gerçekleşir. Yürüme, vites değiştirme... vs, zamanla nefes alma gibi otomatik hâle gelir.

*Nörolo*j*i biliminde en büyük soru, bilincinde olduğumuz beyin aktivitesi ile biz farkına varmadan gerçekleşen faaliyetleri yapan beyin aktivitesinin farkının ne olduğudur.*

Bir obj*e*yi gördüğümüzde, retinadan sinyaller elektrik yüklü iyon dalgaları olarak sinirler yoluyla ilerlerler. Terminal sinire ulaştıklarında, nörotransmitterler vasıtasıyla komşu sinire atlarlar. Burada bir sinir hücresi, kendinden yukarıdaki bir grup sinirin vereceği eşik değere göre ateşlenip ateşlenmeyeceğine karar verir.

Bu şekilde elektriksel sinyaller vücudumuza aktarılmadan önce beyinde işleme tâbi tutulurlar. Peki, tüm bu iyon ve kimyasalların hareketi sırasında bilinç nerededir? Bilim adamları beyinde, bilince ait bir yer veya yapıya rastlamış değiller. Bilinç sır olarak kalmıştır.

Bizi insan yapan bilinçtir, diyor Professor McFadden. ***'Bilinç olmadan, dil, yaratıcılık, hisler, spiritüalite, mantık, zihinsel aritmetik, adalet duygusu kavranamaz...'*** *Peki bilinç neden meydana gelmiştir?"*

Bu yazıda en önemli olgu EM alanıdır. Beynin ürettiği dalgalardan oluşan Elektromanyetik alan...

"Ruh" adını verdiğimiz yapı EM alandır veya değildir. Ama gerçek şudur ki beynin ürettiği ve hatta bilincin kendisi olduğu iddia edilen dalgalar söz konusudur! **Bir gün kişinin ölüm ötesi yaşam bedeninin de bu fizik bedenden ayrılan bu tür bir beyinsel enerji dalgası olduğu açığa çıkacaktır.** Muhtemelen ben göremesem de...

23 Ekim 2003

Raleigh – NC, USA

16

BİSMİLLÂH

Bismillâh konusunu daha evvelce **"İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI"** kitabında **Fâtiha** yorumunda ve de bu kitabımızdaki **"Rahmân ve Rahıym"** başlıklı makalede yazmıştık.

Burada başka bir yönü üzerinde duralım...

Bilindiği üzere, cemaatle kılınan namazlarda, Bismillâh, Fâtiha Sûresi'nin ilk âyeti olması gerçeğine rağmen, imam tarafından sesli olarak okunmaz!

İmam direkt olarak **"El Hamdu Lillâhi Rabbil'âlemiyn"**den başlar sesli okumaya...

Niçin imam, Fâtiha'nın 1'nci âyeti olan Bismillâh'ı sesli okumaz?

Sanırım akla hemen hiç gelmemiş konulardan biridir bu...

Evet imam, Fâtiha Sûresi'nin 1'nci âyeti olmasına rağmen Bismillâh'ı sesli okumaz ve 2'nci âyetten seslendirmeye başlar. Bu arada cemaat de

eksiği(!) tamamlamak için, içinden Bismillâh çeker(!)...

Şimdi önce geçmişte tartışılan bir konuya kısaca değinelim.

Kimileri demiş ki Fâtiha Sûresi 7 âyettir, ilk âyeti de Bismillâh'tır. Kimi de demiş ki Fâtiha Sûresi'nin ilk âyeti Bismillâh değil, "El Hamdu Lillâhi Rabbil'âlemiyn"dir!.. Baştaki Bismillâh teberrüken konmuştur oraya...

Konunun derinliğine inmiş olanlar sonuçta, Bismillâh'ın **Fâtiha** Sûresi'nin ilk âyeti olduğuna kanaat getirmişler.

Bizler de bugün genelde bu kanaati taşıyoruz.

Şimdi durum bu olunca dikkatimizi çeken önce şu oluyor...

Niçin Bismillâh'ta **"RahmânirRahıym"** denildikten sonra, **"El Hamdu Lillâhi Rabbil'âlemiyn"**den sonra tekrar **"RahmânirRahıym"** denilmiştir? Burada tekrar aynı konuya girmeyeceğiz, ancak konunun önemi nedeniyle bir kere daha dikkat çekelim istedik bu iki âyete.

Yani şöyle ki:

1. âyet: "Bismillâhir**RahmânirRahıym**"

2. âyet: "El Hamdu Lillâhi Rabbil'âlemiyn"

3. âyet: "Er **RahmânirRahıym**"

Buradaki inceliği **"Rahmân ve Rahıym"** yazısında dillendirilebileceği kadarıyla anlatmaya çalışmıştık.

İşte bu gerçek ışığı altında fark etmemiz gerekir ki...

Namazın, mi'râca dönüşebilmesi için **"B"** harfi ile işaret edilen **sırrın** idrakı ile **kişinin Bismillâh'taki mânâyı BİZZAT HİSSETMESİ zorunludur!**

Bu yüzden de cemaatle kılınan namazda dahi, imamın Bismillâh'ı cemaat adına okuması yeterli olmaz! Bismillâh'ı BiZâtihi kişinin hissederek okuması ve o idrak ile namaza başlaması gerekir.

Yani imam, cemaat adına Bismillâh çekemez!

Kişinin **“<u>Bismillâh”ı bizzat yaşaması</u>** zorunludur urûc yapabilmek için!

Günde bir kere olsun Bismillâh’ı yaşayabilene ne mutlu!

Ves Selâm!

10 Nisan 2004

Raleigh – NC, USA

17

SALÂT (NAMAZ) NİÇİN?

“İnsan” diye hitap edilmiş bize...

“İnsan”, neyin, ne tür bir varlığın adıdır acaba?

Bu konuyu geniş bir biçimde **“Kendini Tanı”** ile **“Bilincin Arınışı”** isimli kitaplarımda ele aldığım için burada detayına girmeyeceğim...

“İnsan” olarak bize teklif edilen **“salât”**, yani dilimizdeki adıyla **“namaz”** denilen **yönelişin** ne olduğu ve **neden zorunlu olduğu** hakkında birkaç şey paylaşmak istedim bu yazımda sizlerle.

Son zamanlarda mükemmel robotlar yapılıyor biliyorsunuz... Hatta bu konuda bir tasavvur olarak duygular taşıyan robot örneğini konu alan **“Artificial Intelligence”** (*Yapay Zekâ*), **“I Robot”** (*Ben Robot*) gibi filmler de yakın zamanlarda gösterimdeydi...

Böyle bir robotun beynine “Kur’ân” metnini yükleyip, namaz hareketlerini de programlayabilirsiniz... O robot da namazdaki

hareketleri aynen uygulayıp, tüm Kurân'ı saatler içinde tekrarlayarak bizlerden çok daha iyi bir performans gösterebilir... Hatta programlayarak belli yerleri okurken gözyaşı bile döktürtebilirsiniz!

Peki insanın farkı nerede? **Biliyor muyuz acaba ne olduğumuzu ve robot olmadığımızı?**

İnsanın farkı, aynı işlevi yaşarken, okuduğunun anlamını düşünerek, bu düşüncenin sonuçlarını hissedip, idrak edip gereğini namaz sonrası süreçte yaşayabilmesinde!

"Feveylün lil musalliyn, elleziyne hüm 'an Salâtihim sâhûn" âyetinde işte bu yaşanası gerçekliğe işaret vardır:

"Vay hâline o (âdet diye) **namaz kılanlara ki; onlar,** (iman edenin mi'râcı olan) **salâtlarından** (okunanların mânâsını yaşamaktan) **kozalıdırlar** (gâfildirler)**!"** (107.Mâûn: 4-5)

Nedir o yaşanası namaz gerçekliği?

Havâss veya hâssül havâssın namazda yaşadıklarından değil; kendim gibi avamdan birinin namazdaki asgari yaşaması gerekenden söz etmek istiyorum burada...

Önce hatırlayalım ki...

Hz. Muhammed (aleyhisselâm), tek tanrılı, gök kaynaklı (semâvî) din anlayışına son verip; **"ALLÂH"** <u>ismiyle işaret edilene</u> iman, bu iman edilene şahit olma, bunu kendisine bildiren **Rasûl**'e iman etme esasını tebliğ etmiştir!

Eğer Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'ın ne getirdiğini idrak etmişseniz; fark etmişsinizdir ki, başta **"salât"**, yani **dua** ve **namaz** olmak üzere, ibadet adı altındaki tüm çalışmalar, asla yukarıdaki bir gök tanrının gözüne girmek veya ona tapınmak amacıyla önerilmemiştir! Çünkü gökte bir tanrı yoktur!..

Gelecekte, gökten bir tanrının Dünya'ya gelmesi de kesinlikle ve asla söz konusu değildir! ***Deccal*** veya ***Mesih*** adıyla beklenen ve çevresindeki uzaylılar konusuna, şimdilik bu kadarıyla işaret edelim... Bunu daha sonra daha geniş yazarım belki...

Evet! İbadetler yani dua ve namaz, yukarıdaki yani DIŞIMIZDAKİ bir tanrı için yapılmayacağına göre, niçin yapılır? Allâh huzuru neresidir? Huzurunda olmanın anlamı nedir?

Önerilen bu çalışma ile bize ne kazandırılmak istenmektedir?

Gelmiş geçmiş bütün kemâlât sahibi tasavvuf ehli ittifak hâlindedir ki, **kişinin "ALLÂH" ismi ile işaret edilene yönelişi ve ulaşması kendi özünden yani kendi bilincinden** (nefsinden) **kendi vicdanındandır!**

Vicdan, Hakk'ın sesleniişidir kişinin özünden!

"ALLÂH'a giden yol nefsler (bilinçler) **adedincedir"** sözü insanların dışardan değil **kendi "öz"lerinden hakikate ulaşma yolunun açık** olduğuna işaret eder!

Gerek dua ve gerekse namaz, kişinin **"ALLÂH" ismi** ile işaret edilene **"yönelişinden"** başka bir şey değildir!

<u>Dua; kişinin, hakikatindeki "ALLÂH" adıyla bilinene ait kuvveleri harekete geçirerek, istediğini gerçekleştirme faaliyetidir!</u>

Namaz; kişinin hakikati olan "ALLÂH" ismi ile bilinene ait bir kısım özelliklerin idrak edilmesi, hissedilmesi, yaşanması ve namaz sonrasında da bunun günlük yaşam içinde devam ettirilmesi amacıyladır avam boyutundakiler için...[5]

Evet, namaza dururken önce **"Subhaneke"** veya benzeri bir cümle okunarak giriş yapılır... Bunun nedeni, öncelikle **"ALLÂH" ismi** ile işaret edilenin azamet ve sonsuzluğunun, ve dahi o boyutların yanında Dünya ve diğer değerlerin ne ifade ettiğini hatırlamaktır! **<u>Okunan bu</u>**

cümlelerin anlamının bilinmesi şarttır ki, o anlam üzerinde düşünülüp, meselenin ciddiyet ve önemi fark edilebilsin.

Bundan sonra **"eûzü"** okunarak, kişinin vehminin oluşturacağı kendini bir beden kabulü dolayısıyla mahrum kalacağı hakikatlerden, **"B"**illâhi hakikatiyle korunması amaçlanır.

Sonra açılımı **"B"-ismi ALLÂH** olan **"Bismillâh"** okunur. Bunun anlamını geniş şekilde **"ALLÂH"** isimli kitabımda yazmıştım. Anlamını merak edenler oradan geniş şekilde okuyabilirler. Yazıyı uzatmamak için detaya girmiyorum.

Bundan sonra sıra **"Fâtiha"**yı **"OKU"**maya gelir...

"Hamd" esas itibarıyla **"değerlendirmek"** anlamında kullanılmıştır burada. **Hamd ALLÂH içindir** demek, **"değerlendirmek ALLÂH'a aittir"**, anlamındadır.

Çünkü **ALLÂH** adı ile işaret edilenin yarattıklarını hakkıyla değerlendirmek, ancak ve ancak kendisine aittir! Bir yaratılmışın böyle bir değerlendirme yapabilmesi muhaldir! Bu yüzdendir ki bu cümle okunarak **daha en başta insana çizgisi ve kapasitesi fark ettirilmekte, yaratılmış bu sistem hakkında haddini bilerek yaşaması ikazında bulunulmaktadır!**

"Rahmân" ve **"Rahıym"**in bugüne kadar anlatılanlardan ve anlattıklarımızdan farklı bir anlamı üzerinde durmak istiyorum...

"*Rahmân* *bir özel isimdir ve tercüme edilemez!*" (Elmalılı Hamdi Tefsiri -orijinali- cilt 1: sayfa 32)

"*Rahmân pek merhametli diye yetersiz bir şekilde tefsir olunabilirse de böyle tercüme edilemez... ALLÂHÛ Teâlâ'nın rahmeti, merhameti, bir hissi kalbi, bir temayüli nefsanî mânâsına bir iyilik duygusu değildir. Fâtiha'da izah olunacağı üzere İRADEİ HAYR veya İN'AMI SONSUZ mânâsınadır.*" (Aynı tefsir; cilt 1: sayfa 33)

"Vücut her hayrın ve her nimetin aslıdır. Rahmân, böyle bir iradei hayr ile bizi cismanîyet ve ruhaniyetimizle ademden (yokluktan) vücude (varlığa) getirerek halkeden ve bununla beraber esbabı bakâ ve hayatımız olan nimetleri de izhar ve irsal eyleyen rahmeti celîle sahibidir ki bu rahmetin şumulünden (kapsamından) hariç hiçbir mahlûk bulunamayacağından buna celâili niâm ile rahmet denilir." (Aynı tefsir; cilt 1: sayfa 77)

Şimdi buradan da anlaşılır ki, **Rahmân**, klasik anlatımdaki gibi esirgeyici, bağışlayıcı gibi beşerî değerlendirme anlamlarının çok ötesinde; evrensel anlamıyla, **<u>dilediği şekilde varlığı yokluktan vücuda getiren, var kılan anlamındadır!</u>**

Rahıym ise **bu vücuda getirişin sistemini oluşturan mekanizmayı vareden anlamındadır.**

Rahıym kelimesi Arapça kökenli bir kelimedir. Annede rahim, kendi özellikleriyle nasıl yavruyu hücreden alıp Dünya'da yaşayabilecek bir olgunluğa kavuşturursa...

Rahmân'ın irade edip varlığa çıkardığı birimi de, Rahıym aynı şekilde **ALLÂH** ismi ile işaret edileninin Esmâ özellikleriyle oluşturup açığa çıkartır!

Dolayısıyla her birim, her varlık Rahmân ve Rahıym'in yarattığı bir birimdir! Yani, **her birim Rahmân ve Rahıym isimlerinin işaret ettiği anlamlar doğrultusunda ALLÂH adı ile işaret edilenin isimlerinin bir bileşimi, bir terkibi olarak var olmuştur.**

Bu anlam, bu isimlerin evrensel boyutundaki anlamıdır. Bu anlamı dünyevî, beşerî değerlere göre anladıklarımızla karıştırmamak gerekir.

Ayrıca her an bir canlının bir diğerini boğazlayıp, hatta canlı canlı yemesi olayını gözümüz önüne getirirsek; beşerî anlamda acıma

duygusu taşıyan yukarda bir yerde tanrı anlayışının ne kadar gerçeğe uyduğunu takdirinize bırakırım!

Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'ın açıkladığı "ALLÂH", Din, "Sünnetullâh" gerçekliklerinin bugünkü anlayışımız ve idrakımız doğrultusunda kesinlikle güncelleştirilmesi artık apaçık ortadadır!

Evet konuyu fazla dağıtmadan kaldığımız yerden devam edelim...

Rahmân ve Rahıym adlarıyla işaret edilen özelliklerin sonucu yaratılmış insan, günde belli aralıklarla en az beş vakitte yaşanılan namaz ile beş defa neyi hatırlamak ve hissetmek zorunda?

"ALLÂH" ismi ile işaret edilenin, isimlerinin anlattığı özelliklerle var olmuş olan, hakikati bu olan insan, hatırlamalıdır ki, kendisi Dünya'da yaşadıktan sonra toprak olup yok olup gidecek bir beden değil; hakikatinin gereği ve sonucu olarak varlığındaki kuvvelerle sonsuza kadar yaşayacak olan bir bilinç varlıktır! Dünya sonrası bedeninin adı da "ruh"tur!

RAHIYM'iyetin gereğidir ki, insan hakikatini idrak eder, kendi özündeki ALLÂH isimlerinden kaynaklanan kuvveleri keşfeder, bunları hissedip bunlara yakîn elde ederek "kurbiyet" mertebesine ulaşır!

YevmidDiyn'de, Melikiyet ve Mâlikiyet'in kendisinde açığa çıkışını yaşar!

Bunun kişide yaşanması için kendisine hidâyet ulaşmalıdır bâtınından (özünden)!

Bunun için de "bize hidâyet et" denerek bu talep edilir Fâtiha okunurken!

Bu hidâyet ile kendilerine in'amda bulunulan, yani özlerindeki hakikatleri yaşama özelliğinin açığa çıktığı kişilerin yolunda yürümenin kolaylaşması talep edilir. Bu hakikati inkâr edip, gazap

ve lânete (uzak düşmeye) veya gerçekten uzak görüşlere kapılarak özlerinden mahrum kalanlardan olmamak talep edilir.

Sonra da **Kurân**'dan bir miktar âyet okunur. O mânâ üzerine tefekkür edilir.

Daha detayını yukarda belirttiğim gibi **"İslâm'ın Temel Esasları"** kitabında **"Namaz"** bölümünde okuyabilirsiniz...

Umarım "Namaz nedir?" sorusunun cevabını birazcık da olsa, avam boyutunda da olsa kısmen cevaplayabilmişizdir.

Daha derinine girmeye ise zaman ve zeminin müsait olmadığını düşündüğüm için girmiyorum. Merak eden tefekkür etsin bu mânâların getirisi üzerinde...

Biline ki, bu konu daha çok derindir ve anlattıklarım buzdağının görüneni bile değildir!

"İki namaz arasındaki günahların kefaretidir" anlamındaki **Allâh Rasûlü** açıklamasını bu anlayış ile bir daha gözden geçirmenin ve neden böyle olduğunu düşünmenin yararlı olacağını düşünüyorum.

"Vay hâline o (âdet diye) **namaz kılanlara ki; onlar,** (iman edenin mi'râcı olan) **salâtlarından** (okunanların mânâsını yaşamaktan) **kozalıdırlar** (gâfildirler)**!"** (107.Mâûn: 4-5) âyetini de bu açıdan bir daha hatırlatıyorum...

Haddimizi aşıp sürçü lisan ettiysek affola!.. Samimi niyetimiz bağışlana...

20 Ocak 2005

Raleigh – NC, USA

18

HZ. MUHAMMED'E İMAN

Kesin olarak bilelim ki, Hz. Muhammed (aleyhisselâm)**'a iman etmemiş olanın, "ALLÂH"a imanı yoktur! Tanrısı olabilir!**

Niçin bu böyledir?

Çünkü **"*tanrı*"** yoktur! Tanrı, hiç var olmamıştır!

İnsanların kendi hayal dünyalarında tasavvur ettikleri bir tanrıları olabilir elbette... Hatta Dünya üzerinde yaşayan ve çeşitli inanışlara mensup olan çok büyük bir çoğunluğun böyle bir tanrısı da vardır zaten! Ama bu varsayım asla doğru değildir ve gerçekle alâkası yoktur.

Hz. Muhammed (aleyhisselâm), insanların inandıkları tanrı kavramına dayalı yaşam biçimiyle hayatlarını boşa harcamamaları için görev yapmış; ve **"LÂ ilâhe..."** sözcüğüyle bu konuda kendisine inananları uyarmaya çalışmıştır.

"Hz. Muhammed'in Açıkladığı Allâh" isimli kitabımda **"ALLÂH"** adıyla işaret edilenin asla bir gök tanrısı olmadığını açıklamaya çalıştım.

İnsanlar geçmiş çağlarda ve hatta günümüzde gökteki bir tanrıya inanırken; ve bunun sonucu olarak da o gökteki tanrı yanından gelen ***OĞUL***'dan veya kanatlı meleklerden söz ederken; **Rasûlümüz** bunun böyle olmadığını en öz ve özet şekilde **"İHLÂS"** Sûresi'yle vurgulamıştır.

Tanrıya inanmak insanı sonuçta hüsrana götürür! Çünkü ötedeki bir varlıktan bir şeyler bekleme düşüncesi oluşur böyle bir inanç sonunda! Bu da ataleti, uyuşukluğu ve tembelliği oluşturur! Oysa her şey, insanın özündeki sırda mevcuttur. Dışarıda değil! İnsan özündeki bu sırla her an pek çok şeyler yapabilme istidat ve kabiliyetine sahiptir.

Tanrıya inananlar, onun hiçbir zaman var olmadığını anladıkları anda korkunç bir sükûtuhayal yaşayarak hüsrana uğrayacaklardır!

Yukarıda, uzayda veya başka bir galakside yaşamakta olan ve buraya elçi yollayan, OĞUL yollayan bir tanrı asla var olmamıştır!

Bu yüzden de kesin olarak, Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'a iman edenler; dolayısıyla da onun açıkladığı "ALLÂH" ismi ile işaret edilene iman edenler, gökte, ötede bir tanrı tahayyül edenlerden farklı ve onlarınkiyle uyuşmaz bir inanç içindedirler.

Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'a iman etmeyen, onun **ALLÂH Rasülü** ve **Nebisi** olduğunu kabul ve tasdik etmeyenler, doğal olarak O'nun açıkladığı **"ALLÂH"** kavramını da kabul etmemiş olurlar.

Bu da, **Muhammed** (aleyhisselâm)'ın Rasûllüğünü kabul ve tasdik etmemiş olanların, ***evrende kendi kafalarına göre hayal ettikleri bir tanrı ve bu varsayıma dayalı yaşam biçimi oluşturmalarını getirir!***

Hz. Muhammed **"men kale lâ ilâhe illALLÂH fekad dehale cenneh!"** demiştir. **"Kim lâ ilâhe illâ ALLÂH derse cennete girer!"**

<u>Ama bu demek değildir ki, tanrıya inananlar cennete girer!</u>

Burada dikkat edilmesi gereken bir incelik vardır:

Hz. Muhammed, kişinin **tanrı kavramından kurtulmuş olmasına** dikkat çekmektedir bu açıklamasıyla. Yani **şirkten arınmış olmasına...**

"İhlâs" Sûresi'nin anlamını kavramış olanlar, ötede veya ötelerinde bir **tanrı olmadığını** fark ederler!

Kur'ân-ı Kerîm baştan sona, **tanrı kavramının şirke yol açtığını**; şirk koşanın da ebediyen cehennemi yaşayacağını vurgulayan âyetlerle doludur. Şirk koşanın ebediyen cehennemde kalacak olmasının nedeni nedir acaba?

Tanrı olmadığına göre, şirk koşanın ebediyen cehennem denilen boyutta kalmasının, yanmasının nedeni nedir?

Bunları çok iyi düşünüp anlamak gerekir!

Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'a inanmayan, **O**'nun **ALLÂH Rasûlü** ve **Nebisi** olduğuna inanmayan ve dahi buna **ŞEHÂDET etmeyen, <u>İslâm Dini</u>**'ni, yani **ALLÂH Rasûlü**'nün açıkladığı **Sünnetullâhı** (Sistem ve Düzeni) kabul etmemiş demektir! O sistem ve düzeni kabul etmeyen de kendi inancına göre yaşar ve sonuçlarına katlanır!

Biz kimseyi ne cennete sokabiliriz ne de cehenneme atabiliriz!

Herkes kendi idrak kapasitesi ve bunun sonucu kendine çizdiği yaşam biçimiyle cehennemini şekillendirir veya cennetini bezer!

Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'a imanı olmayan, onun **ALLÂH Rasûlü** ve **Nebisi** olduğuna şehâdet etmeyen ise, **O**'nun açıkladığı **"ALLÂH"** ismiyle işaret edileni fark ve idrak edemeyeceği için; otomatikman ***hayalinde yaratıp bezediği bir tanrıya inanmak*** durumunda kalacaktır! Sonra da hayalinde yarattığı bu tanrıyı beğenmeyip, yanlışlarını bulacak ve eleştirmeye başlayacaktır!

İçinde yaşadığımız, kimini algılayıp, çoğunluğunu algılayamadığımız tüm kanun ve prensipler, sistemler, Kurân'da **"Sünnetullâh"** diye isimlendirilen **"Sistem ve Düzen"**dir ki bize **"DİN"** adıyla tanıtılmıştır.

"ALLÂH" ismi ile bize bildirilen, eskilerin **"evren içre evrenler"**, yenilerin **"paralel evrenler"** dediği tüm yapıları, zamansızlık, **"AN"** boyutunda ilmiyle, ilminden ve ilminde yaratmıştır!

Tüm evrenler holografik gerçeklik doğrultusunda her bir zerrede mevcuttur!

Rasûlullâh (aleyhisselâm) 1400 küsur yıl önce bu gerçeğe **"Zerre küllün aynasıdır"** diyerek işaret etmiştir... Bu konuda detaylı bilgiyi **"TEK'İN SEYRİ"** isimli kitabımızda okuyabilirsiniz.

Bir **"NOKTA"**dan var edilen tüm evrenler yaratılış amacına göre **"Sünnetullâh"** kanunlarına göre işlevlerini oluşturmaktadır.

"K" misalinde olduğu üzere, çizgideki bir noktadan açının oluşması benzeri, tüm evrenler yalnızca bir açı içindekilerdir. Uzun çizgide ise bunun gibi sayısız "nokta"lar vardır! Ötesi ise tefekkür dışıdır! **"ALLÂH"** isminin işareti en azından böyle bir yapı veya varlığadır!

İşte **"ALLÂH"** ismiyle işaret edilen böylesine muhteşemdir ki, bir tanrı olarak düşünülmekten elbette münezzehtir!

İnsan veya tüm birimler ise birer koni gibidir! Oysa kimi, kendini yalnızca koni değil, koninin iki boyutlu düzlemi gibi, yani et-kemik beden gibi düşünür. Kimi ise koni olduğunu fark etmiştir. Koni boyutsallığı içindeki **"Esmâ âlemini"** tâ **"nokta"**ya kadar seyreder!

Bize düşen, **ALLÂH Rasûlü** Hz. Muhammed'e ve O'nun **"ALLÂH"** ismiyle işaret edip açıkladığına iman ederek, bu bildirilen gerçekler doğrultusunda yaşamımıza yön vermektir!

ALLÂH Rasûlü Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'a ve **O**'nun açıkladığı **"Tanrı yoktur yalnızca ALLÂH"** gerçekliğine iman edenler, birlikte namaz edâ ettiklerinde, **imam Fâtiha'yı okurken asla Bismillâh'ı sesli okumaz!** **Fâtiha**'yı **"El hamdu…"**dan başlatır imam…

Niçin?

Çünkü, Bismillâh'ta "B" sırrı vardır ve herkesin Bi-Zâtihi kendi özünde var olan sırra dayalı olarak "B-esmele"yi kendisinin "OKU"ması ve yaşaması gerekmektedir!

Namaz ancak **Fâtiha "oku"**nmakla yaşanır ve bu yüzden de **ALLÂH Rasûlü, "Fâtiha'sız namaz olmaz!"** buyurmuştur!

"ALLÂH"a giden yol dışardan öteye değil, insanın şuurundan özüne doğrudur!

Tanrıya inananlar için ise yöneliş uzayda bir yerlere doğrudur!

Konunun Türk'lük Arap'lık veya başka ırklılıkla bir alâkası yoktur! **"ALLÂH"** ismi **ÖZEL İSİMDİR!** Özel isimler hiçbir lisanda değişmez, tercüme edilmez; aynen kullanılır!

"ALLÂH" ÖZEL isminin işaret ettiği anlam ile, genel **"*TANRI*"** kavramı arasındaki farkı hâlâ anlatamadıklarıma ise şimdilik diyecek başka sözüm yok!

[Tanrı(!) da çok uzak olmayan bir zamanda Dünya'ya gelecektir zannediyorum… Bu ise gelecekteki ayrı bir yazı konusu…]

4 Mart 2005

Raleigh – NC, USA

19

TANRI(!)NIN AYAK SESLERİ

Bu yazımızdan önce, size Dünya üzerinde çok büyük bir topluluğun beklediği ***tanrı(!)nın ayak seslerinden*** söz etmiştim. 1972 yılında konusunda tek kaynak kitap olan **"RUH İNSAN CİN"** kitabını yayınlamış kişi olarak konuyu biraz daha açmak istiyorum gelişen şartlar dolayısıyla...

Eğer, Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'ın bahsetmiş olduğu, bu nesil kıyametinin küçük alâmetleri tamamlanmış ve sıra büyüklerine gelmiş ise...

Eğer, asırlarca evvel bahsedilen ve İbrahim Hakkı Erzurumî'nin "Marifetname"sinde söz ettiği 26 bin senelik Dünya dengelerinin değişme süreci bu yüzyılda tamamlanacak ise...

Eğer, hicrî tarihle her yüzyılın başında gelen **"Müceddid"**, bu defa **"Son Müceddid"** olarak 1401–1410 yılları arasında gelmiş ve lakabı **"el**

Mehdi" ise... Ancak, belirtildiği üzere Mekke'de bir Hac döneminde açığa çıktıktan sonra tanınacaksa...

Bilelim ki...

"Mehdi"nin aşikâr olması öncesi nasıl "Mehdiyet devri ilmi" yeryüzünde açığa çıkmakta ise, daha önce de belirttiğim üzere, Deccal'ın zâhir oluşu öncesi "Deccaliyet devri uygulamaları" da aynı şekilde günümüzde Dünya üzerinde yaşanmaktadır. Artık sıra kişiliklerin aşikâr olmasına gelmektedir.

Haber verildiği üzere **"Cinler yeryüzünde istisnasız tüm insanlara görünecek"** uzaylı bir tür kimliği ile bir zaman sonra; ve **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'ın haber verdiği, **"Mesih DECCAL"** lakaplı ***insanlığın tanrı(!)sı*** olduğunu iddia edecek **yalancı tanrı** (Mesih) ortaya çıkacaktır! Ardından da **Hz. İSA** (aleyhisselâm) hadislerde belirtilen şekilde açığa çıkacaktır.

"Gökten taş yağacak" diye işaret edilen **meteor yağmuru; "Doğuda, batıda ve ortada meydana gelecek üç yer batması"; depremlerin büyüklüklerinin ve sayılarının artması** gibi olaylar ertesinde bir şekilde açığa çıkacak olan **"Cin"**ler ne şekilde **Deccal'ın ordusu** işlevi görecekler, bunu yaşayanlar görecek eğer nasiplerinde varsa...

Şimdi burada kısa bir açıklama yapmak istiyorum...

"Cin" kelimesi **"insan gözünün göremediği varlıklar"** anlamında kullanılmıştır genel olarak. Bu genel mânâsı ile de **"insan gözünün tespit edemediği tüm bilinçli varlıklar"** bu kapsamda kabul edilmiştir. İster Dünya üzerinde yaşayanlar olsun, ister Güneş sistemi içinde veya ötesinde olsun! **AbdülKerîm el Ciylî "İnsan-ı Kâmil"** adlı eserinde 7 katmandaki 7 farklı tür **"cin"**den söz eder. Bunların bir türünden birini **Rasûlullâh** yakalamış, sonra da serbest bırakmıştı. Konumuz bu olmadığı için detaylarına girmeyeceğim. Dileyen araştırsın bunu!

Bir zamanlar, Dünya düz bir tepsi, Güneş, Ay ve tüm yıldızlar Dünya çevresinde dönmekteler; diye düşünen kişiler gibi....

Hâlâ, Dünya üzerindeki et-kemik bedenli ***insan adı verilmiş bilinçli varlıklar dışında başka bilinçli varlıklar olamayacağını*** iddia eden aydınsılar maalesef çoğunlukta...

Oysa...

Dünya'nın düz bir tepsi olduğunu iddia etmek ne kadar yanlış ise; Güneş sistemindeki tek bilinçli varlığın insan olduğunu iddia etmek de o kadar yanlıştır! Hele galakside!

İnsanoğlunun, sadece santimetrenin on binde 4'ü ile 7'si arası dalga boylarını değerlendirebilmesinden dolayı **sadece bu spektrum aralığındakilerin <u>var</u> kabul edilmesi** artık yüzyıl öncesine ait çağdışı bir kabuldür!

Bugün bilim, bırakın beş duyuyu, beynin otuz iki duyusu olduğunu iddia etmeye başlamıştır son yapılan araştırmalar sonucunda...

Bizim 1972'de yazdığımız üzere; beynin, yalnızca gözden gelen dalga boylarını değil bunun çok daha ötesindeki değişik dalga boylarını değerlendirdiği, belirtilmektedir.

Evet... Bugün, bir şekilde, insanlığın genelde göremediği bilinçli varlıklar aramızda dolaştıkları gibi; belki de birkaç yıl sonra başka bir sistemden gelerek Dünya üzerinde açığa çıkacak değişik tür bilinçli varlıklar **"Mesih DECCAL"** ordusu olarak insanları yanlış hedeflere yönlendirmeye çalışacaklardır.

İnsanların bu "Mesih Deccal" ve ordusuna karşı tek savunma mekanizması DUA ve **"LÂ İLÂHE İLLÂLLÂH"** gerçeğini hatırlamaları olacaktır!

Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'ın "LÂ İLÂHE" mesajını anlamış olanlar; kesinlikle hiçbir varlığın, ne tür özellik ve kuvvetlere sahip

olursa olsun, *tanrı* olmasının mümkün olmadığını ve "tanrılık kavramının geçersizliğini" bilerek, bu varlıklara tâbi olmayacaklardır.

Deccal; **Müslümanlar dışındakilere** İsa'**yı yollayan** "baba" **olarak kendini tanıtırken, Müslümanlara da kendini** "HAK" **olarak tanıtacak ve** "*Varlığımda tapındığınız Hakk'tan başka bir şey yoktur. Ben Hakk'ım. Burada size zâhir oluyorum. Bana secde etmeyen Hakk'ı inkâr etmiş olur*" **gibi fikirlerle ortaya çıkarak onları kendine tâbi kılmaya çalışacaktır!**

Oysa kesinlikle bildirilmiştir ki "TANRI YOKTUR! Tanrılık kavramı geçersizdir!.." Hak, her zerrede aynı ölçüde zâhirdir! **Yalnızca bir birimin, kendisinin** Hak **olduğunu iddia ederek başkalarını kendine secde ettirmeye kalkışması**, *akı kara, karayı ak göstermek* **yani** deccaliyettir; **bâtıldır, kandırmacadır!**

Milyarlarca galaksiyi kapsayan evren içre evrenler, **"ALLÂH"** ismiyle işaret edilen tarafından ilmiyle ve ilminden, ilminde vücut bulmuşlardır!

Her insan ve her varlık için **"ALLÂH"**a giden yol, kendi dışına değil; KENDİ ÖZÜNE, HAKİKATİNE DOĞRUDUR!

Dışarıda, **ötede bir tanrı** düşünen; ancak kendi zannındakine, **hayalindekine** yönelmektedir!

Tüm **İslâm tasavvufunu** yaşayan hakikat ehli, hep, âlemlerin iç içe boyutlar şeklinde var olduğundan söz eder, ki bu da **kişinin, hakikatindeki TEK önünde, varlığının hiçliğini hissetmesiyle** son bulur!

"Panteizm", birimlerin varlığından ve evrenin bütünselliğinden söz ederken; Tasavvuf, mutlak TEK (AHAD) indînde tüm birimlerin varlığının olmayışından söz eder. Tasavvuf ehli, hakikate ermek için kişinin **"ego" – "*ben*"**inin olmayışı gerçeğini idrak etmesini anlatır.

Zira, Dünya'da olduğu gibi cehennemin en büyük azabı da, insanın özündeki **"ALLÂH"**tan perdeli kalması sonucudur. Yani tard edilmişliktir!

Çağdaş bilimin erdiği holografik evren tezi dahi, "string"ler veya dalga sistemi içinde, varlığın yaratıcı Kudret önünde önce **TEK**'liğini ve nihayet **yok**luğunu anlatır.[6]

İşte bütün bu gerçekler dolayısıyla, yeryüzünde tüm insanlara görünecek olan **"cin"**ler ismiyle anlatılmış dünyalı ya da uzaylı türler ile; onların desteğiyle sayısız olağanüstünlükleri ortaya koyacak olan **Deccal**'in asla ***tanrı*** **olmasından söz edilemez.**

Belki geçmişte o türlerin yeryüzündeki insanlara kendilerini tanrı olarak tanıtmaları; tarihe, çeşitli değişik anlatımlarla "*tanrıların dünyayı ziyareti*" olarak nakledilmiş olabilir... Ama bu nakiller, asla tanrı veya tanrıların yeryüzüne gelmesi veya insanı yaratması demek değildir!

İnsanların üzerindeki çeşitli sıkıntı ve yanlış yönelimler, hırs ve bencil atılımlar, şeytanî düşünce ve duygular; kendi yapılarından kaynaklandığı gibi, dışarıdan kendilerine ulaşan dalgalardan da olabilir.

İşte bu tür etkilere karşı insanın yapabileceği en verimli ve isâbetli çalışma, **DUA mekanizmasını** harekete geçirmektir.

DUA, kişinin **"ALLÂH"** ismiyle işaret edilene yönelerek, O'nun kuvvet ve kudretiyle isteklerini gerçekleştirme işlevidir!

Burada dikkat edilmesi ve çok iyi anlaşılması gereken **çok ince bir sır nüktesi** vardır.

Arkamdan belki biri hatırlayıp, bir hayır duası eden çıkar umuduyla sizlerle bu hususu paylaşmaya çalışayım... Belki anlatabilirim ne demek istediğimi...

"Salât (Namaz) Niçin?" başlıklı yazımda **"Fâtiha'sız namaz niçin olmaz"** konusunda kısmen işaret ettiğim üzere...

Kişi korunmak istediğinde...

Dışarıya değil, içinden özündekine **yönelir gerçekte!..**

Hakikatinden bilincine olan akışta, çeşitli boyutlar-âlemler-mertebeler hâlinde, Ahadiyetten, Â'mâ mertebesinden, Vâhidiyetten, Rahmâniyetten, Arştan, Rubûbiyetten, Ubûdiyete, yani bilinç (nefs) mertebesine kadar tüm mertebeler kişinin özünde **mevcuttur!**

Tıpkı bedende hücreler boyutunun, hücrelerin içinde genler boyutunun, onun özünde proteinlerin, onun özünde moleküllerin, onun özünde atomların, onun özünde dalgaların, stringlerin olması gibi... Ve dahi her boyutun kendi özelliğine göre şuuru olması gibi... Algılayanın kapasitesine göre tespit ettiği mertebeler veya âlemler veya boyutlar diyebileceğimiz şekilde...

İşte kişi, korunma amacıyla bir duayı okurken, kendi hakikatinde bulunan **"ALLÂH" ismiyle işaret edilene ait bir mertebenin kuvvet ve kudretine** sığınarak, **onu harekete geçirerek** kendisinde o kuvveyi açığa çıkartmakta; böylece de, korunmak istediği varlığa karşı beyninden yaydığı dalgalarla bir korunma kalkanı oluşturmaktadır.

Mesela **"Âyet'el kürsî"**yi okurken, tanrı olmadığından, hakikatin olanın **Hayy** ve **Kayyum** oluşundan; beynin uyuklama bölümüne karşın **hakikatindeki o mertebenin** asla gafleti yani uyku ya da uyuklaması olmadığından, o mertebenin **(kürsî)** kişinin **semâvat** yani tüm bilinç (nefs mertebelerinin) ve **arz** (bedenin) üzerinde tasarrufu olduğunu düşünerek, **"ALLÂH"**ın **varlığındaki** kuvvet ve kudretini açığa çıkartmayı niyaz ediyorsun!..

Ya da büyülere, cinlere, hasetçilere karşı korunma kalkanını oluşturmak için **"DUA VE ZİKİR"** kitabımızda önerdiğimiz **"korunma duaları"** ile, **"FELAK"** ve **"NÂS"** Sûreleri'ndeki duayı **"Eûzü BiRabbil felak...", "Eûzü BiRabbin nâs..."** diye okumaya başladığında, kendi hakikatindeki, varlığını meydana getiren **Esmâ** mertebesinin **Rubûbiyet** kuvvetine sığınarak, onun seni korumasını talep ediyor; bu anlamda beyninden yaydığın dalgalarla, sana yönlendirilen menfi dalgalardan kendini korumaya çalışıyorsun... Ne anlatmak istediğimi anlamaya çalışın lütfen!

Artık bu konuda, bundan daha fazlasını açıklamak bizim için mümkün değildir.

Rab-Rubûbiyet konusunu ve insanın nasıl **Allâh isimleri bileşimi** olduğu açıklamasını **"İNSAN ve SIRLARI"** kitabından okuyabilir arzu edenler.

İşte tüm korunma duaları; bu mekanizmanın işleyişi bilinerek, ona göre gereken yönelimle yapılırsa, muhakkak ki çok daha tesirli olur yaşamımızda. Hatta, **Kur'ân-ı Kerîm** bu anlayışla okunursa, kişiye neler açılır artık bilemem!

"ALLÂH" ismi ile işaret edilene, yani var sandığın varlığını, varlığıyla varedene iman; asla, ötende, varsayılan tanrı kavramına iman değildir bu yüzden!

Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'ın açıkladığı "ALLÂH" gerçeğini anlamak, daha farkında olmadığımız sayısız hazinelerimizin anahtarıdır, meraklılar ve sorgulayanlar için.

İş ki, Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'ı değerlendirebilmek bize kolaylaştırılmış olsun!

İnsanlık için her türlü kurtuluşun yolu Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'ı değerlendirebilmekten, onun bildirdiklerini

“OKU”yabilmekten geçer!

Ehli hakikat elbette anlattıklarımızın çok daha fevkini bilir...

15 Nisan 2005

Raleigh – NC, USA

20

HAZİNEYİ "OKU"MAK

Adam tarlasını kazarken toprağın altında naylona sarılı bir şey bulmuş... Hemen açmış... Başlığında kendi lisanıyla, "BUNU okuyan hazineyi bulur!" yazılıymış...

Ancak yazının alt tarafı ise okuyamadığı bir lisanmış...

Hemen yazıyı almış, köyün imamına koşmuş... Köyün imamı ona göre büyük adam; belki de zamanın gavsı ya da müceddidi!

İmam efendi Kur'ân kursunu bitirmiş... Kur'ân okumasını biliyor...

Hemen almış kağıdı eline ve bakar bakmaz konuşmuş:

"'Bunu **okuyan hazineyi bulur!**' yazıyor... Altında da Arapça bir dua var!.. Hemen bunu çoğaltalım!.. Ve herkes okusun!" demiş...

Mübarek elleriyle, bulunan yazıdakileri kopyalamışlar ve tüm köy halkına dağıtmışlar!..

Herkes okumaya başlamış imam efendinin kendi dillerinin harfleriyle yazdığı on beş satırlık yazıyı... Aradan bir zaman geçmiş...

Derken biri köy kahvesinde demiş:

"Efendiler bu böyle günde bir kere okunmakla olmayacak sabah akşam okuyalım şunu... Elbette bir kerâmeti vardır!"

Birkaç gün daha geçmiş, günde kırk defa okumaya karar vermişler!

Derken günde yüz defa!..

Bazıları bakmış, "hazine bulunmuyor" demişler:

"*Bu safsata!.. Bizi umutlandırmak için böyle bir masal uydurmuş birisi!*"

Kimi de inançla ve ısrarla devam etmiş okumaya...

Aradan aylar geçmiş ama ne çare ki hazineyi bulan yok!..

Derken günün birinde bir gezgin uğramış köye... Camide yatsıyı kıldıktan sonra bakmış bir dua yapıyor insanlar birlikte, hiç duyulmamış o güne kadar öyle bir şey!

Demiş camiden çıkarken imama, "Bana da öğretsenize bunu"...

Hemen yazılısını vermiş ona da imam...

Adamı misafir etmişler misafirhanede...

El etek çekilip insanlar uyuduktan sonra adam kalkmış mumu yakmış, kâğıttaki Arapça dua(!)yı okumaya başlamış!!!

Misafirhaneden çıkmış elinde mum ve kâğıt, köyün ortasındaki ulu çınarın altına gelmiş... Gene kâğıttaki duayı okumuş; çınardan köyün kuzey çıkışındaki dere boyuna doğru yürümüş... Sonra Arapça dua(!)yı okumuş gene, dere yatağından uzanan salkım söğütün yanına varmış. Dua(!)da yazılı olduğu üzere söğüt ağacının yanından yüzünü köye dönüp yirmi bir adım atmış ve oradaki koca kayanın dibini kazmaya başlamış...

Bulmuş orada bir tahta kutu ve içinde çil çil altınlar! Alıp yoluna devam etmiş!

Köylünün her gün okuduğu dua(!) doğruyu yazıyormuş meğer inanmayanların aksine!

“OKU”muş duayı köylülerin okumasından farklı olarak; anlamış anlamını yazılanların ve gereğini de uygulayarak; hazineyi bulmuş!

Köylülerse hâlâ devam ediyormuş sabah akşam anlamını bilmedikleri imam efendinin kendi lisanlarında yazıp ellerine verdiği Arapça duayı okumaya!!!

Okuyorlar...

Tıpkı imamın köylüsü gibi okuyorlar gün be gün okumak olsun diye... Yahut okumaya çalışıyorlar... Ya da okuyamıyorlar...

Ana konuya geçmeden önce bizi okuyan anlayışı sınırlılar için bir uyarı koyalım...

“DUA ve ZİKİR” isimli kitabımızda **“yapılan tüm zikir ve duaların anlamı bilinmese bile, inanılmadan okunsa bile kişiye yarar vereceğini”** geniş bir şekilde izah etmiştik. Çünkü bu, **bir mekanizmanın işletiliş şeklidir, inançla ve yukarıdaki veya ötendeki tanrı ile alâkası yoktur sonuç vermesinin!**

Bunu böylece vurguladıktan sonra esas konumuza gelelim...

“OKU”mak nasıl olur?

Hz. Muhammed (aleyhisselâm)’a iman edenler O’nun açıkladığı **“ismi ALLÂH olanı”** önce **“İHLÂS”** Sûresi’nde tanımlandığı şekilde anlayıp idrak ederler... Ya da HOLOGRAFİK EVREN gerçeğini fark ederler; ki bu da aynı hakikate giden yoldur! (Anlayışı kıtlar için uyarı: “Yoldur” dedik, ikisi aynı şey değil! **“*Ahmed Hulusi, enerji ALLÂH’tır diyor*”** iftirasından vazgeçin! Ehli katında çok ufalıyorsunuz!)

Bunu anladıktan sonra bilinir ki, insanın varlığı ve hakikati, ismi **"ALLÂH"** olanın Esmâ'sı ile kendini var kılan **Rubûbiyet** mertebesidir ve kendisinin **Rabbi**'dir! Ve bu mertebe yalnızca âfakta ötelerde bir yerde değil, kendi hakikatinden bilincine uzanan bir yapıda mevcuttur! Her birim için böyle olduğundan dolayı da **"Rabb-ül âlemîn"**dir!

Evrensellik ötesi evren içre evrenlerin var olduğu **NOKTA**'nın ilminde var olan her birim ve yapıda, **holografik gerçeklik** nedeniyle **Arş, Kürsî, Semâvat** ve bunların ehli mevcuttur!

Yoktan var olmuş insan zaten yoktur ve var olan yalnızca Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'ın açıkladığı ismi **"ALLÂH"** olandır! Bu yüzden de **"Lâ ilâhe - tanrı ve dolayısıyla tanrılık kavramı yoktur"** uyarısı yapılmıştır!

Böylece de insanın dışarıda, ötesinde bir tanrı araması veya kabullenmesi yerine; özündeki, varlığındaki, **ismi "ALLÂH" olanın Rubûbiyet ve Melikiyet ve İlâhiyet** sıfatlarının mertebeler şeklindeki özelliklerine yönelmesi ve sığınması istenmiştir!

"... <u>Nerede olursanız O sizinle</u> (hakikatinizin Esmâ ül Hüsnâ'sıyla varolması sonucu) **<u>beraberdir</u>!.."** (57.Hadiyd: 4)

Âyeti bu **Mâiyet** sırrına işaret eder!

Bu yüzden de;

"Sen düşündüğünü açığa vursan (veya gizlesen)**;** (bil ki) **kesinlikle O, Sırr'ı da** (şuurundakini de) **Ahfa'yı da** (onu meydana getiren Esmâ mertebeni de) **bilir!"** (20.Tâhâ: 7)

Çünkü dışardaki veya ötendekine dua etmiyorsun!!!

Fâtiha'da dahi **Mâlik**'i veya **Melik**'i okunuşuyla gene bu noktaya işaret edilmektedir ki;

"İkra' Kitabek* kefa Bi nefsikel yevme aleyke Hasiyba;"

"OKU yaşam bilgini (kitabını)**! Bilincin bu aşamada, yaptıklarının sonucunun ne olduğunu görmeye yeterlidir."** (17.İsra': 14)

Âyeti bu sırra işaret etmektedir. **"Hasiyb"** ismi Esmâ'dan olarak Rubûbiyet mertebesinde varlığında yer almaktadır, holografik gerçeklik doğrultusunda. Ötedeki tanrıya değildir hesap yani! Hakikatindeki **"ismi ALLÂH olanın Melikiyeti"ne** hesap verirsin **"yevmidDİYN"-"DİN GÜNÜNDE"...** İstersen çok asırlar sonrasına at bu **"din günü"**nü!

Bu yüzden Kur'ân-ı Kerîm'i **okumaya başladığında, "**B-ismi-**ALLÂH** Rahmân ve Rahıym**"dir; yani "**Hakikatim ismi **ALLÂH** olanın Rahmâniyet ve Rahıymiyetiyle açığa çıkmaktadır her an**" demektedir ehli hâl!**

Salât (namaz) **bu gerçekliğin yaşanmasıdır işte!..**

"Âyet'el Kürsî"de aynı gerçeklik dolayısıyla insanın hakikatinde bulunan ismi **"ALLÂH"** olanın mertebeleri ve özellikleri vurgulanmakta, bunların idrak edilip değerlendirilmesi istenmektedir. İnsanın uyuyan boyutuna karşılık, hakikatindeki asla uyumayan mertebeye dikkat çekilmektedir.

"KUL" (DE Kİ) diye başlayan âyetler senin onları okumanı isterken; esasen bu âyetleri **"OKU"**yabilene "Bunun anlamını YAŞA!" uyarısını ihtiva etmektedir...

Yani, bu dua âyetleri sana yukarıdaki tanrına yönel ve ondan yardım iste anlamında değil; senin varlığını ve hakikatini var kılan bu mertebelerin hakkını vererek ismi **"ALLÂH"** olana hakkıyla kulluk et, anlamındadır...

Elbette bizim anlayabildiğimiz kadarıyla. Kimseyi bağlamaz!

Ne yazık ki...

Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'ın açıkladığı ismi **"ALLÂH"** olanı insanlarla paylaşmaya çalıştım, anlayıp hissedebildiğim kadarının

anlatılabilirliği ile; onlarsa kendi ***"ulu tanrı"***larını update ettiler (güncellediler!) anladıklarıyla...

OYSA...

"Allâh yanı sıra tanrıya (dışsal güce) **yönelme! Tanrı yoktur, sadece 'HÛ'!.."** (28.Kasas: 88)

Âyeti çok açık şekilde, ismi **"ALLÂH"** olana iman edildikten sonra, **tanrılık kavramının** düşünülmemesi gerektiğini vurgulamaktadır!

Kimileri varlıklarını yok etmediler, varlıklarının yok olduğunu idrak ettiler ismi **"ALLÂH"** olan indînde...

Kimileri de ***"tanrı"*** yaratıp onu kullandılar benliklerini yüceltmek, dünya âhiret ulusu olmak için!

Evet...

"Yok"luğunu ve var olanın yalnızca ismi **"ALLÂH"** olan olduğunu idrak edip **İslâm Dini**'ni kabullenenler, Hz. Muhammed'in getirdiklerini anlayıp o doğrultuda hazineyi bulmaya çalıştılar.

Kur'ân-ı Kerîm'i okuyup, **işaret edilen sırları** deşifre ederek; ismi **"ALLÂH"** olanı, kendi Esmâ'sıyla yaratmış olduğu âlemleri ve içinde yaşadıkları sistem ve düzeni **"OKU"**yarak, kendi özlerindeki sonsuz muhteşem hazineyi buldular!

Kimi de etraf ve dedikodu-gıybetle ömrünü tüketerek kulluğunu yerine getirip, bu dünyadan ayrıldı... Sürüden biri daha öteye geçti, **Yunus**'un deyimiyle!

6 Mayıs 2005

Raleigh – NC, USA

21

"SÜNNET" NE DEĞİLDİR?

"Sünnet", *sakal-bıyık, elbise-sarık, kılık-kıyafet* midir?

ALLÂH Rasûlü'nün **sünneti** ne olabilir acaba?

ALLÂH sünneti, "Sünnetullâh" nedir?

Anlayışı kıtların "sünnet"ten anlayışı, erkek çocuklara yapılan bir operasyondan ibarettir!

Anlayışı sınırlıların "sünnet"i ise biraz daha ileri uzanır... Sakal-bıyık ile elbise-sarık olur onlar için de sünnet!.. **ALLÂH Rasûlü**'ne uymak demek; 1400 küsur yıl önceki kıyafete bürünüp, o devrin örf ve âdetlerine uymak demektir onlar için!..

Kendilerinin Müslüman olduklarını, kısa kol gömlek giyenlerin ise kâfir olduklarını söyleyen Müslümanlardır bunlar!

Şahı Velâyet, **"İlmin Kapısı"** Hz. Âli'yi şehîd edenler kadar Müslümandırlar bunlar!.. Anlayışları, O yüce Zâtı, Din dışı gören

anlayıştır bunlarınki!

Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'ın Hz. Âli için söylediklerini bir inceleyin... **O**nu, **Rasûlullâh** yolunda bulmadıkları için şehîd eden Müslümanların hâlini ve anlayış kapasitelerini iyi değerlendirin!..

Sünnet'e, Din'e hizmet adı altında; Din'i "*saltanat*"a dönüştürüp bugünlere kadar insanlara hükmetmek için DİN'i kullananları iyi fark edin!

Özel olarak bu konuda anlattıklarım bir vesile ile bir internet haber sitesinde kısmen nakledilince, biraz daha konuya açıklık getireyim istedim bizzat!

LÜTFEN BU ANLATACAKLARIMI İYİ DÜŞÜNÜN!..

Henüz 20 yaşındayken, yani bundan 40 yıl önce **Hz. Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'ı rüyamda görmüştüm ve bana **Hz. Ebu Bekir**'e gitmemi söylemişti...

Gerisi önemli değil... Ben de bundan sonra **Hz. Ebu Bekir**'in hayatını yazmıştım o sene... Daha sonra da **Hz. Rasûlullâh**'ın yaşamının Mekke devrine ait kesitlerini hadislerle yazmıştım **"Muhammed Mustafa (a.s)"** adı altında.

Bunu şu sebepten yazıyorum... O devrin yaşantısını hayli iyi araştırmıştım... Yaklaşık 60 bin civarında hadis okumuştum sahih kaynaklardan...

Şimdi olayı iyi düşünelim...

ALLÂH Rasûlü Muhammed Mustafa (aleyhisselâm), bilindiği üzere ***putperest Kureyş Kabilesi*** içinde dünyaya gelmişti... Dedesi, amcaları, akrabaları, kabilenin inancı üzere yaşıyorlardı...

O yüce Zât da onların arasında doğup, büyüdü... **Onlar gibi GİYİNDİ, onlar gibi SAKAL BIRAKTI, onlar gibi SARIK SARDI! Onlar gibi oturup kalkıp, yedi içti...**

Böylece 39 yaşına ulaşıp **ALLÂH RASÛLÜ** oldu!.. **ALLÂH Rasûlü** olarak gerçekleri bu yaşta fark edip, üç sene sonra **Nübüvveti** tahakkuk edince de, insanlara neler yapmalarını anlatmaya başladı vahyolduğu üzere; ebedî hayatlarını kazanmaları için.

İşte ne bu süreç içinde ne de sonrasında, NE SAKALINI DEĞİŞTİRDİ, NE DE KIYAFETİNİ!

Gene kabilesindekiler gibi sarık sardı, gene onlar gibi giyindi, gene onlar gibi sakallı dolaştı! Çok renkli çubuklu elbisesini bile giymeye devam etti!..

ALLÂH Rasûlü'nün sünneti, Rasûlü olduğu "ismi ALLÂH olanın sünneti"dir; "SÜNNETULLÂH"tır!

Biz de "SÜNNETULLÂH"ı anlayıp ona uyduğumuz zaman "Sünnet-i Rasûlullâh" ve "Sünnetullâh" üzere oluruz! Sakal–bıyık, elbise–sarık ile değil!

Ayrıca burada EN ÖNEMLİ FARK EDİLESİ HUSUS ŞUDUR:

Rasûlullâh, o putperest ***Ebu Cehil, Ebu Leheb*** ve onların takipçisi, **Rasûlullâh** torunu ***katili Yezid*** gibilerin kıyafet örflerine karışmadığı gibi, onlara böyle bir öneri dahi götürmeyip, **onlar gibi giyinip yaşamaya devam etmiştir yaşam biçiminde.**

Çünkü bu, DİN'in gereğini yaşamada önemi olmayan bir konu idi; ve bunun **ebedî hayat gerçeği** veya **ismi** **"ALLÂH"** olanın bilinmesiyle bir ilgisi yoktu!

Bu da demektir ki...

ALLÂH bir insana hidâyet ederse, o kişi; içinde yaşadığı toplumun örf ve âdetlerine göre giyim kuşamını devam ettirebilir, ama "Sünnetullâh" gereği konularda onlara uymaz; hidâyet üzere olduğu konularda, öğrendiği gerçekleri onlara bildirmeye devam eder!

Yani, <u>kişinin içinde yaşadığı toplumun örf, âdet, kıyafet gibi hususlardaki anlayışına karşı çıkması değil, tam tersine onlara uyması SÜNNET-İ RASÛL'dür</u>!

Çünkü DİN, insanlara kılık kıyafet devrimi için gelmemiştir!

Kılık kıyafetle uğraşmak "Din"in işi değildir. İnsanlar toplumsal barışı bozmayacak biçimde inandığı gibi, istediği gibi giyinip, okuma, yaşama, çalışma haklarına sahiptirler sünnete göre! Her ne kadar bu husus, beyni anlayamayıp bedende kalanlara ters gelse de!..

Kıyafetine bakarak kişinin dini hakkında hüküm vermek, kişinin gelişmemiş, taklitçi bir beyne sahip olduğunun açık ifadesidir.

İsmi **"ALLÂH"** olanın **Rasûlü**, **insanlara içinde yaşadıkları** sistem ve düzenin **gerçeklerini bildirerek, insanların, o günde "**DİN**" adı verilmiş olan ALLÂH** sistem ve düzenine **uygun yaşamaları ve kendilerini ebedî hayata hazırlamaları için çaba göstermiştir!**

"DİNDAR**" kişi demek, ALLÂH** sistem ve düzenini **araştırıp sorgulayıp, anlayıp, gereğince yaşamayı kabullenmiş kişi demektir!** Dindar **kişi, bu "**OKU**"duğu sistem gerçekleri dolayısıyla da "**muttaki**" yani "kendini koruyan" olur, fark ettiği gelecekteki tehlikelere karşı!**

ALLÂH Rasûlü'nün sünnetine tâbi olmak demek, O'nun anlayışını benimseyip, gösterdiği yolda yürümek ve dediklerini uygulayarak geleceğin güzelliklerine erişmek demektir. O'nun bildirdiği özündeki hakikati keşfedip, onun muhteşem sonuçlarını yaşamak demektir! Taklitle ömür tüketmek değil!

Rasûlullâh'ın sünnetine uymak, kendisine hibe edilen ilmi, insanlarla **<u>karşılıksız olarak paylaşmak</u>** demektir! İnsanları kılık kıyafet hikâyeleriyle avutmak değil!

ALLÂH sistem ve düzenini, yani **"Sünnetullâh"**ı idrak eden ve gereklerini uygulayan kişi, **"Sünnet-i Rasûlullâh"**a da uymuş olan kişidir!

"Kim kendini hangi kavme benzetirse o kavimdendir" uyarısı, kişinin, **"fikir ve inancını"** paylaştığı topluluktan olduğuna işaret eder... Kılık kıyafetinin veya saç–sakalının benzemesini değil!

"Din adı altında insanlara hükmetmek**" yazısında anlattığım üzere, bir takım insanlar "**DİN**"in sorgulanmasını, araştırılmasını yasaklamışlar; ve böylece de düşünme yetisi olmayan, ezberci, teyp beyinli insanlar üremesine yol açmışlardır...**

Dünya, hikmet yurdudur ve **Rasûlullâh**'ın her açıklaması bir hikmete dayanmaktadır! Akıllı insan, **Rasûlullâh**'ı daha iyi anlamak için, her beyanını sorgulayıp, araştırıp, bildirilenin **hikmetine ermeye** çalışır.

"Hikmet, müminin yitiğidir" uyarısı buna işaret eder.

Düşünce sisteminde çelişki ya da kopukluk olan kişi "DİN"i anlamamış, içinde yaşadığı sistem ve düzeni, mekanizmayı "OKU"yamamış taklitçidir!

Oysa, **"DİN" taklit kabul etmez!**

Fiilin taklidi aynı sonucu oluşturur; ama **ANLAYIŞIN TAKLİDİ OLMAZ!**

"Fâkih" yani **"anlayışlı olmak", ALLÂH lütfu**dur. Böylece kişi mukallit olmaktan çıkar.

Fıkıh kuralları ezberlemek, "fâkih" olmak demek asla değildir!

Ezbercilik, teyp icat olalı değerini yitirmiştir!

"Din" bize **"OKU"**nası olarak bildirilmiştir ki, içinde yaşadığın sistem ve düzeni fark edesin; daha önemlisi **"KENDİNİ TANI"**yasın! **Hakikatindeki hazineyi keşfedesin**; ve sonunda **ismi "ALLÂH" olanı holografik gerçeklik esasına göre tanıyıp, evrendeki yerini bilesin...**

Bunu anlamamış olanlar, hayatlarında bir kere bile **"İHLÂS"** okumamışlardır; yüz bin kere çekseler dahi!..

"Çok namaz kılan vardır yanına yorgunluktan başka şey kalmaz; çok oruç tutan vardır açlıktan başka kârı olmaz" şeklindeki **Rasûlullâh** uyarısını iyi düşünelim.

ALLÂH Rasûlü, Kurân'ı anlayalım ve üzerinde tefekkür edelim diye bize bildirmiştir. Tâ ki, yaşamımızda attığımız adımları **"Sünnetullâh"**a uygun atalım! *Saç-sakal-kılık-kıyafet dedikodusuyla, gıybetiyle* vakit geçirip, insan yargılamalarıyla ömür harcayalım diye **Rasûl** gelmemiştir!

İsmi **"ALLÂH"** olan **yanı sıra** *tanrı ve tanrılık kavramı* yoktur **(Lâ İLÂHE İllâ ALLÂH); diye giriş yapılan "**DİN**" anlayışı nedir?..**

Bunu sorgulayıp anlamaya çalışmayanlar ve ömrünü taklitle tüketenler, hazineyi oku**yamamanın sonuçlarını büyük hüsran ve sükûtuhayalle ödeyeceklerdir!..**

Ne çare ki sistemde geçmişi TELÂFİ kavramı da yoktur!

Not: Kişisel değerlendirmemdir, kimseyi bağlamaz! Dileyen paylaşır dileyen paylaşmaz. Kimileri de çıkarlarına uymadığı için kafa karıştırdığımızı ileri sürerek, "düşündürüyorsun, yasaklanmalısın**" deyip okunmamızı yasaklar.**

19 Mayıs 2005
Raleigh – NC, USA

22

PÜF NOKTASI

Püf noktası nedir; **<u>ismi</u>** **"ALLÂH"** olanı, **"İslâm Din"**i tanımlamasıyla anlatılan Evrensel Sistemi ve de **"Ben kimim, neyim"** sorularının cevaplarını anlamanın?..

Niçin bu konularda sapmalar meydana geliyor?

Niçin bir yerlerde takılıp, konunun tam resmini göremiyoruz?

Niçin **Kur'ân-ı Kerîm**'i hakkıyla değerlendirip, olayı bütün açıklığıyla seyredemiyoruz?

Elbette bunlar düşünebilen beyinlerin sorunu!.. Düşünmeden, yalnızca söylenenleri taklit ederek yaşayanlar için böyle bir sorun yok!

Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm)'ın bildirdiklerinin hakkıyla anlaşılması, **Kur'ân-ı Kerîm**'de belirtilenlerin değerlendirilebilmesi için öncelikle şu iki gerçeği çok iyi fark etmek zorundayız:

1. Anlatılan sistemin evrensel boyutu,

2. Anlatılan sistemdeki kişinin yaşam boyutu.

Bu konuları derin düşünme, hissetme ve yaşama uğraşı olan **tasavvuf** çalışmalarında, iki seyirden söz edilir:

1. Seyri Âfakî (evrensel gerçekleri fark etmek),

2. Seyri Enfüsî (kişisel gerçekleri fark etmek).

Bu iki **"seyir"**den birincisi; <u>**ismi**</u> **"ALLÂH"** olanın, ilminde yarattığı **Evrensel Sistem ve Düzen'in** tanınması sürecidir; ki buna **"seyri âfakî"** denir. İkincisi ise; kişinin kendi **hakikatini** (nefsini) tanıması çalışmalarıdır.

Kur'ân-ı Kerîm, pek çok âyetinde; **hem "seyri âfakî", hem de "seyri enfüsî" yönünden** fark edilmesi gerekli gerçekleri açıklar, vurgular!

Şayet kişi, o âyetleri **yalnızca bir yönü ile** değerlendirirse, konunun diğer yanından mahrum kalarak, o yönde bir düşünsel sapma içine girer!

Neden bu böyle olur?

Çünkü bir yanlış algılama sonucu olarak, Kur'ân, Evrensel Sistem (Sünnetullâh) ve bunu yaratanı açıklayan kitap olmak yerine, **"*yukarıdaki bir tanrının buyruk kitabı*"** kabul edilmiştir! Oysa, tüm gelmiş geçmiş hakikat ehli, bunun böyle olmadığını anlatmaya ve yaşatmaya çalışmışlardır.

<u>**İsmi**</u> **"ALLÂH"** olanın ne olduğunu **"Hz. Muhammed'in Açıkladığı ALLÂH" isimli** kitabımızda, bugüne kadar üzerinde durulmadık bir şekilde irdelemeye çalıştık. Eğer o kitabı iyi anlayıp, o açıklamaları iyi değerlendirebildiysek, **HOLOGRAFİK EVREN** gerçekliğinden yola çıkarak, insanda, <u>**ismi**</u> **"ALLÂH"** olanın varlığının ne şekilde açığa çıkmakta olduğunu fark edebiliriz.

Hz. Muhammed Mustafa'nın bahsedip bize fark ettirmeye çalıştığı gerçeklik, **tanrı ve tanrılık kavramının olmayışı** gerçeği yanı sıra; <u>**ismi**</u> **"ALLÂH"** olanın ne olduğudur! **Kur'ân-ı Kerîm** bunu açıklar ve anlatır!

O yüzden biz de, sürekli olarak **"ismi ALLÂH"** diyerek, yalnızca **isminin "ALLÂH"** olduğunu; ismin, resminin yapılmaktan kaçınılmasını; bu **isimle** neye işaret edildiğinin iyi anlaşılması gerektiğini yazıp duruyoruz. Yazdıklarımızı **"OKU"**makta yetersiz olanların tüm eleştirilerine rağmen!

Evet...

Evrenin zâtı, **Kayyum** olanın Zâtı ile kaîmdir!

Ama evren, tanrı değildir!

İnsanın zâtı, **Kayyum** olanın Zâtı ile kaîmdir!

Ama insan, tanrı değildir!

Evren, **ismi "ALLÂH"** olanın, bildirilen kadarıyla isim ve sıfatlarının özellikleriyle var olmuştur ve sonsuza dek bu böyledir!

İnsan, **ismi "ALLÂH"** olanın, bildirilen kadarıyla isim ve sıfatlarının özellikleriyle var olmuştur ve sonsuza dek bu böyledir!

Evren **"Hayy"**dır (diridir–canlıdır); çünkü **ALLÂH "HAYY"**dır!

İnsan **"Hayy"**dır (diridir–canlıdır); çünkü **ALLÂH "HAYY"**dır!

Evren **şuurlu**dur; çünkü **ALLÂH Aliym**'dir!

İnsan **şuurlu**dur; çünkü **ALLÂH Aliym**'dir!

İlim sıfatının açığa çıkışı **şuur** adını alır!

Evren ismi ve resmi ardında, **"Ulûhiyet"**inin gereği olarak **"Vâhidiyeti"** ile aşikâr olup, **"Rahmâniyeti"** ile her an yeni bir yaratışını ve oluşumu sürdüren, dilediğini var kılan **"Rabb-ül âlemîn"** vardır!

İnsan ismi ve resmi ardında, **"Ulûhiyet"**inin gereği olarak **"Vâhidiyeti"** ile aşikâr olup, **"Rahmâniyeti"** ile her an yeni bir yaratışını ve oluşumu sürdüren, dilediğini var kılan **"Rabb-ül âlemîn"** vardır!

İşte bu şekilde **evrende** açığa çıkan her mertebe, aynıyla ve mikrosu ile **insanda** da mevcuttur; ki bu yüzden insan, kendini tanıyabildiği ölçüde, evreni tanıyabilir...

Ulûhiyet hakikati, insanın zâtını yaratırken, kendine ayna kılmış; **Vâhidiyeti** ile onu **"Vâhid"** yapmış; **Rahmâniyeti** ile her an ondan yaratışta bulunmuş; **Rubûbiyeti** ile insanın tüm fiillerinin **Hâlık**'ı olmuştur!

Evrende vardır, **"Arş", "Kürsî", yedi kat semâ** ve **yedi kat yer!**

İnsanda vardır, **"Arş", "Kürsî", yedi kat semâ** ve **yedi kat yer!**

Evren vardır, tüm melekler ile!

İnsan vardır, tüm melekler ile!

"Hakikat" sonrasında dördüncü basamakta **"Marifetullâh"** ihsan edilmiş olanlar; bu mecazların, sistem içinde neye işaret ettiklerini çok iyi **"OKUR"**lar!.. Bilirler, **Arş**'tan murat nedir, **Kürsî** neye işaret eder; **melekler** sistemin hangi kuvveleridir!

"Her ne ararsan kendinde ara" işareti bu yüzdendir! Kendini tanırsan mikro âlem olarak, evreni de tanırsın makro âlem olarak!

Ve böylece bilirsin âlemlerin **RABB**'i kimdir, nedir!

Seyri enfüsî, insanda **"nefsini bilme"** diye anlatılan olaydır; ki bunu **"NEFS NEDİR?"** isimli sohbetimizde anlatmıştık.

İşte bu gerçekliği öğrenmeye başlayan **seyri enfüsî** düşünce yolcuları, bir anlayış durağında, **"*kendini HAK olarak görmeye*"** başlar. Bunun ötesinde de **"*ben Hakk'ım, dilediğimi yaparım her şey bana mubah*"** noktasına saplanır. Buna **"Mülhime nefs bilinci"** (hakikatine dair ilham alan bilinç) veya **Mülhime Girdabı** denir; ki bu konunun detayı **"Mülhime Bilinç"** sohbetimizde mevcuttur. Bunu aşamayıp, **Mutmainne bilince** ulaşamazsa, bir süre sonra **Emmâre bilinci** ağır

basarak, ***Mülhime bilgisi ile de firavunlaşarak,*** herkesi ve her şeyi yanlış, kendini mükemmel görüp, o hâl üzere bu dünyadan ayrılır!

"Bu yolda nice başlar kesilir; hiç soran olmaz!" ile buradaki kayıplara işaret edilir!

Evet, insan, kendi hakikatini meydana getiren tüm bu gerçeklikler yanı sıra, **elleriyle yaptıklarından** da sorumludur! Yani, **her an, daha önce yaptıklarının sonuçlarını kaçınılmaz bir şekilde yaşamak durumundadır!** Vurgulayalım ki, kendinden ne **düşünce veya fiil** açığa çıkmışsa, onun sonuçlarını da yaşamak mecburiyetindedir!

Bir diğer deyişle, **bugününüz, dününüzün sonucudur!**

Bu anlattıklarımız eğer anlaşıldı ise şimdi gelelim konunun **püf noktasına...**

Hz. Ebu Bekir'in en mükemmel şekilde vurguladığı üzere, **"ALLÂH'I İDRAK, İDRAK EDİLEMEYECEĞİNİ İDRAKTIR"** gerçeğini hiç gözden kaçırmamak kaydıyla, anlamaya çalışalım bu **püf noktasını...**

Kur'ân-ı Kerîm'de "ALLÂH" ismine bağlı olarak anlatılan olayları, daima, **hem evrensel boyut** itibarıyla, evrenin özünde, hakikatinde bilinci içinde; **hem de insan** ismiyle işaret edilenin varlığında ve hakikatinde olarak düşünmek gerekir!

Daha önce de işaret ettiğim üzere, gerek **"Âyet'el Kürsî"**, gerek **"Kul Eûzü"**ler ve gerekse **"<u>HuvAllâhulleziy...</u>"** diye başlayan tüm tanımlamalar, **hem evren** boyutlarıyla aşikâr olanı, **hem de insan** ismi altında açığa çıkanın, çıkış mertebelerindeki özelliklerini anlatmaktadır. Bu durumda ehli anlar, sığınılan **"Rab"** neredenedir, nedir; sığınılan **"Melik"** nedir; sığınılası **"İlâhin nâs"** neresidir!

Bir diğer ifade şekliyle, **<u>ALLÂH isimleri</u>; hem evrensel** boyutta, hem de **insanın** varlığındaki **Rubûbiyet** mertebesinde bulunan özelliklerdir.

İşte bu yüzdendir ki, **Kurân**'ı anlamak için okumaya başladığımızda, **ALLÂH'a ait** diye anlatılan tüm özelliklerin hakikatimizi meydana getirdiğini fark etmek, gelecekte karşılaşacağımız sonsuz olayların dahi bu özellikler kapsamında karşımıza çıkacağını bilmek zorundayız!

Özet...

Kur'ân-ı Kerîm'i anlamak için dikkat etmemiz gereken öncelik; O'nun ötedeki bir tanrıdan gelen ferman olmadığını fark etmektir! Bundan sonra yapılacak iş ise, o yüce Kitabın, **"ALLÂH"** ismiyle, evrenin ve insanın hakikatindeki özelliklerden ve **"Sünnetullâh"**tan söz ettiğini idrak ederek, olgunluğa giden yolda yürümeye başlamaktır...

Kesinlikle bilinmesi ve göz ardı edilmemesi zorunlu gerçek de şudur ki, **ismi "ALLÂH"** olan, evren içre evrenleri ve insanı, ilminde kendi isimlerinin işaret ettiği özelliklerle yaratmış olandır!

Ne insanın, ne de evrenin "*tanrısallığından*" asla söz edilemez!

Zaten bugüne kadar hiçbir **şuur sahibi** de **"ALLÂH"** olduğunu iddia etmemiştir!

30 Mayıs 2005

Raleigh – NC, USA

23

MUHAMMED (aleyhisselâm) FARKI

İsmi "ALLÂH" olan, bize Hz. Muhammed (aleyhisselâm) tarafından bildirilmiştir! Çünkü **O, bir peygamber değil, "RASÛLULLÂH" idi!**

Farkı neydi kendisinden önceki Rasûllerden?

Mesela **İbrahim** (aleyhisselâm) da, **Musa** (aleyhisselâm) da, **İsa** (aleyhisselâm) da **"Rasûlullâh"** idi...

Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'ı tasdik etmek niçin zorunlu?

Diğer Rasûlleri tasdik edip, kabullenip; Hz. Muhammed'i ve bildirdiklerini kabul etmemek, niçin insana her şeyi kaybettirir?

Hz. Muhammed (aleyhisselâm); **"HANÎF"**lik kavramını getiren **İbrahim** (aleyhisselâm)'dan; **tenzih** yönlü açıklamalar yapan **Musa** (aleyhisselâm)'dan, **teşbih** ağırlıklı anlatımla görevini yapan **İsa** (aleyhisselâm)'dan çok farklı bir işlevle; **teşbih ve tenzihi cem etmiş, tevhidi açığa çıkarmış ALLÂH kulu ve Rasûlü** ve **son Nebi**'dir!

Çünkü **O**, hepsinden farklı ve ayrıcalıklı olarak **"SÜNNETULLÂH"**ı **"OKU"**muş; buna dayalı olarak insan için gerekli olan her şeyi, kâh vahiy olan âyetlerle, kâh da hadis denilen açıklamalarıyla insanlığa bildirmiştir!

"Hadislerle işimiz yok bize yalnızca Kur'ân yeter" diyenler ne **Kurân**'ı anlamışlardır; ne **ismi "ALLÂH"** olan hakkındaki işaretleri değerlendirebilmişlerdir; ne de **"Rasûl"**lük veya **"Nebi"**liğin işlevinin ne olduğunu fark etmişlerdir!

Onlar hâlâ, yukarılarda uzayda bir yerde büyük bir tanrı hayal etmekte; onun yolladığı kanatlı meleklerle buyruk alan bir ***postacı peygamber*** düşünmekte; ve dahi bu ***postacının*** bize ilettiği buyruknameye inanmaktadırlar!!!

Hz. Muhammed (aleyhisselâm) ve işlevi hakkında hiçbir fikir sahibi değillerdir!

Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'ın evrensel ve tüm insanlığı kapsayan muhteşem **"SÜNNETULLÂH"** açıklamalarını onlar hiç fark edememektedirler.

Androidmişcesine Kur'ân **tekrarlamak veya sadece fiziki namaz kılmak onlar için yeterli tapınmaktır tanrıya!..**

Bu yüzden de neler kaybettiklerinin asla farkında olamadan bu dünyadan geçip gideceklerdir! İşte bu gerçeklerden farkındasızlık, onlar için en büyük karşılıktır, cezadır!

Ey Rasûlü inkâr eden, **"*bana Kur'ân yeter hadislerle işim yok*"** diyen nankör; sil bakayım hafızandaki, **Rasûllullâh**'tan sana ulaşanların hepsini; bakalım ne konuşabileceksin **Kur'ân** veya hadis veya bunlara dayanan ilimler hakkında?!!

Kendisini aydınlatan ve ona bilmediklerini öğreten; ismi **"ALLÂH"** olanı tanıtan ve **"Sünnetullâh"**ı bildirene yapılan nankörlük; bunun

karşılığını, ebediyen o gerçeklerin müşahade ve yaşamına karşı perdelilikle alır! Bu da dışardan bir tanrının veya varlığın cezalandırması şeklinde değil; Öz'ündekinin, kendisine, elleriyle yaptıklarının karşılığını vermesi şeklinde gelişir! Bu durum, **"Sünnetullâh"** gereği beyindeki bir kilitlenmenin sonucudur. **Her kişi, inkâr ettiğine karşı kendini otomatik olarak kilitler!** **"Sünnetullâh"** konusuna bir başka yazıda açıklık getireceğiz inşâAllâh.

Rasûlullâh (aleyhisselâm)'ı, ***postacı peygamber*** olarak değerlendiren nankörler, yolun en başından, kendi zanlarına sapmış oldukları için, daha sonraki aşamaları zaten değerlendirme imkânı ile karşılaşamazlar.

Hz. Muhammed (aleyhisselâm) asla değişmeyen veya dönüşmeyen **"SÜNNETULLÂH"**ı **"OKU"**muş olarak; **Risâletinin** gereği olarak, **"Fâtiha"** okunan ve **Fâtiha**'sız asla geçerliliği olmayan **salât**ı teklif ederken; **Nübüvvetinin** işlevi olarak da, salât öncesinde abdest almayı uygulamıştır!

Zira **Risâlet; ismi "ALLÂH"** olanı anlayıp hissetmeye dönük bir işlevdir ve bu işlev **sonsuza dek** devam edecek olan bir yaşantının elde edilmesiyle alâkalıdır. Abdest ise, bedenin bu işleve hizmetiyle ilgili ve **dünya yaşantısıyla** sınırlı bir uygulamadır.

Bu aralar bazıları, **"Salât"**taki **Bismillâh ve Fâtiha** okunuşuyla yaşayabilenin mi'râcı olan hissedişi, tutup yoga ile, veya Hint felsefesinin Nirvana'ya ulaşması ile kıyaslamakta ve hatta aynı şey olduklarını iddia etmekteler.

Oysa birbiriyle hiç alâkası olmayan iki olaydan söz edilmekte!

Niye böyle?..

Neden böyle olduğu konusuna daha sonra döneceğim.

Hz. Muhammed (aleyhisselâm) **son Nebi**'dir; çünkü **"Sünnetullâh"**ın insanlığı ilgilendiren tüm özelliklerini bütün detayları ile anlatmıştır.

"Sünnetullâh" konusu tahmin edemeyeceğiniz kadar önemli bir konudur. Zira **"Sünnetullâh"**ın ne olduğunu fark edemeyen kendi kozasından asla çıkamaz; kozasında, hayal dünyasında yaşamaya devam eder. Buna, insanların uykuda olması, yani **rüya görmesi** diye yaklaşılmıştır. Rüyaların ne kadarının gerçekçi olduğunu bir düşünün!

Açıklandığı devir şartları itibarıyla, zorunlu olarak mecazlar, işaretler kullanılmıştır; ancak bugün artık belli bir bilim ve kültür altyapısı olanlar, Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'ı eskisinden çok daha farklı anlayabilmekte ve değerlendirmektedirler.

Önce şu mutlak gerçeği fark ve kabul edelim:

İsmi "ALLÂH" olarak bize bildirilen ve tanıtılan, neyse, **O**'dur!

Kul da, kuldur!

Kulun varlığı ve varlığı altındaki her şey, ismi **"ALLÂH"** olana ait olsa dahi, o yine de sadece bir **"abd"**dır ve asla **"ALLÂH"** değildir!

Hz. Muhammed (aleyhisselâm) dahi, tüm muhteşem ilmî kişiliğiyle ve kendisinde açığa çıkan **ismi "ALLÂH"** olana ait özelliklerle varoluşuna rağmen bir **"abd"**dır, yani **KUL**dur ve ebeden bu böyledir!

Şimdi gelelim olayın neden ve nasıl böyle oluşuna...

"Zerre küllün aynasıdır" işaret ve uyarısını yapan **Rasûlullâh** (aleyhisselâm), vurguladığı bu gerçekle **"kul"**luğun da en büyük açıklamasını yapmaktadır.

"Abd" nedir?

"Abd", ismi **"ALLÂH"** olanın dilediklerini yerine getirmek durumunda olandır.

Burada konuyu anlatabilmek için, hem incir misalini vereyim hem de **holografik gerçeklik** misalini...

İncir bir meyve, ama içindeki her çekirdek dahi gelişmesi hâlinde bir incir!.. İncir, nasıl teklik içindeki çokluğu, bu çoklukla birlikte

her birinin tekilliğini sembolize eden bir meyve ise; bu yüzden "İncir" **Sûresi gelmiş ise...**

Holografik gerçeklik sonucu, evrende tüm boyutları ile var olan her şey, evrendeki her bir zerrede de aynı şekilde mevcut ise...

İsmi **"ALLÂH"** olan da, aynı şekilde, her bir zerrede, Zât'ıyla, Sıfat'larıyla, Esmâ'sıyla, Arş'ıyla, Kürsî'si ile, 7 kat semâvat ve 7 kat arzıyla mevcuttur!

Bu her insanda böyle olduğu gibi, tüm boyutlardaki tüm canlılarda da böyledir!

1998 yılında Antalya'da bu konuları anlattığım ve **"Üst Madde"** ile **"Özün Seyri"** isimlerini verdiğim sohbet kasetlerindeki bu gerçekleri, çok daha sonra detaylı şekilde **"TEK'İN SEYRİ"** isimli kitabımda açıklamaya çalıştım.

Evrende her birim kendi boyut ve yapısının bilinç ve şuuruna sahiptir. Ama bir diğer boyut varlığının bunu algılaması yapısal şartlar sebebiyle mümkün olmaz!

Her birim kendi yapısındaki bu mertebeler dolayısıyla da kendi özünde oluşacak bir yükseliş veya sıçrama ile Rabb'ine, Melik'ine ve İlâh'ına ulaşma şansına sahiptir! Ki bunu artezyen kazmaya benzetebiliriz. Veya "urûc" da diyebiliriz.

Bazı birimlerde ise, kaynağın ve hatta gayzerin fışkırması gibi **özden gelen = tenezzül eden** bir şekilde ilim açığa çıkar!

Velâyet urûc yolludur bilinen anlamıyla. Gerçekte velâyetin üst mertebesi olan **Risâlet** ise irsâl yolludur. Velâyetin üst kademesi olan, **"El VELİYY"** isminin işaret ettiği anlamın açığa çıkışıyla meydana gelen Risâlet, kişide Rasûllük olarak değerlendirilir.

Rasûller, risâlet adının işaret ettiği **mahiyet** itibarıyla birbirlerinden farksızdırlar; fakat irsâl olunan ilmin kaynağı olan sıfatlar yönünden

farklıdırlar!

Kimi Kudret sıfatından irsâl olmuştur, kimi İlim, kimi Hayat!

Neyse konuyu fazla genişletmek yerine ana noktamıza dönelim.

Hz. Muhammed (aleyhisselâm) kendisinde açığa çıkan sıfatlara, isim özelliklerine, **"Sünnetullâh" marifetine** rağmen asla **"ALLÂH"** değil, **"ABD"**dır!

Evrende var olan tüm yaratılmışlar yani **"zerre"**ler de böyledir!

<u>**Zerre küllün aynasıdır; ama asla zerre küll değildir; küll kendisinde var olmuş olsa dahi!..**</u>

Buradan bir başka noktaya kayılır... Zerre her an kendisindeki hakikat ve o hakikat noktasıyla ilişkiler içinde yaşamını nasıl sürdürür; sorusunun cevabına... Ne var ki bu yazıda buna girmeyeceğim; çünkü bugün anlatmak istediğim husus o değil... Zaten onun işaretini bundan önceki yazılarda vermiştim.

Gelelim ana noktaya.

<u>**Zerre zerredir! Küll değil!**</u>

Küll, yani holografik gerçekliğe esas olan ana yapıya, "İşte Allâh adıyla işaret edilendir!" diyenler burada büyük bir yanılgıya düşerler ve gerçekten saparlar!

Burada onları uyaracak olan levhada şu gerçek yazılıdır:

<u>**"İsmi 'ALLÂH' olan ZÂT, tecezzî (cüzlere ayrılma) kabul etmez!"**</u>

Burada "İhlâs" **Sûresi'nin anlamını iyi düşünmek gerekir.** Ahadiyet **ve** Samediyet **sonucu olarak kendisinin varlığından başka bir şey düşünülemez; ve dahi bu mertebede tekillikten dahi bahis açılamaz!**

"K" olayı diyerek, "ALLÂH" isimli kitabımızda anlattığım konuyu iyi incelerseniz görürsünüz ki, İlmi ilâhî'de bir noktadan açığa çıkan açı içindeki 11 boyutlu evren, paralel evrenler veya bizim

deyişimizle "evren içre evrenler", hologramın konusu olan "KÜLL"dür! Ve zerre de bu küllün aynasıdır!

"Hayal içinde hayal içinde hayal" **diye eski hakikat ehlinin tarif ettiği konu budur işte!..** Nokta, **bir hayaldir** ismi **"ALLÂH" olan indînde! O noktanın açılımı olan,** açı içindeki küll **bir hayaldir... Küllün yansıdığı her zerre diye tanımlanan, her bir ayna dahi ayrı bir hayaldir!**

İşte bu yüzdendir ki, zerrede varlığı holografik gerçeklik dolayısıyla var olan "küll" dahi, "ALLÂH" adıyla işaret edilen olmayıp; yalnızca, bir "NOKTA" olarak, O'nun ilminde var olan "ilmî sûret"tir!

Yani, 11 boyutlu evren, ya da paralel evrenler topluluğu, her zerrede, tıpkı incirin, sayısız çekirdeğinin her birinde varoluşu gibi, her birimde var olsa dahi, bundan öte bir şey değildir! O da gerçekte "ALLÂH"a "abd"**lık etmededir!**

Bu anlattıklarımla bir şeyler paylaşmayı sağlayabildiysem... Bilelim ki, tasavvuf heveslilerinin önce, **"ben, sen, o Hak!"** kabullerinden; ve dahi ***her şeyi, Hak oldukları için kendilerine mubah kabullenmelerinden*** çok çok ötededir gerçekler!

Kusurumu bağışlasın son zamanlarda yazdıklarımdan dolayı beni uyaran ve kızan kişiler. *"Kafa karıştırıyorsun, anlaşılmaz şeyler yazıyorsun, bunlara ne gerek var"* **diyenler... Onlar için de yazılmış pek çok kitap var kitapçılarda, başta ilmihâl kitapları ve çeşitli evliya menkıbeleri olmak üzere!**

Hoş görsünler, bizim de "abdiyetimiz" **bu yönde işte!**

Lütfen, **Muhammed** (aleyhisselâm)'ın getirdiği **"ALLÂH"** ilmini karşılıksız olarak sizlerle paylaşan bu fakîre, kızmak yerine dua edin!

13 Haziran 2005

Raleigh – NC, USA

24

ESKİ ve YENİ

“Sünnetullâh” konusuna bu defa bir ara verip, bu konuların daha iyi anlaşılması için, üzerinde durulası çok önemli bir hususa değinmek istiyorum...

Adam alışmış hayatı boyunca tarlasında traktör sürmeye... Yaşantısından da hiç mutsuz değilmiş... Hatta zaman zaman aşka gelip tarlasını sürerken akrobatik hareketler bile yaptırırmış traktörüne kendince!..

Derken bir gün çıkagelmiş elektro-mekanik uzmanı oğlu Almanya’dan yeni imalatları bir araçla; adam görünce şaşakalmış! Araç elektronik butonlarla kullanılıyor, karada suda gidiyor, uygun şartlarda yerden bir-iki metre bile havalanıp engebeleri aşabiliyor!..

Kolay, demiş adam içinden; ne olacak, o da bir araç işte traktör gibi yürüyen; ben de kullanırım bunu...

Oğlu uyarmış:

— **Baba, yeni araç ancak yapılış ve işleyiş sistemine uygun yeni kullanım kılavuzuyla kullanılabilir. Her sistemin kendi kullanım kılavuzu vardır! Bu araçtan randıman alabilmen için onu uygulaman zorunludur!**

Adam hoşlanmamış bu uyarıdan.

— Ben 50 yıldır traktör kullanırım! Nasıl araç kullanılacağını senden iyi bilirim! Vereceksen ver şu mereti kullanayım bir bakalım!

Gerisini yazmayayım... Neler olmuş siz tahmin edin!..

Çok uzun yıllardır, **"Sünnetullâh"** denmiş olan, Evrensel yaşam sistem ve düzeninden söz edip duruyorum.

Her şeyin, kendine göre bir sistem ve düzen içinde meydana geldiğini; bildiğimiz ya da bilemediğimiz bir sebep–sonuç ilişkisi içinde oluştuğunu anlatmaya çalışıyorum.

Ne sihirbaz sopası var evrende, ne de sihirli değnek kullanan gökteki bir yıldızda yerleşik tanrı!

Yaşam sürekli yenilenmektedir!

Sonsuza dek, her planda yenilenme de devam edecektir!

Zaten bu bir realite olmasa, her yüz yılın başında bir **"müceddid–yenileyici"** gelmesinden söz edilmezdi. Ama konumuz bu değil!

Konumuz, yeni anlatımların nasıl ve kimler tarafından değerlendirilebileceği!

Misali müsaadenizle kendimden vereyim...

13 Eylül 1963 tarihinde, taklidî anlayışla, hadislerin işaret ettiği zikir ve diğer ibadetleri, İslâm Dini'nin gereklerini uygulamaya başladım.

Bu alandaki tüm çalışmalarım, hep sorgulamak şeklinde gelişti o tarihten itibaren... Ne, neden, nasıl?.. Önce **Elmalılı'nın Hak Dini** tefsiriyle başladım işe; arkasından da **Sahihi Buhari** ile devam ettim...

Sonra da diğer hadis kitaplarıyla... 1964 yılı başlarında rahmetli **Medineli Seyyid Osman Efendi** ile tanıştım ve ondan çeşitli ibadet şekilleri öğrendim; dualar, zikirler vs. ve hep bunları uyguladım.

Sonra tasavvuf eserlerini incelemeye başladım.

Bu konuda **Abdülkâdir Geylânî'den Muhyiddini Arabî'ye; Ahmed Rufaî'den Abdülkerîm el Ciylî'ye kadar** okumadığım, fikirlerinden istifâde etmediğim, bakış açılarını öğrenmediğim tasavvuf ehli kalmadı. Onların çeşitli uygulamalarını kendimde denedim elimden geldiğince... Sonra 1965 yılında Hac'dan döndükten sonra ilk Dua Kitabını yazdım, o günkü bilgilerim kadarıyla.

Araya askerlik girdi...

1967 yılında, hissedip yaşadıklarımı, o günkü kavrayışımı, bakış açımı yansıtan **"TECELLİYÂT"** isimli kitabımı yayınladım.

Daha sonraki süreçte de günlerimin çok büyük kısmı oruçlu ve sürekli zikir hâlinde geçti... Çeşitli yıllarda 80-120 günlük uzlet-riyâzatlar yapıp, 4-5 günlük bağlamalı (arada hiçbir şey yememek ve içmemek üzere) oruçlar tuttum! Okuyup, duyup, öğrenip uygulamadığım çalışma kalmadı diyebilirim.

Bu arada bana **Allâh**'ın **"irade"** sıfatının adı olan **"MÜRİYD"** isminin önemi fark ettirildi.

İnsanın zayıf noktasının, irade sıfatının beyin açılımında yeterli açığa çıkmamasından kaynaklandığını; bu zayıflığın "Müriyd" isminin beyinde yoğun tekrarlanması suretiyle giderileceğini gördüm. Bu kelime tekrarı öncelikle beyin biyokimyasını, daha sonra da beyin biyoelektriğini ve sonuçta ruhu etkiliyordu tespitime göre. Rahmetli **Gazâli** de **"Müriyd"** isminin öneminden bahsediyordu kitaplarında.

Bazıları bu ismin **Esmâ ül Hüsnâ** içinde olmayışından söz ederek; benim kendime mürit toplamak için bu ismi uydurduğumun dedikodusunu yayıyorlardı! Bu ***bilgisizleri*** tebessümle karşılayarak yoluma devam ediyordum. Çünkü **<u>Allâh'ın yedi Zâtî sıfatından biri olan "İrade sıfatı"nın adının "Müriyd" olduğunu</u>** bile bilmeyecek kadar cahildi bunlar!

Yaşamım boyunca ne öğrendiysem, önce kendimde denedim sonra da yakınlarımdan arzu edenlere tavsiye ettim.

Sonuçta yıllar bana, "Müriyd", "Kuddûs" ve "Fettah" isimleri zikrinin beyinde çok önemli açılımlar yaptığını gösterdi. Bu konudaki formülleri, yazdığım DUA kitabının, **"Özel Zikirler"** bölümünde yayınladım.

Bunlara ve diğer bazı **Allâh isimlerine** devam eden kişilerde zamanla önemli anlayış gelişmeleri oluyor; o güne kadar fark etmedikleri pek çok sırrı kolaylıkla kavrayabilir hâle geliyorlardı. Elbette, akıl sağlığı yerinde olması yanı sıra bu konulara istidat ve kabiliyetinin de fıtraten müsait olması şartıyla.

Bu olay, beyindeki bir mekanizmanın işletilişi idi!

<u>Kişinin inanıp inanmamasıyla ilgisi yoktu...</u>

Allâh'ın insan beynine bahşetmiş olduğu bir mekanizmanın ya da sistemin işleyişinden ibaret bir olaydı bu!

Tanıdığım nice **Alevî veya ateist** kişiler dahi bunları, **"İNANMAYARAK"**, sırf denemek için uyguladılar ve belirttiğim sonuçlara ulaştılar!

O yüzden bu tecrübelerimin sonucu olan bir kısım bilgilerimi **"DUA ve ZİKİR"** isimli kitabımda yazıp, arzu edenlerin istifâdesine sundum.

Yeni şeyler daima yeni uygulamalar eşliğinde açığa çıkar!

Eski uygulamayla yeni şeyler üremez!

Benim de yeni uygulamam, yalnızca, bahsettiğim bu isimlerin beyindeki tekrarı konusundaydı! Ve açığa çıkanlar da bu üç ismin anlamları doğrultusundaydı...

Onun dışında tavsiye ettiğim, **tesbih namazı** hadis idi ve **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'**ın amcasına** tavsiye ettiği bir namaz idi. **Oruçlar** konusunda hadisler pek çoktur. **Abdestsiz gezmemek** konusunda hadisler pek çoktur. **Namazın taklidî olmaktan çıkartılıp, hakkıyla tahkikî olarak edâ edilmesi** zorunluluğu hakkında âyetler, bilgili insanlarca hep nakledilmiştir. Kendi uyguladığım ve yakınımda olan birkaç kişiye tavsiye ettiğim **bağlamalı oruçlar** ise zaten genele hitap etmez! İnsanlara farz olan, Ramazan orucudur! Bunun dışında dolunay günleri veya Pazartesi, Perşembe oruçları tavsiye edilmiştir, o kadar... 7-11-40 gün bağlamalı oruç tutanlardan **İsmail Hakkı Bursevî** eserlerinde bahsetmiştir; ama bunlar çok özel kişilerdir; ki benim onları taklit etmem, uygun olmaz sanırım!

Farz olan ibadetlerin ne ve neden olduğunu da **"İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI"** isimli kitabımda yazdım. Bunların hikmetlerini öğrenmek isteyenler bu kitabı okuyabilirler.

Burada sizlerle samimi bir sohbet yapıp, **yeni uygulamalar olmaksızın yeniye ulaşılamayacağını** anlatmaya çalıştım. **Her yeni açığa çıkanın arkasında kesinlikle yeni bir uygulama vardır! Asla eski ile yeniyi elde etmek mümkün değildir kanaatimce!**

Ayrıca düşünüyorum ki...

Düzenli ve sistemli bir çalışma ve dahi ibadet süreci olmaksızın tasavvuf konuşmak, okumak, **"<u>hobi</u>"** olmaktan öteye gitmez. Felsefe olarak kalır!

Tasavvuf felsefesi okumak, tasavvuf felsefesi yazmak, tasavvuf ehli olmak değildir!

Dünün tekrarı ile dünden öteye gidilmez!

<u>Şahı Velâyet Hz. ÂLİ</u>, "Çocuklarınızı yarına göre yetiştirin, yaşadığınız güne göre değil!" derken...

Biz, **<u>kıyamete kadar yeniliğini ve orijinalliğini koruyup, o çağın insanına hitap edecek özellikler ihtiva eden Kutsal KİTABI</u>**; günümüzde, **<u>dünün tekrarıyla, dündekiler gibi anlayıp yorumluyorsak</u>**; vay hâlimize!

Bunları şunun için yazdım...

Yaşım gelmiş altmışa... **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'ın dünyayı terk ettiği yıllara iki senem kalmış. Beyin ve akıl sağlığım yerinde ne kadar hayatta kalırım bilemem.

<u>Ben ne bir şeyhim, mürşidim, ne de izlenesi bir önder; ne de başka bir ünvan veya etiketi olan biri...</u> Ne de başkalarından bir pâye bekleyen biri... Kendimden söz etmemin sebebi de, bana göre çok değerli olan bu anlayış açıklıklarının, hiçbir çalışma yapılmadan havadan durduk yerde gelmeyeceği gerçeğini sizlere fark ettirmekti. İşte bu yüzden de bunları yazdım.

Ben, sadece sıradan bir düşünürüm ve yalnızca, düşüncelerimi yazarak arzu edenlerle paylaşırım.

Bu fikirlerden yararlananlar bizi okumaya devam ederler, fikirlerimizi veritabanlarına uygun bulmayanlar da okumaz, diledikleri gibi yaşamaya devam ederler.

Biz kendi çapımızda Allâh'ın kolaylaştırdığı bazı yeni uygulamalarla (bahsettiğim üç isme ağırlıklı devam suretiyle) bir kısım yeni bakış açıları edindik.

Diyoruz ki bu yüzden de...

Her yeni açılım veya oluşumun altında mutlaka yeni bir yaklaşım ve uygulama vardır.

Bu, bugün de böyledir; yarın da böyle olacaktır!

İstidat ve kabiliyetiniz olsa dahi, klasik uygulama ile klasik verilerin ötesini elde edemezsiniz!..

DİN adı verilmiş olan ALLÂH sistem ve düzeninin, bugüne kadar fark edilmemiş yeni yanlarını ve inceliklerini, sırlarını öğrenmek ve değerlendirmek için de, mutlaka yeni yaklaşımları ve çalışmaları <u>sistemli ve düzenli şekilde sonuç alana kadar</u> yapmak zorunludur kanaatimce!..

Bahçede bir orayı bir burayı çapalayarak kuyu açamaz, suya ulaşamazsınız!

Maymun iştahlı kişiliklerin, üç beş günlük çalışmayla bir yere varamayıp; sonra da, "*bu bahçede su yokmuş*" demesi, yalnızca kendisini hüsrana uğratır.

Şükründen âcizim, Rabbim kolaylaştırdı, nimetine erdirdi, kulluğumu, hiçliğimi fark ettirdi...

İnsanların dedikodusu ise beni ilgilendirmez. Aklı olan benim dedikodumla ömrünü boşa harcayacağına, kendisine gelecekte yararlı olan çalışmalarla yaşamını değerlendirir!

Gayrı bundan sonra takdir etmiş olduğu süre gelince de, köyümden alıp yeni bir boyutta kulluğuma devam ettirecek.

"Biz bu ilden gider olduk; kalanlara SELÂM olsun!" deriz Yunus gibi.

İhsan ettiklerini, bu fakîrde açığa çıkarttıklarını, kullarınla, takdir etmiş olduğun ölçülerde, **onlardan karşılık beklemeden** paylaştım; onlar senin kulların! Takdir ve hüküm sana aittir Rabb-ül âlemîn.

17 Haziran 2005

Raleigh – NC, USA

25

"SÜNNETULLÂH"
(Allâh Sisteminin Değişmez Yasaları)

İsmi "ALLÂH" olanın yeryüzündeki en büyük mucizesi, MUHAMMED MUSTAFA (aleyhisselâm)'dır! O'nun beyni, hakikati ve beyni ile hakikati arasındaki iletişim, yeryüzünde açığa çıkmış en büyük mucizedir!

ALLÂH kulu ve Rasûlü Muhammed (aleyhisselâm)'ın en büyük mucizesi ise **Kur'ân-ı Kerîm**'dir!

Niçin?

Çünkü **"ALLÂH" Rasûlü** ve **Nebisi** olarak, ne kendisinden önce, ne de sonra (kıyamete kadar) hiç kimse **O**'nun açıklayıp bildirdiklerini açığa çıkaramayacaktır da ondan! Bu yüzden de **O**'ndan sonra **Nebi** gelmeyecektir.

Nedir bu mucizevî olay?

Kur'ân, iki ana fikir veya bölümdür birbirine girift hâlde:

1. "Tanrı ve tanrılık kavramı"nın geçersiz olduğunu vurgulayıp; ismi **"ALLÂH"** olanı bildirmek ve tanıtmak. (Bu **Risâletin** konusudur.)

2. "SÜNNETULLÂH" adıyla bildirilen **evrensel sistem ve düzeni** açıklamak; buna dayalı olarak, nelerin yapılmasının veya yapılmamasının insana yararlı olacağını bildirmek. (Bu da **Nübüvvetin** alanıdır.)

Yaşadığımız Dünya'da otomatik olarak tâbi olduğumuz yasalar ile, tüm evrensel yasalar **Kur'ân-ı Kerîm**'de **"Sünnetullâh"** olarak isimlendirilmiştir...

Stringlerin hareketinden; holografik gerçeklikten; evrenler arası ilişkilerden; evrenin enerji bütünselliğinden; kozmolojik ilişkilerden; insanın kendi yapısı ve özündeki **Arş**'ından **Kürsî**'sine, **semâvat**ına ve yedi kat **arz**ına kadar tüm ilişkiler yumağı, hep **"Sünnetullâh"** kapsamında gerçekleşir!

"Sünnetullâh" öncelikle şöyle bildirilmektedir:

"...Bizim sünnetimizde değişiklik bulamazsın." (17.İsra': 77)

"...Sünnetullâh'ta asla değişme bulamazsın!" (48.Feth: 23)

"...Sünnetullâh için bir alternatif asla bulamazsın! Sünnetullâh'ta bir değişme asla bulamazsın!" (35.Fâtır: 43)

Şimdi bir evrensel gerçeği vurgulayalım; bazılarının hafsalaları çok zorlansa veya alamasa da... Zira gerçek gerçektir!

Nokta'dan ilk açılımın olduğu andan, genişleyen evren gerçekliğine dayalı bir şekilde sonsuza dek tüm olan ve olacaklar, Yaratıcı Kudret indînde bellidir ve asla değişmez!

Bu vurguladığım olay yanında, insanlık tarihinin yeri ise düşünebilenlerce takdir edilir ki, bir hiç mesabesindedir!

Evrende muhakkak ki insan aklının alamayacağı kadar **canlı, şuurlu değişik türler mevcuttur**; ve bunların tamamı dahi bu **"Sünnetullâh"** kapsamında değerlendirilir!

Bir **ALLÂH Rasûlü** uyarısını hatırlayarak konumuza girelim:

"<u>Siz eğer benim bildiklerimi bilseydiniz, az güler çok ağlardınız!.. Rahat yataklarınızda yatamayıp "ALLÂH, ALLÂH" diye bağırarak dağlara kaçardınız!</u>"

Acaba Allâh Rasûlü ne anlatmak istiyordu burada dersiniz?

"Sünnetullâh"ı eğer **"OKU"**yabilirsek...

Evren Anayasası'nın şu ilk maddelerini fark etmeye başlarız:

(1) Tüm yaratılmışlar, bilinçli veya bilinçsiz şekilde mutlak kulluklarını yerine getirmektedir; yaratılış amaçlarına hizmet eder şekilde yaşayarak!

"Yedi semâ (yedi bilinç mertebesindeki tüm yaratılmışlar), arz (bedenler) ve onların içindekiler O'nu tespih eder (Esmâ'sının özelliklerini açığa çıkaran işlevleriyle her an hâlden hâle dönüp dururlar)! Hiçbir şey yok ki, O'nun Hamdı olarak, tespih etmesin! Fakat siz onların işlevini anlamıyorsunuz!" (17.İsra': 44)

"Semâlar ve arzda bulunan (tüm) canlılar ve melâike (ruhanî ve cismanî âlemlere ait varlıklar ve kuvveler), hiç kibirlenmeksizin (benliğe kapılmaksızın) Allâh'a secde ederler (Allâh'a mutlak teslimiyet hâlindedirler)." (16.Nahl: 49)

(2) İblis denilen varlığın isyanı dahi mutlak kulluğunun eseridir! Ne var ki <u>mutlak kulluk ifası, tard edilme veya lânete (uzak düşmeye) engel olmaz</u>!

"(İblis) dedi ki: 'Rabbim! Bende açığa çıkan Esmâ'n sonucu azdırman yüzünden, yemin ederim ki, arzda (bedenli yaşamlarında) onlara

(suçları; Sünnetullâh'a göre perdelilik oluşturan fiilleri) süsleyeceğim ve onları toptan azdıracağım.'" (15.Hicr: 39)

(3) Sünnetullâh'ta, ismi ALLÂH olanın "Kudret" sıfatı hâkimdir. İsmi "ALLÂH" olanın "Kaadir" sıfatı gereği, Sünnetullâh denen evrensel sistem ve düzen, her dem güçlünün güçsüzü yok etmesi şeklinde işler! İsmi "ALLÂH" olan, var ettiği sistemde "Kudret" sıfatını ortaya koyar. "Acz" ise sistemde yok olmak içindir! Dolayısıyla, sistemde duygulara ve beşerî değer yargılarına dayalı değerlendirmelerin hükmü yoktur! Acımak veya acınmak sistemin işleyişini etkilemez. Korunmak isteyenler için, içinde bulunulan ortamın gerektirdiği tedbiri almak zorunludur. Duygularına ve beşerî bakış açısına göre yaşayan, bu kararlarının sonuçlarını da yaşar!

"Ey iman edenler! Nefslerinizi (benliğinizi) ve ehlinizi (bedeninizin gelecekteki karşılığını), yakıtı insanlar ve taşlar (tapındıkları heykeller, putlar türü cansızlar) olan Nâr'dan koruyun! Onda hükmedildiği üzere emredildiklerini yapan; kendilerine emrettiği konuda Allâh'a âsi olmayan, çok güçlü, çok şiddetli acımasız, melekler (kuvveler) vardır!" (66.Tahriym: 6)

(4) Her birim, her bir anda, kendisinden daha önceki süreçte açığa çıkmış olanın sonuçlarını ve gereğini yaşamaktadır; farkında olsa da, olmasa da! Bu, yaptıklarının cezasını (yani karşılığını) almasıdır. "Bugün", "dünün" sonucudur; "yarın" ise "bugün"ün sonuçları yaşanacaktır! "Bugün", yaşadığın andır! "Yarın" ise yaşadığın anın sonrası! Zerre kadar hayır yapan anında karşılığını alır; zerre kadar zararlı fiil ortaya koyan bunun da anında karşılığını alır. Ancak, alınan bu karşılık, beyindeki alındığı devre

itibarıyla, kısa veya uzun zamanda belirgin olabilir! Çünkü ortaya konulan fiilin beyindeki hangi devrelerin faaliyeti sonucu oluştuğu, fiilin feedback şeklinde beyinde nasıl bir geri etkileşim oluşturduğu, ve dahi bu geri etkinin beyinde ne zaman hangi şartlar sonucunda devreye gireceği bizim tarafımızdan bilinemez.

"Kitap (kişinin tüm yaşam bilgisi) ortaya konmuştur! Suçlu durumundakilerin hepsinin, o bilgilerden korkup ürpererek 'Yandık şimdi! Bu nasıl 'Kitap'mış (kaydedilmiş bilgi) ki, küçük-büyük demeden tüm düşünce ve yaptıklarımızı kaydetmiş!' dediklerini görürsün... Ne yapmışlarsa onu hazır bulmuşlardır! Rabbin kimseye zulmetmez." (18.Kehf: 49)

"Kaydedilmiş sayfaları açıldığında..."(81.Tekviyr: 10)

"Kim bir zerre ağırlığınca bir hayır yaparsa, onu görür. Kim de bir zerre ağırlığınca bir şerr yaparsa, onu görür." (99.Zilzâl: 7-8)

(5) Her birim için sonsuza kadar sadece yapabildikleri ve yapabildiklerinin sonuçları söz konusudur. Yapmamış olduğunu veya karşılığından mahrum kalmayı getiren bir yanlışı telâfi edebilecek <u>hiçbir mazeretin geçerliliği yoktur</u>.

"<u>İnsan için yalnızca çalışmalarının (kendisinden açığa çıkanların) sonucu oluşacaktır!</u>" (53.Necm: 39)

(6) Sistemde geçmişin telâfisi yoktur! Sistemde oluşlar sürekli bir ileriye gidişi oluşturduğundan ve yaşanılan hiçbir an'ın tekrarı söz konusu olmadığından geriye, DÜNE dönmek de imkânsızdır. Dolayısıyla <u>geçmişin telâfisi yoktur</u>! Yalnızca, yaşanılan an'ın değerlendirilmesi söz konusudur! Geçmiş geçmiştir! Geçmişin (ve dahi namazın) **kazası da olmaz!**

“Eğer o ikisinde (semâlar ve arz) Allâh’tan başka tanrılar olsaydı, elbette o ikisi de düzenini yitirirdi! Arş’ın Rabbi Allâh, onların vasıflamalarından münezzehtir. Yaptığından soru sorulmaz! Onlar sorgulanır (yaptıklarının sonucu yaşatılır)!” (21.Enbiyâ’: 22-23)

(7) Burada basîreti açılmayan, ölüm denen dönüşümden sonra ebediyen kör kalır!

“Kim bu dünyada âmâ (hakikati göremeyen) ise o, gelecek sonsuz yaşamda da âmâdır (kördür)!” (17.İsra’: 72)

(8) İsmi “ALLÂH” olan, bu konuda yeterli bilgiye ve tefekküre sahip olmayanların sandığı gibi, uzayda bir gezegende yaşayan bir tanrı olmadığı için bir gün tanrının karşısına geçip neden türünden soru sormak da kesinlikle mümkün değildir!

(9) İnsan, sonsuz yaşama dönük ne elde etmek istiyorsa, Dünya’da iken bunun gereklerini yapma ve ruhuna bunu yükleme şansına sahiptir. “Ölüm” denen “boyut değiştirme” sonrası, ibadet denen beyin geliştirme çalışmaları söz konusu değildir. Ölümle buna dayalı tekâmül yolu da kapanır! Dolayısıyla yaşam, ibadet denen beyindeki Allâh isimlerine dayalı özellikleri açığa çıkarmak için tek ve eşi bir daha gelmeyecek yegâne şanstır. Bahanesi veya mazereti ne olursa olsun bunu değerlendirmeyen sonuçlarını ebeden değiştiremez!

“Nihayet onlardan birine ölüm geldiğinde dedi ki: ‘Rabbim beni (dünya yaşamına) geri döndür. Tâ ki (önemsemeyip) uygulamadığım şeylerde (iman üzere yaşamda, kuvveden fiile çıkarmadıklarımda) sonsuz geleceğime yararlı çalışmalar yapayım!’... Hayır (geri dönüş asla mümkün değil)! Öyle bir şey söyler ki geçerliliği yoktur (sistemde yeri yoktur)! Arkalarında yeniden bâ’s olunacakları sürece kadar, bir berzah (boyutsal farklılık) vardır (geri dönemezler; reenkarnasyon da {ikinci

defa dünya yaşamı} mümkün değildir)! Sur'a üflendiğinde (yeni bir bâ's için süreç başladığında), o gün aralarında nispetler (beşerî, bedendenlikten kaynaklanan mensubiyetler, akrabalıklar, etiketler; dünyada birbirlerini tanımalarını sağlayan görünümleri) olmayacak! Sualleşmezler de (dünyadaki nispetlere/iletişime göre birbirlerini sormazlar da)." (23.Mu'minûn: 99-101)

(10) Her birim, incir içindeki çekirdek ya da spermdeki insan gizliliği gibi, kendisinden sonrakini içinde barındırır içinde bulunduğu boyuta göre. Velev ki, açığa çıkmasa...

(11) İnsanın farkı, kendi semâvatında yükselerek veya özündeki hakikat noktasına urûc ederek beşerî değer yargıları ve duygulardan arınmış bir hâlde, "halife" olmayı başarabilme olanağına sahip olmasıdır!

"'HÛ' ki sizi arzda halifeler olarak meydana getiren (hilâfet özelliği; meydana getirilmiştir, yaratılmamıştır. Bu ince ve derin düşünülmesi gereken bir konudur. A.H.)... Kim nankörlük eder (birimsel, bedensel zevkler ve kabuller uğruna halifeliğini örter) ise, onun (hakikatini) inkârı kendi aleyhinedir! Hakikat bilgisini inkâr edenlere bu inkârları Rableri indînde şiddetli gazap yaşatmaktan başka bir şey artırmaz! Hakikat bilgisini inkâr edenlere inkârları hüsrandan başka bir şey eklemez!" (35.Fâtır: 39)

(12) Hedefine ulaşarak yeni bir boyuta sıçrama yapan bir tek spermin yanı sıra, milyonlarcası hedefe ulaşamamanın sonucunu yaşamaktadır ve onlara hiç acıyan da yoktur!

Bu arada bir de ekleme yapalım konumuza, **"Sünnetullâh"** ile **"sünnet-i Rasûlullâh"**ı ayrı şeyler diye öğrenmiş olanlar için.

Bazıları **Allâh Rasûlü**'nü, yetişme şartlanmaları ile **"*baba*"** gibi kabul ediyorlar. Hâlâ hiçbir şey anlamış değiller!

"**RASÛL**"ler birimizin, babası amcası falan değillerdir; **ALLÂH Rasûlleri**'dir... Tâ o devirlerden beri bu mahalle yaklaşımı ne yazık ki hâlâ devam etmektedir. Bunun ne demek olduğunu düşünemeyenlere zaten bir şey anlatmak mümkün değildir! İşte âyet:

"Muhammed, sizin ricalinizden birinin babası değildir!.. Fakat Allâh Rasûlüdür; Nebilerin Hâtemidir (zirvesi - sonuncusudur)**..."** (33.Ahzâb: 40)

Umarım artık **O**'nu *baba* gibi kabul etmeyi bırakıp, gerçek hüviyetiyle değerlendirirsiniz!

Tasavvurundaki tanrısına, **"ALLÂH"** adını etiketleyip göğe oturtan, sonra da yerde ***peygamberi*** olduğunu sananlar için, elbette ki **"Sünnetullâh"** diye bahsedilen ile **"sünnet-i peygamber"** ayrı ayrı şeylerdir! Biz, **tasavvuf**un **"vuf"**una eremeyip **"tasa"**sında kaldığı için vahdet hikâyeleriyle uğraşan nice kişide dahi bu ayırıma rastladık... Bırakın, her şeye sırf zâhir gözüyle bakanları bir yana...

"(O)**, hevâsından** (hayalî şeyleri) **konuşmaz!"** (53.Necm: 3)

Âyeti başlı başına yeterlidir düşünebilen beyinler için **"Allâh Rasûlü ve Nebisinin sünneti"**nin **"Sünnetullâh"** üzere olduğunun. Ayrıca bu konudaki değişik hadislerle konuyu detaylandırmaya gerek duymuyorum. İsteyen araştırsın bu konudaki hadisleri.

Kim olursa olsun, her birim **"zerre"**dir, **"küll"**e ayna olan; ve kendisindeki **hakikatin** özellikleriyle (Esmâ'sıyla) **O**'nun muradını zâhire çıkartır!

"TEK"ten **"çok"**a bakma yetisi kendisinde açığa çıkmayanların bu **sırrı** anlamaları mümkün değildir; velev ki taklit yollu kabul edebile...

"Kelime-i şehâdet"in anlamını idrak ederek söyleyebilen cennete girecek olandır!

Ne var ki Hz. Muhammed **Mustafa** (aleyhisselâm)'ın **"*tanrı peygamberi*"** değil, **"ALLÂH kulu ve RASÛLÜ"** olduğunun idrakinde olarak buna **"ŞEHÂDET"** edebilecek **"İNSAN"** sayısı da galiba o kadar fazla değildir yedi milyarlık Dünya'da!

24 Haziran 2005

Raleigh – NC, USA

26

"SÜNNET-İ RASÛLULLÂH"
(Allâh Rasûlü'nün Sünneti - Allâh Ahlâkı)

"Sünnetullâh" konusunun biraz daha iyi anlaşılması; beyinlerdeki "*ulu tanrı babamız, rasûlullâh babamız*" balonunun patlaması için, konuya bu yazıda da devam etmek istiyorum. Zira, karşımızdaki bu muhteşem yüceliklere, mahalle aklının "*anam-babam, amcam-yengem*" gibi beşerî yakıştırmalarıyla bakarsak, nelerden perdelenmekte olduğumuzu hayal bile edemeyiz!

Bu konuya ne kadar önemle yaklaşıp, ne yazarsak yazalım, insanlara, kendi **hayal dünyalarında şekillendirdikleri "DİN" anlayışından** vazgeçip, **bildirilen** evrensel gerçekleri kabullenmek çok zor geliyor!

Düşünüyorum acaba ne yapmam lazım diye... Eskinin tekrarını yazsam ***"bunlar hep bildiğimiz şeyler"*** deniyor; yeni duyulmadık şeyleri

yazsam, bu defa da ***"bunları hiç duymadık daha önce, nereden çıkarıyorsun"*** deniyor!!! Bilmem ki ne yapmak lazım?

Ama bildiğim bir şey var ki, hiç farkında değiliz **"ALLÂH"** ya da **"Rasûlullâh"** derken neden söz ettiğimizin! Sadece lafını ediyoruz bazı kavramların; anlamını hiç tefekkür etmeden!

"ALLÂH ismi ile işaret edileni idrak, ancak, idrak edilemeyeceğini idraktır!" diyen Ebu Bekir Sıddîk...

Aynı gerekçeden hareketle, biz de diyoruz ki:

İsmi "ALLÂH" olanın yeryüzündeki en büyük mucizesi olan Muhammed Mustafa (aleyhisselâm)'ı idrak ve kapsamak, ancak, bizim bu konuda yetersizliğimizi idraktır!

Çünkü, o muhteşem **Zât**ın getirdiklerini anlamaya ve deşifre etmeye çalışan bizlerin, **O**'nun müşahede ve yaşadıklarını yaşamamız, **O**'nun bir ikincisi olamayacağımıza göre, imkânsızdır! Bu nedenle de önünde saygıyla eğilmekten ve açıkladıklarını anlamaya çalışmaktan başka çaremiz yoktur!

"***Messenger (elçi) – tanrının postacısı***" türünden tanımlamalar, **ALLÂH ismiyle işaret edileni** ve **ALLÂH Rasûlü'nü** idrakte yetersizliğini kavrayamayanların, haddini bilmezliklerinden doğan akıl–mantık dışı yakıştırmalardır.

Gençliğinde **"Hanîf"** olarak yaşarken tanrı kavramını kabul etmeyen; daha sonra da, yalnızca ismi **"ALLÂH"** olanı risâleti itibarıyla insanlığa anlatmaya çalışan **Muhammed** (aleyhisselâm) şu evrensel gerçekle tüm insanlığı uyarıyordu:

"Lâ tec'al meAllâhi ilâhen ahare fetak'ude mezmumen mahzûla."

"ALLÂH yanı sıra (kafanda) **başka bir tanrı oluşturma! Yoksa** (şirk anlayışının sonucu) **aşağılanmış ve kendi başına terk edilmiş olarak oturup kalırsın!"** (17.İsra': 22)

Çünkü, "*tanrı*" kavramı, insanın, dış dünyasına yönelip, özündeki hakikatten mahrum kalmasını oluşturur! Ki bunun doğal sonucu da ebeden cehennem yaşamıdır!

Sünnetullâh gereğidir ki... Kim "KİMİ" inkâr ve reddederse, yaşamı boyunca, "ONUN GETİRDİKLERİNDEN" de perdelenir ve bu perdelilik hâliyle de âhirete intikâl eder!

Bu gerçek böylece vurgulandıktan sonra, şimdi de gelelim Rasûlullâh'a tâbi olmak konusuna...

"Sünnet-i Rasûlullâh"a tâbi olmak adına, bize, putperest Kureyş toplumunun âdet ve örfünü uygulatmaya; bunun yanlış olduğunu söyleyince de, bizi *sünnet düşmanı* göstermeye kalkışanlara gelince...

Onlar, **ALLÂH kulu** ve **Rasûlü Muhammed Mustafa** (aleyhisselâm)'ın hangi özellikler ve hangi işlevle yaratılmış olduğunu fark edemedikleri sürece, bu yaptıklarına devam edecek ve sonunda çok büyük bir sükûtuhayal ve hüsran yaşayacaklardır!

Rasûlullâh (aleyhisselâm), insanın, varoluşundaki şerefli **"hilâfet"** özelliğine dönük olarak, yaşamındaki önceliklere gerekli uyarıları yaparken; içinde bulunduğu toplumun giyim kuşam ve davranış biçimleriyle hiç uğraşmamıştır! **Bunlar, insana kazandırılmak istenen muhteşem "halife" olma vasfı yanında, çerçöp bile sayılmayacak konulardır...**

Özündeki Allâh Esmâ'sını müşahede edip, Rabbini tanımak; Rabbanî kuvvelerini yaşama geçirmek; "Sünnetullâh"ı müşahede etmek; algılayabildiği evreninde, her an "Sünnetullâh"ın nasıl açığa çıktığını seyretmek gibi çeşitli işlevleri yaşamanın muhatabı olan insanın; hâlâ birbirinin giyim kuşamı ya da sakalı bıyığıyla uğraşması ne kadar hazindir!

Putperest Kureyş ahalisinin, ana amaç yanı sıra, hiçbir önem ve değeri olmayan örf ve âdetlerine Rasûlullâh'ın saygı göstermesini; onlara bu konularda uymasını, bize "*Rasûlullâh sünneti***" diye kabul ettirmeye çalışan zihniyet; kozasını delip, gerçek hedefi** basîretiyle **göremediği sürece; ALLÂH Rasûlü**'nün onlara yaşatmaya çalıştığı ebediyet dünyasındaki halifelik kemâlâtından **mahrum kalarak ömürlerini boşa tüketeceklerdir.**

Oysa Rasûl, "ALLÂH Rasûlü"dür ve sünneti de "Sünnetullâh"tır!

Sünnet-i Rasûl, Sünnet-i ALLÂH'tır! Allâh Rasûlü'nün bağımsız kendine özgü sünneti olmaz!

"(O)**, hevâsından** (hayalî şeyleri) **konuşmaz!"** (53.Necm: 3)

Âyetinin kapsamını çok iyi anlamak lazım. Bu âyette **"Kur'ân"** lafzı geçmiyor ve hevâ olmayan konuşması, vahiy olan âyetlerle sınırlanmıyor!

"Siz benden daha iyi bilirsiniz" dediği konu dahi, anlatmak istediğinin anlaşılamaması sonucu, onları kendi hâllerine bırakmak amacıyla idi. Çünkü onlara kendi bildiklerini anlatabilmesi mümkün değildi. **"Sünnetullâh"**ın o konudaki bilinmeyen bir işleyiş sistemini anlatması belki yanlış değerlendirmelere maruz kalacak, belki çok yanlış anlayışlar ortaya çıkabilecekti. Bu olay dahi, Kureyşli'lerin **<u>amaç doğrultusunda çok önemli olmayan konularına, yaşam biçimlerine veya anlayışlarına Rasûlullâh'ın müdahale etmediğinin</u>** açık göstergesidir.

Buna karşılık **"Sünnetullâh"**ta bir yeri ve değeri olduğu için, örneğin, **"abdest alırken suyu yüzünüze çarpmayın, sürün sıvazlayın"** uyarısını yapmıştır ciltteki tüm hücrelere suyun nüfuz edebilmesi için.

Allâh, bizlere **Rasûlü Muhammed Mustafa** (aleyhisselâm)'ın hangi özellikler ve hangi işlevle yaratılmış olduğunu fark edebilmeyi ve **Allâh**

Rasûlü'nün **sünnetinin de "Allâh sünneti"** olduğunu kavrayabilmeyi nasip etsin.

8 Temmuz 2005

Raleigh – NC, USA

27

“Bİ-İZNİ-Hİ”

Rasûlullâh Sünneti’nin **Sünnetullâh** olduğunu önceki yazılarımızda açıkladıktan sonra, gelelim **“Sünnetullâh”** oluşumundaki bazı insana ait gerçeklerin işaretlerine...

Önce **“Bismillâh”** hakkında bir iki söz...

Kelime-i Tevhid’i idrak ettikten sonra, bunun yaşamda uygulanmasının cenneti getireceğini fark edebilen kişiye, **Allâh Rasûlü**’nün en büyük hediyesi **“B–ismi–Allâh–er–Rahmân–er–Rahıym”** anlayışıdır!

Bunun anlamını idrak edene, fıtratı kadarıyla, en yüksek cennet yaşamı nasip olur! **İnsanın, eşrefi mahlûk** oluşu, bu kelimelerin anlamını idrak edip yaşama, istidat ve kabiliyetinden dolayıdır! Bu ancak, saîd olarak dünyaya gelmişler arasından, **mukarreblere** ait bir şereftir.

"Bismillâh" çekilesi bir şey değil, yaşanılası bir olayın, dille ifadesidir! Hakkıyla **Kelime-i şehâdet**'i dillendirmek de ancak bu durumdakiler için mümkündür! **"Muhakkıkîn"** denilen **tahkik ehli** de bunlardır sadece ikân sahipleri olarak! Biz ise genelde iman yollu takliden tekrarlarız bu cümleleri ve böylece cennet umarız Rabbimizden!

Gelelim bir diğer önemli konu olan **şefaat** meselesine...

Rasûlullâh kimlere şefaat eder veya etmektedir? Eğer bu dünyada şefaat ulaşmamışsa, sonrasında fayda eder mi? Veya, bizler bir diğerimize ne kadar yardımcı olabiliriz?

Hangi şartlarla şefaatten yararlanmak mümkündür?

İşte bu konuda **Âyet'el Kürsî**'deki bir cümleyi hatırlayalım; zira kişide **ALLÂH'ın tasarrufu nasıl açığa çıkmaktadır ve dış etkiler veya şefaat bu tasarrufu ne kadar etkiler sorusunun cevabı buradadır.**

"...men zelleziy yeşfeu indeHÛ illâ Bi–iznihi..."

"...Kim şefaat edebilir 'Bi–izni–hi' olmadan!.." (2.Bakara: 255)

Diyeceksiniz ki niye başını Türkçe yazdın da **"Bi–izni–hi"** kelimesini Arapça orijinaliyle bıraktın?

Konunun sır noktası işte o kelime de onun için!

"B–izni–H"...

Bismillâh açıklamasında belirttiğim üzere Kur'ân-ı Kerîm'i sırlarına ermek için okumak istiyorsak, öncelikle **"B"** anahtarını kullanmak zorundayız. Bu sır anlaşılmaz ise, hep yukarıdaki bir tanrıdan, ötedeki ya da ötendeki bir tanrıdan söz edildiğini düşünürüz. Ne yazık ki, mevcut Kur'ân çevirilerinin neredeyse tamamında ve hatta orijinalinde mevcut olmasına rağmen güncelleştirilmiş Kur'ân tefsirlerinde "B" harfinin anlamı gözardı edilip, yer verilmemiş ve bu çok çok önemli anlama hiç işaret edilmemiştir!

Oysa...

"<u>B–izni–H</u>" işareti, kişinin hakikati olan **Esmâ terkibine** (isimler bileşimine) işaret etmektedir burada!

Bu durumda bu âyetin anlamı şu olur:

"Nefsinin hakikati olan Esmâ mertebesinden açığa çıkan kuvve olmaksızın (Bi-iznihi) **O'nun indînde kim şefaat edebilir..."**

Nitekim bu gerçekler bakın şu âyetlerde nasıl vurgulanmaktadır:

"Yevmeizin lâ tenfeuş şefa'atü illâ men ezine lehür Rahmânu ve radıye lehu kavla."

"O gün şefaat fayda vermez... Sadece Rahmân'ın izin verdiği ve sözüne (illâ Allâh diyen) **razı olduğu kimse müstesna!"** (20.Tâhâ: 109)

"...Iste'ıynû Bi-llâhi..."

"...Allâh'tan (Ulûhiyeti dolayısıyla hakikatinizden; benliğinizi oluşturan El Esmâ'sındaki kuvveden) **yardım isteyin..."** (7.A'raf: 128)

"Ya eyyühelleziyne amenû Aminu Billâhi..."

"Ey iman edenler, 'B' harfinin işaret ettiği anlam ile iman edin Allâh'a..." (4.Nisâ': 136)

"Ve minenNâsi men yekulü amennâ Billâhî ve Bil yevmil âhıri ve mâ hum Bimu'miniyn."

"İnsanlardan bir kısmı "B" işareti kapsamınca (varlıklarını Allâh Esmâ'sının oluşturduğu inancıyla) **Allâh'a ve âhiret süreçlerine** (sonsuzluk içinde, kendilerinden açığa çıkanın sonuçlarını yaşayarak yer alacaklarına) **iman ettiklerini söylerler; ne var ki imanları gerçekte bu kapsamda değildir!"** (2.Bakara: 8)

"...Fe aminu Billâhi ve Rasûlihin Nebiyyil Ümmiyyilleziy..."

"...Bu yüzden iman edin, Esmâ'sıyla nefsinizin dahi hakikati olan Allâh'a ve Ümmî Nebi olan O Rasûl'e..." (7.A'raf: 158)

“Feemmelleziyne amenû Billâhi va’tesamu Bihi feseyüdhıluhüm fiy rahmetin minHU ve fadlin ve yehdıyhim ileyHİ sıratan müstekıyma”

“Esmâ’sıyla her şeyin aslı olan Allâh’a iman edip, O’na hakikatleri olarak sımsıkı tutunanlara gelince, onları HÛ’dan bir rahmetin ve fazlın içine sokacak ve onları kendisine varan sırat-ı müstakime hidâyetleyecektir.” (4.Nisâ’: 175)

“Velev şâe Rabbüke leamene men fiyl Ardı küllühüm cemiy’a* efeente tükrihün Nase hatta yekûnu mu’miniyn; Ve ma kâne li nefsin en tu’mine illâ Biiznillâh*...”

“Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzünde kim varsa, elbette hepsi toptan iman ederdi... Olayın gerçeği bu iken; sen, iman etmeleri için insanları zorlayacak mısın? Kendisini yaratan Allâh Esmâ’sının bileşimi elvermedikçe (Biiznillâh)**, bir nefs için iman etmek mümkün değildir!..”** (10.Yûnus: 99-100)

İşte bu yüzdendir ki:

“Ma aler Rasûli illel belağ...”

“Rasûle düşen sadece tebliğ etmektir!..” (5.Mâide: 99)

“Lâ ikrahe fidDİYN...”

“‘DİN’de (Allâh yaratısı sistem ve düzeni {Sünnetullâh} kabul konusunda) **zorlama yoktur!..”** (2.Bakara: 256)

İşte bu yüzdendir ki, **şefaat** yani **yardım**, ancak **kişinin fıtratı** o işe elveriyorsa geçerli olabilir!

Fıtratı meydana getiren **Fâtır** isminin özelliği dahi, kişinin **Rabbi** olan ve **Rubûbiyet** boyutunu oluşturan kendi yapısındaki **Esmâ mertebesinde** yer almaktadır!

“Feekım vecheke liddiyni haniyfa* fıtratAllâhilletiy fetaren Nase aleyha* lâ tebdiyle li halkıllâh* zâliked diynül kayyimü, ve lâkinne ekseranNasi lâ ya’lemun.”

“Vechini (şuurunu) **Hanîf olarak** (tanrıya tapınmaksızın, Allâh’a şirk koşmaksızın) **o Tek Din’e yönelt! O Allâh Fıtratı’na** (beynin ana çalışma sistem ve mekanizması) **ki, insanları onun üzerine** (o ana sistem ve mekanizmayla) **yaratmıştır! Allâh yaratışında değişme olmaz! İşte bu, Din-i Kayyim’dir** (sonsuz geçerli Sistem, Sünnetullâh’tır)**... Ne var ki insanların çoğunluğu** (bu gerçeği) **bilmezler.”** (30.Rûm: 30)

Evet, günümüzde keşfedilen holografik gerçeklik ile **“Zerre küllün aynasıdır”** uyarısının işareti burada çakışmaktadır.

NOKTA’dan meydana gelen açı içindeki Rahmâniyet sıfatının işaret ettiği anlamın açığa çıkışı... Bu zuhurun üretkenliği ile meydana gelen Rahıym’den, “arş” isimli evrensel doğurganlık - algıladığımız madde boyutunda değil- **ile tüm Esmâ mertebesinin sonucu oluşan mânâlar hâsıl olmakta; ve Kürsî, “Rubûbiyetin tahakkuk ve tahakküm mertebesi” olarak açığa çıkmaktadır!**

Küll, bu arada, aynıyla zerreye yansımış olduğu için de; zerrelerde yani birimlerde, Rabbin, yani Esmâ terkibinin getirisi hükmü, kademe kademe kişinin semâvatından bedene nâzil olmaktadır!

Bu her birimde böyledir ki, işte **holografik** gerçeklik bu sistemi anlatır.

Allâh Rasûlü’nün **“Zerre küllün aynasıdır”** cümlesiyle özetlediği gerçek kanaatimce bunu anlatır.

Zerre itibarıyla, zerre ve küllden söz edilirken; İlmi ilâhîde, hepsi Tek bir nefs olarak yer alır!

Buna;

“‘HÛ’ ki, sizi TEK bir nefsten - benlikten (makro planda: Hakikat-i Muhammedî - Akl-ı evvel; mikro planda: insanlık şuuru - Akl-ı küll) **yarattı...”** (7.A’raf: 189)

"Onların hepsi, kıyamet sürecinde O'na TEK olarak gelir." (19.Meryem: 95) âyetleri işaret eder.

Yani, **ilmi ilâhîde "zerreler" yoktur "TEK bir yapı" söz konusudur.** Bunun idrak edilmesi herkes için kolay olmayabilir.

Evren tek bir canlı gibidir sanki tüm boyutsallıklarıyla; ya da evren içre evrenleriyle!!! **"Ruh-u Â'zâm"** da demişlerdir buna...

Peki ya bu muazzam yapıda, **"insan"**ın varoluşunu, özelliklerini ve işlevini idrak edebilecek miyiz?..

Gelecek yazımızda da kalem elverdikçe bu konuya değineceğiz inşâAllâh.

15 Temmuz 2005

Raleigh – NC, USA

28

ENFÜSTE VE ÂFAKTA

"Sünnet-i Rasûlullâh" ve **"Bi–izni–hi"** başlıklı yazılarımızda **"Sünnetullâh"** oluşumundaki insana ait bazı gerçeklerin işaretlerine yer vermiştik ve **Allâh Rasûlü**'nün **"Zerre küllün aynasıdır"** cümlesiyle özetlediği **holografik** gerçeklik sistemine değinmiştik. Demiştik ki:

NOKTA'dan meydana gelen açı içindeki Rahmâniyet zuhuru ve bu zuhurun üretkenliği ile meydana gelen Rahıym'den, arş isimli evrensel doğurganlık -**algıladığımız madde boyutunda değil**- ile tüm Esmâ mertebesi hâsıl olmakta; ve Kürsî, "Rubûbiyetin tahakkuk ve tahakküm mertebesi" olarak açığa çıkmaktadır!

Küll, bu arada, aynıyla zerreye yansımış olduğu için de; zerrelerde yani birimlerde, Rabbin, yani Esmâ terkibinin getirisi hükmü, kademe kademe kişinin semâvatından bedene nâzil olmaktadır!

Tam burada, konuya farklı bir yaklaşımdan söz edelim şimdi...

Cinnî kökenli veriler, insanı, hep uzaya, âfaka ve sayısız uzay katmanlarına yönlendirir özüne yönelişini kesmek için! "Muavizeteyn" denen **"Felak ve Nâs"** Sûrelerinin yorumunda inşâAllâh anlatacağım üzere, bunların vesveselerine, ilhamlarına kapılanlar, girdikleri etki altında, daha önce bahsettiğim **Kur'ân âyetleri ve Allâh Rasûlü** duası olan **Korunma Dualarını** çevrelerindekilere okutmazlar. Oysa bunları okumaya devam edenlere cinlerin tasarrufu ulaşmaz. Cin adı verilmiş **görünmez varlıklar**, insanların kendi özlerindeki **"hilâfet"** sırrına ermelerini kesinlikle istemezler! Bu ana amaçlarıdır. Bu konuyu geniş şekilde **"RUH İNSAN CİN"** ile **"AKIL ve İMAN"** isimli kitaplarda yazdık. **"Şeytanî Cinler Niçin İnsana Düşmandır?"** bahsi bunu açıklar. Bu yüzden de **"şeytaniyet"** vasfıyla tanıtılmışlardır.

İnsanın kendi hakikatinde yapacağı mir'âc ile keşfedeceği Rabbini, Kürsîyi, Arşı hep uzayda bir yerlerde aratırlar, sanki somut şeylermişcesine!!!

Biz eğer, bu saptırıcı yönlendirmelere kapılmayıp, **"Sünnetullâh"** adı altında açığa çıkan **ALLÂH isimlerinin özelliklerini** fark edip; düzenini ve sistemini anlamak istiyorsak...

Eğer **Kur'ân-ı Kerîm'i** gerçekten anlayarak ve **içindeki sırlara** ererek **"OKU"**maya başlamak, **"değişmez Sünnetullâh"**ın neleri nasıl oluşturduğunu fark etmek istiyorsak, öncelikle şu inceliğe dikkat edeceğiz:

Okumakta olduğumuz o âyet, **insan** ya da bir başka **birimden** söz ediyorsa, o âyette geçen **"ALLÂH"** kelimesini veya **"Allâh isimlerini"** **<u>zerredeki aynalığa</u>** bağlayıp, <u>kendi özünden gelen bir şekilde dilenenin açığa çıkması</u> olarak değerlendireceğiz; yani, o <u>birimin yapısındaki</u>, <u>özündeki mertebelere bağlı olarak</u> anlayacağız.

Buna karşılık, okuduğumuz âyet, evrensel boyutsallıktan söz ediyorsa, bu defa aynı isimleri evrensel boyuttaki mertebelerle alâkalı olarak değerlendireceğiz!

İsmi **"ALLÂH" olanın,** sıfat mertebesini **anlamak istiyorsak, bu defa karşımıza** "İHLÂS" **Sûresi çıkacaktır.**

İsmi "ALLÂH" olanın ZÂT'ını tefekkür ise muhaldir! Olanaksızdır!

Sıfat, Zât'a işaret eder ama asla Zât'ı kapsayamaz! Bu sebepledir ki ALLÂH Zât'ının tefekkürü olanaksızdır!

"ALLÂH'ı idrak, ancak, idrak edilemeyeceğini idraktır" diyen **Muhammed Mustafa** (aleyhisselâm)'ın en yakın arkadaşı **Ebu Bekir**'in bu sözü, kendisinin mi'râcını tamamlamışlığının dile gelişidir!

Evet bu gerçeklik fark edilirse, hissedilir yaşanırsa, artık **basîret, döner âlemlerin Rabbi'nin tasarrufuna veya kullarda Rabbin tasarrufunu seyre...**

"Senüriyhim âyâtina fiyl afakı ve fiy enfüsihim..."

"Âfakta (ufuklar - dışta) **ve enfüslerinde** (bilinçlerinde) **işaretlerimizi onlara göstereceğiz..."** (41.Fussilet: 53)

"Ve fiyl Ardı ayatun lilmukıniyn; ve fiy enfüsiküm* efela tubsırun"

"İkân sahiplerine arzda (bedende) **işaretler vardır! Nefslerinizde** (Benliğinizin hakikati)**! Hâlâ** (fark etmiyor) **görmüyor musunuz?"** (51.Zâriyat: 20-21)

Âyetleri bu inceliğe işaret etmektedirler.

Bu seyirde de görülür ki, enfüste ve âfakta, mutlak kuvvet ve kudret ve hüküm yalnızca **RABBE** aittir! Ve o Rab, **"MÜRİYD"**dir!

"...İnnALLÂHe yef'alu ma YÜRİYD"

"...Kesinlikle Allâh irade ettiğini yapar (ilminden açığa çıkmasını irade ettiğini kudretiyle oluşturur; İlim-İrade-Kudret)**."** (22.Hac: 14)

İşte bu âyette de, **Allâh'ın irade sıfatına** işaret vardır ki o sıfatın ismi de **"MÜRİYD"**dir!

"Kulun kalbi Allâh'ın iki parmağı arasındadır!"

Her an Rabbi olan Esmâ terkibinin açığa çıkışıyla renk alır!

"Rabbin, sadece O'na kulluk etmenizi hükmetti…" (17.İsra': 23)

Zira Rab tektir, kendisinden başka Rab yoktur.

"İyyâke na'budu ve iyyâke nestaıyn!" (1.Fâtiha: 5)

Zâhiriyle, bâtınındaki Rabbinin kulluğunu yerine getirmektedir.

Gel dostum ömrünü boşa geçirme artık… **"Sünnetullâh"**ı iyi anla, kavra ve değerlendirmeye bak sana bildirilenleri.

Boş işlerle geçen zamanın asla telâfisi olmayacağını **hatırlatmıştık; bari bundan sonra aklını başına alıp, boş şeylerle, şeytanın sana hoş gösterdiği şeylerle ömür tüketeceğine, kendini hazırlamaya bak bu gerçekler doğrultusunda, Dünya yaşamı ötesi sonsuz âleme!**

Hatırla ki, zararın neresinden dönülse kârdır!

22 Temmuz 2005

Raleigh – NC, USA

29

“TANRI MERKEZLİ DİN” Mİ?

Konuyu en baştan ya da bir diğer deyişle tam temelinden sorgulayalım.

“*Tanrı merkezli din anlayışı*” mı?

Yoksa...

“Hz. Muhammed (aleyhisselâm) **merkezli DİN anlayışı” mı?**

Evet, gene yeni bir şey attık ortaya! Haklısınız... Ama ne çare ki bu ikisi arasındaki fark, çok çok önemli bir fark!..

Hatta, bu ikisi arasındaki kesin fark kavranmadan, **“*dinsel anlayışlar*”**dan arınılıp, gerçek **“DİN”** olgusu kavranılmaz!..

Gelin bu önemli farkı derinlemesine inceleyelim...

Önce **“*tanrı merkezli dinsel anlayış*”**ın geçerli olduğu genel **Müslümanlık** kabulüne bakalım...

Bu anlayışa göre, her ne kadar **"ALLÂH"** adıyla etiketlenmiş ***tanrı***, her yerde denilse de, hep yukarılarda bir yerdedir!.. Buna inananlar, yukarılarda, ötelerinde bir yerdeki tanrıya inanırlar. Oysa, ötede bir tanrı kabulü direkt şirktir (*şirki hafî*); ve bu şirk anlayışındaki hemen herkesin, kendi kültür, çevre, anlayış ve tasavvuruna göre kabul ettiği bir tanrısı vardır, **"ALLÂH"** adıyla andığı.

Bir kısım kişilerin, kafalarına göre gerekçelerle yasaklaması dolayısıyla **Kurân**'da bu konuda yapılan açıklamalar tefekkür edilmediği için; beyinlerdeki **"*kişi tanrı*"** tasavvurları öylece kalır; tekâmül etmez! Ötelerindeki bu **"*kişi tanrı*"**, zanlarına ve yanlış anlayışlarına göre, kendi katındaki melekleri aracılığıyla yeryüzünde bir *peygamber* seçer ve insanlara emirlerini uygulatması için onu *elçi–postacı–messenger* olarak görevlendirir. Tabii bu işlem de yanındaki meleklerden birini ona **GÖNDERMESİ** şeklinde oluşur! Yanından, yeryüzündeki seçilmiş peygambere yollanan elçi melek!!!

İşte bu noktada bir saptama yapalım! UFOcular veya uzaydan gelen birilerinin varlığına inananların bazıları, hemen bu anlayışı değerlendirerek, meleklerin veya yeryüzündekilerin kabul etmiş olduğu tanrıların gökten gelen diğer üstün ırklar olduğunu öne sürerler.

Şunu vurgulayalım:

Gökten birileri gelmiş olabilir veya gelecek olabilir! Bunu reddetmek akıl ve mantık işi değildir. Ancak **kesinlikle yanlış olan şey, bu gelmiş veya gelecek olanların "tanrı" veya "melek" olduğu kabulüdür!** Çünkü aşağıda izaha çalışacağım üzere **Allâh Rasûlü'nün bildirdiği şeylerin bu kabullerle hiç ilgisi yoktur.** Bunu çok iyi fark etmek ve anlamak gerekir.

Keza, **Deccal** diye isimlenmiş tanrı olduğunu ve Dünya'ya kullarının arasına geldiğini söyleyecek olan varlık dahi, işte bu **"*tanrı merkezli***

***dinsel anlayışları*"** kullanacaktır! Ötede, yukarıda bir tanrıya inananları kendine tâbi kılacaktır! Yeryüzünde kendisine inanmayan pek az insan kalacaktır!

Bugün Yahudi ve Hristiyanların **"Mesih"** lakabıyla bekledikleri kişi, gerçekte **İsa** (aleyhisselâm) değil, **Deccal**'dir! **İsa** (aleyhisselâm) ise, **"*tanrı*"** olduğunu iddia ederek ortaya çıkan **Deccal'den sonra açığa çıkacaktır!** Kendisinin, insanların beklediği tanrı olduğunu iddia eden **Deccal** lakaplı varlığın ortadan kaldırılışı, bizâtihi 33 yaşında olarak Dünya üzerinde açığa çıkacak olan Hz. **İsa** (aleyhisselâm) tarafından gerçekleştirilecektir. Bundan sonra **Mehdi** lakaplı son müceddid ile 7 veya 11 senelik beraberliği olacak, bu arada **Yecüc–Mecüc** isimleriyle tanınan ırkın Doğu Asya'dan Ortadoğu'yu istilası meydana gelecek, bu da geçiştirildikten sonra 73 yaşına kadar 40 yıl yeryüzünde yaşayacaktır **İsa** (aleyhisselâm); **Rasûlullâh** açıklamalarına göre.[7]

Neyse gelelim biz ana konumuza...

"*Tanrı merkezli dinsel anlayışa*" göre materyalist bir sistem anlayışı esastır!

Tanrı merkezli dinsel anlayışta, Kurân'da ve hadislerde anlatılan her şey kelime anlamındadır.

Tanrı merkezli din anlayışında, tanrının eli vardır!

Tanrı merkezli dinsel anlayışta, tanrının iki kefeli terazisi vardır! (henüz dijital veya ötesi tartı sistemini bulmamış tanrı!!!)

Bu anlatılanların, insanlara bazı gerçekleri anlatmak için kullanılan misaller olduğu fark edilmez, düşünülmez, kabul edilmez!

Kısacası, ***tanrı merkezli dinsel*** anlayışta anlatılan her şey, madde dünyası gerçeklerine göredir! Bu anlayışta sorgulama, anlamaya çalışma, ne olduğunu bilme, tefekkür yoktur. Emirler ve uygulamalar vardır! ***Kıyası fukuha*** adı altında, âyetlerde kesin olmayan her şey, kişilerin

yaşadıkları devir şartları altında yorumlanmış ve o yorumlar dahi Din–Şeriat kapsamında kabul edilmiştir. Âyet veya hadislerin o devirler şart ve anlayışı kadarıyla yorumlanması ise, sanki Din'in bir hükmü gibi algılanmıştır.

Tanrı merkezli dinsel anlayışta, namaz borçtur tanrıya, oruç borçtur ödenmesi zorunlu. Borcunu ödemezsen tanrı seni hapse, pardon cehenneme atar!

Tanrı merkezli dinsel anlayış şudur: "*Biz sadece emirleri uygularız gerisini düşünmeyiz. Neyin ne olduğunu O bilir! Bizim gerisini bilmemize gerek yoktur. Gerek olsaydı onu da bildirirdi. Bize düşen sadece emirlere uyup emredilen ibadetlerimizi yapmaktır. Gerisini sorgulayıp hikmetini ve nedenini araştırmak; tefekkür etmek, diğer konularda fikir sahibi olmak bizim işimiz değildir...*"

"Biz öleceğiz ve kıyamette dirilince her şey meydana çıkacak" zannı da işte bu ***tanrı merkezli dinsel*** kabulün bir getirisidir!

Madde dünyası gerçeklerine göre oluşturulmuş bu tür materyalist dinsel anlayışlar ötesindeki, **"Allâh Rasûlü ve son Nebisi Muhammed** (aleyhisselâm) **merkezli DİN anlayışı"**na gelince...

Bütün **hakikat ehli tasavvuf önderlerinin** anlayışı olan bu anlayışa göre... (Ki **Hacı Bektaş Velî'den İmam Gazâli'ye, Abdulkâdir Geylânî**'den, kendisine **"*kibirli görünüyorsunuz*"** diyen kişiye **"Bu kibir değil Kibriyâ'dır"** cevabını veren **Şah Bahaeddin Nakşıbendi'ye** ve isimlerini sayamayacağımız kadar çok zevâta göre...)

"Hanîf" kökenli **Muhammed** (aleyhisselâm), tanrı ve tanrılık kavramının asla söz konusu olmadığını idrak etmiş bir kişi olarak putperest kavmi içinde yaşarken, nihayet 39 yaşında **"<u>tanrı ve tanrılık kavramı yoktur yalnızca ismi "ALLÂH" olan vardır</u>" (Lâ ilâhe illâ ALLÂH)** gerçeğini çeşitli tanrılara tapınan putperest topluma ilan etti!

Burada en öncelikli konu, ismi **"ALLÂH"** olanın ne olduğunu fark etmektir. **İsmi "ALLÂH" olan, bu konu eğer iyi irdelenirse, görülecektir ki idrak edilesi ötelerdeki bir tanrı olmayıp, her birimin ve şeyin derûnundaki, özünde bir kuvvedir, kudrettir! Her şey ve birim kendi dışına âfakına yönelerek değil, kendi özüne ve derûnuna yönelerek o kuvve ve kudrete ulaşır ve ulaşabilirse de O varlık indînde birimsel "yok"luğunu fark eder!** "Var olan yalnızca **ALLÂH** imiş" der bir muvahhid olarak!..

Bu anlayışta, göklerden insana inen melekler değil, insanın özünden, derûnundan bilincine tenezzül eden kuvveler, ilim **(Cebrâiliyet)** söz konusudur. Beyin daima kendi veritabanına ulaşanları ve veritabanından açığa çıkanları -**Musavvir** ismi sonucu- sûretlendirerek bilinçte açığa çıkardığı için, beyinler melekleri sûretler şeklinde görür.

ALLÂH Rasûlü; <u>ismi ALLÂH olanın</u> derûnundaki hakikatinin dillendirmesini gerçekleştirendir. O hakikatin İlim sıfatının, vahiy yollu açığa çıkışı Risâlettir.

Olay **bâtından zâhire** doğrudur; gökten yeryüzündeki et, kemik bedene doğru değil!

O hakikatin ilmi, **"Sünnetullâh"** denilen ismi **"ALLÂH"** olanın evren içre evrenlerde değişmez yasalarını **"OKU"**maya ve insanlara kendilerine gerekli olduğu kadarıyla bu yasalara uygun olarak yapılması gerekli olanları bildirmeye yönelik ise; buna da **"Nübüvvet"** denilir.

Zât'ı itibarıyla "mutlak GAYB" (kesinlikle bilinemez) **olan "ALLÂH", bizim tarafımızdan, ancak, ALLÂH Rasûlü'nün bildirdiği kadarıyla ve O'nun bildirdikleri kapsamında** bilinebilir!

Biz kafamızda kendi hevâ ve hayalimize göre bir tanrı tasavvur etmeyip; **Allâh Rasûlü**'nün bize (Kur'ân ve hadislerle) bildirdiği

kapsamında tefekkür ederek ismi **"ALLÂH"** olanı anlamaya çalışırız ve sonuçta ortaya çıkanı da asla kayıtlamayız bildiklerimiz kadarıyla!

Rasûlullâh merkezli anlayışta **"Din"**; boyutsallık içeren evren içre evrenlerdeki (âlemlerdeki) sistem ve düzenin adıdır! Tüm evren içre evrenler ve içindekiler kendilerini yaratan TEK ilim ve kudretin eseri ve esiri olarak (mutlak teslimiyet içinde) varlıklarını sürdürdükleri için de sistemin adı **"İSLÂM"**dır!

"ALLÂH indînde Din İslâm'dır" vurgulaması bu gerçeği anlatır.

Bu sebeple, **Rasûlullâh merkezli** anlayış, **DİN**'dir; tanrıya dayalı inanış biçimleri ise sadece **"*dinsel anlayışlar*"**dır.

Rasûlullâh merkezli anlayışta işin ikinci en önemli yanı, insanın **"hilâfeti"** konusudur. Tüm birimler ve zerrelerin, holografik gerçeklik açıklamasındaki üzere, **"Zerre küllün aynasıdır"** hadisince; ismi **"ALLÂH"** olanın bildirilen Sıfat ve Esmâ'sının yansıtıcısı olarak açığa çıkmalarıdır.

Bu olayı anlamanın yolu, tekten çoğa (tümden birime) şeklinde düşünebilmekten geçer!

Eğer bu idrak edilirse fark edilecektir ki; "ALLÂH" ismine ait olarak bildirilen Sıfat ve Esmâ, her insanda olduğu gibi bunların açığa çıkışındaki bir mertebe–boyut hükmünde olan kuvveler (melekler) dahi insanın özünden, veritabanından bilincine doğru açığa çıkan varlıklardır...

Sırasıyla Aliym, Mumit **ve** Hasiyb **isimlerinden açığa çıkan kuvveler olan** Cebrâil **de böyledir,** Azrâil **(dönüştüren) de;** Münkir – Nekir **(muhasebe yapan) de!**

Rasûlullâh merkezli DİN **anlayışında cansız ve bilinçsiz varlık yoktur! Çünkü her birim, ismi "ALLÂH" olanın Esmâ'sının özellikleriyle vardır.**

İnsan; yeryüzünde var olan canlılar içinde **"acıma ve merhamet"** duygusuna ve dahi **"ALLÂH"**ın muhteşem **"Sünnetullâh"**ını seyir kapasitesine sahip olan tek varlıktır! Bunun için de **eşref-i mahlûk**tur!

"Merhamet etmeyene merhamet edilmez"!..

Haşerat için: **"Her zarar vericiyi öldürün!"** şeklindeki **Allâh Rasûlü** uyarılarını çok iyi anlamak ve değerlendirmek gerekir.

Rasûlullâh merkezli DİN anlayışında, başkasının yaşama hakkına saygı duyan her insan yaşama hakkına sahiptir!

Rasûlullâh merkezli DİN anlayışında her birim; yaratan tarafından, Rabbi (özündeki Esmâ mertebesi sonucu oluşan terkibi–bileşimi) tarafından hangi amaca dönük olarak yaratılmışsa, ona o kolaylaşır ve o da yaratılış amacını kolaylıkla gerçekleştirir! Bu saadet istikametinde de olabilir, şekavet istikametinde de olabilir. İşte bu da onların mutlak kulluklarıdır.

Rasûlullâh merkezli DİN anlayışının sonucudur ki, yapılan ibadetler ve çalışmalar, zikir, salât (dua–namaz), oruç vs. borç değil, bir tanrıyı mutlu kılmak için değil; **kişinin kendi özüne bahşedilmiş Rabbanî kuvve ve özelliklerin açığa çıkartılması içindir... "ALLÂH rızası"** diye bahsedilen şey, kişinin hakikatinin kemâlâtına uygunluktur. O kemâlâta uygun davranış sonucunda, kişide o hakikatin kemâlâtının bir özelliğinin açığa çıkması sonucunu doğurur otomatik olarak!

"<u>İnsan için yalnızca çalışmalarının</u> <u>(kendisinden açığa çıkanların)</u> **<u>sonucu oluşacaktır!</u>"** (53.Necm: 39)

Anlamındaki âyet, düşünen beyinler için olayın ne olduğu hakkında yeterince açık bir uyarıdır!

Kısacası, **"*tanrı merkezli din anlayışı*"**, ötelerdeki bir tanrıya yönelen toplulukların yaşam biçimidir...

"ALLÂH Rasûlü Muhammed (aleyhisselâm) **merkezli DİN anlayışı"** ise, **Rasûlullâh'ın açıkladığı "ALLÂH"a imandan yola çıkıp**, kendi özündeki ilâhî mertebelere ve o mertebelerdeki (boyutlardaki) kuvve ve kemâlâtı keşfe yönelebilen **"insan"**lar içindir, anlayışımızca.

29 Temmuz 2005

Raleigh, NC – USA

30

İLİM - İRADE - KUDRET

Mahşerin üç atlısı!

"Sırat"ı bu üç ayakla geçmeye çalışıyoruz; yanı sıra bazı yardımcı kuvvelerle...

İlim, İrade ve kudret!

"Aliym", "Müriyd" ve "Kaadir"!..

Beynimizden açığa çıkan her şey, bu üçlünün sırasıyla özelliklerini kullanmasıyla açığa çıkıyor!

İlim ismiyle anlatılmış olan, beynin veritabanı...

İrade diye vasıflandırılmış olan, kişideki uygulama yeteneği, azmi...

Ve o irade edileni kuvveden fiile dönüştürecek olan enerji, **Kudret!..**

Yaşamımızın her anında bu üçlünün çalışması söz konusu...

Esasen, her birimizin varlığında mevcut olan bu üçlü, evrendeki tüm canlı birimlerde de aynı şekilde işlev görmekte!

Çünkü, evrendeki her şeyin ve hepimizin var edeni, **"ALLÂH ismiyle işaret edilen", "ALİYM"** isminin işaret ettiği **"ilmi"** ile, kendindeki sayısız özellikleri bilen; aynı zamanda **"MÜRİYD"** olduğu için, kendisindeki bu sınırsız özellikleri seyretmeyi **"irade"** eden ve **"KAADİR"** isminin işaret ettiği biçimde **"kudretiyle"** bu kendisindeki mânâları seyredendir...

Dünya'mızda, bu özelliklerin birimsel sûretlerde zâhire çıkışında da bu sistem ve düzen hâkimdir...

Her birimin beyninde, veya daha doğrusu birimsel hafızasında, o an'a kadar ki tüm girdilerin senteziyle oluşmuş, bir nihai bilinci vardır. İnsanda da, görünmez canlılarda da, hayvanlarda da hep bu böyledir! Bu, onlardaki **"İLİM"** açığa çıkışıdır.

Bu birimsel veritabanının, doğal olarak, kendindekini açığa çıkarma olgusu vardır ki, veritabanı işlevi sonucudur bu da! Buna "**İRADE** etme, isteme" denir... Bu da otomatik oluşur beyinde; kısaca "*aklımıza gelen*" deriz fark ettiğimiz kadarına.

Nihayet irade etme, isteme kuvvetine göre, gerekli bir ölçüyü aşması hâlinde o fikrin kuvveden fiile dönüşü başlar... Ki bu da "KUDRET" denilen enerji potansiyeliyle ve ölçüsü kadarıyla oluşur.

Bu üçlü sistem olarak anlattığım <u>ilim – irade – kudret</u> cereyanı beyinde aynı anda oluşur ve her an tekrar eder...

"...HÛ (O) **her AN yeni iştedir!"** (55.Rahmân: 29)

"O", uzaydaki değil, hakikatindekidir!.. Ve dahi, evrensel yapının küllü, yani "Tümel Tek"tir!

İlim – irade – kudret ilişkisinin milyarlarca işlemi vardır her an beyinde; bunlardan yalnızca birkaçı bilincimizde açığa çıkandır.

Aslında, "aklına gelen" açığa çıkmış demektir; dile veya ele getirmesen de ve bu geri dönüşle beyinde veritabanını yeniden

etkileyerek başka bir gelişmeyi doğurur!

Kesindir; değişmezdir bu sistem.

Bu yüzden Bakara Sûresi 284'te:

"...Bilinçlerinizde (düşündüğünüz) **ne varsa, açıklasanız da gizleseniz de Allâh varlığınızdaki Hasiyb ismi özelliğiyle size onun sonuçlarını yaşatır..."** denmektedir.

Bu mekanizmada hiçbir mazeret geçerli değildir!

O açığa çıkan, ya sizin geçmişte veritabanınıza eklediğiniz; ya da size **genetik yolla intikâl etmiş verilerdendir!** Her hâlükârda sizdekinin sonuçlarıdır!

"Dedesi erik çalmış torunun dişi kamaşmış" atasözü, bu realiteyi vurgulamaya çalışır.

Küll itibarıyla sınırsız olan **İLİM – İRADE – KUDRET**, işte böylece her zerrede, onun açığa çıkma sınırları, kapasitesi, fıtratı ölçüleriyle (kaderiyle) gerçekleşir.

DUA veya BEDDUA da işte bu sistemle beyinden açığa çıkar... Veritabanı verileri sınırları içinde!

Her birim kendindekini yaşar!

Her birimin yaşadığı bir diğerinden farklıdır.

Gene her birim, kendindeki kadarıyla, karşısındakini değerlendirir; gerçeğiyle karşısındakini algılamak konusunda, kendi kapasitesiyle sınırlıdır!

"Birisine beddua etmeyin, o hak etmediyse döner sizi vurur!" anlamındaki **Rasûlullâh** uyarısı işte bu gerçeğe dayanır.

Size **göre** yanlış bulduğunuz olaydan dolayı, yönlendirdiğiniz kahredici kuvve, eğer o kişi masumsa veya o elinde olmadan öyle bir duruma düşmüş ise, kısaca hak etmemişse, ona ulaşamaz ve koruyucu kalkanından size döner ve aynı şiddetle sizi vurur!

Sizin **veritabanınızla sınırlı yargılarınıza GÖRE "*doğru*"** veya **GÖRE "*haklı*"** bulduğunuz şey, acaba sistem açısından da aynı mıdır?..

Karşılaştığım olaylarda benim bakış açım, **"acaba ben nerede yanlış yaptım da bu başıma geldi"** şeklindedir; karşımdakini suçlamak yerine!

Zira âyet: **"Size ne belâ isâbet etmişse, elleriniz ile yaptıklarınızın sonucudur!.."** (42.Şûrâ: 30) gerçeğini vurgular! **<u>Ellerinle yaptığından kasıt, oluşmuş "beynin veritabanı"dır.</u>**

Evet, hak eden hak ettiğini bulur!.. Hak etmemişse de bu defa eden bulur!

Neyse, misalle konuyu fazla yaymadan devam edelim işin önemli yanına...

Dua, yani yöneliş veya namaz (ki o da bir yönelimdir öze), ya dışarıdaki bir tanrıdan istektir, ki bu durumda dışarıda yönelinilen bir tanrı olması gerekir...

Ya da, **birimin kendindeki, varlığına bahşedilmiş kuvveleri kullanarak, veritabanındaki bilgiler istikametinde, dileklerini gerçekleştirme işlevidir.**

Yani kısaca, <u>kişi dua ederken kendindeki, varlığını oluşturan **ALLÂH** sıfatlarının özelliklerini (ilmindekini) açığa çıkarma olayını (irade ederek) gerçekleştirmektedir (kudreti ölçüsünde)</u>.

"Bildiğimiz mânâda ilim" sahibi de olsa bu böyledir; körkütük cahil de olsa böyledir!

"...<u>İste'ıynû Bi-llâhi</u>..."

"...Allâh'tan (Ulûhiyeti dolayısıyla hakikatinizden; benliğinizi oluşturan El Esmâ'sındaki kuvveden) **yardım isteyin..."** (7.A'raf: 128)

Zira birimin yapısında çalışan bir mekanizmadır bu; **ilim – irade – kudret** dizilimi doğrultusunda!

Dışarıdaki tanrılara dua edip onlardan bir şey istemek cahillik ve gaflettir. Çünkü ulaşacağın şey de gene **senden-sendekinden** meydana gelecektir; **sendeki** özelliklerle! İsmi **"ALLÂH"** olanın, varlığında açığa çıkan vasıfları sonucu olarak!

Bu idrak ile **"DUA VE ZİKİR"** isimli kitabımı bir daha okuyun lütfen!

5 Ağustos 2005
Raleigh – NC, USA

31

NASIL DERSİN YALAN

Ne evrenden haberi var, ne de bedeninden!

Kasım kasım kasılarak ortalarda dolaşıp "*küçük dağları ben yarattım*" dercesine çevresindekilere emirler yağdırır! Ama bilincinin yaşadığı yer ***"köyü"***dür; bedeniyle isterse İstanbul veya Londra, Paris ya da Amerika'da olsun!

Çocukluğundan, gençliğinin ilk yıllarına kadar **taşrada yaşamanın tüm şartlanmaları ve değer yargılarıyla bloke olmuş beyniyle** hep küçük **"köyü"**nün dar penceresinden bakar dünyaya!

Etiketine bakarsan ***"böyyük adam"***dır! Etiketi, çok şey bildiğine şartlandırır insanları!.. Ama gerçekte, köyünde öğrendikleriyle, okulda ezberletilenlerle yaşar dünyasında!

Farkında bile değildir **"etiketli köylülüğünün"!..**

Ayıp mı? Günah mı? Yasak mı?

Hayır, hiçbiri değil!

Yalnızca, bu durumunun bilincinde olamadığı için, kendini aşamaz; ömrünü boşa geçirip, boş değerler arasında kendini tüketir! Bir de kendi gibi olanları, istemeden yanlış yollara sürükler!

Fizikte, tıpta, kimyada, astronomide en yüksek noktalara gelmiştir belki ama, hâlâ **"köyünde"**dir! Yaşama, olaylara, insanlara, **"yetiştiği köyün"** değer yargılarıyla yaklaşmaktadır!

Din'i, köyündeki kurstan öğrenmiştir. Orada beynine, kendisine verilen bilgilerle temel atılmış, düşüncelerine yön verilmiştir. **Beyin, bu süreçte edinilen yetersiz verilere göre oluşan hükümlerle bloke olduğu için**, daha sonra konunun profesörü bile olsa, o günlerdeki düşüncelerini aşamaz!

Ezberci eğitimle yetiştirilmesi dolayısıyla; sorgulamaktan, araştırmaktan, elde ettiği bilgileri sentez yapıp yeni sonuçlar ortaya çıkarmaktan, ateşten kaçar gibi uzaklaşır!

"Evrensel gerçekler yanında Dünya'nın yeri nedir? Bedenindeki milyar kere milyar faaliyetin ne kadarını bilir? Beyni nedir, nasıl bir şeydir? **'Ben'** dediği varlık nedir?" Yanına bile yaklaşmak istemez onların; öcüdür bu konular ona!

Ya da ezberlemiştir; ***"her şey tanrıdır, tanrının bir parçasıdır, ben de O'yum"*!..**

Eee?.. Sonra?.. Bunu ezberlemiş olmanın getirisi ne sana?

Yaşamına ne katkıda bulunuyor bu bilgi?..

Böyle bir farkındalığın hangi lüksünü yaşıyorsun?

Bunun sonucu sorumsuzluk ve tam bir bedensel serbesti içinde yaşamaksa, onu zaten bütün hayvanlar yaşıyor farkında olmasalar da! Senin bu farkındalıktan doğan ayrıcalığın ne, kazancın ne?.. Böyle

olduğunu bilmek, sana hangi sırların kapısını açtı, idrak ettirdi de, o sırlara göre yaşamına ek değerler kattın?

Bu ne biçim **"Hak"**lık ki, **"SÜNNETULLÂH"**ından haberi yok!.. Hatta ne olduğunun bile farkında değil!

Kendini aldatmanın faturası yaşamdaki en pahalı faturadır!

Kur'ân talim edilmiş!..

Niye?..

Nasıl?..

İyi hoş, **"Hak"**sın; **"TEK"**sin de, **"<u>KUR'ÂN</u>"**dan haberin var mı?

Sakın deme bana, ***"tanrının peygambere gönderdiği kutsal kitaptır!"...***

Bak, ne yazılı **"OKU"**nası **KİTAP**'ta!

"Er Rahmân allemel Kur'ân!... Halekal İnsân allemehül beyân!"

"Rahmân (El Esmâ ül Hüsnâ ile işaret edilen tüm özelliklerin sahibi)**, talim etti Kurân'ı** (Esmâ mertebesindeki özellikleri oluşturdu)**. Halketti İNSAN'ı, öğretti ona beyanı** (Esmâ özelliklerini insanda açığa çıkardı)**."** (55.Rahmân: 1-4)

İnsan nasıl yaratılmış? Hangi aşamadan sonra?..

İnsan yok iken daha, **"Kur'ân"** kime veya neye talim edilmiş?..

Talim edilmekten murat ne?..

Niye **Kur'ân** bunları bize anlatıyor?..

İnsan maymunun gelişmişidir diyen **Darwin**ci görüşe reaksiyon olarak Amerika'da **"AKILLI TASARIM"** görüşü savunulmaya başlandı!

Evrensel **"Yaratıcı Zekâ"**, insanı yaratmış maymundan bağımsız olarak; bu görüşe göre...

"Fe tebârek Allâhu ahsenül Hâlikiyn"!..

Ya hu, bin küsur yıl öncesinden beri, tasavvufu yaşayan tüm evliyaullâh, **"AKL-I EVVEL"den, evrenin özündeki ALLÂH adıyla işaret edilenin <u>ilim sıfatının zuhuru</u>** olarak söz edip durmuşlar...

“Evrendeki her birimde oluşan hareketin başlangıcında ‘Akl-ı KÜLL’ vardır” demişler; **“Tümel Akıl”** bugünkü deyişle...

Hiç mi kimse bunun farkında değil?

Elin adamı **“Yaratıcı Zekâ”**dan ve **“Akıllı Tasarım”**dan söz edince kıyamet kopuyor!

Oysa, bu olayla esasında, **“ALLÂH”** adıyla işaret edilenin **“Fâtır”** isminin mânâsının ortaya çıkışı dile getirilmektedir; **“takdir, tasarım, planlama, düzenleme, ölçüm, zamanlama”** gibi kavramlarla birlikte **“yaratma”** anlamına gelen **“fıtrat”** söz konusu olduğundan dolayı... **“Fâtır”**ın **“fıtrat”**ı...

Bilimin “tanrı yoktur” gerçeğini apaçık vurgulaması sonucu, aydın kesim mecburen ateizme kayarken, ismi **“ALLÂH”** olan kendilerine anlatılamadığı için, kimse çıkıp da **ALLÂH Rasûlü**’nün neyi açıklamış olduğunu bunlara anlatamıyor!

Bu kadar mı kilitlenmişlik olur!

Çağdaş bilim sonucu, yükselen değer diye takdim edilen ***ateizmi*** binlerce yıl önce keşfedip, **“HANÎF”**liği (tanrı kabul etmezlik) savunarak işe başlayan; daha sonra da **ALLÂH Rasûlü olarak, “ALLÂH” gerçeğini tebliğ eden İbrahim** (aleyhisselâm)’dan bu yana, DİN gerçeğini değerlendirebilen tüm **Rasûller, velîler ve tahkik ehli, işin daha başında “Lâ ilâhe (tanrı yoktur-tanrılık kavramı yoktur)”** diyerek bunu dillendirmişler...

“Tanrı ve tanrılık kavramı yoktur; yalnızca ismi ALLÂH olanı anlamak” daha işin başı demişler...

“Feekım vecheke liddiyni haniyfa* fıtratAllâhilletiy fetaren Nase aleyha* lâ tebdiyle li halkıllâh* zâliked diynül kayyimü, ve lâkinne ekseranNasi lâ ya’lemun.”

“**Vechini** (şuurunu) **Hanîf olarak** (tanrıya tapınmaksızın, Allâh’a şirk koşmaksızın) **o Tek Din’e yönelt! O Allâh Fıtratı’na** (beynin ana çalışma sistem ve mekanizması) **ki, insanları onun üzerine** (o ana sistem ve mekanizmayla) **yaratmıştır! Allâh yaratışında değişme olmaz! İşte bu, Din-i Kayyim’dir** (sonsuz geçerli Sistem, Sünnetullâh’tır)**... Ne var ki insanların çoğunluğu** (bu gerçeği) **bilmezler.”** (30.Rûm: 30)

Bu konulardaki geniş açıklamalarımızı dileyen web sitemizden, 1992 yılında kaleme aldığımız **“Hz. Muhammed Neyi OKUdu?”** isimli kitabımızın **“Fâtır ve Fıtrat Dini”** bölümünde detaylarıyla okuyabilir.

Rahmân, Kurân’ı talim etmiştir! Bu talim işlemi, bir sistem ve düzen ile tüm evren içre evrenlerin meydana gelişini oluşturmuştur!

Buradaki anlamıyla **“Kur’ân”; Zâtın, Sıfat ve Esmâ’sıyla kesret** (çokluk) **âlemine tenezzülü; bu sûretle algılanan ve algılanamayan her şeyin, elbette ki “cin”** (tüm görünmez varlıklar) **ve insanlığın oluşumunu sağlamasının** genel adıdır.

Evrenlerde, her zerrede, her an, ismi **“ALLÂH”** olanın ilmi, değişik isimler altında açığa çıkmakta; bu açığa çıkış ile de, irade sıfatı kudrete dönüşerek her an yeni bir birimi yaratmaktadır!

Genetik kodları her ne kadar maymunun gelişmişi olan “insansı” ile büyük bir benzerlik gösterse de; ister mutasyon deyin ister melekî etki, neticede **ilmi ilâhî sonucu yoktan var edilmiş, yokken var edilmiş** bir tür olarak yeryüzünde “insan” meydana gelmiştir!

Bu meydana geliş dahi **“BEYAN”** sonucu oluşmuştur!

“Beyan”; varlığını oluşturan programın, **“işletim sisteminin”** adıdır, tanımlamasıdır! **“Beyanın talimi”** demek, evrende uygulanmış olan işletim sisteminin aynen uygulanarak insanın yaratılması demektir... Ki bu da doğal olarak **“Sünnetullâh”**ın sonucudur!

Bu oluşum makrodaki programın aynen mikroya uygulanması suretiyle oluşmuştur!

Bu yüzden, **"Zerre küllün aynasıdır"** denmiştir!

Bu yüzden, evren makro, insan mikro olarak tanımlanmıştır.

Biz de buna **"Beyin mikrokozmostur"** diyerek işaret etmiştik uzun yıllar önce.

Evrenler, tüm derinliği, boyutsallığı ile, nasıl, ismi ALLÂH olanın, Sıfat ve Esmâ'sının, mertebeler ve terkipler hâlinde açığa çıkışı ise; aynı şekilde, talim edilmiş olan, yani bir programla oluşturulmuş İnsan da, o mertebeleri bünyesinde barındıran mikro âlemdir.

Şahı Velâyet Hz. Âli, "Sen kendini küçük âlem sanırsın, oysa âlemi Kebîr sensin" diyerek bu gerçeğe 1400 yıl önce dikkat çekmiştir!

Ne yazık ki, her şey hep mecazlar, benzetmeler, misallerle anlatıldığı için, işin gerçeği hep örtülü kalmıştır!

"Kur'ân ve insan ikiz kardeştir" uyarısının arkasında da burada anlatmaya çalıştığım işte bu gerçek yatmaktadır.

"Rahmân Kurân'ı talim etti" âyetindeki **"Kur'ân"** isminin anlatmak istediği kavram ile, bugün elimizdeki **"mukaddes kitap"**tan algıladığımız mânâ, aynı kavram değildir.

Bu âyette geçen **"Kur'ân"**, ismi **ALLÂH** olanın, evreni, yani orijin **"ANA KİTABI"** oluşturmuş olduğu sistem ve düzenin, oluşum ve işletim programlamasıdır. Bu oluşumun adıdır Kur'ân! İnsan dahi aynı sistem ve düzenle var olduğu için de, evrenin mikrosu ya da ikiz kardeşi olarak tanımlanmıştır, ve ona gelen Kitap da aynı isimle isimlendirilmiştir!

Rasûlullâh (aleyhisselâm)'ın evrensel sistemi **"OKU"**ması (**İKRA**) ise, **Kurân**'ın kendisine **inzâli** olarak anlatılmıştır! **"Kur'ân bir defada inzâl oldu"** gerçeği bu durumu anlatır.

Bu **"OKU"**manın vahiylerle tafsil yollu topluma nakliyle de, bildiğimiz **"Kur'ân"** oluşmuştur. **Kur'ân, bilgidir!** Kâğıt veya deri veya sayfa değil!

İnsan, taklitten, ezber ve şartlanma yollu edindiği bilinçsiz bilgiden arınıp; hakikatini sorgulayıp, elde ettiklerini değerlendirebilirse, kendisine **"ALLÂH ahlâkıyla ahlâklanma"** yolu açılır.

"Sünnetullâh"ı "OKU"r!..

Görür gözü, işitir kulağı, konuşur dili, **O** olur!

Beşer ise asla **O**'nu göremez!

ALLÂH Rasûlü'ne bakıp, **"sen de bizim gibi çarşı-pazar dolaşan birisin"** dedikleri gibi...

Müşrikler ancak **"yetim Muhammed'i"** görebilir!.. **ALLÂH Rasûlünü** asla!!!

Bu öyle bir yaratılış nimetidir ki...

"Fe Bİ eyyi alai RABBİküma tükezziban!" (55.Rahmân: 13)

"Hakikat böyle iken, Rabbinizin (varlığınızı oluşturan Esmâ özelliklerinin - şuur ve bedeninizin) **nimetlerinin hangi birini sayarsınız yalan?"** (Rahmân Sûresi'nde 31 defa tekrarlanan bir uyarı!)

Buna ancak **hakikat ehli** tasdik ve şehâdet edebilir!

"Kur'ân OKU"mak işte bu boyutta olur hakikatiyle!

Ateizmin getirisi ve bilimin başlangıcı kabul edilen Darwinci görüş **"tanrı"** anlayışını yıkarken; **"peki öyle ise sistem ve düzeni oluşturan yaratıcı zekâ nedir?"** sorusunu da beraberinde getirmiştir.

Klasik "tanrı" anlayışı ise bunu cevaplayamamış; sonunda "akıllı tasarım" görüşüne ulaşılmıştır! Çünkü düşünen beyinler **tanrı olmayan "evrensel yaratıcı akıl"** aramaktaydılar son bilimsel gelişmeler ışığında.

Bilimsel gelişmeleri takip eden batılı aydınlar, gökte ***bir tanrı ve gökten gönderilmiş-inmiş (semâvî) din*** olamayacağı gerçeğini gördükten

sonra, **Ateizmi** kabullenmişlerdir.

Ne var ki, bu da yaşanılan evrensel gerçekleri çözmeye yetmemiş, bu defa insanlar **"Evrensel YARATICI ZEKÂ"** bulunması zorunlu gerçeğinden hareketle bu görüşe ulaşmışlardır...

Bu görüş, **Allâh Rasûlü Muhamed** (aleyhisselâm)'ın açıkladığı **"ALLÂH"** ismiyle bildirip tarif ettiği olayın kapısıdır!

İnsanlık, *bugünkü Müslümanlık anlayışının* ötesinde, gerçek **İSLÂM DİNİ'ni tanıma hareketini başlatmıştır!**

Fâtır'ın farkına varılmasını sağlayan **bu görüşün sonu, Zâtı itibarıyla mutlak gayb olan ismi "ALLÂH" olanın keşfedilip kabul edilmesine kadar uzanacaktır...**

Bu da, görünmez, bilinmez **"MÜCEDDİD-YENİLEYİCİ"**nin Dünya üzerindeki işlevini yıllardır yerine getirmesi dolayısıyladır kanaatindeyim.

Zira bu gerçekleri fark eden aydınların artık ateist olarak kalması imkânsızdır!

Fark edilen gerçek kapısı **tüm insanlığa** hayırlı olsun!

Bu da, **"Allâh hidâyetinin"**, yani gerçeği görmenin, değerlendirmenin bir başka ifadesidir!

12 Ağustos 2005
Raleigh – NC, USA

32

KİLİTLENMİŞLİK

Sorun bu işte!

Kilitlenmiş olmak!

Kendi kendini kilitlemek!

"Anlayamıyorum... Okuyorum okuyorum bir türlü yerli yerine oturmuyor!.. Tam anladım derken bir bakıyorum hiçbir şey anlamamışım!"

Çok duyduğum bir itiraf...

Niye böyle oluyor?

Çünkü, geçmişte bir zaman, kendi beynini kendi elleriyle kilitlemiş!..

Farkında değil geçmiş bir zaman içinde nasıl bir komutla kendi beyninin kilitlediğinin!

Kesinlikle bilin ki, başkasına zannıyla ne yapıyorsak, gerçekte kendi kendimize yapıyoruz; ve kendi yaptıklarımızın da sonuçlarını yaşıyoruz!

"Herkes elleriyle yaptıklarının sonuçlarını yaşar!" uyarısı da işte buna işaret ediyor!

Geçmişte bir zaman içinde... Belki gençlikte veya yeni yetmelikte, bir hüküm veriyorsunuz: ***"Bu konu şöyledir"*** ya da ***"bu, bu kadardır"*** diye...

Böylece, beyin o konuda kendi kendini kilitliyor! Bundan sonra, o hükme ters gelen ne kadar yeni gelişme olursa olsun, beyniniz onları görmüyor ve değerlendirmeye almıyor!

Bir kitap, bir kişi, ya da bir konu... Dinî veya toplumsal; fark etmiyor!

Beyin yalnızca bu **"Sünnetullâh"** üzere çalışmasına devam ediyor!

Bu sebeptendir ki, kim, ne zaman neyi reddetmiş veya inkâr etmişse, artık geri dönüşü olmuyor kolay kolay!

Hiç mi?

Hayır!

Tövbe kapısı açık!..

Eğer, yaptığının yanlış olduğunu kesin bir şekilde fark etmişsen; bunun düzelmesi için çok kuvvetli olarak o konuyu tekrar ele almışsan; yapacağın çalışmalar ile yeniden o alanı araştırma ve sorgulamaya sokup kilitlenmeyi çözme imkânına sahipsin! Ama bu da elbette, o konudaki hükmünün kesinlikle **yanlış olduğunu kavramana** bağlı.

Aksi takdirde, beyin, geçmişte aldığı o komutun gereğini ölene kadar koruyor; sen de gözünün ya da basîretinin önündeki o gerçeği algılayamadan bu dünyadan çekip gidiyorsun!

Her an her yeniye mutlak olarak açık olmak, işin başlangıcı...

Sorgulayıcı olmak; araştırmacı olmak; asla mevcut veritabanınla kendini kayıtlamamak ve sınırlamamak!

"Dün bu konuda böyle denmiş ama başka türlü de olabilir mi acaba" diyerek; yeni karşılaştığın her olayı veya fikri yeniden

değerlendirmeye tutmak, kişinin beyin kilitlenmelerine karşı emniyet supabıdır!

Toplumların çok büyük bir kısmı, daha genç yaşlarda kilitlenmiş beyinlerle yaşamlarını sürdürdükleri için, yaşamdaki sürekli yeni açılımları fark edemiyorlar!

Toplumsal şartlandırmalar, beyin kilitlenmelerinin en büyük oluşturucusu!

Daha çok küçük yaşlarda başlayarak, beyinler pek çok konuda kilitlenmeye başlıyor!

Bir vesile ile bir şeyin orada olmayacağı yolunda bir fikir oluşmuşsa sizde; artık o şey orada gözünüzün önünde olsa bile onu göremezsiniz! Sanki kör olmuşunuzdur!

İşte bu bireysel beyinlerde oluşan blokaj körlüğü, bazen toplumsal körlük şeklinde de açığa çıkar, o konudaki şartlanmanın tüm toplumu kilitlemesiyle.

Görünmezlerin, bilinmezlerin önündeki perde, çoğu zaman bizdeki bu kilitlenmelerin oluşturduğu blokajlardır! Bazen de, bizdeki bu kilitlenmeleri bilenlerin, o perdeleri kullanmalarıdır.

"Velîlerin, ALLÂH'ın örtüsü altında gizli olmalarında" da bu sistem geçerlidir. Biz, **"velîlik ve velîler"** hakkındaki zanlarımız dolayısıyla kilitlenmiş olduğumuz için, onları görsek de tanıyamayız! Çünkü **beynimiz zannımızla kilitlenmiştir** o konuda!

İlle de, kafamızdaki zannımıza, kabulümüze göre açığa çıkacaktır ki o konu veya kişi, biz onu görebilelim!

"...Ki onların kalpleri (şuurları) **var,** (hakikati) **kavrayamazlar; gözleri var bunların, onlarla baktıklarını değerlendiremezler; kulakları var, onlarla duyduklarını kavrayamazlar!.. İşte bunlar en'am** (evcil hayvanlar) **gibidirler; belki daha da şaşkın! Onlar**

gâfillerin (gılaf içinde - kozalarında yaşayanların) **ta kendileridir!"** (7.A'raf: 179)

"Allâh, onların, beyinlerindeki hakikat algılamasını kilitlemiştir; basîretleri perdelidir..." (2.Bakara: 7)

Burada, **"Allâh'ın mühürlemesi"** ifadesinden murat, **"Sünnetullâh"** sonucu, beyin çalışma sistemi gereği, kişide oluşan kilitlenme, **"körlük-blokaj"**dır!

Zira **kişi, verdiği yanlış hükümle beynini kilitler ve artık o gerçekle yüz yüze gelse de onu değerlendiremez!**

KÜFÜR, gerçeği örtmek, görememek, inkâr etmektir! Ki bu da, beyindeki kilitlenmenin sonucudur! **"Kâfir"** diye tanımlananlar; beyinleri önceden verdikleri hükümle kilitlenmiş olduğu için, **"ALLÂH", "Rasûlullâh"** ve **"Kur'ân"** gerçeğini değerlendiremeyip, onu **ÖRTENLERDİR!**

Bizi **"OKU"**mamış biri, elbette burada bahsedilen **"hatem-mühürlenme"** olayının yukarıdaki bir tanrı tarafından gerçekleştirildiğini düşünebilir...

Oysa bizi **"OKU"**yabilenler, şimdi fark edeceklerdir ki, her birimin özünde bulunup, varlığını oluşturan **"ALLÂH"** isimlerinin işaret ettiği özellikler, kişide otomatik olarak bu işleyişi meydana getirmekte; bu durum da, **"Allâh'ın tasarrufu"** olarak tanımlanmaktadır **Kur'ân-ı Kerîm**'de!

Şimdi bakın burada elimize önemli bir anahtar daha almış oluyoruz **Kur'ân-ı Kerîm**'i anlamak için...

Kişinin eline aldığını veya karşısındakini **"OKU"**yabilmesi için ilk şart, geçmiş tüm veri birikimini bir yana koyarak, onlara dayalı değerlendirmelerini devreye sokmayarak, tamamen objektif, yorumsuz olmasıdır.

İkinci iş, elindeki metinde veya karşısında anlatanda, işaret yollu, misal veya mecaz yollu dillendirmelere dikkat etmesi şarttır!

Üçüncü önemli şart... Kesinlikle, "*ben bunu zaten biliyorum, duymuştum-okumuştum*" önyargısından uzak durup, asla peşin hükümlü olarak konu hakkında hüküm vermemektir!

Ola ki, o anda sizde o konuda yeterli açıklık oluşmadı... Bu defa o konuyu sakın inkâr veya reddetmeyin... Hüküm vermeden, değerlendirme işini zamana bırakın... Zira, ya o konuda yeterli veritabanınız olmadığı için o konuyu anlayamamışsınızdır; ya da daha önceden o konuda vermiş olduğunuz bir hükümle beyninizi kilitlemişsinizdir! Bu durumda yapılacak en iyi iş, kendinizi o konuya sürekli açık tutmak olacaktır.

Bilelim ki, verdiğimiz hükümlerin neredeyse pek çoğu, bizim, sonsuz evrensel gerçeklik içinde sayısız sırdan mahrum kalmamıza yol açan, en önemli faktör olmaktadır.

Düşünce dünyamızı oluşturan kozamız, çoğu zaman evrensel araç olarak bizi sonsuz yeniliklere taşımak yerine; düşünsel hücremiz şeklinde hapishanemiz olmaktadır!

Düşünün, evrende ve Dünya'da, her şey, her an yenilenmektedir!

"...HÛ her AN yeni iştedir!" (55.Rahmân: 29)

Âyetiyle, bize, sürekli bir evrensel yenilenme uyarısı yapılmaktadır!

Biz ise, hâlâ, toplumu çağlar öncesi anlayışa ve yaşam tarzına döndürecek(!) **"Müceddid-Yenileyici"** beklentisi içindeyiz! Elinde kılıç, at üstünde ordusuyla ortaya çıkacak bir **"Müceddid-Yenileyici"!!!**

Muhtemelen benim ömrüm yetmeyebilir; veya türlü sebeple ben kendisine ulaşamayabilirim böyle bir **"Müceddid-Yenileyici"**ye ama...

Siz siz olun, şundan gâfil olmayın...

O gelecek **Zât**, halk dilindeki deyişle **"MEHDİ RASÛL"**, asla, sanıldığı gibi, **toplumu ve Din anlayışını** eskiye, asırlar öncesi anlayışa döndürecek bir **"eskiye döndürücü"**, ya da yüzyıllar veya yıllar önceki anlayışı tekrarlayacak bir **"*TEKRARLAYICI*"** değil; **Celâleddin Rûmî**'nin dediği gibi, **"bugün artık yeni şeyler söyleyecek"** bir **"YENİLEYİCİ"** olacaktır!

Kilitlenmiş beyinler, ya da benim gibi ömrünün son günlerini yaşayanlar, muhtemelen, **O** mübarek **Zâtı** göremese de; en azından fark edip, biliyoruz ki, **O** bir **"YENİLEYİCİ"**dir! **Din Anlayışımızı "YENİLEMEK-TECDİD" işleviyle Dünya'ya gelmiştir; kanaatimce!** Buna açık olanlara ne mutlu!

Dünün tekrarlarını tekrarlayacak **"*TEKRARLAYICI*"** beklemekte olup da, kafalarındaki bu **"*tekrarlayıcı*"**ya **"müceddid-yenileyici"** adını etiketlemiş olanlar, bu gerçeği kabullenemeseler de; maalesef olay budur!

Ömrü olan görecek ve bizi rahmetle anacaktır!

Siz siz olun, beyninizdeki kilitlerinizden kurtulmaya bakın; **"Sünnetullâh"** denilen evrensel gerçekleri görmekten mahrum kalmamak için!

19 Ağustos 2005
Raleigh – NC, USA

33

Bİ-RABBİHİM

Kur'ân-ı Kerîm'de **"B"** harfi kadar öncelikli ve **O**'nu **"OKU"**mada, çok önemli bir **anahtar** olan **"Bi-Rabbihim"** tanımlaması üzerinde biraz daha durmak istiyorum. Zira bu husus ne kadar anlaşılırsa, **Kur'ân-ı Kerîm**'deki bazı **inceliklerin** fark edilmesi de o kadar kolaylaşacaktır.

"Bi-Rabbi-HİM", her birimin özünde mevcut olan ve Esmâ terkibi şeklinde açığa çıkan Rubûbiyet boyutuna işaret ederken, **"Bi-Rabbi-KE"**, sendeki isimler bileşimi hâlinde açığa çıkan, **<u>özündeki</u>** Rubûbiyet boyutunu dillendirmektedir.

Rabbihim=Rablerine, yani Rabb-ül âlemîn'e işaret ederken, **Bi-Rabbihim**=Onların Özlerinde, Hakikatlerinde mevcut olan, o boyuttan -mertebeden- her birinde tasarruf eden Rubûbiyet (Rab'lik) kuvvesi anlamını taşır.

Ancak bundan dolayı da, kesinlikle parçalanma, yani ayrı ayrı Rab'ler anlaşılmamalıdır!

Bütün, ampul filamanlarına gelen elektrik aynıdır; Rubûbiyet boyutunun genel anlamına örnek olarak... Filamanlar ise birimi oluşturan **Allâh** isimleri bileşimi, yani Esmâ terkipleri misalidir... 1967 yılında yazdığım **"TECELLİYÂT"** isimli kitabımda anlatmıştım bu konuyu. Oradan okuyabilirsiniz.

Konuya bir örnek: **"Kadr"** Sûresi'ni hatırlayalım...

"Tenezzelül Melâiketü ver Rûhu fiyha Biizni Rabbihim min külli emr"

"Melekler ve Ruh Onda tenezzül eder, Rablerinin izni ile her hükümden..." (97.Kadr: 4)

"RUH**" her ne kadar, yalnızca kişinin ölüm ötesi bedeni gibi anlatılmışsa da,** Kurân**'daki esas işareti, "**o şeyin mânâsı, taşıdığı anlam**" şeklindedir!**

Buna göre, "insanın ruhu**" denildiğinde,** <u>insanın varlığını meydana getiren Esmâ terkibinin ihtiva ettiği genel anlam</u>**, anlaşılır. Nitekim halk dilindeki "***ben senin ruhunu okurum***" deyimi de bu anlamla paraleldir.**

"KADR" nedir; ***gökten inen(!) Kadir*** nasıl iniyor?.. Bu konuya daha sonraki yazıda devam etmek istiyorum!

Bu arada dikkatimizden kaçmasın:

"...ahızün <u>Bi-nasıyetiha</u>..." (11.Hûd: 56) âyeti de Rabbin tasarrufunun alında (beyinlerde) açığa çıktığına işaret eder!

"<u>Lâ havle ve lâ kuvvete illâ B-illâh</u>" vurgulamasını da şimdi bir düşünün bakalım... Acaba niçin bu zikir çok önemli ve insana, neden, neler kazandırıyor?

İşte Kurân'da geçmekte olan "Bi-rabbihim" zamiri, bize göre, daima birimlerin Rabbi hükmünde olan; onların varlıklarının hakikatini meydana getiren, "Esmâ terkibi" oluşunu vurgular. Bu konu daha geniş olarak 1985 yılında yazmış olduğum **"İNSAN VE SIRLARI"** kitabında **"Rab"** ve **"Rubûbiyet"** bölümlerinde anlatılmıştır. **Rabb-ül âlemîn** ifadesi ise Küllî anlamda **Rubûbiyet** mertebesini ifade eder ki, tüm Esmâ terkiplerinin varoluşu bu mertebeden aldıkları kuvve ile mümkündür zerreler boyutunda.

Burada da gördüğünüz üzere, belli kelimelerin başına gelen **"B"** eki konuyu bambaşka boyutlara ve anlamlara taşımaktadır.

Evet, şimdi de konumuzla ilgili başka bir önemli noktaya dikkat çekelim.

"B-illâhi" diyerek yemin etmeyi men ederlerdi eskiler; niye?

Çünkü anlamı, **"varlığımdaki ALLÂH adına konuşuyorum ki!.."** diyedir de ondan!

İş böyle ise, gerçekten, bu anlamın getirisinin ve götürüsünün idrakinde misiniz acaba? Ne dediğinizin farkında mısınız böyle yemin ettiğinizde?

Bütün bunlar neyi gösteriyor?..

İnsanın vehmettiği, var sandığı, dışarıdaki, ötesindeki bir tanrıya yönelmek yerine; **kendi hakikatindeki Allâh isimlerinin işaret ettiği kuvvelere yönelerek, onları aktive etmeye çalışması gerçeğini gösteriyor!** İbadet denen bütün çalışmalar bunun içindir...

Kişinin kendi **hakikatindeki Allâh isimlerinin özellikleri** yanı sıra, ötesindeki bir tanrı kavramını kabul etmesi **"ŞİRK"** diye anlatılan olgunun ta kendisidir!

İnsanların birbirinden yardım, şefaat dilemesi, veya **Rasûlullâh** veya manevî büyüklerden yardım dilemesi; onların kendisi gibi **"KUL"** olarak

var olup, ne var ki kendisinin açığa çıkaramadığı kuvveleri onların ortaya koyabildiklerini fark etmesi suretiyle olursa, bu **"şirk"** olmaz!

Ama, ötede bir tanrı kabul ederken, kendi hakikatini inkâr ederek; kendini mahlûk, karşısındakini Hâlık gibi görerek bunu uygularsa, bu **"şirk"** olur.

Burada önemli olan, kendindekini fark edip, kullanamadığını bilerek, karşısındakinden yardım istemektir.

Tanrılaştırmadan!..

Normal yaşamda herhangi bir konuda, birisinden yardım-şefaat istemek ne ise, manevî konularda da olay aynıdır!

Ne var ki gelecek yardım, asla kişinin fıtratını değiştirmez; özündeki açılım (isimler bileşimi) müsaadesi kadarıyla gerçekleşebilir.

İstediğin yardım, istidat ve kabiliyetini değiştirmez... İstidat ve kabiliyetin kapsamı kadarıyla yardımcı olabilir! **Ki buna "illâ Bi-izni-h" denmiştir Âyet'el Kürsî'de!**

Duan, zikrin, arzun buna devam ettiğin sürece kabiliyetini arttırır; ama kestiğin anda eski hâline döner!.. Buna **"himmet"** de derler. Himmetini daimî tutmalısın ki kabiliyetin artsın; istediklerin, istidadın kadarıyla gerçekleşsin.

Rasûlullâh veya bir başkasından yardım istediğinde, o kişi bu yardımı yapabilecek kapasitedeyse ve buna rağmen sana beklediğin yardım ulaşmıyorsa, o kişiye karşı değişik duygular içine girme; **olayı, kapasitende, fıtratında ara!**

"Bi-rabbihim" ifadesiyle vurgulanan Esmâ terkibin kesinlikle herkesten farklıdır ve bir eşi daha yoktur. Bu sebeple de kimse kimseye örnek olmaz ve kimse kimsenin yolundan Rabbini tanıyamaz!

Bu Dünya'ya bir **Şahı Velâyet Hz. Âli** daha gelmez!.. Eğer onun gibi olmak için dua ediyorsan, bu gerçekleşmez! Bil ki aynı tecelli iki defa

oluşmaz!

İstek konusunda da haddini bilmek şarttır; her konuda olduğu gibi!

Hiç kimse **GİBİ** olmaya çalışma; zira bu mümkün değildir! **Kendin ol**, ilminin azamisini kullanarak!

Fıtrat konusunu çok iyi anlamak gerek!

Herkesin bir fıtratı vardır ve bu asla değişmez! Yani doğum süreci içinde kendisinde oluşan **Allâh** isimleri özelliklerinin bir bileşim şeklinde beyinde programlanması!

Bu yüzden, ***"can çıkmadıkça huy çıkmaz"*** demişlerdir!

Bu yüzden, ***"yedisinde neyse yetmişinde de odur"*** demişlerdir!

Testi, hikmeti Hûda içindekini sürekli üretir! Kiminde şerbet vardır, kiminde bulaşık suyu!.. **Astrolojik tesirler ise, testileri zaman zaman eğen kollardır!** O zamanlarda, testide ne varsa o dökülür; süslü görüntülü testilerde ne bulunduğu da, o zamanlarda anlaşılır!

Bu şaşılacak bir şey değildir!

Algılayabildiğimiz dünyamızda ne varsa, en sevdiğimizden en tiksindiğimize kadar, hepsi de **ismi "ALLÂH"** olanın, kendi Esmâ'sıyla yaratmış olduğu birimlerdir...

Cennetin cennetliği veya cehennemin cehennemliği birimin yapısına GÖREDİR! Zebânîlere GÖRE cehennem cennettir; pislik böceğine GÖRE de dışkı içinde yaşamak cennet!

Yaratıkların tümü de, **"GÖRE"sel olarak** değerlidir veya tiksindiricidir! Birine **göre** en sevgili gelen, diğerine **göre** en tiksindirici olabilir!

Sendekini seversin, karşındakinde!

Sendeki yoksa karşındakinde, ondan hoşlanmaz ve onunla bir arada olmayı istemezsin!

Zamanla değişir insan!..

Zaman içinde derûnundaki, farkında olmadığın bir kısım veriler açığa çıkınca, değer yargıların da değişir, beraber olmak istediklerin de! **"Dün"** senin için değerli olanlar, **"bugün"** artık değer ifade etmemeye başlar! Onların yerine başkaları değer kazanır indînde!

Her kuş sürüsüyle uçar! <u>Herkes, sonunda, lâyık olduklarıyla beraber olur!</u>

Akıllı insan, gerçekçi olur! Kendisindeki "HASİYB", hesaba çeker onu "münker ve nekir" anlamı ile!

İlmine göre, nerede, ne hâlde, ne gibi bir yaşantı ile ömrünü geçirmekte olduğunu fark eder insan o zaman!

Yaşamımda, kendini **"*gavs*"** veya **"*dünyanın hâkimi*"** sanan kişiler gördüm... Bazıları kendisini hep **Rasûlullâh** veya çok yakın sahabesiyle görüyordu rüyalarında!.. Kimi akıl hastanesine gitti, kimi gün geldi bu hâlden sonra inkârları yaşadı... Kimi de o hayalle gitti bu dünyadan...

Önemli olan, **<u>ilminizi ne kadarıyla yaşamınıza geçirip; "iradenizi", "ilminiz" doğrultusunda ne kadar "kudret"le açığa çıkarttığınızdır!</u>** Hayallerle geçen geceleriniz değil!

Yalnız geldiniz ve yalnız gideceksiniz sonsuz yaşama; bu Dünya yaşamında elde ettiklerinizle... Yaptıklarınızın sonucuna yalnızca siz katlanacaksınız; dün olduğu gibi, bugün olduğu gibi, yarınlarda da!

Kendiniz için de, tüm dostlarınız için de, muhtemelen belki de hiç göremeyeceğiniz bu garîp için de, duanızı esirgemeyin.

26 Ağustos 2005

Raleigh – NC, USA

34

TANRININ GÖKTEN İNEN “KADİR”İ

Tanrı kavramına dayalı dinsel anlayışta, şöyle bir gece hayal edilir ki adına ***“Kadir Gecesi”*** derler...

Ulu tanrı, yeryüzündeki seçme kulları için bir nimet hazırlamıştır!.. Kimler kendine çok tapınıyorsa, onları mükâfatlandırmak için. O büyük nimete de ***“KADİR”*** *demiştir...*

Bu nimeti getiren(!) melekler, müslümanların yaşadığı yöreye bir kutsal kandil gecesi inerler; çünkü güneş ışığı görürlerse bozulurlar, tıpkı ışık görmüş C vitamini gibi!..

İşte o “gün görmez ***Kadir****”(!), bin aylık, yani seksen üç sene sürecek tapınmadan çok daha hayırlı bir şey(!)dir!*

Her sene Ramazan ayının 27’sinde, Ulu tanrının buyruğu ile melekler yanlarına ruhu da alarak kanatlarını çırpa çırpa, hızlı bir koşu ile binlerce yıllık

mesafeyi kat ederek Dünya üzerine inerler ve gece olan bölgedeki tapınan kulları başlarlar araştırmaya, ev ev!

Elbette o sırada Dünya'nın aydınlık bölgesinde yaşayanlara bir şey yok!

*Eğer bulurlarsa bir samimi tapınan ellerindeki şartnameye göre, hemen rablerine sorarlar, "buna verelim mi **KADİR**'i?" diye... Tanrı da izin verirse, hemen o kula **"KADİR"** verilir. Bu hane hane arama veya o **"Kadir"**in dağıtılması işlemi gün doğana kadar böyle devam eder...*

*Kaç kişiye o gece "Kadir" verilir, bilinmez! **"Kadir"** verilenlerde ne değişir, bu da bilinmez!.. Güneşi gören melekler ve ruh, hemen ulu tanrı yanındaki yuvalarına dönerler gün ışımasıyla!*

Bu arada mümin kullar da câmi câmi dolaşıp, onlara, bu câmilerden birinde kadir ikramı rastlaması şansını değerlendirler!

...

Allâh Rasûlü Muhammed Mustafa (aleyhisselâm) **merkezli "DİN" anlayışına** göre **"KADR"** gecesi anlatımının deşifresi, yorumlanması ise ehlullâh indînde şöyledir:

"İnnâ enzelnaHU fiy LeyletilKadr" (97.Kadr: 1)

"Kur'ân" ismiyle işaret edilen **"sırlar bütününü"** ve **"özündeki hakikati"** (**enzalna HÛ**) kişinin, kendi varlığının **"yok"**luğunu (**LEYL**) yaşadığı anda, şuurunda açığa çıkardık. **"Kur'ân ve insan ikiz kardeştir"** uyarısı hatırlanmalı...

"Ve mâ edrake mâ LeyletülKadr" (97.Kadr: 2)

Bu hakikatin, sırrın (**KADR**), ne olduğunu bilir misin?

"LeyletülKadri hayrün min elfi şehr" (97.Kadr: 3)

KADR sürecinin yaşandığı **"yok"**luk karanlığı (gecesi), bin ayda (80 küsur yıllık insan ömrü sürecinden) yaşanabileceklerden daha hayırlıdır.

“Tenezzelül Melâiketü ver Rûhu fiyha Biizni Rabbihim min külli emr; Selâmun, hiye hattâ matle’ılfecr” (97.Kadr: 4-5)

Melekler **(melekî kuvveler-kanatlar bu kuvvelerin 2-3-4 yönlü olması)** ve Ruh **(varlığındaki hüviyetin “**HÛ**” hakikatin anlamı),** kişinin rabbinin **(Esmâ terkibinin–varlığını oluşturan Allâh isimlerininin bileşiminin)** izni **(kapsamı-kapasitesi)** kadarıyla, şuurunda açığa çıkar; **böylece o anda,** kendi **“**yok**”luğu hissi yanı sıra, mutlak var olan “ALLÂH”ı hissedip yaşar!** Her hükümden **“Selâm”**ette olarak!

Bu hâl; tâ ki, tekrar varlık, beşeriyet hissi ve fikri ağır basana (**FECRE** dönene) kadar devam eder.

Bu imkânı, yılın her gecesinde, yani, ismi **“ALLÂH”** olan indînde **“yok”**luğunuzu hissedebildiğiniz her süreçte, araştırın!... **“Kadr gecesini yılın her gecesinde arayın”** uyarısı...

“Ramazan’da arayın” uyarısı... **Gerçek anlamıyla yaşanan oruç** ile, kendinde beşeriyetten arınma ve hakikatini hissetme çabalarını verdiğiniz süreçte, bu hâli yakalamaya çalışın!

“Ramazan’ın son günlerinde arayın” uyarısı... **Orucun taklidî değil tahkikî yaşanması sonucu**; manevî arınmanın son evrelerinde bunu araştırın!

Şimdi, **“KADR Sûresi”**nde işaret yollu benzetmelerle anlatılanlardan algıladığımızı topluca ifade etmeye çalışayım:

İnsanın bir ömür boyu yaşadıklarından çok daha hayırlı olan bir an (KADR anı) **vardır ki; bu anlık şuursal sıçrama veya açılım süresi içinde hakikatine ait bilgi, kendisine bir tenezzül, yani “özünden bilincine” doğru açığa çıkar! Bu “HÛ” hüviyeti hakikatidir!**

Bu hakikat, “İnsan, Kurân’ın sırrı; Kur’ân, insanın sırrıdır” prensibince, insanın derûnundan gelen bir şekilde açığa çıkar!

Ne zaman?

Kişi, ben neyim, kimim sorgulamasıyla yola çıkıp, **Allâh Rasûlü Muhammed** (aleyhisselâm)'a iman edip, **O**'nun getirdiklerini anlamaya ve tanrı kavramından arınıp, ismi **"ALLÂH"** olanı en azıyla **"İhlâs"** Sûresi'nde bildirilen kadarıyla algıladıktan sonra... **"ALLÂH"** özel ismiyle isimlenmiş indînde, kendi birimsel varlığından, yani gün aydınlığından, **"yok"**luğunu fark etme karanlığına düştüğünde; tüm varlık nazarında varlıklarını yitirdiklerinde...

Hakikati olan ALLÂH isimlerinin özelliklerinin kendi varlığını oluşturduğunu hissettiği ve yaşadığı bir anda, RUH, yani bu Esmâ'nın anlamı ile, melekler, yani bu isimlerin kuvvelerinin her an kendisinde açığa çıkmakta olduğunu fark edip algılar!.. Bunu bir anda hissediş ve yaşayışı "KADR" hâlidir.

O an ne kendi kalır, ne de varlıktan bir zerre!..

"...li menil Mülkül yevm* Lillâhil Vâhidil Kahhâr"

"...'Yaşanan süreçte (Allâh'a göre 'AN' vardır, tek bir süreç) **Mülk kiminmiş?'... 'Vâhid, Kahhâr olan** (Tek ve mutlak hükmü zaman mekân kavramsız olarak yerine gelen) **Allâh'ındır!'"** (40.Mu'min: 16)

Gerçeğine şehâdet eder! "Eşhedü..."yü "OKU"r!.. Seyreden Kendi olur!

Bu hâl, onda kendini tekrar beşeriyet boyutunda buluşuna (fecre) **kadar sürer. Böylece varlığının hakikatini yaşamış olarak ehli hakikat arasında tahkik ehli olarak yerini alır ve artık Kur'ân sırlarını "OKU"maya başlayarak ölümü** (boyut değişimini) **bekler ve yaradılış amacına uygun şekilde "KUL"luğuna devam eder.**

Bunu niye yazdık?..

"*Tanrının Buyruk Kitabı*" diye nitelenen **"Kitap"**ın, bize göre çok çok farklı **"bir SIRLAR KİTABI"** anlamı ifade ettiğini; **"OKU"**nması

öğrenilmedikçe, nelerden mahrum kalınacağı bilgisini sizlerle paylaşmak istediğim için yazdım...

Bu bir örnek... Başta **"Mİ'RÂC"** olmak üzere, böyle daha nice örnekler var deşifre edilmesi zorunlu, **o** yüce **ALLÂH Kelâmı Kitap**'ta!..

Ne yazık ki büyük çoğunluğumuzun ruhunun dahi haberi bile yok bunlardan belki!!! Kur'ân-ı Kerîm'i hâlâ *tanrının buyruk ve tarih kitabı(!)* sanıyoruz...

Bu değerlendirmede haklı olabilirim, yanılmış olabilirim! Ne var ki, böyle okuduk ehlullâh eserlerinde...

Haklı isek; bu anlayışı değerlendiremeyenler, daha başka nelerden mahrum kalmakta olduklarını kendileri düşünsünler!

Hatalıysak; o yukarılarda bir yerde oturup, melekler ve ruhu yılda bir kere yeryüzüne gece karanlığında yollayan tanrı elinde hâlimiz harap demektir!..

2 Eylül 2005
Raleigh – NC, USA

35

KANMAYIN

Sürekli oyuna getirip kandırıyor!

Sürekli oyuna getirip kandırıyor!

Göz açıp kapamak kadar bir süre gaflet bassa, akabinde bakıyoruz oyuna gelmişiz!

Oyunu yuttuktan sonra da uyan, uyanabilirsen!..

Allem ediyor, kallem ediyor, sürekli oyuna getirip saptırıyor!

Nihayet öyle bir noktaya geliyoruz ki artık; bir düşünüyoruz, dönüşü olmayan noktadayız!

Oysa atasözü meşhur:

"Zararın neresinden dönülse kârdır!"

Kandıran kim mi?..

Kâh insanın **baş düşmanı**, kâh da **vehmimiz!**

Biri dışarıda, diğeri içeride!

Dışarıdakinin derdi belli! İnsanın kendisinden üstün vasıflarla varoluşunu hazmedemiyor; **"eşref-i mahlûk"** olan insanı, hayvaniyet derekesinde yaşatmak istiyor! Bunun için de görünmezliğinin ve yapısının getirisi olan her silahı kullanıyor!

İçerdeki ise, bilgisizliğimizi veya anlayışsızlığımızı, kendimizi ve özümüzü inkâr edişimizi kullanarak bizi cezalandırıyor!

Biri, ***dışarı çekiyor!..***

Diğeri, ***içeri gömüyor!***

Peki nasıl kurtaracağız kendimizi bu belâdan!.. Türlü oyunlarla, kapana kısılan hayvan gibi toprak altını boylamaktan!!?

El cevap!

"EÛZÜ OKU"mak suretiyle!

Ya huuu, her gün belki yüz kere **"eûzü..."** çekiyoruz, ama hiçbir şey olmuyor! Bu ne belâdır ki, **"*eûzü çekmek*"** kâr etmiyor!..

Etmez dostum, etmez!.. **"*Eûzü çekmek*"** boştur; hiç kâr etmez bu belâya!

Sen, tıpkı bir ses kayıt cihazının tekrarlaması gibi, ezberlemiş olduğun kelimeyi tekrar ediyorsun! Buna **"*çekmek*"** demişsin! Ömür boyu çekersin elbette daha!

İlk olarak...

Aramızda yaşayan görünmez varlıkların varlığına iman etmek ve onların kendilerine özgü bir şekilde insan beyinlerine çeşitli impulslar yollayarak, düşünceleri etkileyebildiğini fark etmek gerekir!

ALLÂH Rasûlü ve son Nebisinin bildirdiği her şey, insanın, bir sistem gerçeğini fark edip; işleyiş mekanizmasını anlayıp, ona göre kendini koruması (takva) ve de kendi hakikatini tanıması içindir!

ALLÂH Rasûlü, "OKU"muştur (ikra); ve bizim de "OKU"yanlardan olmamızı istemektedir!

Bu nedenle de...

Bizim korunanlardan olmamız için, **"OKU"**mamız zorunludur! ***"Çekmemiz"*** değil!.. Hatta kesinlikle, ***"çekmekten"*** uzak durmamız gerekmektedir!

ALLÂH Rasûlü "OKU"nasıdır!.. Sünnetullâh, "OKU"nasıdır!.. Eûzü "OKU"nasıdır!.. Bismillâh, "OKU"nasıdır!.. Kur'ân, "OKU"nasıdır!..

Hâl böyle ise...

"Eûzü çekmek" yerine, **eûzü "OKU"**mak gerekir!

Eûzü "OKU"mak ne demektir?

"Eûzü çekmek", âdet üzere, şartlanma üzere, bir şeylerden koruyacağı fikriyle, **"Eûzü Billâhi mineş şeytanir raciym"** demek; ve bunu, aklına düştükçe, kafana göre sırası geldikçe tekrar etmek, demektir!

Eûzü **"OKU"**mak ise...

"Eûzü"; sığınırım, anlamınadır... **"B-illâhi"**; varlığımı oluşturan, ismi **ALLÂH** olanın kuvvet ve kudretine, anlamındadır... **"Mineş şeytanir raciym"**; taşlanarak (yani, kendisine acı veren bir olayla) kendi hakikatinden uzaklaştırılmış olan, kandırıp saptırıcıdan!

Tek bir cümleye dönüştürelim şimdi bu anlamı:

Kendisinin fevkinde bir kapasiteyle yaratılmış bulunmam sebebiyle, hakikatinden uzak düşmüş varlığın, intikam amaçlı beni kandırıp saptırıcı davranışlarından; ismi "ALLÂH" olanın, varlığımdaki Zâtî, Sıfat ve Esmâ'sının kuvvelerine sığınırım!

İşte, **eûzü "OKU"**yabilmek için, önce bu anlamı kavramak gerekir kanaatimizce... Bu da işin ikinci basamağı!

Bu idrak oluştuktan sonra...

Şimdi geldik işin önemli olan üçüncü yanına... Görünmez (şeytaniyet özellikli) varlıkların, nasıl kandırıp saptırma işlemi yaptıklarına...

Burada, onların ana felsefesini açıklamaya çalışacağım, tek tek örnek olay vermek yerine...

İblis'ten bu yana, **"şeytaniyet"** vasıflı tüm görünmez varlıkların ana amaçları; insanların, **"halife"** ve **"eşref-i mahlûk"** özelliklerinden uzaklaşarak, tamamen hayvan gibi yaşamalarını sağlamaktır! Böylece, insanın yaradılışı aşamasındaki, **"*o topraktan meydana gelmiş bir hayvandır; yeryüzünde ancak kan döküp fesat çıkaran bir insansı türüdür*"** savını doğrulatmak isterler!

Bunun için de **temel prensipleri; İNSANI, DIŞA YÖNELTEREK; İÇSEL KUVVELERİNİ KULLANMAKTAN MAHRUM BIRAKMAKTIR!**

İnsana daima, kendisini ***beden kabul ettiren*** fikirler ilham ederler; sürekli ***etrafla*** uğraştırırlar; bu yolda ***ego (benlik) besleyici*** düşünceler ve eylemler hatıra getirirler... ***Dışarıda, ötelerde, uzayda bir tanrı tasavvuru oluşturup ona tapındırtırlar... Olmayan bu tanrıya dayalı varsayımlar kabul ettirip, sonra da bu varsayımların boş çıktığını yaşattırarak, tâ ki, "ALLÂH" adını taktıkları tanrıyı inkâra kadar sürüklerler aklı kıtları!***

Bütün amaçları, **insanın, özüne hakikatine yönelmesini kesip; varlığını meydana getiren ismi ALLÂH olanın Esmâ'sının kuvvelerinden mahrum kalmasını temin etmektir!**

Kazara tasavvufa girmiş olanları ise, **mülhime nefs bilincinin** girdabında boğmak, onlar için en geçerli ve kolay yoldur!

"*Çekmek*", ötedeki birine yönelmektir; âdet, şartlanma, ezber veya taklit yüzünden!

"OKU"mak ise; geçerli olan sistemi (Sünnetullâh) algılayıp kavrayarak, bunun gereği olan DÜŞÜNCE ve DAVRANIŞI ORTAYA KOYMAKTIR!

İşte bu "kavrayış ve gereğini yerine getirmenin" adı, Kurân'da "İKRA", dilimizde "OKU"maktır!

İmdi!

Bir kişi fark ederse ki, bilincinde açığa çıkan bir fikir, kendisini bir dış tanrıya veya objeye yönlendiriyor; ona bağlı, bağımlı hâle getiriyor, kendindekini değerlendirmek yerine; işte bu noktada, sapma tehlikesiyle yüz yüzedir, demektir.

Buna karşılık...

"Eûzü B-illâh..." uyarısı da, **"İstaıynu B-illâh"** uyarısı da; insanı, **özündeki, ismi "ALLÂH" olana yönlendirmek için** bildirilmiştir! Kişi, eğer bu uyarıları **"OKU"**yabilirse, görünmez varlıkların, onu, dış dünyası derinliklerinde kaybettirme çabalarından kurtarabilir, **kendi hakikatindeki ilâhî kuvvelere sığınarak!**

"OKU"yamazsa bu iki uyarıyı; bu defa da dış dünyasının bir objesi ve oyuncağı olarak, ***bedensellik*** denizinin dalgaları arasında bir oraya bir buraya savrularak ölümü bekler!

Hakikatindeki ilâhî kuvvelere sığınmak nedir; nasıl olur; sorusunun cevabına gelince...

İşte **"KUL EÛZÜ..."**ler!

"KUL"... Fark et, algıla, kavra, hisset ve sonunda dillendir ki...

"Eûzü Bi-Rabbil felak"... Bilincimin algılayamadığı karanlıkları yarıp beni aydınlığa çıkaran varlığımdaki Rabbanî (Esmâ) kuvveye sığınırım...

"Min şerri mâ halak"... Yaratılmışların şerrinden...

"Ve min şerri ğâsikın izâ vekab"... Basan karanlık dolayısıyla algılayamadıklarımın şerrinden...

"Ve min şerrin neffâsâti fiyl'ukad"... Beyin dalgalarını iplikteki düğümlere yönlendirerek büyü oluşturanların şerrinden...

"Ve min şerri hâsidin izâ hased"... Hased eden kem nazar sahiplerinin şerrlerinden... **(113.Felak: 1-5)**

"KUL"... Fark et, algıla, kavra, hisset ve sonunda dillendir ki...

"Eûzü Bi-Rabbin Nâs"... Sığınırım tüm insanların Rabbi olan Rubûbiyet boyutuna, ki o varlığımın hakikatidir!..

"Melikin Nâs"... Tüm insanların varlığında mutlak tasarrufu geçerli olana...

"İlâhin Nâs"... Tüm insanların hakikatinde yer alan Ulûhiyet hakikatine, ki her birim varlığını onunla devam ettirir... Ne var ki yanlış zan ile O mertebeyi kendi dışında ilâh kabul eder.

"Min şerril vesvâsil hannâs"... En fark edilmez şekilde vesvese oluşturanın şerrinden...

"Elleziy yüvesvisu fiy sudûrin Nâs"... Ki o, insanların sadrında (şuurunda) **hakikatleri hakkında** vesvese oluşturur!

"Minel cinneti ven Nâs"... Görünmeyen varlıklardan da olabilir bunu oluşturanlar, insanlardan da! **(114.Nâs: 1-6)**

Burada anlayabildiğimiz yönüyle ve kadarıyla bir çeviri yaptık **KORUNMA** Sûrelerine, konuya açıklık getirmek için.

Şimdi bunu topluca ele alalım...

Önce **Felak** Sûresi...

Varlığımı oluşturan **Rubûbiyet** mertebesindeki **Esmâ kuvvelerinin,** yarıp açığa çıkarma özelliğine sığınırım, bana karanlıkta kalan hususlardan, algılayamadıklarımdan, üflemeyi oluşturan beyin dalgalarıyla bana büyü yapmak isteyenlerden ve üzerimdeki nimetlere hased eden kem nazarlardan...

Tam bir **"zerre küllün aynasıdır"** açıklama ve uygulaması mevcuttur **Nâs** Sûresi'nde...

“**Kalpler ALLÂH’ın iki parmağı arasındadır**”!.. Birinde tasarrufla bir milyarda tasarruf aynı şeydir!

Şöyle ki...

Tüm insanların hakikatini meydana getiren, varlığımdaki -**“B”**- **Rubûbiyet** boyutuna sığınırım; ki kendimdeki bu sığınma aynı zamanda otomatik olarak tüm insanlarda oluşmaktadır aynı anda!.. Aynı zamanda **“Melikiyet”** mertebesine, ki tüm bilinçlerde hükmedendir O her an!.. Ve dahi tüm insanları kendi sıfat ve Esmâ’sıyla yaratana (ilâha)... İnsanın şuurunda en sinsi şekilde vesveseler uyandırandan... Ki o vesveseler yüzünden insan derûnundaki Hakk’ı inkâr edip kendini et-kemikten ibaret olan bir insansı kabul edip hayvani istek ve arzuları tatmin için yaşamak durumunda hisseder!

Evet, bu yorum ve açıklamalar üzerinde biraz tefekkür edelim bakalım... Açıklamaya çalıştığımız şeyler acaba fark edilebilecek mi?

Kesin gerçek şu ki...

“İllâ B-iznihi”!..

9 Eylül 2005
Raleigh – NC, USA

36

PARAMPARÇA OLURDU

"Adamda dağ gibi benlik var!" sözünü duymuşunuzdur mutlaka!

"Dağ" ismiyle çok büyük ve kuvvetli benlik kavramı özdeşleştirilmiştir insanlarda!

Benlik, ego, nefsaniyet; hep aynı anlama işaret eden kelimeler...

"BEN" der, başka şey demez!.. Öyle büyük dağdır ki, küçük dağları o yaratmıştır sanki! İşte böyle bir bilincin tasviri, **"dağ"!..**

"Benlik günahı kuşatmış dağ gibi seni..." mısrası da buna işaret eder! Ama buradaki anlam, biraz daha farklıdır yukarıda söz ettiğimizden! Buradaki kasıt, kişinin kendi nefsine tanrılık pâyesi vermesi; ismi **"ALLÂH"** olan yanı sıra *nefsini var kabul etmesi* anlamındadır.

İşte bu anlayışlarda olanları uyarmak isteyen çok önemli bir işaret vardır Allâh Rasûlü'ne vahiy olan Kitap'taki Haşr Sûresi'nin

son üç âyetinde.

"*Eeee, ne var bunda! İşte,* ***Kur'ân*** *o kadar azametli kitap ki, dağa bile* ***inse****, dağ paramparça olurmuş; ama insan bunun farkında değil işte!!!*" demeyin lütfen sakın!

"Eğer şu Kurân'ı (bildirdiği gerçeği) **bir dağın** (benlik sahibi bilinç - ego - eniyet) **üzerine inzâl etseydik, elbette onu Allâh** (ismiyle işaret edilenin) **haşyetinden** (muhteşem azamet karşısında benliğinin hiçliğini fark ederek) **huşû ederek, çatlayıp paramparça olduğu hâlde görürdün! İşte bu MİSALLERİ** (sembolik anlatımları) **insanlara tefekkür etsinler diye veriyoruz!"** (59.Haşr: 21)

Bu âyetin anlam çevirisi bize göre böyle!

Oysa bu âyetin, *dağın tepesine indirilebilecek bir* *Kurân'***dan söz *ettiğine* inananlar çok!**

"*Ötemizde gökte tanrı var*" yanılgısından arınamadıysan, konu böyle de... İsmi, "ALLÂH" olanı açıklayan "İhlâs Sûresi**"nde anlatılan anlamı doğru kabul ediyorsak, konumuz o zaman ne olur?**

Dağ gibi benliği, kavrandığı takdirde paramparça edip silip atacak; insanın bilincini dehşete düşürüp şaşkın hâle getirecek o muazzam hakikat nedir acaba?

Bunu nasıl anlayabiliriz?

Bundan önceki yazılarımızı okumuş olanlar bilirler ki...

Zâtı itibarıyla **mutlak gayb** (bilinmez) olan **"ALLÂH"; Rubûbiyet** işlevi ile, varlığın tüm mertebelerinde, sıfat ve isimlerinin özelliklerini açığa çıkartarak sayısız varlıklar, türler yaratmış; hem bunları hem de fiillerini halketmiştir!

"Hâlbuki sizi de yaptıklarınızı da Allâh yaratmıştır!" (37.Sâffât: 96)

"Sizi" kelimesinin işareti, **ehlullâh** indînde, **"isimlerinizi"** demektir!.. **Müsemma** ise, yalnızca **O'nun sıfat ve Esmâ'sının terkip**

şeklinde fiiller âlemindeki açığa çıkışıdır!

Her birim, yalnızca **O**'nunla **Hayy** (diri) ve **Kayyum**'dur (hayatı kaîm)! Her birimden, her an açığa çıkan her oluşum, yalnızca, **kendisini meydana getiren Allâh isimleri bileşiminin terkip şeklinde o andaki dışa vurumudur!**

İş böyle olunca...

Bu durum gösterir ki, birime dayalı bir özellikten söz edildiğinde, gerçekte, **birim ismi ardındaki Esmâ'nın efâl âleminde** (fiiller boyutunda) **ortaya çıkışından söz edilmek istenmektedir.**

Burada şunu da fark edelim ki... Yaradılış noktasında başlayarak, tüm birimlerin oluşumunda, aynı mertebeler ve boyutlar mevcuttur. Varlık katmanlar şeklinde tüm yaratılmışlarda mevcuttur. Bunu tarif için ister dinî mecazları kullanın ister bilimsel deyimler, sonuç hep aynı gerçeği vurgular. Birinde mevcut olan boyut, hepsinde aynı şekilde mevcuttur. Fark, açığa çıkanların farklarıdır.

Öyle ise bu da bize şunu fark ettirir ki...

"Zerre küllün aynasıdır" işareti ile, **Allâh Rasûlü**'nün bize hibesi, sırlar sarayının anahtarı değil, maymuncuğudur! Öyle bir maymuncuk ki; sadece dış kapıyı açan anahtar değil; ehli elindeyse, tüm hazine odalarının kapısını açan bir maymuncuktur!

Sonra yolumuza devam etmek üzere, bir süre burada soluk alıp, bu arada şu **Allâh Rasûlü** uyarılarını hatırlayalım...

Rasûlullâh sallâllâhu aleyhi vesellem şöyle buyurdu:

– ALLÂH'ın yüzden bir eksik, 99 ismi vardır. Her kim bunları ihsa ederse cennete girer...

1. **HÛ'vallâhulleziy lâ ilâhe illâ HÛ**, 2. **Rahmân**, 3. **Rahıym**, 4. **Melik**, 5. **Kuddûs**, 6. **Selâm**, 7. **Mu'min**, 8. **Müheymin**, 9. **Aziyz**, 10. **Cebbâr**, 11. **Mütekebbir**, 12. **Hâlık**, 13. **Bâri**, 14. **Musavvir**, 15. **Ğaffar**, 16. **Kahhâr**,

17. **Vehhâb**, 18. **Rezzâk**, 19. **Fettah**, 20. **Aliym**, 21. **Kabıdz**, 22. **Bâsıt**, 23. **Hâfıdz**, 24. **Râfi'**, 25. **Muizz**, 26. **Müzill**, 27. **Semi'**, 28. **Basıyr**, 29. **Hakem**, 30. **Adl**, 31. **Latiyf**, 32. **Habiyr**, 33. **Haliym**, 34. **Aziym**, 35. **Ğafûr**, 36. **Şekûr**, 37. **Alîy**, 38. **Kebiyr**, 39. **Hafiyz**, 40. **Mukiyt**, 41. **Hasiyb**, 42. **Celiyl**, 43. **Keriym**, 44. **Rakıyb**, 45. **Muciyb**, 46. **Vasi'**, 47. **Hakiym**, 48. **Vedud**, 49. **Meciyd**, 50. **Bâis**, 51. **Şehiyd**, 52. **Hak**, 53. **Vekiyl**, 54. **Kaviyy**, 55. **Metiyn**, 56. **Veliyy**, 57. **Hamiyd**, 58. **Muhsıy**, 59. **Mubdi'**, 60. **Muıyd**, 61. **Muhyi**, 62. **Mumit**, 63. **Hayy**, 64. **Kayyum**, 65. **Vâcid**, 66. **Mâcid**, 67. **Vâhid'ül Ehad**, 68. **Samed**, 69. **Kaadir**, 70. **Muktedir**, 71. **Mukaddim**, 72. **Muahhir**, 73. **Evvel**, 74. **Âhir**, 75. **Zâhir**, 76. **Bâtın**, 77. **Vâliy**, 78. **Müteâliy**, 79. **Berr**, 80. **Tevvab**, 81. **Müntekım**, 82. **Afüvv**, 83. **Raûf**, 84. **Mâlik'ül Mülk**, 85. **Zül'Celâli Vel'İkrâm**, 86. **Muksıt**, 87. **Câmi'**, 88. **Ğaniyy**, 89. **Muğniy**, 90. **Mâni'**, 91. **Dârr**, 92. **Nâfi'**, 93. **Nûr**, 94. **Hâdiy**, 95. **Bediy'**, 96. **Bakıy**, 97. **Vâris**, 98. **Reşiyd**, 99. **Sabûr**, (celle celâluhû).

Bu uyarıda anahtar **"<u>İHSA</u>"** kelimesidir!

Bazılarının yetersiz tercümesi olan "*ezberleyip tekrarlamak*" diye çevrilmesine karşın; **"İHSA"** kelimesinin esas mânâsı, **bu isimlerin işaret ettiği anlamlarını bilmek, bu anlamların kendinde ve tüm birimlerde açığa çıkışını müşahede etmektir.**

Bu da sonuçta insanı, benliğinden arındırıp, **"<u>Allâh ahlâkıyla ahlâklı olduğu</u>"**nu fark etmeye ulaştırır!

Bu kavrayışta da, **dağ gibi benlik paramparça** olur!

Bakıy ALLÂH'tır! Ezelden Ebede bu böyledir! Yok (fâni) **yoktur; Bakıy, ezelden ebede Bakıy'dır!**

Şimdi yukarıdaki **Rasûlullâh** (aleyhisselâm) cümlesine dikkat!

"...kim bunları İHSA ederse cennete girer!" deniyor. Arada, **"kıyametten sonra"** uyarması yok! **Bu isimlerin anlamlarının**

kendinde açığa çıkış mertebesini ve açığa çıkış sistemini ve dahi bunun nihai anlamının ne demek olduğunu fark edip yaşamanın; insanı cehennemden (çeşitli nedenlerle yanmadan) **çıkarıp onu cennete** (huzur ve mutluluğa) **erdireceğini** söylüyor!

İman eden kendine etmiştir! Küfr eden kendine etmektedir!

İman da gaybına, hakikatinedir! **Küfr** (inkâr, gerçeği örtmek) de gaybına, hakikatinedir!

Çünkü, **"Hakikat"** mertebesinde (boyutunda) var olan, yalnızca **O**'nun sıfat ve isimlerinin işaret ettiği anlamlardır!

Evet bir solukluk bu mütalaadan sonra, kaldığımız yerden düşünsel yolculuğumuza devam edelim...

Bakın **Allâh Rasûlü Muhammed Mustafa** (aleyhisselâm) ne diyor **Haşr Sûresi**'nin son üç âyeti hakkında:

"Her kim sabahleyin üç kere, 'Eûzü B̲illâhis semiy'ıl aliymi mineş şeytanir raciym' deyip Sûre-i Haşr'ın son üç âyetini OKUrsa, Allâhû Teâlâ ona yetmiş bin melek (kuvve) **müvekkel kılar; akşama kadar ona salâvat getirirler; eğer o gün ölürse ŞEHÎD** (sahne şehiti değil, Allâh için bedeninden geçmek amacıyla ölümü göze almış kişi) **olarak vefat eder... Onları akşam OKUyan da aynı durumdadır** (sabaha kadar)**."**

OKUnması bu derece değerli ve önemli; getirisi, akılları hayrete ve haşyete düşürüp, **anlamın fark edilmesi hâlinde, dağ gibi benlikleri paramparça** edecek olan **Haşr Sûresi son üç âyetinde** neye işaret ediliyor acaba?..

Niçin bu kadar büyük önem verilmiş bu âyetlerin anlamına?

Bizim anladıklarımızdan, yazabileceğimiz kadarıyla:

"'HÛ' Allâh, tanrı yok, sadece 'HÛ'! Gayb ve şehâdeti daimî bilendir! 'HÛ', Er Rahmân (tüm El Esmâ özelliklerini mündemiç olan)

Er Rahıym'dir (tüm El Esmâ özelliklerini açığa çıkaran - o özelliklerle Efâl âlemini seyrinde yaşamakta olan)**."**

"'HÛ' Allâh, tanrı yok, sadece 'HÛ'! Melik'tir (efâl, oluşlar âleminde mutlak hükmü yürüyen)**, Kuddûs'tür** (yaratılmışlığa ve kevne ait nitelenmelerden, yaratılmış kavramlardan münezzeh)**, Selâm'dır** (yaratılmışlarda yakîn ve kurb hâlini oluşturup mâiyet sırrını açığa çıkartan)**, Mu'min'dir** (iman açığa çıkartarak hakikatini müşahedeye yönelten)**, Müheymin'dir** (gözetip himaye eden, muhteşem azametini seyirde yaratılmışlığı kaldıran)**, Aziyz'dir** (karşı konulması imkânsız olarak dilediğini yapan)**, Cebbâr'dır** (iradesini zorunlu kabul ettiren)**, Mütekebbir'dir** (Mutlak yegâne Kibriyâ {eniyeti} olan)**! Allâh, onların ortak koştukları tanrı kavramlarından Subhan'dır!"**

"O Allâh, Hâlık (mutlak yaratan - Esmâ özelliklerini fiile dönüştüren)**, Bâri** (her yarattığını, zaman ve özellik olarak tüme uyumlu tafsile getiren)**, Musavvir** (sonsuz mânâ sûretlerini açığa çıkaran)**; Esmâ ül Hüsnâ O'na aittir! Semâlarda ne var ve arzda ne varsa Allâh'ı tespih** (ortaya koydukları işlevle Esmâ özelliklerini açığa çıkararak kulluk etmeleri) **içindir; 'HÛ' Aziyz'dir, Hakiym'dir."** (59.Haşr: 22-24)

Bizim bazı müşahedelerimize göre...

Aslında bir kitap yazılası anlamlar gizli bu âyetlerin derinliklerinde...

Ne çare ki, burada sadece bir gerçeğe, **O**'nun **TEK**'liği açısına dikkatleri yönlendirmek amacıyla bu kadarıyla değindik.

Selâm olsun bu yazılanların ötesini tefekkür edebilecek beyinlere...

Evet...

O!..

Her birimin ve zerrenin hakikati; özündeki **Rabbi, Meliki, İlâhı** (Ulûhiyet mertebesinin özelliklerinin, yani sıfat ve Esmâ mertebesinin olduğu boyut) olan, **O!**

Gerçekte, vehmî (var sandığın) benliğinin ardındaki gerçek, **O!**

Tanıyamaman yüzünden cehennem yangınlarını şimdiden yaşadığın; **O!**

Bilgisizliğin yüzünden hayalinde yarattığın tanrıya tapınarak şirke düştüğün; bundan dolayı da mahrum kalıp hüsrana uğrayacağın; oysa özündeki, **O!**

Gökte ararken, sırrında, gizli derûnunda ve daha da içerinde erebileceğin, **O!**

Algılamakta olduğun her ŞEYin hakikatinde olan, **O!**

Fark ettiğinde, benlik dağını paramparça edip, **"yok"**luğunu, aslında hiç **"var"** olmamışlığını hissettirecek, **O!**

İnsan **"ismi anılan bir şey değilken, yok iken"**, kendi özellikleriyle varlığa çıkartıp; sonra tekrar **"yok"**luğumu fark ettirip; sonra tekrar bu gerçeği bilmiş olarak yaşatırken; bunun hakkını verememenin cehennemini ebediyen yaşatacak olan, **O!**

Sana, **"ben"** kelimesi ile işaret ettiğin varlık dağını paramparça edecek sırra işaret ettiği hâlde; farkındalığı da açığa çıkarmayan; bunun âmâlığı ile dünyanı değiştirtecek olan, **O!**

Gel dostum; yarın her şeyinle terk edeceğin bu dünyanın, ölümle uyandığında senin için hiçbir anlam taşımayacak işleriyle kafanı bu kadar yorma!

Sonsuzlukta süregidecek yaşamın için bir şeyler yap artık!

Sana, hakikatinin ne olduğunu ve özelliklerini bildirmek için **inzâl** olmuş (gökten inmiş(!) değil), **SIRLAR Kitabı Yüce Kurân**'ı anlamak için biraz zaman ayır kendine!..

Allâh Rasûlü sana ne getirmiş, niye getirmiş bunu sorgula!

Sonradan pişmanlık asla sana yarar sağlamayacak; elinden kaçırdığın devlet kuşunu bir daha kesinlikle yakalayamayacaksın!

Sana, sensiz, **"Sen"**dekini anlatan bu **Muhteşem Kitap**'taki bilgileri ve onu sana ileten **Allâh Rasûlü ve son Nebi Muhammed Mustafa** (aleyhisselâm)'ı değerlendiremezsen, bil ki sonun sükûtuhayal ve hüsran olacaktır!

Zira ölünce (boyut değiştirince) göreceksin ki...

Var sandığın **"*tanrı*"** meğer hiç var olmamış!

16 Eylül 2005

Raleigh – NC, USA

37

YENİ EVİNİZ NASIL OLSUN?

Herkese yeni bir ev vadedilmiş!

“Hepiniz yaşamakta olduğunuz bu evlerinizi terk edeceksiniz, sonra da hepinize birer yeni ev verilecek” demişler...

“Eğer inanıyorsanız size yeni bir ev verileceğine, istediğiniz gibi tasarlayın, siz şekillendirin yeni evinizi” denmiş!..

Bu arada tek şart, yeni ev, içine girene kadar görülmeyecek!..

Buna inanmayanın ise elbette yeni ev konusunda hiçbir talebi yok!

Anadolu’nun ücra bir köyünün mezrasında yaşayana da soruluyormuş nasıl bir ev istediği; New York, Manhattan’da gökdeleninden Dünya’yı seyredene de...

Hiç **haksızlık edilmeden**, her inanana, nasıl bir ev tasarladığı soruluyor; hepsinin tüm istekleri onların yeni evlerine uygulanıyormuş!

Ara sıra gidebildiği yakınındaki, kerpiç duvarlı evlerle donanmış köyü, en gelişmiş muhteşem dünya olarak bilen; mezrada, tezek duvarlı tek göz odada, sarıkız adlı ineğiyle yaşayan kişi de tasarlıyormuş kendi için yeni bir ev; **ufkuna, görgüsüne göre…**

New York'ta, ya da Los Angeles'ta, uzaktan kumandalı, bilgisayar kontrollü, güneş enerjili evinden, Dünya'nın her köşesine istediği anda bağlanıp dostlarıyla online görüşebilen, yahut asistanlarına talimatlar yağdırarak işlerini yöneten; aynı gün içinde akşam yemeği için Tokyo'ya havalanan kişi de tasarlıyormuş kendi için yeni bir ev, edindiği **görgüsüne, ufkuna göre!**

Mezrada doğup büyüyen yeni evini istiyormuş **düşünebildiği en gelişmiş hâliyle, edinmiş olduğu görgüsü ve ufkuna göre…**

"Duvarları tezekten değil, köydeki gibi kerpiçten olsun evimin… Tavanı da topraktan değil, saglam tahtadan olsun… Damı da naylon kaplı olsun da yağmur girmesin, kar girmesin… Hemi de iki göz olsun da sarıkız benimle aynı odada kalmak yerine, bitişik gözde kalsın. Bana da sıcağı gelsin!!! Hemi de içersinde odun yakan yuvarlak gözel sobası olsun… Bu ot dolu yatak yerine, yün yatağım da olsun yeni evimde… Mum yerine gaz lambam da olsun!.."

Sıralıyormuş böylesine isteklerini mezrada doğup, lüks denen yaşamı göz ucuyla köyde gören kardeşimiz…

Günlük sorunları da malûm… Sarıkızın sağlığı, koyunun sütü, tavuğun yumurtası! Bir de mezraya çıkanlarla, köylünün dedikodusu…

New York'taki de sipariş veriyormuş yeni evi için…

"Bıktım bu durağan manzaralı sâbit evden… Uçan, mobil bir evde yaşamak istiyorum artık… Bilgisayar komutuna bağımlı, yazılımından başka şekilde evi düzenleyemeyen sistemden nefret geldi!.. Beynimden geçirdiğim düşüncelerimi okuyup, anında uygulayacak zeki bir ev

istiyorum!.. Özel sistem istiyorum evimde, normalde göremediklerimin hepsini istediğimde görebilmeliyim... Diğer canlı türleriyle görüşüp, konuşup, anlaşabilmemi sağlayacak sistemler istiyorum evimde!.. Onların zararlarından korunabilecek güvenlik sistemleri istiyorum!.. Uzayda sonsuzluklarda dolaşıp, o ortamların sonsuz yeniliklerini ve güzelliklerini değerlendirebileceğim; beni daima sağlıklı ve mutlu yaşatabilecek sistemler kurulu olsun yeni evimde!" deyip, acayip isteklerde bulunuyormuş Yeni Kent'li de, o güne dek edinmiş olduğu **görgüsüne, ufkuna göre!**

Hiç derdi değilmiş Yeni Kent'linin, kabile halkının sorunları!.. Onların dedikoduları, yalanları, iftiraları, çıkar kavgaları vs. vs... Gün dolsun da gideyim şu hazırlanmakta olan yeni evime beklentisindeymiş sadece!

Hikâye bu ya... Gerçekten de günü gelmiş, terk etmişler her ikisi de yaşadıkları evlerini, herkes gibi. Bırakmışlar geride eski hane halkını, yaşadıkları ortamlarını, toplumlarını ve açmışlar gözlerini yeni evlerinde!

Gözlerini açmışlar ikisi de, görgülerinin, bilgilerinin ve ufuklarının karşılığı olan yeni evlerinde çok mutlu bir şekilde; birbirlerinden habersiz yaşam şartlarında!..

Tezek içinde yaşamaktan kurtulmuş olmanın rahatlığı içinde, hayal edebildiği en gelişmiş kerpiç evde, yanıbaşında sarıkızıyla en mutlu bir şekilde yaşarken bizim mezralı; Yeni Kent'li de uzayın bilinmedik boyutlarında yeni eviyle tur atıp, düşünceleriyle çevresini kontrol ederek keyif çatıyormuş!

Neyse... Onlar ermiş muradına, biz çıkalım kerevetine...

Bu hikâyeden, **"önemli olanın geride bırakacağımız evin nasıl olacağı değil, gelecekte gideceğimiz evin nasıl olacağıdır"** sonucunu çıkarmış olabilir bazılarımız.

Evi ahşap veya beton olarak da algılayan olabilir; kişinin bilinç bedeni olarak da değerlendiren çıkabilir!

Ancak, bir gerçek daha var ki, o da, sadece yeni bir eve gideceğini kabul etmekle veya sadece **"âhirete iman ettim"** demekle, hatta ve hatta, eskinin değil, yeni evin daha önemli olduğunu kabul etmekle, iş bitmiyor! Çünkü, sonsuza kadar yetineceğiniz o evi, kendinizde keşfedebildiğiniz ve kullanabildiğiniz kuvve ve özelliklerle; kendi ellerinizle; **El Ân** ve **"B"izZât kendiniz imar etmektesiniz!**

Eğer, bugüne kadar öğrenebildikleriniz, fark edip kavrayabildikleriniz, kendinizi nasıl ve hangi özelliklerle tanıyabildiğiniz size yetiyorsa, ***"bundan sonra yeni şeyler öğrenmeme ve yeni kavrayışlara ihtiyacım yok, elimden gelen budur"*** diyorsanız; buyrun yaşam sizin! Seçim de, karşılaşacağınız sonuçları da size ait!

Yok eğer, **kozanızla** yetinemiyorsanız ve daha iyiye ulaşma arzusu varsa içinizde; bunun da ötesinde, sadece, bu Dünya yaşamınız sürerken, değerlendirebileceğiniz varlığınızdaki ilâhî kuvvelerle ebedî yaşam evinizi imar edeceğinizin bilincine ermişseniz; o takdirde, her şeyin **aslını** sorgulamak, araştırmak, öğrenmek; gerekenleri de uygulamak zorundasınız! Sürekli yeni ufuklara açılmak, sürekli yeni bir şeyler görüp öğrenmek, sürekli yeniye kendinizi adapte etmek zorundasınız! Çünkü **"Allâh her an yeni bir şandadır"**; sürekli yeni yaratmaktadır. Oysa siz, yenilere açılıp, yenilere adapte olmadığınız takdirde, **"dün"**de kalmış olacaksınız; yeni ve yeniliklerden ebeden mahrum kalmak üzere...

Bunun için de yaşam kılavuzumuz olan **"Kurân'ı OKUmak"** tek çaredir... **Kurân'ı OKUyabilmek için de "B" sırrı ile bakışa "Bi-zâti-hi" ermek, ve de bu kavrayışın gereğini ve sonuçlarını bilmek değil, "B-il-fiil" yaşamak zorunludur!**

Sırr-ı **"B"**den söz et bana dostum!..

Küllü zerrede, zerreyi küllde gören holografik bakıştan söz et!..

Gel öyleyse, hiç olmazsa, bakalım uzaktan, **"B"** harfinin yazılışına...

Önce kalemle koyar noktayı ve sonra yukarı doğru çeker uzatırız onu. Nokta olur çizgi; ya da **"Elif"**!.. Sonra ondan, önce bir yarım daire, o da yetmez ikinci bir yarım daire çizeriz altına!

Nokta oldu çizgi; çizgide iki yarım daire toplandı altlı-üstlü...

Üste **Zâhir**in temsil olduğu birinci yarım daire; altta **Bâtın**ı sembolize eden ikinci daire. Her iki daire de çizgiden, **"Elif"**ten alıyor varlığını. Elif ise "nokta"dan oluşmuş.

Çizgiden (**Elif**'ten) başlayıp, çizgide biten sıra noktalardan oluşmuş iki yarım daire! Çizgi de, çizginin kıvrılmasına göre değişik bir isim verilmiş yarım daire de... Hepsi de noktalardan oluşmuş bir şey işte... Adı **"B"**!.. Ne isim **"B"**!..

Latinceyi bırakalım da Arapça'da bakalım **"B"** harfine...

Üstte bir yayvan kazan üstü... Altta bir nokta!

İki boyutlu bakarsan böyle... Ya üç boyutlusu?

Alttan bakarsan, noktadan yukarıya doğru uzanan bir koni! Noktadan projekte olan bir koni! Koninin içi, sırlarla dolu **Nokta**'dan açılan!

Nokta'dan oluşan sonsuz sayıda koni... Koni içre koniler!

Sayısız Esmâ açılımları noktalardan koniler hâlinde!

Fe tebârek Allâhû ahsenül HÂLIKIYN!

Oysa kimi iki boyutlu algılıyor her şeyi, gözünün gördüğünden ibaret sanarak; "kopuk nokta, yukarıdaki yayvandan" diyerek... Kimi de **"Nokta'dan gelmiş Nokta'yım ben. Bir koniyim ki, her noktam noktalardan başka bir şey değildir! Açılıp saçılıp nice noktalar meydana getiren NOKTA'yım ben"** diyor!..

Her ne demekse!

"B" sırrını gör dostum!..

İnsana ayna olan Kurân'ın neden **"B"** ile başladığını bir sorgula!

"İkiz kardeşin olan Kur'ân", "B" ile başladığına göre, **"B"** ile başla her işine ve her algıladığına; her değerlendirmene. Kendini tanımana!

Görgünü, ufkunu genişlet! Varlığını oluşturan "Esmâ"yı tanıyarak!

Kozanı terk et!

İki boyutlu **basar** (göz) yaşamı kayıtlarından çıkıp; çok boyutlu **"BASIYR"** olduğunu fark et!

Şuurunla, **B-ismi-ALLÂH** de...

Kur'ân aynasında, seyret Rahmân'ı, Rahıym'i; Hâlık'i, Muhyi'yi ve daha nice nicelerini!..

İsimlerini ayna yaptı sana, kendini tanıyasın, ona göre yeni evini iyi düzenleyesin diye...

Ama gel gör ki sen nelerle ömrünü tüketip, ömrünü harcayıp gidiyorsun; neler uğruna neleri kaybediyorsun, ebeden!

"Halifesin" dedi sana, kendini hatırlayasın diye; sen sandın kendini insanların efendisisin!

Dünya bir rüya... Yeni boyutta uyandığında anlayacaksın bu rüyanın ne olduğunu; ama ne çare ki, o zaman da yeni evini şekillendirme hakkın son bulmuş, fırsat elinden kayıp gitmiş olacak!

"Kanmayın" isimli bundan önceki yazımızı hatırlayın!..

Bırak dışındakilerle uğraşarak ömür tüketmeyi de **kendini tanı, özündekini keşfet, ufkunu genişlet**; görgünü arttır; Dünya'yı ve sana bahşedilmiş özündeki üstün kuvveleri keşfet **"B"** sırrı ile, holografik bakış aynasında!

Hatırla ki...

Herkesin tek şansı var ve bir ikincisi asla olmayacak!

23 Eylül 2005

38

FAYTONCU

Adam otomobiliyle mola vermiş kasabanın girişindeki faytoncunun önünde...

Selâm vermiş faytoncuya... Fayton imalatçısı güleryüzle karşılamış onu, elindeki işi bırakmadan... Bir yandan da yabancının geldiği beyaz otomobiline bakmış yan gözle... Sonra burun kıvırıp konuşmuş...

"*Bak bey, bu şeytan arabaları tehlikelidir! Siz şehirliler pek meraklısınız ama bunlar başınıza iş açar! Hızlıdır benim faytonlardan ama sonra devriliverir maazallâh! Bizim faytonlar salıncak yaylıdır, rahattır... Oturağını yumuşak yaparım ben... Tekerlekleri de böyüktür benim faytonun, bir dönüşte epey yol kat eder! Burdan kalktın mı soluksuz şehre kadar gidersin de, bana mısın demez! Benzinim bitti derdi de yoktur! Üstündeki tente hem yağmurdan korur, hem de güneşten. İstersen açarsın tentesini, üstü açık da gidersin, etrafını seyrede seyrede... Dizginleri özel deridendir. Hem sağlamdır hem ellerini acıtmaz... Hemi*

bunlar çift beygirlidir... Git gidebildiğin kadar... Hem bu faytonlar çok bilimseldir. Tekerleğin çapını hesap etmek, dengesini hesap etmek, ne kadar yüksek olması gerektiğini hesap etmek, hep bilim işidir! Biz bilimsel çalışırız. Biz inanmışız bu işe ama biliminden de asla geri kalmayız faytonculuğun!"

Onlar böyle konuşurken yabancıyı gören kasabalılar da toplanmış çevrelerine; kafa sallayarak tasdik ediyorlarmış faytoncuyu...

Faytoncu onlardan aldığı bu destekle, daha da methetmeye başlamış faytonunu... Faytonun rahat huzurlu bir sürüşü olduğunu... Kasabalıların çevredeki köylere faytonla zevkle gidip geldiğini; faytonun arkasındaki dolapta eşyaların taşındığını... Kısacası faytonun ne kadar fazileti varsa hepsini sıralamış...

Kasabalılar da bu bilgiç fayton imalatçısını zevkle kendilerinden geçerek âdeta huşu içinde dinlemişler, keyiflenmişler... Övünmüşler içlerinden böyle bilgiç faytoncuları olduğu için...

Ama hoşgörülü ve sevgi dolu oldukları için de, beyaz metal yığını arabasıyla gelen yabancıyı kırmamışlar. Ayran ikram etmişler...

Yabancı sessizce seyretmiş kasabalıları...

Sessizce dinlemiş kasabanın bilgiç fayton imalatçısını...

"Haklısın efendi" demiş fayton imalatçısına... **"Çok güzel işler başarıyorsun... Allâh gücünü kuvvetini arttırsın... Ne güzel; sen mutlu, hemşerilerin mutlu... Huzur afiyetle yaşayın"** demiş...

Sonra kalkmış yerinden... Yürüyüp beyaz arabasına binmiş...

16 saniyede hard top tepesini açmış otonun... Vites koluna parmağını dokundurup arabayı çalıştırmış. "Navigation" ekranından arabanın arkasına takılan çoluk çocuk olup olmadığını kontrol etmiş. Sonra da arabanın içinden el sallayıp, **"Allâh'a ısmarladık"** demiş kasabalılara...

7 vitesli 493 beygirli, 2000 devirde 516 tork arabasının gazına basıp sessizce gözden kaybolmuş 5–6 saniye içinde!..

Kasabalılar cin görmüş gibi bakan gözlerle arkasında tozunu gördükleri arabanın gidişini şaşkın seyretmişler...

Faytoncu, hâlâ faziletinden ve güzelliğinden söz etmedeymiş kasabalılara sanki o yabancı **hiç oraya gelmemiş gibi...**

Kasabalılar da zevk ve hayranlıkla dinliyorlarmış faytoncuyu, uğrayan yabancıyı **hiç görmemişcesine...**

İşte size yine bir hikâye anlatarak gönlünüzü hoş ettim sanırım...

Ha bir de şu geldi aklıma... Hani **İslâm Dini**'ni beğenmeyip Budizm ve diğer bu tür inançlar peşinde koşanlardan söz etmiştim geçen konuşmalarımdan birinde... Tasavvufun hası Budizmdeymiş falan... İnsan nirvanaya ulaşacakmış kendi içinden "Ommmmmmm" diyerek...

Canlarım benim!.. Ortadaki ***Müslümanlığa*** bakıp, **"İslâm"** budur sanan aydınsı canlar! Ya Budizmde çare arıyorlar ya da Hristiyanlıkta İsa'ya tapınma yolunu seçiyorlar... Tanrının oğlu gelip onları uzay gemisine bindirip babasının yanına götürecek ya!

Ama ne yapsınlar?.. Düşünün bir... İnsaf edin...

İslâm Dini diye, uzayda yukarıda bir yere oturtulmuş tanrılı, *"yukarıda Allâh var"* anlayışı, *iki kefeli terazide tartılacak günahlar, sevaplar*; *buyruğuna karşı çıkanı, Ebu Cehil, Ebu Leheb gibi giyinmeyeni, sakal bırakmayanı* **"sünnete uymadı diye"** cehenneme atacak din anlayışı... 1400 senede onyüzbin tane *fetva* ile oluşmuş bir şeriat anlayışı!..

Ne yapsın bu adamlar bir yerlere kapağı atmayıp da!

Bütün bu toz bulutu ardında parlayan İslâm güneşi nasıl görülebilsin!

İnsanların benim gibi kırk küsur senesini bu işin hakikatini bulmaya hasredecek şartları yok ki!

Oysa, hangi anlayışta olursa olsun kıyamete kadar gelecek bütün insanlara hitap edecek kapsamda bir Kur'ân ve Din güneşi, insanlığın üstünde parlamakta!

Güneş istediği kadar güneş olsun, bulutlar göğü kapladı mı, güneşi göremez olursunuz ufkunuz da tepeniz de kararır! Hatta öyle olur ki önünüzü bile göremez olursunuz! Tek çare o kapkara bulutlu yöreden, açık bulutsuz yörelere gitmektir...

Rasûlullâh güneşi, *bağnaz, derinliksiz, şekilci, militarist kafalı dindarlık bulutlarıyla örtülünce* de, insanlar o anlayış yöresinden uzaklaşmak için nereye kaçacaklarını bilemiyorlar yıllardır... Kimi Budizme, kimi Hristiyanlığa hoşgörü ve sevgisi yüzünden!

Oysa insanlar bir görebilseler **Rasûlullâh** güneşini...

"Kolaylaştırın zorlaştırmayın, sevdirin nefret ettirmeyin" diyen o sevgi abidesini... Hayatını insanların geleceklerinin kurtulmasına adayan o muhteşem insanı bir görebilseniz...

"Yukarıda tanrı yok, boş yere olmayan şeye tapınıp dışardakinden bir şey beklemeyin. ALLÂH adıyla her noktada ve zerrede var olanı dışarda değil kendi varlığınızda, özünüzde, kalbinizde, şuurunuzda, sırrınızda, hafînizde, ahfânızda arayın ve ona erin ki eriyesiniz" demeye çalışan o muhteşem **Zâtı** bir fark edebilsek!

İster erkek ol ister kadın, sen yeryüzünde halifesin; Allâh isimlerinin anlamını dışa taşıyan varlık olarak, güzelliğini sana fark ettirmek isteyen o **Allâh Rasûlü**'nü bir anlayabilsek...

"İki müslüman birbirine kılıç çekerse, ölen de öldüren de cehennemdedir!" diyen...

"Bir kişi birisini küfürle itham ettiğinde, itham edilen Allâh ve Rasûlü'ne iman eden bir kişi ise, itham eden kâfir olur!" uyarısını yapan **Nebiyullâhı** bir değerlendirebilsek...

Ve olayın en muhteşem yanını bir görebilsek...

Nedir o yan?

Nefsimizden başlayıp, nefsimizin hakikatine yükselen "mi'râc" yollu Allâh adıyla işaret edilene uzanan yolculuk... Derûnumuzda...

Beynimizden başlayıp, doğa kanunları denilen, bedenimizin ve bedenimizin devamı olan ruhumuzun tâbi olduğu kanunları ve çalışma sistemini tanımakla devam eden ve evrensel gerçekleri fark ettiren dışsal yolculuk!

"Her şey gördüğümden ibarettir; göremediğim şey yoktur!" ilkelliğinden, çağ dışılığından arınabilsek!

"Dünya düzdür, gökte tanrı vardır, 3-5 kanatlı melekleriyle işlerini görüp, derdi, gücü, insanları ve cinleri cehenneme atmaktır; kâinatın merkezi dünyadır; her şey insana yaranmak için yaratılmıştır" dar görüşlülüğünden kurtulup...

Muhteşem **Allâh Rasûlü**'nün açıklamış olduğu **"Sünnetullâh"** isimli **evrensel yaratılış sistem ve düzenini** fark edebilsek...

"ALLÂH" <u>adıyla işaret edilenin</u> ve her zerrede isimlerinin özellikleriyle var olanın, tüm varlıktaki tasarruf ve tahakkümünün **her birimin özünden gelen bir biçimde açığa çıkmak üzere var olduğunu** kavrayabilsek!

İbadet denilen tüm çalışmaların, tanrıya yönelik değil; içsel yanı itibarıyla kişinin kendi hakikatini tanıması ve Allâh'a ermesi amaçlı; dışsal yanının da sonsuz yaşamını oluşturacak şartları hızla iyileştirmesi ve bunun için de kendindeki ilâhî bağış olan kuvveleri tanıyıp kullanılır hâle getirmesi gayesine dönük olduğunu fark edebilsek...

Hele hele... O muhteşem beynin **Risâlet** ve **Nübüvvet** kemâlâtını en kapsamlı biçimde kendinde açığa çıkarması sonucu, bize **evrensel mekanizmayı, neyin, neyi, nasıl oluşturduğunu, neler yaşanacağını ve yaşanacak olanlara karşı neden ve nasıl tedbirler alınması zorunlu olduğunu fark ettirmek için, ne mücadeleler verdiğini** fark edebilsek...

Kendisinde açığa çıkan ve bahşedilen evrensel sistem manueli mahiyetindeki o muhteşem Bilgi Kitabı'nın kapsadığı zaman üstü gerçeklikleri basîretimizle okuyabilsek ve böylece **Kurân'ın "RUHU"na** erebilsek!..

Ah dostlarım ah...

Hangi birini anlatayım size...

Hep konu başlıklarını anlattım sizlere...

Oysa bu konuların detaylarına girsem saatler boyu, aylar boyu anlatsam bitiremem müşahedelerimi...

Biliyor musunuz, gençliğimde Grundig TK 145'li makaralı teyplerimi söküp tamir ederdim, manueline bakıp kendi başıma... Sonraları lambalı TV'ler çıktı, onların lambalarını değiştirip tüp ayarlarını yapmaya başlamıştım... 1303 kaplumbağamın karbüratörünü de söküp temizler hava ayarlarını, süpap ayarlarını yapardım... Daktilo tamiri ise çocuk oyuncağıydı bana. Sonra bilgisayar geldi karşıma 2 megabayt hard diski olan o günün en gelişmiş PC'si ile başladım işe... Şimdi ise Türkiye'ye gelmeden önce ASUS P5AD2–e bordlu, 10 devirli hard diski olan SATA 4 gig ram'li sata bilgisayarımı yapıp onu getirdim buraya...

Hep kendi göbeğimi kendim kestim hayatım boyunca, elimden geldiği kadarıyla! Burnumu sokmadığım ne atom fiziği kaldı, ne kimya, ne tıp, ne psikiyatri... Hep **"DİN"**i daha iyi anlamak uğruna...

Düşündüm ki, **Din** ve **Kurân**'ı anlamak için tüm bu bilgilere ihtiyaç var. Zira **Sistemde hepsi bir dişli bunların!** Ve sonuçta sistem tümüyle entegre çalışan muhteşem bir mekanizma, Allâh'ın yarattığı!

Okumadığım hadis veya tasavvuf kitabı ne kaldı bilmiyorum...

Bunları anlaman için yaşamalısın diyen **Ahmed Rufaî**'ye, **Bursevî**'ye bakıp 90-120 günlük riyâzatlar, 3-5 günlük bağlamalı yani hiç iftar etmeden tutulan oruçlar mı yapmadım...

Anlayacağınız, yalnız yürüyüp, yanlızca **Rasûlullâh**'a tâbi olarak ilerlediğim hayat yolunda denemediğim pek az şey kaldı...

Kimler nelerle korkutmadı, vehmimi tahrik etmedi ki! Ama ben yalnızca **Allâh**'a inandım ve yalnızca **Allâh**'a güvendim.

Kimsenin anlayışı ile kendimi sınırlamadım... Hep yeniyi aradım... Herkesin görüşünü aldım, inceledim ama yalnızca kendi yolumda yürüdüm. **Allâh**'ın bana takdir etmiş olduğu yolda **O**'nun **ilmi, iradesi ve kudretiyle...**

Yeniye açık olmayanın yeniye erişme şansı asla yoktur!

Yeni şeyler daima yeni uygulamalar eşliğinde açığa çıkar!

Eski uygulamayla yeni şeyler üremez!

Burada sizlerle samimi bir sohbet yapıp, yeni uygulamalar olmaksızın yeniye ulaşılamayacağını anlatmaya çalıştım. **Her yeni açığa çıkanın arkasında kesinlikle yeni bir uygulama vardır! Asla eski ile yeniyi elde etmek mümkün değildir kanaatimce!**

Ayrıca düşünüyorum ki...

Düzenli ve sistemli bir çalışma ve dahi, ibadet süreci olmaksızın tasavvuf konuşmak, okumak, "hobi" olmaktan öteye gitmez. Felsefe olarak kalır!

Tasavvuf felsefesi okumak, tasavvuf felsefesi yazmak, tasavvuf ehli olmak değildir!

Dünün tekrarı ile dünden öteye gidilmez!

Şahı Velâyet Hz. Âli, "Çocuklarınızı yarına göre yetiştirin yaşadığınız güne göre değil!" derken...

Biz, **kıyamete kadar yeniliğini ve orijinalliğini koruyup, o çağın insanına hitap edecek özellikler ihtiva eden Kutsal KİTABI**; günümüzde, ***dünün tekrarıyla, dündekiler gibi anlayıp yorumluyorsak***; vay hâlimize!

Bunları şunun için yazdım...

Yaşım gelmiş altmışa... **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'ın dünyayı terk ettiği altmış bir yaşına bir senem kalmış. Beyin ve akıl sağlığım yerinde ne kadar hayatta kalırım bilemem.

Ben ne bir şeyhim, mürşidim ne de izlenesi bir önder; ne de başka bir ünvan veya etiketi olan biri... Ne de başkalarından bir pâye bekleyen biri...

Kendimden söz etmemin sebebi de, bana göre çok değerli olan bu anlayış açıklıklarının, hiçbir çalışma yapılmadan havadan durduk yerde gelmeyeceği gerçeğini sizlere fark ettirmekti. İşte bu yüzden de bunları yazdım.

Ben, sadece sıradan bir düşünürüm ve yalnızca, düşüncelerimi yazarak arzu edenlerle paylaşırım.

Bu fikirlerden yararlananlar bizi okumaya devam ederler, fikirlerimizi veritabanlarına uygun bulmayanlar da okumaz, diledikleri gibi yaşamaya devam ederler.

Biz kendi çapımızda Allâh'ın kolaylaştırdığı bazı yeni uygulamalarla —**Kuddûs, Müriyd** ve **Fettah** isimlerine ağırlıklı devam suretiyle— bir kısım yeni bakış açıları edindik.

Diyoruz ki bu yüzden de...

Her yeni açılım veya oluşumun altında mutlaka yeni bir yaklaşım ve uygulama vardır.

Bu bugün de böyledir; yarın da böyle olacaktır!

İstidat ve kabiliyetiniz olsa dahi, klasik uygulama ile klasik verilerin ötesini elde edemezsiniz!

DİN adı verilmiş olan Allâh Sistem ve Düzeni'nin, bugüne kadar fark edilmemiş yeni yanlarını ve inceliklerini, sırlarını öğrenmek ve değerlendirmek için de, mutlaka yeni yaklaşımları ve çalışmaları,

sistemli ve düzenli şekilde sonuç alana kadar yapmak zorunludur kanaatimce!

Bahçede bir orayı bir burayı çapalayarak kuyu açamaz, suya ulaşamazsınız!

Maymun iştahlı kişiliklerin, üç beş günlük çalışmayla bir yere varamayıp; sonra da, *"bu bahçede su yokmuş"* demesi, yalnızca kendisini hüsrana uğratır.

Şükründen âcizim, Rabbim kolaylaştırdı, nimetine erdirdi; kulluğumu, hiçliğimi fark ettirdi...

İnsanların dedikodusu ise beni ilgilendirmez. Aklı olan benim dedikodumla ömrünü boşa harcayacağına, kendisine gelecekte yararlı olacak çalışmalarla yaşamını değerlendirir!

İşte bu anlayış içinde bugünlere geldim. **Rasûlullâh**'ı ve O'nun anlattığı **sistemi**, getirdiği **Kurân**'ı, kapasitem kadarıyla anlamanın ve **Allâh**'a kulluğumun huzuruyla dünyadan ayrılacağım günleri bekliyorum artık köyümde...

Dilerim **Allâh zikriyle**, sizlerin de gönlü huzur ve tatmine ersin!

Zira **Allâh**'ı bilmenin insana yaşatacağı cennet hiçbir şeyde yokmuş!

Dünya'da ne elde ederseniz sonu vardır ve sonu, düşünen insan için tatminsizlik ve bunalımdır!

Allâh'ta Allâh'la yolculuk ise sonsuzdur ve asla bıkmak diye bir kavram söz konusu değildir!

Kozanızdan çıkıp, sonsuzluğa kanat açmaya çalışın ey **Anka Kuşları!..**

Fark edin artık, ***minik serçeler*** olmadığınızı; çevrenizdeki ufak yemlerin bir zaman sonra sizi tatmin etmeyeceğini...

27 Ekim 2005

39

YENİLEYİCİNİN İŞLEVİ

“DİN” olgusunun ne olduğunu kavrayamamış, **“*tanrı buyruğu*”** sanan bir kısım müslümanlar; dar, derinliksiz ve şekle dayalı anlayışlarıyla, düşünce dünyasının varoşlarındaki gecekondularında ömür tüketirlerken; hiç farkında değiller **Zamanın YENİLEYİCİSİ**’nin neler oluşturmakta olduğunun!

Çok kısa bir şekilde, anlayışıma göre, bu **YENİLEYİCİ**’nin işlevine değinmek istiyorum, ana konumuza girmeden önce müsaadenizle...

Hicrî 1400-1410 yılları arasında görevine başlamış olan (İmam Rabbanî, Saidî Nûrsî veya Kuşadalı’ya göre) **Zamanın Yenileyicisi**, o tarihten bu yana, her alanda, bugüne kadar eşine rastlanmamış bir **yenileme** evresine sokmuştur Dünya’yı...

Bundan önceki yenileyiciler, tıpkı kavimlerine gelmiş Nebiler veya Rasûller misali, klasik din anlayışındaki itikadî (inançsal) yanlışları

düzeltme yolunda işlev ortaya koyarken...

Algılayabildiğim kadarıyla...

Bu defa gelmiş olan **Yenileyici**, Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'ın işlevinin vârisi olarak, tüm insanlığın yaşamına ve düşünsel değerlerine bir **yenileyici** olarak görev ifa etmektedir; gerçek anlamda **"DİN"** anlayışı **yenileyicisi** olarak!

Onun 1980'li yıllardan başlayarak Dünya üzerine yaydığı yenileme dalgaları, o frekansı almaya açık beyinler tarafından alınarak, **varoluş programlarına** (fıtratlarına) göre, çeşitli işlevler şeklinde Dünya üzerinde açığa çıkarılmaktadır; büyük çoğunluk veya basîreti yeterli olmayanlar tarafından fark edilemese de... Kimi de olayın bu yönü ile ilgilenmediği için, fark etmemiştir bu işlevi!

İşte bu yenilenme dalgalarını alanların bazıları, gerek Türkiye'de, gerek Amerika'da, gerek Kuzey Afrika veya Doğu'daki Müslüman ülkelerde kendilerini **"MEHDİ"** veya **"nezîr"** veya **"uyarıcı"** zannedip, çevrelerine bu imajı bilerek veya bilmeyerek vermişlerdir. Oysa bu kişilerin benim anladığım ve açıkladığım mânâda bir **"yenileme"** ile yakından uzaktan bir ilgisi yoktur!

Gerçek **yenileyici kişilik**, kanaatimizce, günümüz keşif sahibi velîlerince dahi bilinmemektedir! **O**, işte böylesine bir **Allâh** örtüsü altındadır! Ancak fark edilebilen, bir kısım işlevleridir!

Benim için de önemli olan O'nu tanımak değil; O'nun işlevlerini ve neler yapmakta, neler getirmekte olduğunu fark edebilmektir!

O, anlayabildiğim kadarıyla insanlık âleminde **"MUHAMMEDÎ"** güneşin tüm haşmetiyle görülebilmesi için gereken hizmeti vermekte; **O**'nun bu yayınını alanların hepsi de, **insanları, aradan tüm aracı bulutları dağıtarak, RASÛLULLÂH'a ve KURÂN'a yönlendirmeye** çalışmaktadırlar.

"MUHAMMEDÎ" anlayış; en başta insanlarla elindekini **KARŞILIKSIZ** paylaşmaktır! Elindekilerden çıkar sağlamak değil!

İşte **"Muhammedî"** anlayışı yeryüzüne yayan ve insanlara bu gerçeği fark ettirmeye çalışanlar, ellerindeki değerleri çevreleriyle karşılıksız yaymaya başlarlar, hangi inancı kabul etmiş olurlarsa olsunlar, Dünya'nın neresinde yaşarlarsa yaşasınlar!

İşte size bir büyük örnek bu konuda:

LINUX !

Okurlarımın dahi büyük çoğunluğunun farkında olmadığı bir olay!

Size bunu anlatmaya çalışayım dilim döndüğü kadarıyla olayı basite indirgeyerek.

LINUX, bilgisayarlarda kullanılan bir işletim sistemidir... **Windows** diye bilinen **Microsoft**'un işletim sistemine alternatif olarak geliştirilmiş bir sistem!

Windows, **atalarınızdan, babalarınızdan kalma** sürekli eksikleri bulunarak güncelleştirilen, bir işletim sistemidir!

LINUX, yaklaşık 20 yıl önce başlayan ve katılanların ilmi ve araştırmalarıyla geliştirilerek topluma (elbette bilgisayar toplumuna) sunulmuş bir işletim sistemidir!

Windows yalnızca Intel veya AMD platformlarındaki bilgisayarlarda çalışır... Tıpkı, ***"Kur'ân Kursları"*** veya ***"Din Okulları"*** şartlandırmalı din öğretisi platformlarının sınırlarıyla sınırlı beyinler gibi!

Linux ise platform bağımsızıdır! Apple'dan Amiga'ya, Sun Sparc işlemcili iş istasyonlarından Dünya'nın en hızlı bilgisayarı olan IBM BlueGene/L'e kadar tüm Windows ötesi sistemlerle dahi çalışır...

Tıpkı, **Allâh Rasûlü**'nün getirmiş olduğu bilgileri değerlendirip, <u>**ALLÂH** adıyla işaret edilenin</u> **sonsuz yaratış âleminde sınır tanımadan gezinip seyr hâlinde** olan beyinler gibi!..

Windows'ta hiçbir değişiklik yapma hakkınız yoktur! Yalnızca elinize verileni kullanmak zorundasınız! Paylaşma hakkınız da yoktur! **Ya mutlak olarak Windows işletim sistemine tâbi olacaksınız; ya da o alanı terk edeceksiniz! Ya Windows cemaatindensiniz; ya da Windows cemaatinden dışlanmış olarak kendinize yeni bir hayat ortamı seçmek zorundasınız!**

LINUX'ta ise:

Yazılımı kullanan kişi onu her türlü amaç için çalıştırmakta özgürdür. Özgür yazılımlar, kullanıcıları kısıtlamazlar. Yazılımı kullanan kişi, yazılımın nasıl çalıştığını inceleyebilmektedir ve kendi özel ihtiyaçlarına daha iyi cevap verebilmesi için yazılım üzerinde değişiklik yapmakta özgürdür. Kendisi yeterli bilgiye sahip değilse, bunu bir başkasına da yaptırabilir. Yazılımı kullanan kişi, elindeki yazılımı dağıtmakta ve toplum ile paylaşmakta özgürdür. Yazılımını geliştirmekte ve geliştirdiği yeni hâlini toplum ile paylaşmakta özgürdür.

Windows, para ödenerek elde edilen bir sistemdir (cemaatlere, tarikatlara; dinsel kuruluşlara; aydınlatma kurslarına, kulüplerine, vs... gibi)**!**

LINUX, insanlığa bağıştır! İnsanlığa karşılıksız hibe edilmiş bir bilgi, bir işletim sistemidir! Telif hakkı yoktur! Kimseye para, yardım vs. ödemezsiniz bu sistemi edinmek veya kullanmak için!

Windows'ta kaynak kodları gizlidir! Kullandığınız sistemin içindeki hangi kodların, sizi farkında olmadan nerelere kopyalayacağını bilemezsiniz!

Linux'ta, kaynak kodları, her şey açıktır! Hiçbir yere bağımlı değilsiniz! Bilgisayarınızla, ulaşmak istediğiniz hedefiniz arasına kimse giremez!

Windows’ta işletim sistemini aynen kabullenmek zorundasınız; size verilenler hakkında hiç düşünme sorgulama şansınız yoktur! Kesin, kayıtsız şartsız tâbi olmak durumundasınız! Bu konuda artık araştırma ve beyninizi çalıştırmak zorunda değilsiniz!

LINUX’ta ise sorgulama ve düşünme hakkınız vardır! Sürekli düşünüp sorgulamak, araştırmak ve yeni yeni keşifler yapmak şansına sahipsiniz. Buna göre istediğiniz yeni keşifleri yapıp, bunları düşünme, (pardon) uygulama sisteminize ekleme hakkınız vardır. Bunun için kimseye hesap vermek durumunda değilsiniz! Bu konuda tek şart yaptığınız ekleme için **telif hakkı istememek** ve bunu toplumla karşılıksız paylaşmaktır!

Windows’ta, onun tâbileri, kullarısınız; onun sisteminde yaşayabilmek için!

LINUX’ta herkes özgürdür; Kendi yolunu kendi çizer ve sonuçlarını da kendi yaşar veya kendi katlanır!

Windows kolay yoldur. Üç-beş tıklamayı öğrendiniz mi, artık hiç düşünmeden aynı işlemleri gözü kapalı taklit ederek, sizi tatmin edecek bir şeyler elde edersiniz!

LINUX’ta ise, herkes, hep yeniye açık olarak, hep yeni bir şeyler öğrenerek, mevcuda kendindeki güzellikleri katarak; ve dahi bunları karşılıksız olarak çevresiyle paylaşarak yaşar.

Windows, topluma kabul ettirilen şartlanma ve taklit esasına dayalı müslümanlık anlayışı gibidir sanki...

LINUX ise, ferdî, bire bir Rasûlullâh’ı muhatap gören, Allâh ile arasına kimseyi sokmayan; her şeyi kendinde bulup keşfetmeyi öngören; insanları bu yolda sürekli düşünmeye ve sorgulamaya yönlendirerek sistem ve düzeni tanımamızı isteyen Allâh Rasûlü ve son Nebisi’nin orijinal sistemine dayanır!

Evet...

İşte benim anlayışıma göre, **Zamanın Yenileyicisi**'nin Dünya üzerine getirdiği **yeni anlayışın**, bilgisayar dünyasında açığa çıkışına bir örnektir bu olay...

Düşünün bu sistem, nasıl böylesine bir örtü altında işlevini yerine getirmektedir. Bugüne kadar varlığından hiç haberdar olmayanların, LINUX adını dahi duymadan, onun nimetlerinden faydalananların çokluğunu veya tüm bilgisayar dünyasını Windows işletim sisteminden ibaret zannederek; **"yenilik"** denince de sadece Windows'tan görebildiği kadarını izleyebilenlerin kalabalığını düşünün... Oysa, sizin büyük çoğunluğunuz onu bilmiyor olmanıza rağmen, şu satırlar bile size şimdi bir LINUX işletim sistemi üzerinden ulaşmaktadır.

İşte o **"*örtü*"**ye de bir misaldir bu olay...

Ömrümüz varsa, o **Yenileyici**'nin yaydığı dalgalarla, kimbilir daha hangi alanlarda, daha ne yeni anlayış ve değerlendirmeler ile karşılaşacağız; ya da karşılaştık da farkında değiliz!

Kısacası, **"YENİLEYİCİ"** anlayışımızı da yenileyip, **O** değerli **Zâtı**, *din hocası,* ya da *eli kılıçlı mehdi*(!) kisvesinden arındırıp, **Hz. Muhammed** (aleyhisselâm) örneğinde olduğu gibi, **evrensel ALLÂH kulu** olarak düşünemezsek; Dünya üzerindeki tüm toplumlara, **konularında**, yeni ufuklar açmak işleviyle dünyamıza gönderilmiş biri olduğunu anlayamazsak; **düşünsel gecekondumuzda** bu dünyaya veda edeceğiz demektir!

7 Kasım 2005

40

YENİDEN OKUYALIM

Amerika'daki köyümden çıkıp, Londra, Paris, Berlin, Hamburg, Gelsenkirshen, Düsseldorf, Amsterdam turundan ve orada yapılan sohbetlerden sonra, Ramazan'ı geçirmek ve biraz da dinlenmek için geldiğim Türkiye'de, hasbelkader açılan bu pencereden sizlerle beraber olmak benim için ummadığım bir nimet oldu. Şükrederim sizlerle bu samimi beraberliği ve bilgi paylaşımını nasip edene...

Yarın sonuncusu olacak bu sohbetlerden amacım, sizlere akıl öğretmek hiç değil... Zira içinizde benden çok daha akıllılar, konularında benden çok daha bilgililer muhakkak ki vardır... Benim amacım yalnızca, bugüne kadar baktığınızdan daha değişik pencereler de olabileceğini, eldeki seçeneklerle sınırlı olmadığınızı fark ettirmek...

Bu yüzdendir ki, çeşitli konularda, kısa kısa, değişik bakış açılarını paylaştım sizlerle.

Bugün de sizlerle Kurân'dan bazı âyetlerin anladığım kadarıyla anlamlarını paylaşmak istiyorum...

Kur'ân "OKU"mak nasıl olur?

Öncelikle, **Kurân**'ın, yukarıdaki tahtından Dünya üstünde Mekke'deki insanlara odaklanmış, *derdi onlar olup, değişen şartlara göre sürekli buyruklar yollayan bir tanrının hükümleri olmadığını* çok iyi anlamak gerekir.

Kurân'ı ciddi, tutarlı, mantıksal bütünlük içinde bir **bilgi ve sırlar hazinesi** olarak anlamak istiyorsak, bunun için bizim de tutarlı, mantıksal bütünlük içinde o **bilgiyi değerlendirmemiz** zorunludur.

Bu yüzden de **Kurân**'ın tümüyle mantıksal bütünlük içinde inzâl olmuş vahiylerden meydana gelmiş olduğunu **fark etmek zorundayız.**

Kurân'da çelişki görürsek, **bu onda çelişki olmasından değil, bizim Kurân'ın RUHUNU ve bütünselliğini anlayamamamızdan kaynaklanır.**

Kurân'ı anlamanın yolu; onu temelinden anlayıp her bilgiyi daha sonra bu temel fikirlere göre değerlendirmekten geçer.

Misal vereyim... **İhlâs** Sûresi **"ismi ALLÂH olanın"** mutlak tekilliğini ve gayrının olmadığını vurgularken, siz kalkıp bir başka âyetteki anlatıma göre olayda *kul-tanrı düalizmi* algılıyorsanız, **bu sizin, olayda mantıksal bütünlük ve derinlikli ve kapsamlı bakışa sahip olmadığınızı gösterir.**

Kurân'da yazılı olanların da neye işaret ettiğini anlamak için, **O Kitabın ÖNCELİKLE neyi anlatmak istediğini kavramalısınız!..**

Geçmiş hikâyeleri, olayları değil; bir düşünce, bir bakış açısını, bir değerlendirme sistemini açıkladığını fark edip kavramalısınız! Bundan sonradır ki, anlatılan bütün olayların neyi fark ettirmek istediğini kavrayabilesiniz!

Bilir misiniz **Kurân**'ın en çok sevdiğim bölümleri nereleridir?..

Elime aldığım anda *aklıma, mantığıma ters gelen, yanlış gördüğüm* bölümleri! **İşte bütün sırlar o bölümlerdedir!**

Sınırlı ve şartlanmış göreli mantığım, ne zaman nereyi kendine uyduramasa, tecrübemle hemen anlarım ki **orada sırlar gizli!..** Bilirim orada bir **"GİZ"li GÜLŞEN** olduğunu ve dalarım içine!

İnsanlar çoğunlukla, *düşünmeden kabul ettiklerini tasdik ettirmek amacıyla bakarlar* **Kur'ân** meâllerine! Ben ise her defasında, fark etmemiş olduğum bir başka GERÇEĞİ **okumak** amacıyla önyargısız elime alırım **Kurân**'ı...

Önyargılı yaklaşıp, duyduğunu tasdik ettirmek için meâllere **"*bakan*"**lar, beyinlerine tek kelime girmeden kapatıp koyarlar kitabı daha sonra da bir yana!

Kur'ân okumanın edebi, her eline alışta, ilk defa açıyormuşcasına içine girip, defalarca okumuş bile olsan, hiçbir şey bilmiyormuşcasına orada yazılı olanı okuyup ne dediğini, neye işaret ettiğini anlamaya çalışmaktır!

Bu yüzdendir ki Kurân'ı anlamak için önce temel âyetlere göre olayın ana çelik karkasını inşa edecek, sonra da bu ana yapıya göre diğer konuları yerleştireceksiniz... Ki konu tam bir bütünsellik içinde algılanabilsin. Aksi takdirde, **Kurân**'ı bir **bütünsel bilgi kitabı olarak değil**, *kopuk kopuk anlayışa göre farklılıklar gösteren çelişkili bir düzenleme olarak kabul noktasına gelirsiniz*. Ya da hiç düşünmeden, taklit yollu "*bu tanrımızdandır, hepsi doğrudur*" deyip hiç düşünmeden kabullenmek noktasında yaşarsınız.

Oysa sizden **Kurân**'ı aklınızla değerlendirmeniz, üzerinde fikir yürütüp işaret yollu anlatılanların neyi göstermek istediğini fark etmeniz istenmektedir. **Zira Kur'ân, size dışardan empoze edilen bir**

şey değil, varlığınızdaki bir hakikatin size dışardan hatırlatılmasıdır.

Özünüzdekinin size seslenişidir!

Bu arada bir önemli konuya da değinmeden geçemeyeceğim...

Birileri çıkıp **Kur'ân** latince harflerle okunamaz diyerek, Arapça harflerle yazılmışı okumasını bilmeyenlere bu yolu kapamaktadır!

Taklit ehli olanlar da hemen bu fetvayı tekrar etmeye başlıyorlar.

Anlatayım efendim... Önce bir Türk'ün hele 30'undan 40'ından sonra, ayın çatlatarak, gayın gatlatarak Kur'ân okuması kolay kolay mümkün değildir. Tıpkı bir Fransız gibi Fransızcayı telaffuz edemeyeceğimiz gibi... Sizi bilmem ama ben küçük yaşta Amerika'da yetişmediğim için İngilizceyi de ana dili "Amerikanca" olan Amerikalı gibi konuşamam. Arap gibi harfleri çatlatamam. Bu bir...

İkincisi ve esas önemli yanı...

Kelimeler beyinde tekrarlanır ve sonra dile düşer! Bunu lütfen iyi anlayın!

Göz harf şekillerini beyne ulaştırır bir elektrik sinyali olarak, belli dalga boyu olarak. Beyin o dalgayı deşifre ederek veritabanındaki harflere benzetir ve hayal merkezinde Musavvir ismi mânâsınca sûretlendirir, görüntüye dönüştürür ve sonra da dile yollar gırtlaktan geçirerek!

Dil, olayın en son safhasıdır. Önemli olan beynin, o kendisine gelen mesajı şekillendirmesi değil, oradaki anlamı deşifre etmesidir. Buraya kadar olan işlem dünyanın her yerindeki insanda ortak işlem iken, gırtlaktan dile uzanan kısım yöreye göre değişkendir.

Önemli olan **beyne ulaşanın anlamıdır** düşünen beyinler için. Olayın anlamsal derinliğine giremeyenler ise ***dile veya göze dayalı materyalist bakışla*** konuları değerlendirirler dini anlarken!

Dolayısıyla siz, **Kur'ân kelimelerini kolayınıza gelen kelimeler hangi harfle yazılmış olursa olsun, okuyunuz** ve esas önemli olan yanı, **o kelimelerin anlamlarını değerlendirmeye çalışınız.** Bizim kırk küsur yıllık incelemelerimizin bizde oluşturduğu kanaat budur.

Evet, **İhlâs** Sûresi'nin vurguladığı **TEK**illik açısından ve **Hz. Âli'nin** açıkladığı **"B" sırrı** anahtarı ışığında, **Kurân**'ın satır aralarında gizli kalmış, fark edilmeyen bazı âyetlerine eğilelim şimdi de vaktimiz elverdiğince...

Fâtiha'dan sonra yer alan **Bakara Sûresi**'nin ilk âyetleriyle başlayalım konumuza...

"Eliif, Lâââm, Miiim. Zâlikel Kitâb'u lâ raybe fiyhi hüden lil muttekıyn" (2.Bakara: 1-2)

Daha önce de belirttiğim gibi Arapça'daki **Kitap** kelimesinin dilimizdeki işaret karşılığı **BİLGİ** demektir.

Yani âyetin anlamı;

"Hakkında şüphe edilmesi mümkün olmayan o Hakikat ve Sünnetullâh BİLGİsi (KİTAP)**, korunmak isteyenlere gerçeği idrak etme kaynağıdır"** demektir.

"Elleziyne yu'minûne Bil ğaybi ve yukiymûnas salâte ve mimma rezaknahum yünfikun" (2.Bakara: 3)

"İşte onlar gayblarındaki (algılayamadıkları) **hakikate** (Nefslerinin Allâh Esmâ'sının anlamlarının bir terkip - bileşimi şeklinde meydana geldiğine) **iman ederler, salâtı ikame ederler** (fiilen edâ yanı sıra anlamını yaşarlar) **ve kendilerine verdiğimiz maddi - manevî yaşam gıdasından Allâh adına karşılıksız paylaşırlar."**

"Velleziyne yu'minune Bi ma ünzile ileyKE ve ma ünzile min kabliK(E), ve Bil ahireti hum yûkınûn" (2.Bakara: 4)

“Onlar hakikatinden sana (boyutsal geçişle) **inzâl olunana ve öncekilere inzâl olmuşlara iman ederler; geleceklerindeki sonsuz yaşam süreçlerine de ikân** (kesin idrakten kaynaklanan kabul) **hâlindedirler.”**

“Ülâike alâ hüden min Rabbihim ve ülâike humul muflihûn” (2.Bakara: 5)

“İşte onlar, Rablerinden (nefslerini oluşturan Esmâ bileşiminden kaynaklanan) **HÜDA** (hakikati idrak) **hâlindedirler ve onlar kurtuluşa ermişlerdir.”**

Gelin şimdi bir de çoğunuzun duymuş olduğu, korunmak için okuduğunuz Âyet’el Kürsî’nin anlamına bakalım **bizim pencereden...**

Burada çok önemli bir hususa dikkat çekmek istiyorum... Âyet’el Kürsî, **insan adı altında açığa çıkan ALLÂH isim ve sıfatlarının mertebelerini bize fark ettirmeye çalışmaktadır anlayışıma göre... Tâ insanın hakikati olan Ahadiyetteki Hüviyet mertebesinden başlayarak beden mertebesine kadar...**

“Allâhu lâ ilâhe illâ HÛ*”

“Allâh O, tanrı yoktur sadece HÛ!”

“ElHayy’ül Kayyûm*”

“Hayy ve Kayyum (yegâne hayat olan ve her şeyi kendi isimlerinin anlamı ile ilminde oluşturan - devam ettiren)**”**

“Lâ te’huzuHÛ sinetün vela nevm*”

“O’nda ne uyuklama (âlemlerden bir an için olsun ayrılık)**, ne de uyku** (yaratılmışları kendi hâline bırakıp kendi Zâtî dünyasına çekilme) **söz konusudur.”**

“LeHÛ mâ fiys Semâvâti ve mâ fiyl Ard*”

“Semâlarda ve arzda (âlemlerdeki tümel ilim ve fiiller boyutunda) **ne varsa hepsi O’nundur.”**

"Men zelleziy yeşfe'u 'ındeHÛ illâ Biiznih*"

"Nefsinin hakikati olan Esmâ mertebesinden açığa çıkan kuvve olmaksızın (Bi-iznihi) **O'nun indînde kim şefaat edebilir..."**

"Ya'lemu ma beyne eydiyhim ve ma halfehüm*"

"Bilir onların yaşadıkları boyutu ve algılayamadıkları âlemleri..."

"Ve lâ yuhıytûne Bi şey'in min 'ılmiHİ illâ Bi ma şâ'*"

"O'nun dilemesi (elvermiş olması) **olmadıkça ilminden bir şey ihâta edilemez."**

"Vesi'a Kürsiyyühüs Semâvâti vel Ard*"

"Kürsüsü (hükümranlık ve tasarrufu {rubûbiyeti}) **semâları ve arzı kapsamıştır."**

"Ve lâ yeûduhu hıfzuhümâ*"

"Onları muhafaza etmek O'na ağır gelmez."

"Ve HUvel Aliyy'ül Azıym"

"O Alîy (sınırsız yüce) **ve Aziym'dir** (sonsuz azamet sahibi)**."** (2.Bakara: 255)

İşte bu da bizim anlayabildiğimiz kadarıyla **Âyet'el Kürsî**'nin bireydeki zuhurla ilgili anlamı... Ayrıca aynı olayı evrensel boyut itibarıyla da değerlendirmek gereklidir. Zira her âyetin zâhiri vardır bâtını vardır, matlaı vardır **Allâh Rasûlüne göre.** Elbette siz çeşitli meâl ve yorumları araştırabilirsiniz, anlayışını paylaştığınız kişilerde...

Ekim 2005

(Expo Channel sohbetleri)

41

VEDAM

Değerli Dostlarım,

Yakın geçmişte pek bizim gibisine rastlamamış olanlar, haklı olarak soruyor:

"Amacın, beklentin, hedefin ne?.. Ne yapmak istiyorsun?.."

Daha nasıl açıklayabilirim bilemiyorum... İşte bu sorunun cevabı:

Eserlerimin hiçbirinde telif hakkından kaynaklanan herhangi bir tür bedel talebim yoktur. İnternet sitemdeki (www.ahmedhulusi.org) tüm bilgiler, Hz. MUHAMMED (aleyhisselâm)'ın bildirip açıkladığı "ALLÂH" ismiyle işaret edilenin hakikatinin ne olduğunun öğrenilmesi ve "DİN" denilen yaşam sisteminin bu vizyonla değerlendirilebilmesi için, tüm insanlarla karşılıksız paylaşılmak üzere hazırlanmıştır. Tüm yayınlarımı ücretsiz okur, dinler, bilgisayarınıza indirebilir, çoğaltabilir; YAZAR

ve KAYNAK ADRESİ BELİRTMEK ŞARTIYLA bireysel veya toplumsal iletişim araçlarıyla, internet üzerinden veya her yoldan çevrenizle paylaşabilirsiniz. Ancak yayınlarımın hiçbiri bu vb. yollar kullanılarak çoğaltılıp yazılı izin almaksızın satılamaz. Allâh ilmine karşılık alınmaz. Prensibim, maddi ya da manevî karşılıksız paylaşımdır.

Bu çalışmalarımla ilgili olarak kimseden hiçbir talebim yoktur! Ölümümde de ardımdan maddi miras kalmayacaktır, ardımdakilere!

Ne bir derneğim vardır bağış toplanan; ne de bir vakfım; ya da başka bir kuruluşum!

Hiçbir dernek, vakıf, teşkilat, kuruluş, kulüp, cemaat üyesi değilim; boynumda bağ yoktur Dünya'daki hiçbir merkez veya kuruluş veya organizasyona!.. Ne politika ve siyaset ile ilgim var; ne de bu alanda bir beklentim ve emelim!

Kimseyi kendime veya bir cemaate davet etmiyorum! Üstelik, beni aramayın; yazdığım bilgilerden yararlanıyorsanız, sadece Allâh Rasûlü Muhammed Mustafa (aleyhisselâm)'a bağlanın samimiyet ve sâfiyetle, O'nu tanımaya çalışın bu size yeter; diyorum!..

Beni aramayın boş yere, diyorum... Ulaşamazsınız! Bu yüzden de 60'lı yıllarda yazdıklarımdan bu yana kitaplarıma **soyadımı** koymuyor, sadece ön iki adımı yazıyorum... E-mail adresim yok! Belirteyim ki, **benim adıma konuşacak, yorum yapacak kimsem de yoktur ardımda. Bu konularda fikir beyan edenler, yalnızca kendi yorumlarını dillendirir kesinlikle, benim görüşümü değil. Benim düşüncelerim ya yazılıdır ya da sesli-görüntülü kayıtlarda belirttiğim gibidir.**

Kitaplarımdaki ön kapak zeminindeki siyah renk, karanlığı ve bilgisizliği, üzerindeki harflerin beyaz rengi ise aydınlığı ve bilgiyi temsil eder. Kapakta yer alan amblem, Kûfi hat sanatı ile yazılmış olan

"Lâ ilâhe illâ Allâh; Muhammed Rasûlullâh" cümlesidir ve bu "tanrılık kavramı yoktur, yalnızca **Allâh** adıyla işaret edilen vardır; **Muhammed** (aleyhisselâm) bu anlayışın **Rasûlü**'dür" anlamını taşır. Amblemin ön kapakta ve her şeyin üzerinde yer alması, bu anlayışın tüm eserlerimde ve hayatım boyunca her anlamda baş tacı yapmış olmamın sembolik ifadesidir.

Karanlıktan aydınlığa açılan Kelime-i Tevhid penceresinden **Allâh Rasûlü**'nün nûrunu temsil eden yeşil renkte yansıyan ışık, kalemimden yansıyarak, işaret ettiği konuda aydınlanmayı amaçlayan "kitap isminde" beyaz renkte somutlaşmıştır. **Allâh Rasûlü**'nün nûruyla yayılan bilginin, onu değerlendirebilenlere sağladığı aydınlanma da kitap içeriğinin özetlendiği arka kapak zeminindeki beyaz renk ile ifade edilmiştir.

Kitaplarımı okurken sizlerle satırlardan konuştuğumu hissedecek, ama birtakım gerçekleri anlatmakta ne kadar yetersiz olduğumu da fark edeceksiniz. Olsun! En azından size yepyeni bakış açıları sunmuş oluyorum ya... Bana bu hizmetin zevki de yeter. Sizler bunu çok daha ileri götürebilirsiniz.

Daha önce de vurguladığım gibi, **"İslâm Dini"** insanlara **"<u>Evrensel ALLÂH SİSTEM ve DÜZENİ</u>"**ni bildirmek için gelmiştir... **İnsan, bu sistemi, ve içindeki düzeni anlarsa, buna dayalı olarak kendi durumu ve geleceğini de çok iyi fark eder! Bu fark ediş de ona ölüm ötesinde süregidecek olan sonsuz yaşamı kazandırır... Çünkü insan, ancak şu anda dünyada yaşarken, yapabileceği bazı çalışmalarla ölüm ötesi yaşamına yön verebilir, ALLÂH SİSTEMİNE ve DÜZENE** göre!

Öyle ise insanlara verilebilecek en güzel hediye, onlara **sonsuzluğu kazandırabilecek ilimdir...**

Allâh'ı ve kendini tanımış olan; tüm insanlarla barışıktır! Irk, renk, din, dil farkı gözetmeden yağar rahmet gibi hepsine... Aldatmaz onları!

Allâh'ı bilenin, insanlardan beklentisi olmaz; Allâh yeter ona!

Hakkı tavsiye eder; hoşgörüyle sabreder dünya günlerinin sona ermesi için...

Bilir ki, herkes, yaratılış amacına hizmet ederek, zaten mutlak anlamda Allâh'a kulluk hâlindedir! Gene bilir ki, ister ağa, ister paşa, ister vali ister velî, kim olursa olsun, herkes tek başına ölümü tadarak madde boyutundan ayrılıp, yeni bir boyutta yerini alacak; **dünyadayken o ortama hazırlandığı oranda da, orada zorunlu olarak sonuçlarına katlanacaktır...** Öyleyse oranın şartlarını iyi bilmek gerek!

Acı ya da tatlı, sayılı günler nasıl olsa geçer; ama gelecekteki, ölüm diye bildiğimiz **dönüşüm** sonrası sayısız günler?..

İşte bu sebepledir ki, hiçbir dünyevî değer veya şartlanmanın tesirinde kalmaksızın, tüm insanlarla bu gerçekleri paylaşmayı seçmişiz. Erenler elbette bilir bizi, kimiz, neyiz, neyleriz; bilmeyen zâhir ehlinin ise zaten bilmesine gerek yoktur! Zira, kimseden bir beklentimiz yok; yalnızca bu bilgileri paylaşmak için aralarına çıkıyoruz insanların; işimiz onlara, bildiklerimizi zorla uygulatmak değil ki! Zorlama, **Allâh Rasûlü**'ne bile tanınmamışken, biz kim oluyoruz!

İşte bu nedenledir ki, insanların yaşam tarzları ve tercihleri bizi hiç ilgilendirmediği gibi; bizim de yaşam tarz ve tercihimiz kimseyi ilgilendirmez!.. Çünkü...

Örnek, ben değilim; örnek, **"<u>Allâh Rasûlü</u>" Muhammed Mustafa'dır!..**

<u>O bir güneştir, ebedî, insanların dünyasını aydınlatan...</u>

Bense yalnızca bir meteorum, derinliklerden gelip **düşünce semânıza** girerek parlayan, bir Ramazan boyu... Sonra da sönüp kaybolan!.. Hani

derler ya “bak yıldız kaydı dilek tut” diye!.. İşte öylesine... Hemen DUA’ya yönelin gecenizde bu yıldız kayarken! Abdest alıp iki rekât namaz kılın bir gece, kendi başınıza bir odada ve secdede dua edin...

“Arşın, Ruh’un ve bütün melâikenin Rabbi olan yüce Allâh’ım. Senin indînde bir hiç olduğum idrakı içinde sana yalvarıyorum. Ne olur Rabbim, bana indîndeki gerçekleri idrak etmeyi nasip et. Ne olur beni bütün yanlışlarımdan, bilmeyerek ve dayanamayarak yaptığım bütün fiillerimden dolayı beni bağışla!..”

“Efendimiz Muhammed (aleyhisselâm)’ın Rabbi olan Allâh’ım, bana in’amda bulunduklarının yolunu kolaylaştır ve gerçekten sapanlardan olmaktan beni koru!.. Kendine seçmekle şereflendirdiklerinden eyle; şu anda yeryüzünde yaşayan en sevdiğin zâtlara beni yakın eyle; onların fiillerini bana da kolaylaştır, sevgili eyle!.. Sevdiğin kullarında açık ettiğin hakikatleri yaşamayı kolaylaştır, yanlışlarımı bana göster ve onlardan uzaklaşmayı bana kolaylaştır.”

“Kendisinden gayrı olmayan Allâh’ım, yarattığı her şeyi tam bir mükemmeliyetle var eden Allâh’ım, ihâta edilmesi asla mümkün olmayan Allâh’ım, yâ HÛ yâ men HÛ!..”

“Zâtın hakkı için, basîretimdeki körlükten beni kurtar; mutlak gerçeği bana idrak ettir, hazmını ver!.. Öyle bir yakîn ihsan et ki, ondan sonra küfr ve şirk olmasın!..”

“Allâh’ım, Hakk-el yakîn olarak yaşamama engel her ne var ise, ondan sana sığınırım. Senden sana sığınırım!.. Benlikle huzurunda bulunmaktan sana sığınırım. Koruyucu sensin ve senin gücün her şey için yeterlidir. Âlemlerin Rabbi olan Aziym Rab sensin Allâh’ım.”

“Bu gerçekleri bize bildiren Rasûlünü hakkıyla anlama yollarını bize aç. İndîndeki sayıca, O’na ihsanda bulun, ne şekildekine lâyık ise; biz onu takdirden âciziz” diye...

Ve daha dua edin, secdede içinizden geldiği gibi... **Özünüzdekine** ulaşacaktır mutlaka bu istekleriniz. Ve **Rabbiniz, sizden size icabet edecektir, kuşkunuz olmasın!**

Sizinle paylaştığım bu bilgilerin ötesinde, tekrar söylüyorum; ben **ne din adamıyım, ne ilâhiyatçıyım, ne şeyhim, ne âlim. Ne bir önderim, ne de bir lider... Ne de başka bir ünvan ve bir etiketim var.** Yalnızca, kendi hâlinde, okyanus ötesindeki köyünde yaşayan bir **Allâh Rasûlü hayranı!**

Sayısız eksiği, kusuru, hatası olan bir dertli!

Rasûlullâh’ı, O’nun bildirdiği **ALLÂH’ı** ve **Sünnetullâh’ı** hakkıyla tanıyamamış olmanın derdini çeken bir dertli!

Size en açık ve net türkçe ile muhteşem bir olayı anlatmaya çalışıyorum... Ne var ki anlayışlar çok farklı. Bakın iki örnek vereyim bana yansıyanlardan:

Adamın biri arkadaşının tavsiyesi ile bu sohbete bağlanıyor ve bizi kısa bir süre dinledikten sonra çat diye TV’yi kapatıyor ve arkadaşına telefon açıp bana küfrederek şu cümleyi söylüyor:

– Adam resmen tanrı yok diyor! Bunun nesini dinletiyorsun bana!

İkinci olay bana gelen bir mesaj:

– Bir arkadaşımızın Özdenûr isimli 6 yaşında bir kızı var. Size SOHBET BABA diyormuş ve babasının kucağında TV programınızı izliyormuş; genelde gözleri kapalı olarak... Ebeveyni de onu uyuyor sanıyormuş.

İki gün önce annesi Özde’nin okuldan bir arkadaşı ile ilginç bir konuşmasına şahit olmuş.

Özde’nin arkadaşı kızdığı biri için;

– *Onu (parmağını yukarı kaldırarak) Allâh'a şikâyet edecem*, demiş.

6 yaşındaki Özde :

– Allâh yukarıda değil, niçin parmağını göğe kaldırıyorsun?, demiş.

Annesi şaşırmış kalmış. Çünkü o Özde'nin babasının kucağında uyuduğunu düşünüyormuş...

Sonra çocuk sormuş Özde'ye:

– Peki Allâh nerede?

Özde:

– Herkesin içinde O, demiş...

Gene soruluyor bana...

– Niye bunları biz daha evvel duymadık?

Duyamazdınız!..

Çünkü Türkiye'deki en katı sansür **Ahmed Hulûsi**'ye uygulanmaktadır. **Ahmed Hulûsi** adını anmak dahi yasaktır belli çevrelerde. **40 yıldan beri telif haksız basılan Ahmed Hulûsi**'nin kitaplarını satmak yasaktır Diyanetçe. Konuşmalarının yayınlanmasına bile müsaade yoktur!

Yanlışlıkla yayınlayacak bir medya çıksa, hemen görünmeyen eller devreye girer ve olayı anında yasaklarlar ve dahi belki de o yöneticileri işten attırırlar. O yüzden de Ahmed Hulûsi'nin Türkiye'de yaşamasına gerek yoktur!

Bazıları da hemen iftirayı yapıştırıyor, Amerika'dan new age, ılımlı İslâm görüşünü getiriyor, diye!

Bu kadar önyargılılığa ancak gülünür! Cevap vermeye bile değmez **böyle ithamlara...**

Ahmed Hulûsi'nin çizgisi apaçık ortadadır. Açın okuyun **1966** yılında 21 yaşında iken kendisindeki açılımlar sonucu düşünüp hissettiklerini yazdığı **"TECELLİYÂT"** isimli kitabını. Açın **1985**'te

yazdığı **"İNSAN ve SIRLARI"**nı okuyun. Açın **1989**'da yazdığı **"HZ. MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH"** kitabını okuyun göreceksiniz ki Ahmed Hulûsi **çıkış çizgisinden zerre kadar sapmadan** **42 yıllık bir seyir** sonucu bugünlere gelmiştir ve bunları **sizlerden hiçbir şey talep etmeyerek** paylaşmıştır! İşte, bir Ramazan boyunca Ahmed Hulûsi'yi dinlediniz, yayınları ortada... Niye sansür uygulanır bu görüşlere, bunu da takdirinize bırakıyorum.

Dostlarım...

Bu bilgileri alın, değerlendirin; sonra da beni terk edin! İşiniz benimle değil, yeryüzüne gelmiş en muhteşem bilinç **Muhammed Mustafa** (aleyhisselâm) iledir!

İlminizin gereğini anlayışınız kadarıyla uygulayın ve sonuçlarını yaşayın! Bilin ki ölüm ötesinde hiçbir mazeret geçerli olmayacaktır! Orada yanılmanıza yol açan falanca veya filanca size mazeret oluşturmayacaktır! Herkes yalnızca yaptığının sonuçlarına katlanacaktır!

DECCAL'in dünyasının renk ve şekilleri sizi kandırmasın ve yanıltmasın!.. Onun dünyasında geçiciler bâkî görünür; yanlışlar doğru!.. Sonsuzda değersiz olan, sonluda değerli sanılır deccaliyetin dünyasında!.. Bir kısım insanlar, gerçekler fark edilip foyalar ortaya çıkmasın diye, bol bol yasaklamalar ile, insanları sorgulamaktan ve düşünmekten uzak tutmaya çalışmaktadırlar! İnsanları sürüler hâlinde gütmek istemektedirler. Onlar çoban, insanlar koyundur onların indînde.

Özgürlüğünüzü kazanın artık! Düşünün, sorgulayın eski bilgilerinizi her an, **Kurân**'ı ve Muhteşem insan **Allâh Rasûlü'nü** daha iyi tanımak için.

Size dost elimi uzatıyorum çığın altından kurtulmanız için! Hz. Âli'den bu yana gelmiş onyüzmilyon fetvanın altından kurtulun, çıkın dışarı. Yalnızca **Rasûlullâh'ı** dinleyin ve O'nun dediklerine göre yaşamınıza yön verin yeter! Dünya'nın bin çeşit yöresinde yaşayıp, tanrı yoktur **Allâh** vardır inancına sahip, **Rasûlullâh**'ı ve **Kurân'ı** kabul eden milyonlarca insan, onbinlerle fetvadan habersiz diye, tarikata bağlanmamış ya da mezhep kavramı yok diye, dinsiz midir kâfir midir sizce? Lütfen aklınızı mantığınızı kullanıp, gerçekçi olarak sorgulayın DİN olayını ve anlatılanları!

Kesin olarak bilelim ki, **Rasûlullâh**'ı kabul edip **Kurân**'ın bildirdiklerine iman etmiş her kişi mümindir! Dünya'daki tüm müslümanlar ona kâfir dese de!

Tâbi olduğunuz tek kişi Dünya üzerinde yaşamış en muhteşem kişilik, **Allâh Rasûlü** ve **son Nebisi** olan **Muhammed Mustafa** olsun!

Hristiyanlıkta kişi kilisesiz, vatikansız tanrıya yönelemez! Yahudilikte haham olmadan tanrıya yönelinemez! **İslâm dini**ni kabul etmişlerin ise ne dinî teşkilatlara, ne müftüye, ne şeyhe ne lidere ne öndere **ne devlete** ihtiyacı vardır! **Dönün yüzünüzü Rasûlullâh'a... Dönün özünüzdeki ALLÂH'a, aranıza kimseyi sokmadan!**

Bizim, Yahudi veya Hristiyanlıkla en büyük ayrılığımız Hz. Muhammed konusundadır. Onlar Hz. Muhammed'in Allâh Rasûlü olduğunu kabul etmezler ve O'nun açıkladığı ALLÂH kavramına inanmayıp, gökte bir tanrı olduğunu kabul ederler... Belki de yakında yeryüzüne gelecek bir tanrı! Oysa bakın, **Hz. Muhammed farkı** buradadır işte! **O, Allâh'ı bildirerek, insanın Allâh ile arasındaki tüm aracıları kaldırmıştır!** İncil denen bugün ellerdeki kitap, bir hadis kitabı muadilidir, Kur'ân muadili değil! Çünkü İsa'nın havarilerinin akıllarında kalanların yazılımından ibarettir; Kur'ân âyetleri gibi bire bir

vahiy değil! İncil yani müjde adıyla Hz. **İsa**'ya bildirilenler ise, ne kadarıyla bu hadis kitabı muadili kitaplarda yer almıştır bilinmiyor.

Siz, **Rasûlullâh** öğretisi doğrultusunda, hiç kimseyi **Allâh**'la aranıza sokmadan, tüm yeryüzünde ibadet edebilirsiniz! Fetvaya, müftüye, hacıya, hocaya, şeyhe, efendiye bağımlı değilsiniz **Rasûlullâh öğretisine göre!** Öyle ise, her yerde, her aklınıza geldikçe, <u>**Özünüzdeki ALLÂH'a**</u> yönelip, <u>her şeyinizi her an Allâh'tan isteyiniz!</u> <u>Kimseyi Allâh ile aranıza sokmayın</u>. O günlerden bu yana, gelmiş geçmiş onbinlerce hocanın yüzbinlerce fetvasına <u>tâbi olmak zorunda değilsiniz!</u>

Dinde fetva bir kurum değildir! Fetva kimseyi bağlamaz! Fetva denen şey sadece, birisinin kendi anlayışı kadarının sonucu olan yorumudur! Yanılmışsa şayet, fetva size asla mazeret de olmaz!

Yalnızca **Allâh Rasûlü**'nün bildirdiklerini yaşamınızda esas almanız, sizin ebedî mutluluğa ulaşmanız için yeterlidir.

Bak dostum, eğer, 1400'lü yıllarda başlayan bu devir, son yenileyicinin devri ise... Bilelim ki artık, mezheplerin ve tarikatların son bulup, tek yenileyicinin ilminin Dünya'ya yayılıp, benim dahi bugün istifâde etmekte olduğum, o zâtın ilmi doğrultusunda, **Rasûlullâh** güneşinin evlerimizi aydınlatacağı devirdir bu devir. O güneş ışığında artık tüm yıldızlar gün be gün silinir görüntü alanından.

Yok eğer, bu devir son yenileyicinin devri değil de, o normal bir yüzyıl yenileyicisi ise... Bu devir, bu insanlık neslinin kıyametine gitmiyorsa... Kıyamet alâmeti sandıklarımız gerçek değilse, Deccal'ın, İsa'nın ortaya çıkması söz konusu değilse önümüzdeki yıllarda... Bu takdirde de birbirine sapık, kâfir gözüyle bakan mezhep, tarikat, cemaat zıtlıkları daha bir hayli zaman sürüp gidecektir demektir!

Ben köyümden seyredeceğim gelişmeleri, ecelim gelene kadar... **Rasûlullâh** 61'inde ayrılmıştı **dünyanızdan.** 60'ından sonra benim de ne

kadar ömrüm var dünyanızda, bilemem! Ama bu arada fark edin ki ömür hızla tükenmekte! Bitiş düdüğü bizi hangi hâldeyken yakalayacak bilemiyoruz.

Bu nedenle kalan ömrü iyi değerlendirmek için **Kurân**'daki özellikli kelimelerin anlamını ve niye o kelime yerine, öbür kelimenin kullanılmadığını düşünün, araştırın. Niye **Rasûl** denmiş de **Nebi** denmemiş, kelime-i şehâdet misalinde olduğu gibi. Niye **Rahmân** denmiş **Kurân**'ı talim eden olarak da, burada **Hak** veya **Rahıym** denmemiş misalinde olduğu gibi! Bu gibi kelimelerin orijinalinin yerinde kullanılmadığı meâller, size **Kurân**'ın mesajını hakkıyla iletemezler!

Rasûlullâh kapısından girmeye çalışın ki **Allâh'a eresiniz!** Bunu yapmaz, yukarıda Allâh var diye hayalindeki tanrısını ve cennet anahtarını pazarlamaya çalışana tâbi olursanız, uzayda gökte, ötenizde, dışınızda bir tanrı arayarak; bulamayınca da, sonunda Allâh'ı inkâra giderek ömrünüzü boşa geçirmiş olursunuz!

TOP SİZDE ARTIK!

Bilin ki kurtulacaksanız **Allâh Rasûlü'nün** gösterdiği yoldan yürüyerek **Allâh'a erecek** ve kendinizi kurtaracaksınız!

Bunu yapmazsanız, yarın size acıyacak hiç kimse olmayacaktır; çünkü o şartlar altında artık hacılar, hocalar, şeyhler, velîler dâhil, herkes kendi derdine düşmüştür! Herkes hakkıyla hazırlanamamanın pişmanlığı içindedir, o ortamda.

Pişmanlığın hiçbir yarar sağlamayacağı o günden kendinizi koruyun, Dünya'da yaşarken, alacağınız tedbirle; denmektedir.

Bunun yolu da yaşamınızda REFORM yapmaktan geçer!

DİN anlayışınızda REFORM!

Değerli dostlarım...

Allâh'ın lütfettiği bilgileri, 1965 yılında yazdığım ilk kitaptan bu yana geçen 40 yıllık süreç içinde, yazabileceğim ve dillendirebileceğim ölçülerle sizlerle paylaştım.

Bugün görebildiğim kadarıyla, bizim ilk defa açıkladığımız değerlendirmeler ve bakış açıları, **"DİN"**e en tutucu ve şekilci yaklaşanlardan, en aydın görünenlere kadar, hemen her çevrede, yer almaya başladı; altındaki imzadan söz edilmese de.

Samimi olarak **"DİN"**i değerlendirmeye çalışanlara şu görüşümü son kez belirteyim ki...

İslâm Dini'ni gerçekten samimiyetle benimsiyorsanız; geçmişin şartları içinde oluşmuş yorumları bir yana koyarak, Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'dan bize intikâl eden verileri, günümüz şartları ve bilgileri ışığında yeniden değerlendirmeye alınız!

DİN'DE REFORM OLMAZ!.. Çünkü Din, **"<u>ebeden değişmez Sünnetullâh</u>"** üzerine bina olmuştur. DİN, Allâh'ın evrensel yaratış sistemidir, ki onda reform olması imkânsızdır! Siz, nasıl insan bedeninin doğasını değiştiremezseniz, doğa kanunlarını değiştiremezseniz, DİN denen evrensel yasalar da öylece değişmez! Reformu, kendi DİN anlayışınızda yaparak, **Hz. Muhammed'in bildirdiği İslâm Dini**'ni yeni baştan öğrenerek yaşamınızda reform yapın!

DİN'İ ANLAMADA REFORM ise, çağımızda zaten başlamıştır...

Ancak bu reform, çeşitli çevrelerde dine lokalize yaklaşımlarla yapılmaya çalışılan şey değildir!

<u>Bilmem ne şûralarının, *"falanca filanca konular bugüne nasıl uyarlanır"* yaklaşımı boştur ve asla bu türden yaklaşımlarla "Din"i anlamada reform meydana gelmez.</u>

Din'i anlamada REFORM'un gerçekleşmesi için, konunun kesinlikle en başından ele alınarak, DİNÎ ANLAYIŞIN temelden yeniden

yapılandırılması zorunludur.

"DİN", *"gökte tanrı var yerde postacı-elçi peygamberi"* kabulüne dayalı şekilde ele alınıp; sorunlara lokalize çözümler arayışı ile <u>anlayış reformuna</u> çalışılırsa, kesinlikle bilelim ki, ortaya çıkan ucube, hiçbir aklı başında insan tarafından üzerinde düşünülmeye, tartışılmaya değer bulunmayacaktır!

"Kurân'ın RUHU" esas alınmadan ortaya konulacak bütün yaklaşımlar, *"göktanrı"nın fermannamesine,* kelime ve harf bazında şekilci ve mantık-akıl dışı yaklaşımlar getirecektir. Bu da bazı akılsızların, "*<u>iman akılsızca yaklaşımdır</u>*"*(!?)* savına pâye vermekten başka bir şey sağlamayacaktır.

Fark edelim ki...

İslâm Dini, *bir kabile veya aşirete, tanrı manitu ya da ilâh anlayışı edindirip; onları sopa korkusuyla yola getirmek amacıyla, bir tanrı peygamberi tarafından* topluma tebliğ edilmemiştir!

<u>"İslâm DİNİ", **ALLÂH** indîndeki **"DİN"**dir ve insanlığın tek kurtuluş reçetesidir!.. Evrenin, insanı ilgilendiren kadarıyla, boyutsal sistemini açıklamaktadır!</u> Ne var ki, ahmakların bu gerçeği kavrayabilmesi mümkün değildir!

Öte yandan, maalesef, Türkiye'de en aydın kesimler dahi, henüz, "İslâm DİNİ"ni <u>temelden ele almak ve her boyutuyla akıl ve mantık eşliğinde, ilim ışığında değerlendirebilmek</u> noktasına ulaşamamışlardır.

"DİN", hiçbir zaman ne, neden, niçin, nasıl sorgulama ve araştırmalarıyla değerlendirmeye alınmamakta; *falanca demişse öyledir MUKALLİTLİĞİYLE, düşüncesiz kabul edişler* yaşanmaktadır!

Konulara yaklaşımlar, bunların tümünde, *lokalize yaklaşımlardır;* olay temelden ele alınmamaktadır.

Tıpkı körlerin filin çeşitli organlarını tutup, *ele gelen şekle göre* filin yapısı hakkında hüküm vermeleri gibi!

"*Yüzde 99'u müslüman toplum*" aldatmaca ve masalıyla hiçbir yere gidilemeyecektir! Bu kendi kendini aldatmaktan ve avunmacadan başka bir şey değildir!

Kesin olarak bilelim ki...

"İMAN", TAKLİT KABUL ETMEZ!

Kimse, "iman" gereken konuları bilinçli olarak, idrak ederek kabul etmedikçe, "mümin" olmaz! *Taklidî kabuller* kişiye âhirete dönük olarak, hiçbir yarar sağlamayacaktır.

Tanrı-manitu-ilâh anlayışıyla gerçekte ne İslâm Dini kabul edilmiştir, ne de "iman" oluşmuştur.

Bütün bu konular topluma en açık ve anlaşılır şekilde açıklanmadan, bu gerçek kavranılmadan; "DİNİ anlamada reform" da asla oluşmaz.

Gerçekte müslüman toplumların ihtiyacı olan şey, ilimdir. Müslümanlar, "uyarıcı-mehdi"ler ve konfeksiyon kurtuluş reçeteleri beklemeyi terk edip, ilme yönelmek, sorgulamak, düşünmek ve gerçekleri kavramak zorundadırlar.

İnsanlar, samimi bir şekilde sorgulayarak, araştırarak; "DİN"in gerçeğini ve dayandığı SİSTEM ve DÜZENİ yani "Sünnetullâhı" kavramadıkları takdirde, entipüften meselelerle, boş tartışmalarla ömür tüketecekler, sonunda da hüsrandan başka bir şey yaşamayacaklardır!

Bugüne kadar nasıl yaşamış olursanız olun; dün dünde kalsın, bugün yeni bir güne başlayın. Hedefiniz Allâh'ın bize en büyük nimeti olan O muhteşem insan **Allâh Rasûlü Muhammed Mustafa**'yı yeniden tanımak, bildirdiklerini yeniden değerlendirmeye almak olsun! Bu o kadar zor değil. Sadece O'nun anlatmak istediklerinin RUHUNU, **Kurân'ın RUHUNU** kavramaya çalışın yeter!

Şunu da vurgulamış olayım ki, tek bir kitabım okunmakla, anlatmak istediğim SİSTEM kesinlikle anlaşılmaz.

Ahmed Hulûsi'nin bakış açısını öğrenmek için, tüm kitaplarının okunması zorunludur... Zira, tüm kitaplar, aslında, "İSLÂM DİNİ" adıyla bildirilen **ALLÂH** yaratısı SİSTEM ve DÜZENİ, günümüz anlayışı ve diliyle açıklayan, tek bir kitabın değişik bölümleri hükmündedir.

Topluma gereken kadarıyla da düşünce ve değerlendirmelerim, bakış açım, kitap ve kasetlerimde mevcuttur.

Dua edin bu fakîre, **ALLÂH**, iman ile huzuru, **Rasûlullâh**'a gidenlerden olmayı nasip etsin... Tüm eksik ve kusuruma rağmen! Dedikodu ve gıybetimle ömrünüzü boşa harcamayın; zira kötüysem, zaten kötülüğümün sonuçlarını yaşayacağım. İyi isem; ne deseniz bana ulaşmaz, size zaman kaybettirmekten, nefesinizi boşa harcamaktan başka!

Ayrıca... Tamamen **Rasûlullâh** açıklamalarına yani **Kur'ân** ve **hadislere**, ve maneviyatın en ileri gelenlerinin görüşlerine dayalı bu değerlendirmem isâbetli ise... Buna ters düşen görüşlerin yeri neresidir ve sonuçları ne getirir kişiye, bunu da takdirinize bırakırım efendim.

Evet...

Allâh bizleri, birbirimizle uğraşmaktan kurtarıp, kendi geleceğimizi en güzel şekilde hazırlamayı kolaylaştırsın! Tekrar ediyorum kesin gerçeği...

Pişmanlık, geleceği kurtarmamıza yetmeyecektir; yeterli bilgi ve çalışmalarımız yoksa!

İşte Bayram geldi... *Şeker* değil, **Şükür** veya Ramazan Bayramı... Ramazan'ın bereketine erenlerin bayramı...

Yaşamınızda Dünya'nın en muhteşem insanı **Rasûlullâh** güneşi mekânınıza doğmuş olarak bayram edin!

O'nu yakından tanımaya çalışın ve amacını anlayın ki, çok sevesiniz... O size dünyadaki tüm yakınlarınızdan daha **yakındır ve korumacıdır.**

Sizin ebeden sıkıntı görmemeniz, ebedî mutluluğu yaşamanız için elinden geleni yapmıştır!

İşte bu bilince ermenin bayramı olsun Bayramınız.

Allâh'tan niyaz ederim ki: Habibi Muhammed Mustafa (aleyhisselâm) hürmetine, bu ilmin dile gelmesine vesile olan fakîre, dinleyene, paylaşana, paylaşılmasına vesile olanlara indînden rahmet ihsan eyleye, "iman ve mârifet nûru" bağışlaya, sadık yakîne erdire, her türlü tefrika ve nifaktan muhafaza eyleye!.. İlmince Rasûlüne salât ve selâm eyleye bizim tarafımızdan.

Allâh cümlemize Rasûlullâh'ın bildirdiği İslâm'ı değerlendirenlerden olmayı nasip etsin!..

Bana Ramazan boyu yuvanızı açıp misafir ettiğiniz için şükranlarımı sunuyor; haddimi aştımsa özür diliyor; taşmışsam, bunu içtenliğime vermenizi ve hoşgörmenizi istirham ediyorum... Elin ehli kitabına gösterdiğiniz hoşgörüden, minicik bir pay talep ediyorum efendim...

Allâh'tan hepinize selâmet dilerim.

Elveda dostlarım...

3 Kasım 2005
(Expo Channel sohbetleri)

42

KİTABULLÂH DİYOR Kİ

1. "Ya eyyühelleziyne amenû Aminu Billâhi..." **(4.Nisâ: 136)**
"Ey iman edenler, '<u>B</u>' harfinin işaret ettiği anlam ile iman edin Allâh'a..."
2. "Ve minenNâsi men yekulü amennâ Billâhî ve Bil yevmil âhıri ve mâ hum Bimu'miniyn" **(2.Bakara: 8)**
"İnsanlardan bir kısmı '<u>B</u>' işareti kapsamınca (varlıklarını Allâh Esmâ'sının oluşturduğu inancıyla) **Allâh'a ve âhiret süreçlerine** (sonsuzluk içinde, kendilerinden açığa çıkanın sonuçlarını yaşayarak yer alacaklarına) **iman ettiklerini söylerler; ne var ki imanları gerçekte bu kapsamda değildir!"**
3. "...fe aminu Billâhi ve Rasûlihin Nebiyyil Ümmiyyilleziy yu'minu Billâhi ve kelimatiHİ..." **(7.A'raf: 158)**

"...Bu yüzden iman edin, Esmâ'sıyla nefsinizin dahi hakikati olan Allâh'a ve Ümmî Nebi olan O Rasûl'e ki O, Esmâ'sıyla nefsinin dahi hakikati olan Allâh'a ve O'nun bildirdiklerine iman eder..."

4. "Feemmelleziyne amenû Billâhi va'tesamu Bihi feseyüdhıluhüm fiy rahmetin minHU ve fadlin ve yehdıyhim ileyHİ sıratan müstekıyma" **(4.Nisâ': 175)**
"Esmâ'sıyla her şeyin aslı olan Allâh'a iman edip, O'na hakikatleri olarak sımsıkı tutunanlara gelince, onları HÛ'dan bir rahmetin ve fazlın içine sokacak ve onları kendisine varan sırat-ı müstakime hidâyetleyecektir."
5. "Ve izâ kıyle lehümüttebi'û mâ enzellAllâhu kalû bel nettebi'u mâ elfeyna aleyhi abâena* evelev kâne abâühüm lâ ya'kılune şey'en ve lâ yehtedûn" **(2.Bakara: 170)**
"Onlara: 'Allâh'ın inzâl ettiğine (varlığın ve varlığınızın Allâh Esmâ'sı olduğuna ve Sünnetullâh bilgisine) **iman edin" denildiğinde onlar: 'Hayır, babalarımız neye tâbi ise biz de onların tâbi olduklarına** (dışsal tanrısallığa) **uyarız' derler... Ya babaları gerçeğe akıl erdiremeyen hakikati bulamamış kişidiyseler?"**

6. "...innAllâhe le Ğaniyyün anil alemiyn" **(29.Ankebût: 6)**
"...Muhakkak ki Allâh, âlemlerden (Esmâ bileşimi birimselliklerden) **elbette Ğaniyy'dir** ("HÛ"viyeti {ZÂT'ı} itibarıyla, Esmâ'sında açığa çıkanlarla kayıtlanmaktan veya onlarla sınırlı tanımlanmaktan münezzehtir)**!"**

7. "...Leyse kemisliHİ şey'*..." **(42.Şûrâ: 11)**
"...O'nun benzeri bir şey yoktur!.."

8. “Küllü men ‘aleyhâ fan; ve yebka vechu Rabbike ZülCelâli vel`İkrâm” **(55.Rahmân: 26-27)**
“Arzda (bedensel yaşamdaki benliklerin) **hepsi fânidir** (her bedendeki nefs - bilinç ölümü tadar)**. Zül’Celâli vel’İkrâm Rabbinin vechidir** (Esmâ mânâları) **Bakıy olan!”**

9. “Lâ tüdriküHUl ebsaru ve HUve yüdrikül ebsar*...” **(6.En’am: 103)**
“Ebsar (görme - değerlendirme organları) **O’nu idrak edemez; O, ebsarı idrak eder** (değerlendirir)**!”**

10. “...Len teraniy...” **(7.A’raf: 143)**
“...Beni, asla göremezsin! (yâ Musa)**...”**

11. “Ma kaderullahe hakka kadriHİ...” **(22.Hac: 74)**
“ALLÂH’ı (adıyla işaret edileni) **hakkıyla değerlendiremediler!..”**

12. “ErRahmânu alel Arşisteva” **(20.Tâhâ: 5)**
“Rahmân, Arş’a istiva etti (El Esmâ’sıyla âlemleri yaratıp hükümran oldu. Kuantum Potansiyelde ilmini seyretti ilmiyle)**.”**

13. “İnnema emruhû izâ erade şey’en en yekule lehu kün feyekûn; fesubhanelleziy BiyediHİ melekûtü külli şey’in ve ileyHİ turce’ûn” **(36.Yâsiyn: 82-83)**
“Bir şeyi irade ettiğinde, O’nun hükmü, ona ‘Kün = Ol!’dan (olmasını istemesinden) **ibarettir!..** (O şey kolaylıkla) **olur. Her şeyin melekûtu** (Esmâ kuvveleri) **elinde olan** (tedbirâtın bu mertebede oluştuğuna işaret) **Subhan’dır... O’na rücu ettirileceksiniz.”**

14. “Ve fiy enfüsiküm* efela tubsırun” **(51.Zâriyat: 21)**

“**Nefslerinizde** (Benliğinizin hakikati)**! Hâlâ** (fark etmiyor) **görmüyor musunuz?”**
15. “Ve men kâne fiy hazihi a’ma fehuve fiyl ahıreti a’ma ve edallu sebiyla” **(17.İsra’: 72)**
“Kim bu dünyada âmâ (hakikati göremeyen) **ise o, gelecek sonsuz yaşamda da âmâdır** (kördür)**!** (Düşünce) **yolu** (tarzı) **itibarıyla daha da sapmıştır!”**

16. “HUvel’Evvelu vel’Âhıru vezZâhiru velBâtın*...” **(57.Hadiyd: 3)**
“HÛ’dur, Evvel, Âhir, Zâhir, Bâtın (“HÛ”dan gayrı olarak hiçbir şey yoktur)**!..”**

17. “...ve nahnu akrebu ileyhi min hablil veriyd” **(50.Kaf: 16)**
“...Biz ona, şah damarından daha yakınız!”

18. “...ve HUve me’akum eyne ma küntüm*...” **(57.Hadiyd: 4)**
“...Nerede olursanız O sizinle (hakikatinizin Esmâ ül Hüsnâ’sıyla varolması sonucu) **beraberdir!** (Mâiyet sırrına işaret)**.”**

19. “...feeynemâ tüvellû fesemme VECHULLÂH...” **(2.Bakara: 115)**
“...Ne yana dönersen Vechullâh karşındadır (Allâh Esmâ’sının açığa çıkışıyla karşı karşıyasın)**!..”**

20. “...elâ inneHU Bi külli şey’in Muhıyt” **(41.Fussilet: 54)**
“...Dikkat edin! Muhakkak ki O, Bi-küllî şey’in (her şeyin Esmâ özellikleri ile varlığını meydana getiren olarak) **Muhiyt’tir** (ihâta eder)**!”**
21. “Ve ma hâlâknesSemavati vel Arda ve ma beynehüma illâ BilHakk*...” **(15.Hicr: 85)**
“Biz, semâları ve arzı ve ikisi arasındakileri Hak olarak yarattık!..”
22. “...kulillâhu sümme zerhüm fiy havdıhim yel’abun” **(6.En’am: 91)**

"… 'Allâh' de, sonra bırak onları daldıklarında oynayıp dursunlar!"

23. "…ve ma rameyte iz rameyte ve lakinnALLÂHe rema…" **(8.Enfâl: 17)**
"…(Oku) **attığında sen atmadın, atan Allâh'tı!.."**
24. "Lâ yüs'elu amma yef'alu…" **(21.Enbiyâ': 23)**
"Yaptığından soru sorulmaz!.."

25. "…yahlüku mâ yeşa'*…" **(42.Şûrâ: 49)**
"…Dilediğini yaratır…"

26. "…innAllâhe yef'alu ma yüriyd" **(22.Hac: 14)**
"…Kesinlikle Allâh irade ettiğini yapar (ilminden açığa çıkmasını irade ettiğini kudretiyle oluşturur; İlim - İrade - Kudret)**."**

27. "…ve yef'alullahu ma yeşa'" **(14.İbrahiym: 27)**
"…Allâh dilediğini yapar!"

28. "…ve ennAllâhe yehdiy men yüriyd" **(22.Hac: 16)**
"…Muhakkak ki Allâh kimi dilerse onu hakikate yönlendirir, hidâyet eder."

29. "…yehdillâhu linûriHİ men yeşâ'*…" (24.Nûr: 35)
"…Allâh (insanın hakikati olan Esmâ mertebesi) **dilediği kimseyi kendi nûruna** (kendi hakikati ilmine) **erdirir!"**

30. "Men yehdillâhu fe "HU"vel mühtediy*…" **(7.A'raf: 178)**
"Allâh kime hidâyet eder ise, odur hakikate eren!.."

31. "Ve men yehdillâhu fema lehu min mudıll*…" **(39.Zümer: 37)**
"Allâh kime hidâyet ederse, kimse onu saptıramaz!.."

32. "...ve yehdiy ileyHİ men yüniyb" **(42.Şûrâ: 13)**
"...kendine yönelenleri de hakikate erdirir!"

33. "Yü'til Hıkmete men yeşâu, ve men yü'tel Hıkmete fekad utiye hayren kesiyra* ve ma yezzekkeru illâ ülül elbab" **(2.Bakara: 269)**
"Hikmeti dilediğine verir. Kime Hikmet verilmişse ona çok hayır verilmiştir. Bunu, derin düşünebilen akıl sahiplerinden gayrısı anlamaz."

34. "...Allâhu yectebiy ileyHİ men yeşau..." **(42.Şûrâ: 13)**
"...Allâh dilediğini kendine seçer..."
34. "...zâlike fadlullahi yü'tiyhi men yeşa'*..." **(57.Hadiyd: 21)**
"...İşte bu Allâh'ın fazlıdır ki onu dilediğine verir!.."
36. "Femen yüridillâhu en yehdiyehu yeşrah sadrehu li'lİslâm* ve men yürid en yudıllehu yec'al sadrehu dayyikan harecen keennema yassa'adu fiys Semâ'*..." **(6.En'am: 125)**
"Allâh kimin için hidâyet murat ederse, onun sadrını (içini - anlayışını) **İslâm'a** (teslim olmuşluğunun farkındalığına) **açar! Kimi de saptırmayı dilerse; onun da sadrını** (içini) **daraltır, sanki zorlukla semâya yükseliyormuş gibi!.."**

37. "...ve lakinnAllâhe yüzekki men yeşa'*..." **(24.Nûr: 21)**
"...Fakat Allâh dilediğini arındırır..."
38. "Kad eflaha men zekkâha" **(91.Şems: 9)**
"Gerçekten onu (bilincini) **arındıran kurtulmuştur."**
39. "...va'lemu ennAllâhe yehulü beynel mer'i ve kalbihi ve ennehu ileyHİ tuhşerun" **(8.Enfâl: 24)**

“...İyi bilin ki (davet edildiğinize uymazsanız) **Allâh** (beynindeki var olan sistemiyle) **kişinin bilinci ile kalbi arasına girip engel olur... Siz O’na haşrolunacaksınız.”**

40. “...külle yevmin HUve fiy şe’n” **(55.Rahmân: 29)**
“...HÛ her ‘AN’ yeni iştedir!”

41. “Yemhullahu ma yeşau ve yüsbit* ve ‘ındeHU Ümmül’Kitab” **(13.Ra’d: 39)**
“Allâh dilediğini ortadan kaldırır ve (dilediğini de) **sâbit kılar. O’nun indîndedir Ümmül Kitap** (ana BİLGİ - Esmâ mertebesinin her an nasıl bir şe’nde olacağının ilmi)**!”**

42. “Ma yubeddelul kavlu...” **(50.Kaf: 29)**
“Benim katımda hüküm değiştirilmez!..”

43. “...vAllâhu yerzuku men yeşâu Bi ğayri hisab” **(2.Bakara: 212)**
“...ALLÂH dilediğine hesapsız rızık verir.”

44. “...li küllin cealna minküm şir’aten ve minhaca*...” **(5.Mâide: 48)**
“...Sizden her biriniz için bir şir’at (yaşam ortam ve şartlarına göre kurallar) **ve bir minhac** (zamanla değişmesi mümkün olmayan realiteler üzerine kurulmuş sistem) **oluşturduk...”**

45. “Âmener Rasûlü Bi mâ ünzile ileyhi min Rabbihî...” **(2.Bakara: 285)**
“Er Rasûl (Hz. Muhammed a.s.) **Rabbinden** (varlığını oluşturan Allâh Esmâ’sı bileşiminden) **kendisine** (şuuruna) **inzâl olana** (boyutsal bir geçiş yapan bilgiye) **iman etmiştir...”**

46. “...lâ nuferriku beyne ehadin min RusuliHİ...” **(2.Bakara: 285)**

"...O'nun Rasûlleri arasında (irsâl olmaları konusunda) **hiçbir ayırım yapmayız..."**

47. "...lev yeşaullahu lehedenNase cemiy'a*..." **(13.Ra'd: 31)**
"...eğer Allâh dileseydi elbette insanların hepsini hakikate erdirirdi!.."

48. "Velev şi'na leateyna külle nefsin hüdaha ve lâkin hakkal kavlü minniy leemleenne cehenneme minel cinneti venNasi ecma'ıyn" **(32.Secde: 13)**
"Eğer dileseydik, her benliğe kendi hakikatini elbette fark ettirirdik! Ne var ki benden: 'Cinlerden ve insanlardan oluşan toplulukla cehennemi elbette dolduracağım' sözü hak olmuştur."

49. "Velev şâe Rabbüke leamene men fiyl Ardı küllühüm cemiy'a* efeente tükrihün Nase hatta yekûnu mu'miniyn; Ve ma kâne li nefsin en tu'mine illâ Biiznillâh*..." **(10.Yûnus: 99-100)**
"Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzünde kim varsa, elbette hepsi toptan iman ederdi... Olayın gerçeği bu iken; sen, iman etmeleri için insanları zorlayacak mısın? Kendisini yaratan Allâh Esmâ'sının bileşimi elvermedikçe, bir nefs için iman etmek mümkün değildir! etmek mümkün değildir!"

50. "Ma aler Rasûli illel belağ*..." **(5 Mâide: 99)**
"Rasûle düşen sadece tebliğ etmektir!.."
51. "Lâ ikrahe fid DİYNi" **(2.Bakara: 256)**
"DİN'de (Allâh yaratısı sistem ve düzeni {Sünnetullâh} kabul konusunda) **zorlama yoktur!.."**

52. "...ve ma künna muazzibiyne hatta neb'ase Rasûla" **(17.İsra': 15)**

“…Biz bir Rasûl oluşturup (bâ’s edip) **onunla uyarmadıkça azap yaşatmayız!..”**

53. “Ve mâ erselnâke illâ rahmeten lil ‘alemiyn” **(21.Enbiyâ’: 107)**
“Seni âlemler (insanlar) **için sadece rahmet olarak irsâl ettik!”**

54. “…ve lâkin Rasûlellahi ve Hatemen Nebiyyiyn*…” **(33.Azhab: 40)**
“…Fakat Allâh Rasûlüdür; Nebilerin Hâtemidir (zirvesi - sonuncusudur)**…”**

55. “Ya eyyühel müddessir; Kum feenzir” **(74.Müddessir: 1-2)**
“Ey Müddessir (bürünmüş olan)**! Kalk da uyar!”**

56. “Kul innema ene beşerun mislüküm…” **(18.Kehf: 110)**
“(Rasûlüm) **de ki: ‘Ben, benzeriniz olan, bir beşerim** (dolayısıyla siz de benim gibisiniz)**’…”**

57. “Ve etıy’ullahe ve RasûleHU…” **(8.Enfâl: 46)**
“Allâh’a ve Rasûlüne itaat edin…”

58. “İnned Diyne ‘indAllâhil İslâm*…” **(3.Âl-u İmran: 19)**
“Allâh indînde Din, İslâm’dır!..”

59. “Ve men yebteğı ğayrel İslami diynen felen yukbele minhu…” **(3.Âl-u İmran: 85)**
“Kim İslâm’dan (teslim olunmuşluğun idrakından) **başka bir Din** (sistem ve düzen) **arayışındaysa, bu geçersizdir!..”**
60. “Efemen şerahAllâhu sadrehû lil İslâmi fe huve alâ nûrin min Rabbih*…” **(39.Zümer: 22)**

"Allâh kimin derûnunu İslâm'ı kavrayacak şekilde genişletti ise, o Rabbinden bir nûr üzere değil midir?.."

61. "...elyevme ekmeltü leküm diyneküm ve etmemtü aleyküm nı'metiy ve radıytü lekümül İslame diyna*..." **(5.Mâide: 3)**
"...Bugün sizin için Dininizi ikmal ettim (Din konusundaki bilgilenmenizi)**, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için Din** (anlayışı) **olarak İslâm'a** (Allâh'a tam teslimiyete) **razı oldum..."**

62. "HUvelleziy yüsavviruküm fiyl erhami keyfe yeşa'*..." **(3.Âl-u İmran: 6)**
"Sizi rahimlerde (ana karnında - Rahıymiyetinde - varlığınızı oluşturan Esmâ mertebesinde) **dilediği gibi şekillendiren** (oluşturan - programlayan) **HÛ'dur!.."**

63. "...ve in tusıbhüm hasenetün yekulu hazihi min indillâhi, ve in tusıbhüm seyyietün yekulu hazihi min ındike, kul küllün min indillâh*..." **(4.Nisâ': 78)**
"...Eğer onlara bir iyilik isâbet ederse 'Bu Allâh indîndendir' derler. Eğer bir kötülük isâbet ederse 'Bu senin indîndendir' derler. De ki: '<u>Hepsi de Allâh indîndendir</u>!..'"

64. "Ve Rabbüke yahlüku ma yeşau ve yahtâr* ma kâne lehümül hıyeretü..." **(28.Kasas: 68)**
"<u>Rabbin dilediğini yaratır ve seçer! Onların ihtiyârı (seçim hakkı) yoktur</u>!.."

65. "...ve men yuhricülhayye minel meyyiti ve yuhricül meyyite minel hayyi ve men yüdebbirul emre, feseyekulunAllâh*..."**(10.Yûnus: 31)**

"'Ölüden (ölü hükmündeki kendini sırf beden sanma yaşamından) **diriyi** (Hayy olanın Esmâ'sıyla diri olduğu bilincini) **kim çıkarıyor ve diriden** (Hakikati itibarıyla diri iken) **ölüyü** (kendi veya karşısındakinin hakikatini görememe veya kendini sırf beden olarak kabullenip, toprak olup yok olacağını sanma hâlini) **kim oluşturuyor? Kim Hükmü tedbir ediyor?'... 'Allâh' diyecekler..."**

66. "...ve men şekere feinnema yeşküru linefsih*..." **(27.Neml: 40)**
"...Kim şükreder ise şüphesiz ki şükrü nefsinedir!.."

67. "Evelemma esabetküm musıybetün kad esabtüm misleyha, kultüm enna hazâ* kul huve min ındi enfüsiküm* innAllâhe alâ külli şey'in Kadiyr" **(3.Âl-u İmran: 165)**
"Düşmanlarınıza iki katını tattırdığımız bir musîbet sizin başınıza gelince 'Bu nasıl, neden oldu?' diyorsunuz. De ki: 'O, nefsaniyetinizin getirisidir!' Kesinlikle, Allâh her şeye Kaadir'dir."

68. "...ve men yetevekkel alALLÂHi feHUve hasbüh..." **(65.Talâk: 3)**
"...Kim Allâh'a tevekkül ederse, O, ona yeter!.."

69. "...iste'ıynû Billâhi..." **(7.A'raf: 128)**
"...Allâh'tan (Ulûhiyeti dolayısıyla hakikatinizden; benliğinizi oluşturan El Esmâ'sındaki kuvveden) **yardım isteyin ve sabredin..."**

70. "Ve kada Rabbüke elle ta'budu illâ iyyahu..." **(17.İsra': 23)**
"Rabbin, sadece O'na kulluk etmenizi hükmetti..."

71. "Ve ma halaktül cinne vel inse illâ liya'budun" **(51.Zâriyat: 56)**
"Ben cini ve insi yalnızca (Esmâ özelliklerimi açığa çıkarmak suretiyle) **kulluk etmeleri için yarattım!"**

72. "Bediy'üs Semâvâti vel Ard* ve izâ kada emran feinnemâ yekulü lehû kün feyekün" **(2.Bakara: 117)**
"Semâların ve arzın Bediy'idir (örneği benzeri olmadan icat edendir)**... Bir işin olmasını dilerse 'Ol' der ve olur!"**

73. "VALLÂHu halekakum ve ma ta`melun" **(37.Sâffât: 96)**
"<u>Hâlbuki sizi de yaptıklarınızı da Allâh yaratmıştır!</u>"

74. "Elem tera ennAllâhe yescüdü leHU men fiys Semavati ve men fiyl Ardı veşŞemsü vel Kameru venNücumü velCibalü veşŞeceru vedDevâbbü ve kesiyrun minenNas* ve kesiyrun hakka aleyhil azâb* ve men yühinillâhu fema lehu min mükrim* innAllâhe yef'alu ma yeşa" **(22.Hac: 18)**
"Görmedin mi ki Allâh (O'dur ki)**, semâlarda kim varsa ve arzda kim varsa; Güneş, Ay, Yıldızlar, Dağlar, Ağaçlar, Dabbeler** (yürür canlılar) **ve insanlardan birçoğu O'na secde etmede! Birçoğunun üzerine de azap hak olmuştur... Allâh kimi hor-hakir kılarsa, artık onu yüceltecek yoktur... Muhakkak ki Allâh dilediğini yapar."**

75. "Kul küllün ya'melu alâ şakiletih*..." **(17.İsra': 84)**
"De ki: 'Herkes yaratılış programı (fıtratı - şâkılesi) **doğrultusunda fiiller ortaya koyar!'.."**

76. "Ve leHU men fiys Semavati vel Ard* küllün leHU kanitun" **(30.Rûm: 26)**
"Semâlarda (bilinçli) **ve arzda** (bedenli) **kim varsa, O'nun içindir... Hepsi O'na itaat hâlindedir."**

77. "...ve in min şey'in illâ yüsebbihu Bi hamdiHİ ve lâkin lâ tefkahune tesbiyhahüm*..." **(17.İsra': 44)**

"...Hiçbir şey yok ki, O'nun Hamdı olarak, tespih etmesin! Fakat siz onların işlevini anlamıyorsunuz!.."

78. "...ma min dabbetin illâ HUve ahızün Binasıyetiha*..." **(11.Hûd: 56)**
"...Hareket eden hiçbir canlı yoktur ki onun 'Bi'nasiyesinde (alnında-beyninde var olarak/beyninden) **tutmuş olmasın** (Fâtır'ın beyni programlaması)**..."**
79. "Ve ma teşâûne illâ en yeşâAllâh*..." **(76.İnsan: 30)**
"<u>Allâh dilemedikçe siz dileyemezsiniz!..</u>"

80. "İnna külle şey'in halaknâhu Bİ KADER" **(54.Kamer: 49)**
"Muhakkak ki biz her şeyi kaderiyle (yazılı - programlanmış) **yarattık!"**
81. "Ve in min şey'in illâ 'ındena hazainuh* ve ma nünezziluhu illâ Bi kaderin ma'lum" **(15.Hicr: 21)**
"Hiçbir şey yoktur ki onun hazineleri (oluşturan kuvveleri) **bizim indîmizde olmasın! Biz onu** (o kuvveleri - özellikleri) **gereken ölçüsüyle inzâl ederiz** (açığa çıkartırız)**."**

82. "Ma esabe min musıybetin fiyl'Ardı ve lâ fiy enfüsiküm illâ fiy Kitabin min kabli en nebraeha inne zâlike 'alAllâhi yesiyr; likeyla te'sev 'alâ ma fateküm ve lâ tefrahu Bima ataküm*..." **(57.Hadiyd: 22-23)**
"<u>Arzda</u> <u>(bedeninizde - dış dünyanızda)</u> **<u>ve nefslerinizde</u>** <u>(iç dünyanızda)</u> **<u>size isâbet eden hiçbir musîbet yoktur ki, bizim onu yaratmamızdan önce, bir kitapta</u>** <u>(ilim boyutunda oluşmuş)</u> **<u>olmasın!</u> Muhakkak ki bu Allâh üzerine çok kolaydır!** (Bunu bildiriyoruz) **ki elinizden kaçana üzülmeyesiniz ve size verdiği ile de sevinip şımarmayasınız!.."**

83. "...ve 'asa en tekrahu şey'en ve huve hayrun leküm, ve 'asa en tuhıbbu şey'en ve huve şerrun leküm* vAllâhu ya'lemü ve entüm lâ ta'lemûn" **(2.Bakara: 216)**
"...Sizin için hayır olan bir şeyden hoşlanmayabilir; sizin için şerr olan bir şeyi sevebilirsiniz. Allâh bilir, ne var ki siz bilmezsiniz!"
84. "Ma esabeke min hasenetin feminAllâhi, ve ma esabeke min seyyietin femin nefsike..." **(4.Nisâ': 79)**
"Sana iyilikten ne isâbet ederse, Allâh'tandır. Başına gelen kötülük ise nefsindendir (nefsinin arzusuna uymandan)**..."**

85. "...ve lezikrullahi ekber*..." **(29.Ankebût: 45)**
"...Elbette ki Allâh zikri (hatırlanışı) **Ekber'dir** (Ekberiyeti hissettirir)**!.."**

86. "...vezkürullahe kesiyren lealleküm tüflihun." **(8.Enfâl: 45)**
"...Allâh'ı çok çok zikredin (anın ve düşünün) **ki zorluğu yarıp geçip, kurtuluşa eresiniz!"**

87. "...vezkürûhu kemâ hedâküm..." **(2.Bakara: 198)**
"...O'nu, hidâyetinin sizde açığa çıktığı kadarıyla zikredin..."

88. "Lâ yükellifullâhu nefsen illâ vüs'ahâ*..." **(2.Bakara: 286)**
"Allâh kimseyi kapasitesi dışındakinden mükellef tutmaz..."

89. "Vezkürisme Rabbike ve tebettel ileyhi tebtiyla." **(73.Müzemmil: 8)**
"Rabbinin ismini zikret (hatırla) **ve her şeyden kesilip sırf O'na yönel!"**

90. "Fezkürûniy ezkürküm..." **(2.Bakara: 152)**
"O hâlde beni zikredin (anın - düşünün) **ki sizi zikredeyim..."**

91. "...fezkürullahe kıyamen ve ku'uden ve alâ cünubiküm*..." **(4.Nisâ': 103)**

"...ayakta veya otururken ya da yanlarınız üzere uzanmışken (sürekli) **Allâh'ı zikredin..."**

92. "Elleziyne yezkürunAllâhe kıyâmen ve ku'ûden ve alâ cünubihim..." **(3.Âl-u İmran: 191)**

"Onlar (öze ermişler) **ayakta, otururken ya da yanları üzere uzanmışken Allâh'ı anıp** (hatırlayıp)**..."**

93. "Ve in techer Bil kavli feinneHU ya'lemüs Sirra ve Ahfâ." **(20.Tâhâ: 7)**

"Sen düşündüğünü açığa vursan (veya gizlesen)**;** (bil ki) **kesinlikle O, Sırr'ı da** (şuurundakini de) **Ahfâ'yı da** (onu meydana getiren Esmâ mertebeni de) **bilir!"**

94. "Ya eyyühelleziyne amenû lâ tülhiküm emvaluküm ve lâ evladuküm 'an zikrillâh* ve men yef'al zâlike feülaike hümülhasirun" **(63.Münafikun: 9)**

"Ey iman edenler... Mallarınız da evladınız da sizi Allâh'ın zikrinden (Hakikatinizi hatırlamaktan) **meşgul edip** (gereğini yaşamaktan) **alıkoymasın! Kimler bunu yaparsa, işte onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir!"**

95. "Ve men a'reda an zikriy feinne lehu me'ıyşeten danken ve nahşuruhu yevmel kıyameti a'ma" **(20.Tâhâ: 124)**

"Kim zikrimden (hatırlattığım hakikatinden) **yüz çevirir ise, muhakkak ki onun için** (beden - bilinç kayıtlarıyla) **çok sınırlı yaşam alanı vardır ve onu kıyamet sürecinde kör olarak haşrederiz."**

96. "...ve lâkin metta'tehüm ve abaehüm hatta nesüzZikr* ve kânu kavmen bura" **(25.Furkan: 18)**
"...Ne var ki, sen onları ve atalarını yararlandırınca, bedensel zevklere dalıp; nihayet, hakikat bilgisini hatırlamaz oldular! Sonunda mahvoldular!"

97. "Ve men ya'şü an zikrir Rahmâni nukayyıd lehu şeytanen fehuve lehu kariyn; ve innehüm leyesuddunehüm 'anissebiyli ve yahsebune ennehüm mühtedun" **(43.Zuhruf: 36-37)**
"Kim (dünyevî - dışa dönük şeylerle) **Rahmân'ın zikrinden** (Allâh Esmâ'sının kendi hakikati olduğunu hatırlayarak bunun gereğini yaşamaktan) **âmâ** (kör) **olursa, ona bir şeytan** (vehim, kendini yalnızca beden kabulü ve beden zevkleri için yaşama fikri) **takdir ederiz; bu** (kabulleniş)**, onun** (yeni) **kişiliği olur! Muhakkak ki bunlar onları** (hakikate erme) **yolundan alıkoyarlar da, onlar hâlâ kendilerinin doğru yolda olduklarını zannederler!"**

98. "İstahveze 'aleyhimüşşeytanu feensahüm zikrAllâh* ülaike hızbuşşeytan* elâ inne hızbeşşeytani hümülhasirun" **(58.Mücâdele: 19)**
"Şeytan (yalnızca beden olma fikri) **onlara yerleşti de, onlara Allâh'ın zikrini** (hatırlatılan hakikatlerini, bedeni terk edip Allâh Esmâ'sıyla var olmuş yapılarıyla {şuur} sonsuza dek yaşayacaklarını) **unutturdu! İşte onlar Hizbüş Şeytan'dır** (şeytanî fikir yandaşları - kendini yalnızca beden sananlar)**... Dikkat edin, muhakkak ki Hizbüş Şeytan** (kendini yalnızca beden sananlar) **hüsrana uğrayanların ta kendileridir!"**

99. "Ricalun lâ tülhiyhim ticaretün ve lâ bey'un an zikrillâhi ikamis Salâti ve iytaizZekâti..." **(24.Nûr: 37)**

“(Onlar o) **Ricaldir ki, kendilerini ne ticaret ne de** (dünyevî) **alışveriş Allâh’ın Zikri’nden** (hakikatlerini hatırlamaktan engelleyip)**, salâtın ikamesinden** (hakikatini yaşamaktan) **ve zekâtı vermekten** (kendisindekini karşılıksız paylaşmaktan) **alıkoymaz!”**

100. “Ve izâ seeleke ‘ıbadiy ‘anniy feinniy kariyb* uciybu da’veteddâ’ı izâ de’âni...” **(2.Bakara: 186)**
“Kullarım sana BEN’den sorarlarsa, şüphesiz ki ben Kariyb’im (anlayış sınırı kadar yakın!) (“Şahdamarından yakınım” âyetini hatırlayalım)**... Yönelip isteyene** (dua) **icabet ederim...”**

101. “...ve len tecide lisünnetillâhi tebdiyla” **(48.Feth: 23)**
“...Sünnetullâh’ta asla değişme bulamazsın!”

102. “...ve len tecide lisünnetillahi tahviyla” **(35.Fâtır: 43)**
“...Sünnetullâh’ta bir değişme asla bulamazsın!”
103. “Hafizû ales Salevati ves Salâtil Vüsta...” (2.Bakara: 238)
“Salâtlara (namaz - Allâh’a yöneliş)**, özellikle orta salâta** (ikindi - şuurda her an bunu yaşamaya) **dikkat edin...”**

104. “Feveylün lil musalliyn; elleziyne hüm ‘an Salâtihim sâhûn” **(107.Mâûn: 4-5)**
“Vay hâline o (âdet diye) **namaz kılanlara ki; Onlar,** (iman edenin mi’râcı olan) **salâtlarından** (okunanların mânâsını yaşamaktan) **kozalıdırlar** (gâfildirler)**!”**

105. “Elleziyne hüm fiy Salâtihim haşi’un” **(23.Mu’minûn: 2)**
“Onlar (iman edenler) **salâtlarında hakkıyla Allâh’ı müşahede etmenin yaşantısı içindedirler.”**

106. "...innema yahşAllâhe min 'ıbadiHİl 'ulema'*..." **(35.Fâtır: 28)**
"...Allâh'tan, kullarından ancak âlimler ("Allâh" ismiyle işaret olunanı fark edenler, Azametini bilenler) **haşyet duyar!.."**

107. "...ve hafuni in küntüm mu'miniyn" **(3.Âl-u İmran: 175)**
"...benden korkun, eğer iman ehliyseniz."

108. "...ennen Nase kânu Bi âyâtiNA lâ yukınun" **(27.Neml: 82)**
"...insanların varlıklarındaki işaretlerimize (hakikatlerine) **ikân sahibi olmadıklarını söyler!"**

109. "...ve leinitteba'te ehvâehüm min ba'di mâ câeke minel 'ılmi, inneke izen le minezzalimiyn" **(2.Bakara: 145)**
"...Yemin olsun ki, İlimden sana gelenden sonra onların hevâlarına (şartlanmalarına göre oluşan fikirler/istekler) **tâbi olursan, kesinlikle zâlimlerden olursun!"**
110. "Feekım vecheke liddiyni haniyfa* fıtratAllâhilletiy fetaren Nase aleyha* lâ tebdiyle li halkıllâh* zâliked diynül kayyimü, ve lâkinne ekseranNasi lâ ya'lemun" **(30.Rûm: 30)**
"<u>Vechini</u> <u>(şuurunu)</u> **<u>Hanîf olarak</u>** (tanrıya tapınmaksızın, Allâh'a şirk koşmaksızın) **<u>o Tek Din'e yönelt! O Allâh Fıtratı'na</u>** (beynin ana çalışma sistem ve mekanizması) **<u>ki, insanları onun üzerine</u>** (o ana sistem ve mekanizmayla) **<u>yaratmıştır! Allâh yaratışında değişme olmaz! İşte bu, Din-i Kayyim'dir</u>** (sonsuz geçerli Sistem, Sünnetullâh'tır)**... <u>Ne var ki insanların çoğunluğu</u>** (bu gerçeği) **<u>bilmezler</u>."**

111. "İnniy veccehtü vechiye lilleziy fetaresSemâvati vel Arda Haniyfen ve ma ene minel müşrikiyn" **(6.En'am: 79)**

“Muhakkak ki ben vechimi (bilincimi) **hanîf** (tanrı objesiz) **olarak, semâlar ve arzın Fâtır’ına** (her şeyi yaratış amacına göre programlayarak Yaratan’a) **yönelttim… Ben müşriklerden değilim!”**

112. “Eraeyte menittehaze ilâhehu hevahu…” **(25.Furkan: 43)**
“Hevâsını (içgüdüsel dürtülerini - bedenselliğini - kuruntuladığını) **Tanrı edineni gördün mü!..”**

113. “İnnAllâhe lâ yağfiru en yüşreke BiHİ ve yağfiru ma dune zâlike limen yeşa’*…” **(4.Nisâ’: 48)**
“Muhakkak ki Allâh kendisine (âfakî - açık veya enfüsî - gizli) **şirk koşulmasını bağışlamaz. Bunun dûnundakileri** (bundan daha küçük suçları) **dilediklerine bağışlar…”**

114. “…lein eşrekte leyahbetanne amelüke…” **(39.Zümer: 65)**
“…Kesinlikle, eğer şirk koşarsan, mutlaka yaptıkların boşa gidecek…”
115. “Senulkıy fiy kulubil’leziyne keferürru’be Bima eşrekû Billâhi ma lem yünezzil Bihi sultanen ve me’vahümün nar*…” **(3.Âl-u İmran: 151)**
“Hakikatlerindeki Allâh Esmâ’sına, benliklerinin tanrı olduğu yolunda hiçbir delil inzâl olmadığı hâlde şirk koştukları için, bu gerçeği örtenlerin kalplerinde korku oluşturacağız, yaşam ortamları da ateştir…”

116. “…inneş şirke le zulmün aziym.” **(31.Lukmân: 13)**
“…Kesinlikle şirk çok büyük bir zulümdür!”

117. “…İnnemel müşrikûne necesün…” **(9.Tevbe: 28)**
“…Kesinlikle müşrikler necîstir (pisliktir)**!..”**

118. "Lâ yemessuHU illel mutahherun." **(56.Vâkı'a: 79)**
"Ona (Bilgiye)**,** (şirk pisliğinden - hayvaniyetinden) **arınıp, tâhir olanlardan başkası dokunamaz!"**

119. "Ve lâ ted'u meAllâhi ilâhen âhar* lâ ilâhe illâ HU* küllü şey'in halikün illâ vecheHU..." **(28.Kasas: 88)**
"Allâh yanı sıra tanrıya (dışsal güce) **yönelme! Tanrı yoktur, sadece "HÛ"; Her şey** (şey'iyeti itibarıyla) **yoktur sadece O'nun vechi** (mevcuttur)**!.."**

120. "Lâ tec'al meAllâhi ilâhen ahare fetak'ude mezmumen mahzûla" **(17.İsra': 22)**
"Allâh yanı sıra (kafanda) **başka bir tanrı oluşturma! Yoksa** (şirk anlayışının sonucu) **aşağılanmış ve kendi başına terk edilmiş olarak oturup kalırsın!"**

121. "ŞehidAllâhu enneHÛ lâ ilâhe illâ HUve, vel Melâiketü ve ulül 'ılmi kaimen Bil kıst*..." **(3.Âl-u İmran: 18)**
"Allâh şehâdet eder, kendisidir "HÛ"; tanrı yoktur; sadece "HÛ"! Esmâ'sının kuvveleri olanlar (melâike) **ve Ulül İlm de** (ilim açığa çıkardığı mahaller) **bu hakikatin Hak oluşuna şehâdet eder, Adl'i kaîm kılarlar..."**

122. "Lev kâne fiyhima alihetün ilAllâhu lefesedeta* fesubhanAllâhi Rabbil Arşi amma yesıfun" **(21.Enbiyâ': 22)**
"Eğer o ikisinde (semâlar ve arz) **Allâh'tan başka tanrılar olsaydı, elbette o ikisi de düzenini yitirirdi! Arş'ın Rabbi Allâh, onların vasıflamalarından münezzehtir."**
123. "Tebarekelleziy ceale fiys Semai burucen..." **(25.Furkan: 61)**

"Ne Yücedir O ki, gökte BURÇLAR meydana getirdi..."

124. "İnna zeyyennes Semâed dünya Bi ziynetinil kevakib; Ve hıfzan min külli şeytanin marid" **(37.Sâffât: 6-7)**
"Muhakkak ki biz, o Dünya semâsını gezegenler ile zinetlendirdik. (Dünya semâsını) **kurallara itaatten çıkan her şeytandan koruduk."**

125. "...venNücumu müsahharatün Bi emriHİ... " **(16.Nahl: 12)**
"...Yıldızlar da (yaydıkları dalgalarla) **O'nun hükmünü yansıtarak hizmet verenlerdir..."**

126. "Yüdebbirul'emre mines Semai ilel'Ardı..." **(32.Secde: 5)**
"<u>Emri</u> (hükmü) **<u>semâdan</u>** (dışsal olarak; burçlar diye tanımlanan Esmâ özelliklerinin açığa çıkmasından ibaret olan yapılardan yayılan kozmik elektromanyetik dalgalarla ağırlıklı olarak karındaki ikinci beyni ve dolayısıyla bilinci etkileyerek; ya da, içsel olarak, holografik gerçeklik gereği beyindeki datadan açığa çıkan Esmâ mertebesinden. A.Hulûsi) **<u>arzı</u>** (yeryüzü veya beyni) **<u>tedbir eder...</u>"**

127. "Allâhulleziy haleka seb'a Semavatin ve minel'Ardı mislehünn* yetenezzelül'emru beynehünne..." **(65.Talâk: 12)**
"<u>O Allâh ki, yedi semâ yarattı ve arzdan da onların bir mislini! Emir</u> <u>(hüküm - iş)</u> **<u>onların ARALARINDAN sürekli - kesintisiz inzâl olur</u>** (Allâh'ın Esmâ'sındaki özelliklerin açığa çıkışı olan Astrolojik {melekî} tesirlerin varlık üzerindeki etkileri)**!"**

128. "Ve ennehu HUve Rabbuş şı'ra" **(53.Necm: 49)**
"Muhakkak ki "HÛ"dur, Rabbüş Şi'ra (Sirius yıldızının Rabbi)**!"**

129. "...ve BinNecmi hüm yehtedun" **(16.Nahl: 16)**

"...Necm (yıldız [hakikat ehli], 'Ashabım gökteki yıldıza benzer; hangisine uyarsanız hakikate erdirir...' hadisi) **olarak hakikate erdirir!"**

130. "Hel eta alel'İnsani hıynün mined Dehri lem yekün şey'en mezkûra" **(76.İnsan: 1)**
"Dehr'de insanın anılmadığı bir süreç yok muydu!"

131. "Ve iz ehaze Rabbüke min beniy Ademe min zuhurihim zürriyyetehüm ve eşhedehüm alâ enfüsihim* elestü BiRabbiküm* kalu bela şehidna* en tekulu yevmel kıyameti inna künna an hazâ ğafiliyn;" **(7.A'raf: 172)**
"Hani Rabbin Âdemoğullarından, onların bellerinden (menilerinden, genlerinden) **kendi zürriyetlerini alıp; onları kendi nefslerine şahitlendirerek sordu: 'Elestu BiRabbiküm = Rabbiniz değil miyim?',** (onlar da) **'KALU = dediler, BELA = evet, Şehidna = bilfiil şahidiz'... Kıyamet sürecinde, 'Biz bundan kozalıydık** (gafildik)**' demeyesiniz!** (İslâm fıtratı üzerine yaratılır tüm insanlar konusunu anlatmakta... A.H.)**"**
132. "Ve yes'eluneke anirRuh* kul irRuhu min emri Rabbiy ve ma utıytüm minel ılmi illâ kaliyla" (17.İsra': 85)
"(Yahudiler) **sana Ruh'tan soruyorlar... De ki: 'Ruh, Rabbimin hükmündendir. İlimden size pek az verilmiştir** (bu soruyu soran Yahudilere cevaptır bu)**!'"**

133. "Feizâ sevveytühu ve nefahtü fiyhi min ruhıy..." **(38.Sâd: 72)**
"Onu tesviye edip (beynini oluşturup)**, o yapının içinden Ruhum'dan** (Esmâ mânâlarımdan) **nefhettiğimde** (açığa çıkardığımda {nefh yani üflemek, içten dışa şeklinde olur daima. A.H.})**..."**

134. "...inniy ca'ilün fiyl'Ardı hâliyfeh*..." **(2.Bakara: 30)**
"...Ben arzda (bedende) **bir halife** (Esmâ mertebesinin farkındalığıyla yaşayan şuur sahibi) **meydana getireceğim..."**

135. "Ve alleme AdemelEsmâe küllehâ..." **(2.Bakara: 31)**
"Sonra Âdem'e (Esmâ'nın programlanışı, Esmâ bileşiminin açığa çıkışıyla yoktan var edilene) **bütün Esmâ'yı** (Esmâ ül Hüsnâ'sının anlamlarını açığa çıkarmayı ve kavramayı) **talim etti** (programladı)**."**

136. "Lekad halaknel'İnsane fiy ahseni takviym; Sümme radednahu esfele safiliyn" **(95.Tiyn: 4-5)**
"Gerçekten biz İnsan'ı en güzel bir sûrette yarattık. Sonra da onu esfeli sâfîliyn'e (dünyaya/dünyasına) **reddettik!"**

137. "Elleziy halekake fesevvake fe'adelek; Fiy eyyi suretin ma şâe rekkebek" **(82.İnfitâr: 7-8)**
"O ki seni yarattı (izhar etti)**, seni tesviye etti** (beynini, bilincini ve ruhunu oluşturacak şekilde meydana getirdi)**, seni tam dengeli yaptı! Hangi sûrette olmanı diledi ise öylece terkibini - bileşimini oluşturdu!"**

138. "Ve nefsin ve ma sevvaha; Feelhemeha fucureha ve takvâha" **(91.Şems: 7-8)**
"Nefse (bilince) **ve onu düzenleyene; Sonra da ona** (bilince) **hem fücurunu** (Hak'tan ve Sistemden sapmayı) **ve hem de takvasını** (korunmasını) **ilham edene ki..."**

139. "Va'bud Rabbeke hatta ye'tiyekel yekıyn" **(15.Hicr: 99)**

“Sana yakîn gelene (benliğinin yokluğunu fark edene kadar -ölüm hakikatin fark edilmesi hâlidir- Vâhid’ül Kahhâr’ın yaşanmasına) **kadar, Rabbine ibadet et** (benliğin varolduğu sürece Rabbine kulluğa, ibadete devam et, tâ ki yakîn gelene kadar; yakîn sonrasında ise bunun doğal sonucu Rabbinin kulluğu devam eder zaten)**!”**

140. “Ve en leyse lil İnsani illâ ma se’a” **(53.Necm: 39)**
“İnsan için yalnızca çalışmalarının (kendisinden açığa çıkanların) **sonucu oluşacaktır!”**

141. “Elyevme tücza küllü nefsin Bima kesebet* lâ zulmel yevm* innAllâhe seriy’ul hisab” **(40.Mu’min: 17)**
“Bu süreçte her nefs yaptıklarının getirisiyle karşılık bulur (yaptıklarının sonucunu yaşar)**! Bu süreçte haksızlık yoktur! Muhakkak ki Allâh Seriy’ul Hisab’tır** (anında yapılanın sonucunu yaşatmaya başlayandır)**.”**

142. “...ve lâ tüczevne illâ ma küntüm ta’melun” **(36.Yâsiyn: 54)**
“...Yaptıklarınızdan başkası ile cezalandırılmazsınız (yaptıklarınızın sonuçlarını yaşarsınız)**!”**

143. “...ve ma kânAllâhu liyazlimehüm ve lâkin kânu enfüsehüm yazlimun” **(29.Ankebût: 40)**
“...Allâh onlara zulmetmiyordu; fakat onlar kendi nefslerine zulmediyorlardı.”

144. “Ve liküllin derecâtun mimma ‘amilu* ve liyüveffiyehüm a’malehüm ve hüm lâ yuzlemun” **(46.Ahkaf: 19)**
“Her birinin, yaptığı amellerinden (oluşan) **dereceleri vardır. Tâ ki onlar, haksızlığa uğratılmaksızın amellerinin karşılığını tam**

görsünler."

145. "İnneküm lezâikul azâbil eliym; Ve ma tüczevne illâ ma küntüm ta'melun" **(37.Sâffât: 38-39)**
"Muhakkak ki siz o feci azabı tadıcılarsınız! Yaptıklarınızın sonucundan başka bir şey yaşamazsınız!"

146. "Zâlike Bima kaddemet yedake ve ennAllâhe leyse Bi zallamin lil 'abiyd" **(22.Hac: 10)**
"Bu, senin ellerinle takdim ettiğinin sonucudur! Muhakkak ki Allâh kullara zulmedici değildir."

147. "Ve ma hazihil hayatüd dünya illâ lehvün ve le'ıb*..." **(29.Ankebût: 64)**
"Şu dünya hayatı (en sefil yaşam - esfeli sâfîliyn) **bir eğlence** (kendini avutarak keyifle oyalanma) **ve bir oyundan** (kurallarına göre oynanan senaryo) **başka bir şey değildir!..."**

148. "I'lemu ennemelhayatüddünya le'ıbun ve lehvun ve ziynetün ve tefahurun beyneküm ve tekasürun fiyl'emvali vel'evlad*... ve melhayatüddünya illâ meta'ulğurur." **(57.Hadiyd: 20)**
"<u>İyi bilin ki dünya hayatı sadece bir oyundur, bir eğlencedir, bir süstür; aranızda bir büyüklenme ve mallarda ve evlatta çoğalma yarışıdır</u>!.. Dünya hayatı nesneleri, kendini aldatmaktan başka bir şey değildir."

149. "Ve leneblüvenneküm Bişey'in minelhavfi velcû'ı ve naksın minel emvâli vel enfüsi vessemerat* ve beşşirisSabiriyn" **(2.Bakara: 155)**
"Sizi, korkacağınız bir şeyle, açlıkla, malınızı, canlarınızı (canınız gibi sevdiklerinizi)**, çalışmalarınızın mahsulü olan şeyleri**

eksiltmekle sınarız. Bu olaylara karşı sabredenleri (tepki koymayıp olayın nasıl sonuçlanacağını bekleyenleri) **müjdele!"**

150. "Len tenalül birra hatta tünfiku mimma tuhıbbun*..." **(3.Âl-u İmran: 92)**
"Sevdiğiniz şeyleri başkalarına karşılıksız olarak bağışlamadıkça 'Birr'e (hayra) **eremezsiniz..."**

151. "...in yettebiune illazzane ve ma tehvel enfüs* ve lekad caehüm min Rabbihimül hüda" **(53.Necm: 23)**
"...Onlar, ancak zanna ve nefslerin hoşlandığı kuruntulara uyarlar... Andolsun ki kendilerine Rablerinden hakikat ilmi gelmiştir!"

152. "Ve ma lehüm Bihi min 'ılm* in yettebiune illezzann* ve innezzanne lâ yuğniy minel Hakkı şey'a" **(53.Necm: 28)**
"Oysa bu hususta onların bir ilmi (delilleri) **yoktur... Onlar ancak zanna uyuyorlar! Muhakkak ki zan, gerçeği yansıtmaz!"**

153. "Ve zâliküm zannükümülleziy zanentüm Bi Rabbiküm erdaküm feasbahtüm minel hasiriyn" **(41.Fussilet: 23)**
"İşte Rabbiniz hakkında beslediğiniz bu yanlış zan sizi uçuruma düşürüp mahvetti de hüsrana uğrayanlardan oldunuz."

154. "Ya eyyühelleziyne amenüctenibu kesiyran minezzann* inne ba'dazzanni ismün ve lâ tecessesu ve lâ yağteb ba'duküm ba'da* eyuhıbbu ehadüküm en ye'küle lahme ehıyhi meyten fekerihtümuh*..." **(49.Hucurat: 12)**
"Ey iman edenler! Zannın çoğundan (doğruluğundan emin olmadığınız konuda fikir yürütmekten) **kaçının! Muhakkak ki bazı zanlar suçtur** (şirk anlayışından kaynaklanır)**! Tecessüs etmeyin**

(merakla başkalarının özel yaşantısını araştırmayın)**! Kiminiz de kiminizin gıybetini yapmasın! Biriniz, ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? Bundan tiksindiniz!..”**

155. “Ve li külli ümmetin ecel* feizâ cae ecelühüm lâ yeste’hırune saaten ve lâ yestakdimun” **(7.A’raf: 34)**
“Her topluluğun takdir edilmiş bir ömrü vardır... Onların ömrünün sonu geldiğinde, ne bir an ertelenebilir, ne de öne alabilirler.”

156. “Küllü nefsin zâikatül mevt*...” **(3.Âl-u İmran: 185)**
“Her bilinç, ölümü (biyolojik bedensiz yaşamayı) **tadacaktır!..”**

157. “Ve lâ tahsebennelleziyne kutilu fiy sebiylillâhi emvata* bel ahyaun ‘ınde Rabbihim yurzekun” **(3.Âl-u İmran: 169)**
“Allâh uğruna öldürülmüş olanları ‘ölü’ler sanmayın! Bilakis Rableri indînde hayattadırlar, rızıklanmaktadırlar!”

158. “Lâ yezûkune fiyhelmevte illel mevtetel ula*...” **(44.Duhân: 56)**
“Onda, ilk ölümden başka ölüm tatmazlar (ölümsüzdürler)**!..”**
159. “Keennehüm yevme yeravneha lem yelbesû illâ ‘aşiyyeten ev duhaha” **(79.Nâzi’at: 46)**
“Onu gördükleri süreçte, sanki onlar (dünyada) **hiç kalmamışlardır! Ancak bir Aşiyye** (Güneş’in ufukta batma süresi) **yahut onun battıktan sonraki kalan aydınlık süresi kadar dünyada yaşamış olduklarını sanırlar.”**

160. “Keyfe tekfurûne Billâhi veküntüm emvâten feahyâküm, sümme yümiytuküm sümme yuhyiyküm sümme ileyhi turce’ûn” **(2.Bakara: 28)**
“Nasıl da varlığınızın hakikatinin Allâh Esmâ’sı (B işareti kapsamında) **olduğunu inkâr ediyorsunuz? Ölüydünüz** (hakikatinizin

ne olduğunu bilmeden yaşıyordunuz)**, O sizi diriltti** (inzâl ettiği ilimle size hayat verdi)**; sizi yine öldürecek** (kendini sırf bedenmiş gibi kabul hâlinden)**, yine diriltecek** (kendini beden sanma hâlinden arındırarak bilinç boyutu hâliyle yaşam)**... Nihayet sonunda hakikatinizi göreceksiniz!"**

161. "VAllâhu enbeteküm minel'Ardı nebâta; Sümme yu'ıydüküm fiyha ve yuhricüküm ihraca; VAllâhu ce'ale lekümül'Arda bisata; Liteslukû minha sübülen ficaca" **(71.Nûh: 17-20)**

"Allâh sizi bir nebat bitirir gibi arzdan bitirdi. Sonra sizi oraya iade edecek ve sizi bir çıkarışla çıkaracak. Allâh, arzı sizin için bir sergi kıldı. Ondan geniş yollar edinip yürüyesiniz diye."

162. "Hattâ izâ cae ehadehümül mevtü kale Rabbirci'un; Lealliy a'melü salihan fiyma terektü kella* inneha kelimetün huve kailuha* ve min veraihim berzehun ila yevmi yüb'asûn; Feizâ nüfiha fiys Suri fela ensabe beynehüm yevmeizin ve lâ yetesaelun" **(23.Mu'minûn: 99-101)**

"Nihayet onlardan birine ölüm geldiğinde dedi ki: 'Rabbim beni (dünya yaşamına) **geri döndür. Tâ ki** (önemsemeyip) **uygulamadığım şeylerde** (iman üzere yaşamda, kuvveden fiile çıkarmadıklarımda) **sonsuz geleceğime yararlı çalışmalar yapayım!'... Hayır** (geri dönüş asla mümkün değil)**! Öyle bir şey söyler ki geçerliliği yoktur** (sistemde yeri yoktur)**! Arkalarında yeniden bâ's olunacakları sürece kadar, bir berzah** (boyutsal farklılık) **vardır** (geri dönemezler; reenkarnasyon da {ikinci defa dünya yaşamı} mümkün değildir)**! Sur'a üflendiğinde** (yeni bir bâ's için süreç başladığında)**, o gün aralarında nispetler** (beşerî, bedendenlikten kaynaklanan mensubiyetler, akrabalıklar, etiketler; dünyada birbirlerini tanımalarını sağlayan görünümleri) **olmayacak! Sualleşmezler de** (dünyadaki nispetlere/iletişime göre birbirlerini sormazlar da)**."**

163. "Yevme tübeddelül Ardu ğayrel Ardı vesSemavatu..." **(14.İbrahiym: 48)**
"O süreçte arz (beden)**, başka arza** (bedene) **dönüştürülür, semâlar da** (bilinçler de başka bir algılayışa)**!.."**

164. "Yetehafetune beynehüm in lebistüm illâ 'aşra" **(20.Tâhâ: 103)**
"Kendi aralarında şöyle fısıldaşırlar: "(Dünya'da) **sadece on** (saat) **kaldınız."**

165. "Lekad kunte fiy ğafletin min hazâ fekeşefna 'anke ğıtaeke febasarukel yevme hadiyd." **(50.Kaf: 22)**
"'Andolsun bundan gaflet içinde (kozanda yaşıyor) **idin... Senden perdeni kaldırdık! Bugün artık görme kuvven pek keskindir!'** (denilir)**."**

166. "İkra' Kitabek* kefa Bi nefsikel yevme aleyke Hasiyba" **(17.İsra': 14)**
"OKU yaşam bilgini (kitabını)**! Bilincin bu aşamada, yaptıklarının sonucunun ne olduğunu görmeye yeterlidir."**

167. "Velev tera iz vukıfu alennari fekalu ya leytena nureddü ve lâ nükezzibe Bi âyâti Rabbina ve nekûne minel mu'miniyn; Bel beda lehüm ma kânu yuhfune min kablu, ve lev ruddu leadu lima nühu anhü ve innehüm lekâzibun; Ve kalu in hiye illâ hayatüned dünya ve ma nahnü Bi meb'usiyn; Velev tera iz vukıfu alâ Rabbihim* kale eleyse hâzâ BilHakk* kalu bela ve Rabbina* kale fezûkul azâbe Bi ma küntüm tekfürun" **(6.En'am: 27-30)**
"Yanma aşamasına geldikleri zaman: 'Keşke geri döndürülsek, Rabbimizin delillerini yalanlamasak ve iman edenlerden olsak (Rabbanî özelliklerimizi, Esmâ'dan kaynaklanan kuvvelerimizi

değerlendirsek)' **dediklerini bir görsen! Hayır, önceden gizliyor oldukları** (kendilerine verilmiş hakikat bilgisi şimdi) **kendilerine zâhir oldu! Eğer geri döndürülseler elbette** (gene) **yasaklandıklarına geri dönerlerdi! Şüphesiz ki onlar yalancılardır! Dediler ki: 'Dünya hayatımızdan başkası yoktur! Yaşamımız devam etmeyecektir!' Rablerini müşahede sürecinde** (hakikatlerindeki Esmâ kuvvelerini fark ettiklerinde) **bir görsen! 'İşte, Hak bu değil miymiş!' dedi... 'Evet, Rabbimizmiş!' dediler... 'Öyle ise, hakikat bilgisini inkâr eden olmanızdan dolayı şimdi tadın azabı!' buyurur."**

168. "Ve cie yevmeizin Bicehenneme yevmeizin yetezekkerül'İnsanu ve enna lehüzZikra; Yekulü ya leyteniy kaddemtü lihayâtiy" **(89.Fecr: 23-24)**
"(İşte) **o süreçte, cehennem de getirilir** (Dünya'yı kuşatır)**!** (İşte) **o süreçte, insan hatırlayıp düşünür...** (Fakat) **Zikra'nın** (hatırlamanın) **ona nasıl faydası olur** (beden - beyin yok artık ruhu geliştirecek)**? 'Keşke hayatım** (şu yaşamım) **için önceden yararlı şeyler yapsaydım!' der."**

169. "İnne cehenneme kânet mirsada" **(78.Nebe': 21)**
"Kesinlikle Cehennem güzergâh olmuştur (herkes oradan geçer)**!"**

170. "Ve in minküm illâ varidüha* kâne alâ Rabbike hatmen makdıyya; Sümme nüneccil leziynettekav ve nezeruz zâlimiyne fiyha cisiyya" **(19.Meryem: 71-72)**
"Sizden Cehennem'e uğramayacak hiç kimse yoktur! Bu Rabbinin kesinleşmiş bir hükmüdür. Sonra korunanları (korunmanın getirisi, nûrânî kuvve sahiplerini) **kurtarırız; nefsine zulmedenleri de dizüstü orada bırakırız."**

171. “Yubassarûnehüm* yeveddülmücrimu lev yeftediy min ‘azâbiyevmeizin Bibeniyh; Ve sahıbetihi ve ahıyh; Ve fasıyletihilletiy tü’viyh; Ve men fiyl’Ardı cemiy’an sümme yünciyh” **(70.Me’aric: 11-14)**
“Birbirlerine gösterilirken insanlar… Suçlular, o sürecin azabından kendini kurtarmak için oğullarını fidye olarak (ateşe) **vermeyi düşünür… Karısını, kardeşini; aralarında yaşadığı tüm yakınlarını; yeryüzünde yaşamış olanların tümünü** (fidye verse) **de kendini kurtarsa!”**

172. “İnna enzernaküm ‘azâben kariyba* yevme yenzurulmer’u ma kaddemet yedahu ve yekulülkafiru ya leyteniy küntü turaba” **(78: Nebe’: 40)**
“Doğrusu biz sizi yakın bir azap (ölüm) **ile uyardık! O gün kişi, ellerinin** (kendine) **ne takdim ettiğine bakar; hakikat bilgisini inkâr eden de şöyle der ‘Keşke toprak olsaydım!’”**

173. “Yevme yekulül münafikune velmünafikatu lilleziyne amenûnzuruna naktebis min nurikum kıylerci’u veraekum feltemisu nûra* feduribe beynehüm Bisurin lehu bab* batınuhu fiyhirrahmetu ve zahiruhu min kıbelihil ‘azâb” **(57.Hadiyd: 13)**
“O gün ikiyüzlü (münafık) **erkekler ve ikiyüzlü kadınlar, iman edenlere: ‘Bizi bekleyin ki nûrunuzdan yararlanalım’ der! ‘Geriye dönün de bir nûr araştırın’ denildi. Derken aralarına kapısı olan bir sur** (geçilmez perde) **çekilir ki, onun bâtını** (iç âlemi) **içinde rahmet vardır, onun zâhiri azap tarafındandır.”**

174. “…yevme lâ yuhzillahunNebiyye velleziyne amenû me’ahu, nuruhüm yes’a beyne eydiyhim ve Bieymanihim yekulune Rabbenâ

etmim lenâ nûrenâ vağfir lenâ...” **(66.Tahriym: 8)**
“O süreçte Allâh, O Nebi’yi ve Onunla beraber iman etmişleri rezil - rüsva etmez! Onların nûru, önlerinden ve sağ taraflarında koşar. Derler ki: ‘Rabbimiz... Nûrumuzu tamamla ve bizi mağfiret eyle’”
175. “FemennAllâhu aleyna ve vekana azâbessemum” **(52.Tûr: 27)**
““Allâh bize lütfetti ve bizi (cehennem ateşi) **Semum’un** (insan bedeninin gözeneklerinden geçen zehirleyici dumansız ateş; mikrodalga radyasyon) **azabından korudu!”**

176. “...ve inne yevmen ‘ınde Rabbike keelfi senetin mimma te’uddun” **(22.Hac: 47)**
“Muhakkak ki Rabbinin indînde bir gün, size göre bin yıl gibidir! (Buradaki işaret insanın geçeceği vefat sonrasındaki yaşam boyutu algılamasınadır Allâhu âlem. Çünkü ‘Rabbinin’ denerek, kişinin Esmâ bileşimi algılamasının getirisi olan bilinç boyutuna {beyninin içindeki - kozasındaki dünyasının zaman anlayışına} atıf yapılmaktadır. İşaret Rabb-ül âlemîn’e göre değildir. A.H.)**”**

177. “Ta’rucül Melaiketu verRuhu ileyhi fiy yevmin kâne mikdaruhû hamsiyne elfe senetin” **(70.Me’aric: 4)**
“Melekler ve ruh, miktarı (size) **elli bin sene gibi olan bir süreç içinde urûc ederler** (hakikatlerindeki Allâh’a ermek için yöneliş süreci) **O’na.”**

178. “Ikra’ Bismi Rabbikelleziy halak; Halekal’İnsane min ‘alak; Ikra’ ve Rabbükel’Ekrem; Elleziy ‘alleme BilKalem; Allemel’İnsane ma lem ya’lem” **(96.’Alak: 1-5)**
“Yaratan Rabbinin ismi (ile işaret ettiği hakikatin olan kuvveler) **ile OKU! İnsanı Alak’tan** (kan pıhtısı; genlerden) **yarattı. Oku!** (Çünkü)

Rabbin Ekrem'dir! O ki, (O Rabbanî özellikleri ve genetiğini) **Kalem olarak öğretti** (programladı)**!** (Yani) **insana bilmediğini talim etti."**

179. "...kul lilleziyne utül Kitabe vel ümmiyyiyne eeslemtüm* fein eslemu fekadihtedev* ve in tevellev fe innema aleykel belağ*..." **(3.Âl-u İmran: 20)**
"...Hakikat - Sünnetullâh bilgisi verilmiş olanlar ile ümmî olanlara (bu bilgiden habersiz olanlar - müşriklere) **de ki: 'Siz de İslâm'ı kabul ettiniz mi?..' Eğer teslim olurlarsa hakikati kabullenmiş olurlar. Ama yüz çevirirlerse, işin onlara tebliğden ibarettir..."**

180. "Ve ma künte tetlu min kablihi min Kitabin ve lâ tehuttuhu Bi yemiynike izen lertabel mubtılun" **(29.Ankebût: 48)**
"Sen O'ndan (inzâl ettiğimiz BİLGİden) **önce** (Tevrat, İncil gibisinden) **bir kitap okumuyor ve onu sağ elinle de yazmıyordun...** (Demek ki genel anlamda okur - yazar olabilir... Furkan: 5) (Eğer okuyup yazıyor olsaydın) **o takdirde dediklerini çürütmek isteyenler elbette şüphe ederdi."**

181. "Bel Huve Kur'ânun Meciyd; Fiy Levhın Mahfuz" **(85.Burûc: 21-22)**
"Üstelik O, Kur'ân-ı Meciyd'dir. Levh-i Mahfuz'dadır!"

182. "Haa, Miiiym; vel kitabil mubiyn; İnna ce'alnaHU Kur'ânen 'Arabiyyen lealleküm ta'kılun" **(43.Zuhruf: 1-3)**
"Ha, Miim. O hakikati apaçık açıklayan BİLGİye yemin olsun... Kesinlikle biz Onu Arapça bir Kur'ân olarak meydana getirdik, tâ ki (anlayıp) **aklınızı kullanarak** (değerlendiresiniz)**!"**

183. "...ma ferratna fiyl Kitabi min şey'in..." **(6.En'am: 38)**

"...Biz "OKU"nası Kitap olan yaratılmışlar âleminde hiçbir şeyi eksik bırakmadık!.."

184. "HUvelleziy enzele aleykel Kitabe minhu ayatun muhkematun hünne Ümmül Kitabi ve uharu müteşabihat* fe emmelleziyne fi kulubihim zeyğun feyettebiune ma teşabehe minhübtiğael fitneti vebtiğae te'viylih* ve ma ya'lemu te'viylehu illAllâh* ver Rasihune fiyl ılmi yekulune amenna Bihi küllün min ındi Rabbina* ve ma yezzekkeru illâ ulül elbab" **(3.Âl-u İmran: 7)**
"'HÛ'dur; ki sana inzâl ettiği BİLGİ (Kitap) **işaretlerinin bir kısmı muhkemdir** (açık - net anlaşılır hükümler ihtiva eden)**, bilginin** (Kitabın) **anası - temelidir; diğerleri de müteşabihâttır** (teşbih - misal benzetme yollu anlatım)**. Kalplerinde zey** (art niyetli, olayı saptırmak isteyen düşünceye sahip) **olan kişiler, fitne amaçlı tevilini** (yorumunu - neye işaret ettiğini) **yapmak üzere müteşabih olanlarıyla hükmederler. Bunların tevilini** (kesin olarak ne kastedildiğini) **ancak Allâh bilir. İlimde Rasih olanlar** (derinlikli düşünenler)**: "İman ettik, onların tamamı Rabbimizin indîndendir" derler. Öze ermişlerden** (Ulül Elbab) **başkası bunu anlayamaz."**
185. "...ve tilkel'emsâlu nadribuhâ linNâsi le'allehüm yetefekkerun" **(59.Haşr: 21)**
"...İşte bu MİSALLERİ (sembolik anlatımları) **insanlara tefekkür etsinler diye veriyoruz!"**
186. "...ve kul, Rabbi zidniy 'ılma" **(20.TâHâ: 114)**
"...ve: 'Rabbim ilmimi arttır' de."

187. "...âteynâhu rahmeten min 'ındiNÂ ve 'allemnâhu min ledünNÂ 'ılmâ" **(18.Kehf: 65)**

"...biz Ona indîmizden (Hakikatini yaşatan) **bir rahmet vermiş ve yine Onda ledünnümüzden** (Tecelli-i sıfat olarak tahakkuk etme {mardiye} şuuru) **ilim açığa çıkarmıştık."**

188. "...kul hel yestevilleziyne ya'lemune velleziyne lâ ya'lemun* innema yetezekkeru ulül elbab" **(39.Zümer: 9)**
"De ki: 'Hiç bilenler ile bilmeyenler eşit olur mu? Sadece derin düşünebilen akıl sahipleri bunu anlayabilir.'"

189. "Ve evha Rabbüke ilenNahli..." **(16.Nahl: 68)**
"Rabbin bal arısına vahyetti ki..."

190. "Ve ma min dabbetin fiyl Ardı ve lâ tairin yetıyru Bicenahayhi illâ ümemün emsâlüküm*..." **(6.En'am: 38)**
"Yeryüzünde hareket eden hiçbir canlı ve iki kanadıyla uçmakta olan hiçbir kuş yoktur ki, sizin gibi topluluklar (belli bir sistem ve düzene bağlı olarak oluşmuş türler) **olmasınlar!"**

191. "...inne rahmetAllâhi kariybun minel muhsiniyn" **(7.A'raf: 56)**
"...Muhakkak ki Allâh Rahmeti muhsinlerden yakındır (açığa çıkar, ulaşır)**."**

192. "...yudıy'u ve lev lem temseshü nâr* Nûrun alâ Nûr*..." **(24.Nûr: 35)**
"...O ağacın yağı (şuurdaki hakikat müşahedesi) **neredeyse kendisine bir nâr** (arınma çalışmaları) **dokunmasa da ışık saçar! Nûr'un alâ nûr'dur** (Esmâ ilminin birimsel ilim sûretinde açığa çıkışı)**..."**
193. "İnna 'aradnel emanete ales Semavati vel Ardı vel cibali feebeyne en yahmilneha ve eşfakne minha ve hamelehel İnsan* innehu kâne zalumen cehula" **(33.Ahzâb: 72)**

“Muhakkak ki biz o Emaneti (Esmâ şuuruyla yaşamayı)**, semâlara** (benlik bilincine)**, arza** (bedene) **ve dağlara** (organlara) **önerdik de, onu yüklenmekten kaçındılar** (Esmâ bileşimleri onu açığa çıkarmaya elvermedi)**; ve ondan korktular! Onu, İnsan** (hilâfeti oluşturan Esmâ mânâlarını açığa çıkarma şuuru) **yüklendi! Muhakkak ki o zâlim** (hakikatini hakkıyla yaşamakta yetersiz) **ve cahildir** (sınırsız Esmâ'yı bilmede yetersizdir)**!”**

194. “Velleziyne cahedu fiyna lenehdiyennehüm sübüleNA* ve innAllâhe leme'al muhsiniyn” **(29.Ankebût: 69)**
“Biz'e (ermek için nefsine karşı) **savaş verenlere gelince, elbette onları yollarımıza ulaştıracağız... Kesinlikle Allâh, yakîn ehliyle** (ihsan sahibi {Allâh'a, görüyormuşçasına yönelen}) **elbette beraberdir!** (Mâiyet sırrı.)**”**

195. “İllelleziyne âmenû ve amilus salihati...” **(103.Asr: 3)**
“Ancak (hakikatlerine) **iman edip imanın gereğini uygulayanlar...”**
196. “...radıyAllâhu ‘anhüm ve radu ‘anHU...” **(98.Beyyine: 8)**
“...Allâh onlardan razı olmuştur ve onlar da O'ndan razı olmuşlardır (ilâhî özelliklerin tecellisi)**...”**

197. “...ve sekahüm Rabbuhüm şeraben tahura” **(76.İnsan: 21)**
“Rableri onlara şarab'en tahura (temiz şarap) **içirmiştir.** (Tüm bu cennet tanımlamaları, Ra'd: 35 ve Muhammed: 15'teki açıklamalarla vurgulandığı üzere; “meselül cennetilletiy” yani cennetin temsil - benzetme yollu misali anlatımıdır. Bu gerçeklik unutulmaya. A.H.)**”**

198. “SıbğatAllâh* ve men ahsenü minAllâhi sıbğaten...” **(2.Bakara: 138)**

"Allâh boyası! Allâh boyası ile boyanmış olmaktan güzel ne olabilir!.."

199. "...innAllâhe lâ yuhliful miy'ad" **(3.Âl-u İmran: 9)**
"...Şüphesiz ki Allâh vaadinden dönmez."

200. "Feemma men a'ta vetteka; Ve saddeka BilHüsna; Fesenüyessiruhu lilyüsra; Ve emma men bahıle vestağnâ; Ve kezzebe BilHüsna; Fesenüyessiruhu lil'usra" **(92.Leyl: 5-10)**
"Kim verir ve korunursa, El Hüsnâ'yı (en güzelini hakikati olarak) **tasdik ederse; böylece ona en kolayı kolaylaştırırız! Ama kim de cimrilik eder ve müstağni olursa** (arınmaya, korunmaya ihtiyaç duymazsa)**; El Hüsnâ'yı** (en güzelini hakikati olarak) **yalanlarsa; ona en zoru** (hakikatten ve Sünnetullâh'tan perdeli yaşamayı) **kolaylaştırırız!"**

201. "...ve Lillâhi alenNasi hıccül beyti menisteta'a ileyhi sebiyla*..." **(3.Âl-u İmran: 97)**
"...Gitmeye imkânı olan herkese Beyt'i hac etmek, insanlar üzerindeki Allâh hakkıdır..."

202. "Ela tukatilune kavmen nekesû eymanehüm ve hemmu Bi ıhracir Rasûli ve hüm bedeuküm evvele merratin, etahşevnehüm* fAllâhu ehakku en tahşevhü in küntüm mu'miniyn; Katiluhüm yüazzibhumullâhu Bi eydiyküm ve yuhzihim..." **(9.Tevbe: 13-14)**
"Yeminlerini bozmuş, Er Rasûl'ü (Rasûlullâh'ı) **yurdundan dışlamış ve üstelik sizinle ilk kez savaşa başlamış bir topluluğa karşı savaşmayacak mısınız? Onlardan çekiniyor musunuz? Haşyet duymanızı hak eden Allâh'tır, eğer iman edenler iseniz. Savaşın**

onlarla (ki)**, Allâh elleriniz olarak onları azaplandırsın, rezil etsin onları…"**
203. "Tûlicül leyle fiynnehari ve tûlicün nehara fiyl leyl* ve tuhricül hayye minel meyyiti ve tuhricül meyyite minel hayy* ve terzüku men teşâu Bi ğayri hisab" **(3.Âl-u İmran: 27)**
"Geceyi gündüze dönüştürürsün, gündüzü geceye dönüştürürsün. Diriyi ölüden çıkartırsın, ölüyü diriden çıkartırsın. Dilediğine hesapsız rızık (yaşam gıdası) **verirsin."**

204. "Ve lekad hâlâknaküm sümme savvernaküm sümme kulna lil melaiketiscüdu liAdeme, fesecedu illâ ibliys* lem yekün mines sacidiyn" **(7.A'raf: 11)**
"Gerçek ki, sizi yarattık… Sonra sizi şekillendirdik… Sonra meleklere 'Secde edin Âdem'e' dedik… İblis hariç secde ettiler; o secde edenlerden olmadı."

205. "Fe vesvese lehümeş şeytanu…" **(7.A'raf: 20)**
"Derken şeytan, benliklerini/bedenselliklerini fark ettirmek için onlara vesvese verdi…"

206. "Ve kasemehüma inniy leküma le minen nasıhıyn" **(7.A'raf: 21)**
"Ve onlara: 'Kesinlikle ben size nasihat edenlerdenim' diye de yemin etti."

207. "Fedellahüma Biğurur*…" **(7.A'raf: 22)**
"Böylece onları (vehimlendirerek - kendilerini beden yapı olarak kabul ettirerek) **aldattı** (bedenselliği fark ettirdi)**…"**

208. "…ve 'asa Ademu Rabbehu feğavâ" **(20.Tâhâ: 121)**
"…Âdem, Rabbine âsi oldu da yaşayışı bozuldu."

209. "...ve zeyyene lehümüş şeytanu a'malehüm fesaddehüm anissebiyli ve kânu müstebsıriyn" **(29.Ankebût: 38)**
"...Şeytan kendilerine yaptıklarını süsledi de onları (Hak) **yoldan engelledi... Gerçeği anlayacak hâlde olmalarına rağmen!"**

210. "Ve iz kulna lil Melaiketiscüdu liAdeme fesecedu illâ ibliys* kâne minel Cinni fefeseka an emri rabbih*..." **(18.Kehf: 50)**
"Hani biz meleklere 'Secde edin Âdem'e' dedik de İblis hariç hepsi hemen secde ettiler! İblis CİN (türün)**dendi;** (bu nedenle) **Rabbinin hükmüne** (hakikat ilmi yoktu {Cin türünde hakikat ilmi ve kader sistemi bilgisi yoktur - RUH İNSAN CİN Kitabı. A.H.}) **uymadı** (hakikatinden gelen bilginin gereğine, benliği dolayısıyla uymadı)**!"**

211. "İz kale Rabbüke lil Melaiketi inniy halikun beşeran min tıyn; Feizâ sevveytühu ve nefahtü fiyhi min ruhıy feka'u lehu sacidiyn; Fesecedel Melaiketü küllühüm ecme'un; İlla ibliys* istekbere ve kâne minel kâfiriyn" **(38.Sâd: 71-74)**
"Hani Rabbin Meleklere: 'Kesinlikle ben balçıktan (su + mineral) **bir beşer yaratacağım' demişti. 'Onu tesviye edip** (beynini oluşturup)**, o yapının içinden Ruhum'dan** (Esmâ mânâlarımdan) **nefhettiğimde** (açığa çıkardığımda {nefh yani üflemek, içten dışa şeklinde olur daima. A.H.}) **Ona secdeye kapanın** (hükümranlığını - tasarrufunu kabul edin)**!' O Meleklerin hepsi, toptan secde ettiler. İblis müstesna;** (bilincine dayanarak) **benlik tasladı ve hakikat bilgisini inkâr edenlerden** (karşısındakinin hakikatini göremeyenlerden) **oldu."**

212. "Kale ma mene'ake ella tescüde iz emertük* kale ene hayrun minhu, halakteniy min narin ve hâlâktehu min tıyn; Kale fehbıt minha fema

yekûnü leke en tetekebbera fiyha fahruc inneke mines sağıriyn” **(7.A’raf: 12-13)**
“Buyurdu: ‘Sana emrettiğimde seni secde etmekten engelleyen neydi?’... ‘Ben daha hayırlıyım Ondan; beni Nâr’dan (ateşten - radyasyon - bir tür dalga boyu yapı; {dikkat edile ki burada kullanılan ‘<u>nâr</u>’ kelimesi, cehennemdekileri yakacağı belirtilen ‘<u>nâr</u>’ kelimesiyle aynı anlamdadır. Bunun anlamı iyi düşünülmeli! A.H.}) **yarattın, Onu tıynden** (maddeden) **yarattın’ dedi. Buyurdu: ‘İn makâmından!.. Bir başkasına büyüklük taslama makâmı değildir bulunduğun makâm! Çık! Muhakkak ki sen** (böyle düşünmekle) **kendini küçülttün!’”**

213. “Kale enzırniy ila yevmi yüb’asûn” **(7.A’raf: 14)**
“‘(İnsanların ölüm sonrasında) **Bâ’s olacakları güne kadar bana mühlet ver’ dedi.”**

214. “Kale feBima ağveyteniy leak’udenne lehüm sıratakel müstekıym; Sümme leatiyennehüm min beyni eydiyhim ve min halfihim ve an eymanihim ve an şemailihim* ve lâ tecidü ekserehüm şakiriyn” **(7.A’raf: 16-17)**
“‘Yemin ederim ki, (yudillü men yeşau = dilediğine sapmayı yaşattırır; realitesince) **beni sapıttırmanın sonucu olarak, onlara engel olmak için senin sırat-ı müstakimine oturacağım! Sonra andolsun ki, onlara önlerinden** (hırslarını tahrik ederek - benliklerini yücelterek hakikati inkâra sürükleyerek)**, arkalarından** (gizli şirke yönelterek - saptırıcı fikirlerle)**, sağlarından** (senden alıkoyacak hayırları ilham ederek) **ve sollarından** (kötülükleri güzel - süslü göstererek) **geleceğim... Onların çoğunluğunu, verdiklerini değerlendiren olarak bulamayacaksın!’”**

215. “Kale feBi ızzetiKE le uğviyennehüm ecme’ıyn; İlla ‘ıbadeKE minhümül muhlesıyn” **(38.Sâd: 82-83)**
“(İblis) **dedi ki: ‘İzzetine** (karşı konulmaz gücüne) **yemin ederim ki, onların hepsini şaşırtıp** (kendilerini beden kabul ettirerek, bedenin zevkleri peşinde koşturarak; hakikatlerini oluşturan ruhun konusundan) **saptıracağım. Ancak onlardan ihlâsa erdirilmiş** (hakikatlerini yaşattığın) **kulların müstesna.’”**

216. “Leanehullah* ve kale leettehızenne min ıbadike nesıyben mefruda; Ve leüdıllennehüm ve le ümenniyennehüm ve le amürrennehüm fele yübettikünne azânelen’ami ve leamürennehüm fele yüğayyirunne halkAllâh* ve men yettehıziş şeytane veliyyen min dûnillâhi fekad hasira husranen mubiyna; Ye’ıduhüm ve yümenniyhim* ve ma ye’ıduhümüş şeytanü illâ ğurura” **(4.Nisâ’: 118-120)**
“(Oysa İblis - bedensel dürtüler) **Allâh’ın lânetine uğramıştır… İblis: ‘Senin kullarından bir mukadder pay alacağım… Elbette onları saptıracağım, onları boş heveslerde** (bedensellikte) **boğacağım; onlara emredeceğim de en’amın** (kendilerinden kurban olan davarların) **kulaklarını kesecekler ve dahi onlara emredeceğim, Allâh’ın yarattığını değiştirecekler.’ Kim Allâh’ı bırakır da şeytanı** (egosunu-bedensel dürtülerini) **yönetici edinirse, gerçekten o apaçık bir hüsrana uğramıştır. Onlara vaatlerde bulunur ve onlara umut verip sonu hüsrana çıkacak arzular peşinde koşturur.** (Oysa) **şeytan, aldanıştan başka bir şey vadetmemektedir.”**

217. “Ve inne aleyke la’netİY ila yevmid diyn” **(38.Sâd: 78)**
“Muhakkak ki, hüküm sürecine kadar lânetim (benden uzaklık) **senin üstündedir!”**

218. "Kalehbitu ba'duküm li ba'din adüvv*..." **(7.A'raf: 24)**
"Buyurdu: 'Birbirinize (bilinç - beden ikilisi) **düşman olarak** (kuvveler boyutunda yaşamaktan beden boyutunun şartlarını yaşamaya) **inin!'"**

219. "Ma entüm aleyhi Bi fatiniyn; İlla men huve salil cahıym" **(37.Sâffât: 162-163)**
"O'nun aleyhine (kimseyi) **ayartıp kandıramazsınız! Ancak cehennemî yanışa gidecekler müstesna."**

220. "Ve lekad saddeka aleyhim ibliysü zannehu fettebe'uhü illâ feriykan minel mu'miniyn; Ve ma kâne lehu aleyhim min sultanin illâ lina'leme men yu'minu Bil ahireti mimmen huve minha fiy şekkin..." **(34.Sebe': 20-21)**
"Andolsun ki İblis'in onların (insanların) **hakkındaki zannı doğru çıktı da, iman edenler dışındakiler ona tâbi oldular. Oysaki onun** (İblis)**, onlar üzerine bir zorlayıcı gücü yoktu! Sadece sonsuz gelecek yaşamına iman eden ile ondan kuşku duyanın farkı açığa çıksın diye bunu yaptık."**

221. "Ya ma'şeral cinni vel insi elem ye'tiküm Rusulün minküm yekussune aleyküm âyâtiy ve yünziruneküm lıkae yevmiküm hazâ* kalu şehidna alâ enfüsina ve ğarrethümül hayatüd dünya ve şehidu alâ enfüsihim ennehüm kânu kafiriyn" **(6.En'am: 130)**
"'Ey cin ve ins topluluğu, hakikate işaret eden mesajlarımı anlatan ve şu güne ulaşacağınız hakkında sizi uyaran, sizden Rasûller gelmedi mi?'... 'Kendi aleyhimize şahidiz' dediler... Dünya hayatı onları aldattı ve (sonuçta) **kendilerinin, hakikat bilgisini inkâr edenlerden olduklarına şahitlik ettiler!"**
222. "Vel Canne halâknahu min kablü min narisSemum" **(15.Hicr: 27)**

“Cann’ı da daha önce semum ateşten (gözeneklerden geçen, zehirleyici ateşten; ışınsal bedenle, cehennemdeki ateş, semum kelimesiyle tanımlanmıştır. A.H.) **yarattık.”**

223. “Ve halekalCanne min maricin min nar” **(55.Rahmân: 15)**
“Cann’ı (cin sınıfını - görünmez varlıkları) **da dumansız ateşten** (radyasyon - ışınsal enerji - elektromanyetik dalga bedenli) **yarattı.”**
224. “Ve iz sarafnâ ileyke neferen minel cinni yestemi’unel Kur’ân* felemma hadaruhu kalu ensıtu* felemma kudıye vellev ila kavmihim münziriyn; Kalu ya kavmena inna semi’na Kitaben ünzile min ba’di Musa musaddıkan lima beyne yedeyhi yehdiy ilel Hakkı ve ila tariykın müstekıym; Ya kavmena eciybu da’ıyAllâhi ve aminu Bihi yağfir leküm min zünubiküm ve yücirküm min azâbin eliym” **(46.Ahkaf: 29-31)**
“Hani cinden (insan gözünün görme alanı dışında kalan bir türden) **bir grubu, Kurân’ı işitip dinlesinler diye sana yöneltmiştik… Ona hazır olduklarında dediler ki: ‘Susun!’… Hüküm yerine gelince de uyarıcılar olarak toplumlarına döndüler! Dediler ki: ‘Ey halkımız… Biz, Musa’dan sonra inzâl edilmiş, öncekileri tasdikleyen, Hakk’a ve tarik-i müstakime yönlendiren bir Bilgi işitip dinledik. Ey kavmimiz… <u>DAÎALLÂH</u>** (Allâh davetçisine) (DAÎALLÂH; cinler O’nu DAÎALLÂH olarak görüp değerlendirmiştir, Rasûlullâh olarak değil. Postacı - elçi türü yaklaşımların temeli de bu kelimenin anlamına dayanır) **icabet edin ve O’na iman edin ki, bazı günahlarınızı bağışlasın; sizi feci bir azaptan korusun.’”**

225. “Ve ennehû kâne yekulu sefiyhuna ‘alAllâhi şatatâ; Ve enna zanenna en len tekulen’insu velcinnu ‘alAllâhi keziba; Ve ennehu kâne ricalun minel’insi ye’uzune Biricalin minelcinni fezadûhüm raheka” **(72.Cinn: 4-6)**

"'Doğrusu bizim kıt anlayışlımız, Allâh hakkında saçma iddiada bulunuyormuş! Biz gerçekten, ins ve cin Allâh hakkında asla yalan söylemez, diye zannetmiştik.' Doğrusu, insan türünden bazı rical (erkek veya kadın)**, cin türünden bazı ricale** (erkek veya kadın) **sığınırlar… Bu yüzden onların azgınlıklarını artırırlar."**

226. "İn yed'une min dûniHİ illâ inasen, ve in yed'une illâ şeytanen meriyda" **(4.Nisâ': 117)**
"O'nun dûnundakilere yönelenler, sadece cansız dişi putlara tapınmaktalar ve böylece de inatçı, hayırsız şeytana yöneliyorlar!"
227. "…innehümüt tehazüş şeyatıyne evliyâe min dunillâhi ve yahsebune ennehüm mühtedun" **(7.A'raf: 30)**
"…Muhakkak ki onlar (dalâlet hak olanlar)**, Allâh'ı bırakıp şeytanları** (saptıranları) **dostlar edindiler… Sanıyorlar ki kendileri hidâyet üzeredirler!"**

228. "Ve ce'alu Lillâhi şürekâelCinne ve halekahüm…" **(6.En'am: 100)**
"(Onlar bir de) **CİNNi** (görünmeyen varlıkları) **Allâh'a ortak kıldılar… Onları** (Allâh) **yaratmıştır!.."**

229. "Ve kayyadnâ lehüm kurenae fezeyyenu lehüm ma beyne eydiyhim ve ma halfehüm ve hakka aleyhimül kavlü fiy ümemin kad halet min kablihim minel cinni vel ins* innehüm kânu hasiriyn" **(41.Fussilet: 25)**
"Onlar için karînler (şeytanî fikirliler {cin veya ins}) **hazırladık ki;** (bu yakın arkadaşlar) **yapmakta olduklarını ve yapmayı hayal ettikleri arzularını onlara süslü gösterdiler! Cin ve insten, onlardan önce gelip - geçmiş ümmetler hakkındaki hükmü, bunlar aleyhine de hak oldu… Muhakkak ki onlar hüsrana uğrayanlardı!"**

230. "Ve ce'alu beynehu ve beynel cinneti neseba* ve lekad alimetil cinnetü innehüm lemuhdarun" **(37.Sâffât: 158)**
"O'nunla (Allâh ile) **cinler** (normal insan duyularının algılayamadığı bilinçli varlıklar) **arasında bir bağ oluşturdular!** (Onlara Allâh dûnunda tanrısallık atfettiler)**... Andolsun cinler de bilir ki, muhakkak onlar muhdarîndir** (zorunlu olarak huzurda hazır tutulacaklardır)**!"**
231. "İnnehu leyse lehu sultanun alelleziyne amenû ve alâ Rabbihim yetevekkelun; İnnema sultanuhu alelleziyne yetevellevnehu velleziyne hüm Bihi müşrikûn" **(16.Nahl: 99-100)**
"Gerçektir ki, onun (İblis ve neslinin) **iman eden ve Rablerine tevekkül edenler üzerinde bir sultası** (gücü) **yoktur! Onun sultası, sadece, kendisini velî edinenler** (ilham ettiği fikirlere uyanlar) **ve Rablerine ortak koşanlaradır!"**

232. "Ve yevme yahşurühüm cemiy'a* ya ma'şeral cinni kadisteksertüm minel ins* ve kale evliyaühüm minel insi Rabbenestemte'a ba'duna Bi ba'din ve belağna ecelenelleziy eccelte lena* kalennaru mesvaküm halidiyne fiyha illâ ma şaAllâh*..." **(6.En'am: 128)**
"(Allâh) **onları topluca haşrettiği gün: '<u>Ey cin topluluğu, gerçekten insanların çoğunluğunu hükmünüz altına aldınız</u>** (hakikatten uzaklaştırdınız)**!'** (der)**... İnsan** (türünden) **dostları olanlar şöyle der: 'Rabbimiz, birbirimizden karşılıklı yararlandık... İşte bizim için belirlediğin ecelimiz bize ulaştı'... Şöyle der: 'Ateş sizin mekânınızdır; Allâh dilemedikçe, orada ebedî kalıcılarsınız'"...**

233. "Elem a'had ileyküm ya beniy Ademe en lâ ta'budüş şeytan* innehu leküm 'adüvvün mubiyn; Ve enı'buduniy* hazâ sıratun müstekıym; Ve

lekad edalle minküm cibillen kesiyra* efelem tekûnu ta'kılun" **(36.Yâsiyn: 60-62)**
"Ey Âdemoğulları... Size ahdetmedim mi (bildirip bilgilendirmedim mi!) **şeytana** (bedene - hakikatinden habersiz bilince) **kulluk etmeyin, muhakkak ki o sizin için apaçık bir düşmandır! Bana kulluk edin** (hakikatin gereğini hissedip yaşayın)**! Sırat-ı müstakim budur"** (diye?)**. Andolsun ki** (kendinizi yok olup gidecek beden zannınız) **sizden pek çok cemaatleri saptırdı! Aklınızı kullanmadınız mı?"**

234. "...iz nada Rabbehu enniy messeniyeş şeytanu Bi nusbin ve azâb" **(38.Sâd: 41)**
"Hani Rabbine: 'Muhakkak ki şeytan (kendimi beden olarak hissediş) **bana bitkinlik ve azap yaşattı' diye nida etti."**

235. "Ve kul Rabbi eûzü BiKE min hemezâtiş şeyâtıyn; Ve eûzü BiKE Rabbi en yahdurûn" **(23.Mu'minûn: 97-98)**
"Ve de ki: 'Rabbim! (bedenselliğe çeken) **şeytanların vesveselerinden sana** (hakikatimdeki koruyucu Esmâ'na) **sığınırım. Ve sana** (hakikatimdeki koruyucu Esmâ'na) **sığınırım Rabbim, çevremde bulunmalarından.'"**

236. "Ya ma'şerel cinni vel'insi inisteta'tüm en tenfüzû min aktaris Semavati vel'Ardı fenfüzû* lâ tenfizûne illâ Bisultan; Fe Bi eyyi alai Rabbiküma tükezziban; Yurselu 'aleyküma şüvazun min narin ve nuhasün fela tentesıran" **(55.Rahmân: 33-35)**
"Ey cin ve ins topluluğu! Semâlar ve arzın aktarından (bedenlerinizin çekim gücünden) **çıkıp gitmeye gücünüz yeterse, hadi çıkın gidin** (bedensiz yaşayın)**! Kudretiniz olmadıkça** (kudret sıfatı sizde açığa çıkmadıkça) **geçip gidemezsiniz! Hakikat böyle iken, Rabbinizin**

(varlığınızı oluşturan Esmâ özelliklerinin - şuur ve bedeninizin) **nimetlerinin hangi birini sayarsınız yalan? İkinizin de üzerine Nâr'dan alev ve duman** (bilinç bulanıklığı) **irsâl edilir de başarılı olamazsınız!"**

237. "Feizen şakkatis Semau fekânet verdeten keddihan; Fe Bi eyyi alai Rabbiküma tükezziban" **(55.Rahmân: 37-38)**
"(Ölüm esnasında) **semâ** (benlik bilinci) **parçalanarak yanık yağ rengi alıp, gül misali** (hakikat müşahede edildiğinde)**! Hakikat böyle iken, Rabbinizin** (varlığınızı oluşturan Esmâ özelliklerinin - şuur ve bedeninizin) **nimetlerinin hangi birini sayarsınız yalan? "**

238. "Feyevmeizin lâ yüs'elu an zenbihi insün vela cann" **(55.Rahmân: 39)**
"İşte o süreçte ne ins ne de cin türü suçundan sorulmaz (doğal olarak yaptıklarının sonuçlarını yaşamaya başlarlar)**!"**

239. "Leterkebünne tabekan 'an tabak" **(84.İnşikak: 19)**
"Mutlaka siz, boyutlar değiştirerek o boyutların uygun bedenlerine dönüşeceksiniz!"

AHMED HULÛSİ KİMDİR? AMACI NEDİR?

Değerli okurum;

Ahmed Hulûsi kimdir, amacı nedir diye çok merak ediliyor...

Çok özetle anlatalım...

21 Ocak 1945 tarihinde İstanbul, Cerrahpaşa'da dünyaya gelmiş bulunan çocuğa annesi **Ahmed**, babası da **Hulûsi** adlarını koymuşlar.

18 yaşına kadar Hz. **Muhammed**'i dahi tanımayan bir zihniyetle yalnızca bir yaratıcıya inanmış ve **Din** konusundaki her sorusuna karşılık olarak **"sen bunları sorma, sadece denileni yap"** cevabını aldığı için de, hep din dışı yaşamıştır çevresindekilere göre!

Babasının vefatından üç gün sonra 10 Eylül 1963 günü annesinin ısrarıyla gittiği Cuma namazında, içine gelen bir ilhamla Din konusunu tüm derinlikleriyle araştırma kararı almış, o günden sonra beş vakit namaza başlamış ve abdestsiz dolaşmamaya karar vermiştir.

Din konusuna önce Diyanet'in yayınladığı on bir ciltlik **Sahihi Buhari** tercümesini, sonra tüm **Kütübi Sitte**'yi ve Rahmetli Elmalılı'nın **"Hak Dini"** isimli tefsirini okuyarak girmiştir. İki yıla yakın bir süre zâhir ilimleri itibarıyla olabildiğince geniş kaynakları incelemiş, yoğun riyâzatlar ve çalışmalarla kendini tasavvufa vermiş; ilk kitaplarını 1965 yılında yazdıktan sonra **kendindeki açılım ve hissedişleri** 1966 yılında yazdığı **TECELLİYÂT** isimli kitabında yayınlamıştır. Bu kitap onun 21 yaşındaki bakış açısını ve değerlendirmelerini ihtiva etmesi itibarıyla geçmiş yaşamı hakkında önemli bir değerlendirme kaynağıdır. 1965

yılında tek başına hacca gitmiş ve hayatı boyunca kendi yolunda hep tek başına yürümüştür!

Prensibi, **"Kimseye tâbi olmayın, kendi yolunuzu kendiniz çizin, Rasûlullâh öğretisi ışığıyla"** olmuştur.

1970 yılında AKŞAM Gazetesi'nde çalışırken RUH ve ruh çağırmalar konusunu incelemeye almış ve bu konuda Türkiye'de konusunda ilk ve tek kitap olan **"RUH İNSAN CİN"**i yayınlamıştır.

Kurân'daki **"dumansız ateş"** ve **"gözeneklere nüfuz eden ateş"** uyarılarının **"ışınsal enerjiye"** işaret ettiğini keşfetmesinden sonra, **Kurân**'ın işaret yollu açıklamalarını değerlendiren, bundan sonra dinsel anlatımdaki işaretlerin bilimsel karşılıklarını deşifre etmeye çalışan **Ahmed Hulûsi**, bu alanda ilk çalışmasını 1985 yılında **"İNSAN ve SIRLARI"** isimli kitabında açıklamıştır.

Daha sonraki süreçte **Kurân**'da kelimeler bazında yaptığı çalışmalarla keşfettiği gerçekleri hep çağdaş bilgilerle bütünleştirmiş; kendisini, **"DİN"** olayını, **ALLÂH** adıyla işaret edilenin tamamen entegre bir Sistem ve Düzen'i temeline oturtarak, Hz. Muhammed (AleyhisSelâm)'ın neyi anlatmak istediğini **"OKU"**maya vermiştir. Bu yolda edindiği bilgilerin bir kısmını kitapları ve internet aracılığıyla da toplumla paylaşmıştır.

<u>**İslâm Dini'ni, Kur'ân-ı Kerîm, Kütübi Sitte** (altı önde gelen kitap) **hadisleri temelinde**</u> kabul ederek inceleyen, geçmişteki ünlü tasavvuf sîmalarının çalışmalarını değerlendirerek **gereklerini yaşadıktan sonra**, bunları <u>**günümüz ilmiyle de birleştirerek değerlendiren ve mantıksal bütünlük içinde BİR SİSTEM olarak açıklayan**</u> **Ahmed Hulûsi**, insanların, kişiliğiyle değil, düşünceleriyle ilgilenmesini istemektedir.

Çünkü, bu alanda tek örnek Hz. Muhammed'dir!

Basit beyinler yaşamlarını, kişiliklerle ve doğal sonucu olarak dedikodu ve gıybetle tüketirlerken; gelişmiş beyinler, fikirlerle ve düşünce dünyasının verileriyle ömürlerini değerlendirirler!

Bu nedenledir ki, **Ahmed Hulûsi** kendisini ön plana çıkartmamakta, kitaplarına 40 yıla yakın zamandır **"soyadını"** koymamaktadır; insanların şu veya bu şekilde çevresinde bir halka oluşturmaması için... Bugün dahi, görüştüğü çok az sayıda insan vardır. Bu yüzden aşırı boyutlarda tepki almasına rağmen bu konudaki tutumunu ısrarla sürdürmektedir.

Anadolu'nun beş-altı yerinde bazı kişilerin kendilerini "Ahmed Hulûsi benim" şeklinde tanıtıp, çevrelerine insanlar toplayıp, onlardan maddi menfaat toplama girişimlerini duyunca da, kitaplarına resim koymak zorunda kalmış, bu suretle söz konusu sahtekârlığı önlemiştir.

Sürekli Sarı Basın Kartı sahibi gazeteci **Ahmed Hulûsi**, bu alan dışında profesyonel olarak hiçbir işle uğraşmamış, **hiçbir teşkilat, dernek, parti, cemaat üyesi olmamıştır.** Bütün yaşamı, **çağdaş bilimler-İslâm-Tasavvuf** araştırmalarıyla devam etmiş, **kitap ve yazılarıyla, sesli ve görüntülü sohbetlerinin tamamını internet üzerinden okuyucularına ücretsiz ve tam metin olarak indirilebilir şekilde yayınlamış İLK yazardır.** Tüm düşünce ve bakış açılarıyla beklentisiz olarak apaçık ortadadır!

28 Şubat öncesi şartlar dolayısıyla, eşi **Cemile** ile önce Londra'da bir yıl yaşayan **Ahmed Hulûsi**, 1997 yılında Amerika'ya yerleşmiş ve hâlen orada yaşamını sürdürmektedir.

Mevcut bilgileri ışığında, tamamen insanlardan uzak kendi **"köy"**ünde yaşamayı tercih edip, herkese, orijinal kaynaklara göre **Rasûlullâh'ı ve Kurân'ı aracısız olarak yeniden değerlendirmeyi** tavsiye etmektedir!

Zira, Hz. **Muhammed**'in açıkladığı **SİSTEM**'e göre, **"DİN ADAMI"** diye bir sınıf asla söz konusu değildir! Her fert direkt olarak **Allâh Rasûlü**'nü muhatap alıp **O**'na göre yaşamına yön vermek zorundadır! Tâbi olunması zorunlu tek kişi, **ALLÂH Rasûlü MUHAMMED MUSTAFA** AleyhisSelâm'dır. O'nun dışındaki tüm kişiler istişari mahiyetteki kişilerdir ve yorumları kimseyi bağlamaz!

Herkes yalnızca **Allâh Rasûlü** ve **KUR'ÂN** bildirilerinden mesûldür! Bunun dışında kalan tüm veriler kişilerin göresel yorumlarıdır ve kimseyi **BAĞLAMAZ!**

İşte bu bakışı dolayısıyla da **Ahmed Hulûsi** insanların kendi çevresinde toplanmasını veya kendisine tâbi olmasını kesinlikle istememektedir. Anlattıklarının sorgulanmasını, araştırılmasını tavsiye etmektedir. Bana inanmayın, yazdıklarımın doğruluğunu araştırın, demektedir!.. Bu yüzden de insanlardan uzak yaşamayı tercih etmektedir.

Bu bakışı dolayısıyladır ki, Ahmed Hulûsi'nin ne bir tarikatı vardır, ne bir cemiyeti ve ne de herhangi bir isimle anılan topluluğu!

Ahmed Hulûsi, çeşitli çevrelerce **kendisine yakıştırılan her türlü pâye, ünvan ve etiketlerden berîdir! O, sadece Allâh kuludur!**

Kimseden **<u>maddi veya siyasî, ya da manevî</u>** bir beklentisi olmayıp, yalnızca **kulluk ve bir insanlık borcu** olarak **bilgilerinin bir kısmını okuyucularıyla paylaşmaktadır.**

Ahmed Hulûsi, yalnızca...

Düşünebilen beyinlerle düşüncelerini paylaşmaya çalışan bir düşünürdür!

Hepsi, bundan ibaret!

Hiçbir yazılı, sesli veya görüntülü eserinin TELİF HAKKI OLMAYAN yazarın eserleri, pek çok değerlendiren tarafından orijinaline uygun olarak bastırılıp, karşılıksız olarak çevrelerine dağıtılmaktadır... Bugün milyonlarca ailenin evinde **Ahmed Hulûsi** imzalı eserlerin var olması, onun için yeterli şereftir.

Bu konulardaki detaylı çalışmaları aşağıdaki bazı internet sitelerinden inceleyebilir, dilediklerinizi tümüyle kendi bilgisayarınıza indirebilirsiniz.

www.ahmedhulusi.org

www.okyanusum.com

www.allahvesistemi.org

Sonuç olarak şunu vurgulayayım...

Herkesin görüşü kendi bilgi tabanının sonucu kadardır! **Bu eserleri kendiniz değerlendirmeye çalışın! Yazarla değil, yazılanla ilgilenin.** Sizlere karşılıksız olarak verilen bu **Allâh hibesi ilmi** hakkıyla inceleyin.

Ebedî yaşamınıza yön verebilecek düzeyde Allâh ve Sistemi'ni (Sünnetullâh'ı) **anlatan** bu eserler umarım sizlere yeni ufuklar açar.

Saygılarımla,

AHMED HULÛSİ

AHMED HULÛSİ'NİN ÜCRETSİZ OLARAK HEDİYE EDİLEN ESERLERİ

1. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ, 2009
   (Semih Sergen'in sesinden "KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ" CD'si ile birlikte)
2. DUA VE ZİKİR, 1991
3. YAŞAMIN GERÇEĞİ, 2000
4. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI, 1997
5. HZ. MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH, 1989
6. YENİLEN, 2005

Hayırseverler tarafından basılan bu eserlerden, http://www.ahmedhulusi.org/kuran_talep.php linkindeki formu dolduran kişilere, yalnızca nakliye ücreti karşılığında ve her adrese birer tane olmak üzere yollanacaktır.
Bu eserlerin temin edilebileceği adres aşağıdaki gibidir:

DAĞITIM MERKEZİ: Kuyumcukent Yan Hizmetler Binası 1.Kat 1.Yol No: 5 Yenibosna/ İSTANBUL

Tel: 0212 603 19 20
www.kuraniste.org

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

AHMED HULÛSİ'NİN DİĞER KİTAPLARI

1. MANEVÎ İBADETLER REHBERİ, 1965
2. EBU BEKİR ES SIDDÎK, 1965
3. TECELLİYÂT, 1967
4. RUH İNSAN CİN, 1972
5. İNSAN VE SIRLARI (1-2), 1986
6. DOST'TAN DOSTA, 1987
7. HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH, 1989
8. EVRENSEL SIRLAR, 1990
9. Gavs-ı Â'zâm ABDULKÂDİR GEYLÂNÎ "GAVSİYE" AÇIKLAMASI, 1991
10. DUA VE ZİKİR, 1991
11. HAZRETİ MUHAMMED NEYİ "OKU"DU?, 1992
12. AKIL VE İMAN, 1993
13. MUHAMMED MUSTAFA (a.s.) (1-2), 1994
14. KENDİNİ TANI, 1994
15. TEK'İN SEYRİ, 1995
16. İSLÂM, 1996
17. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI, 1997
18. OKYANUS ÖTESİNDEN (1-2-3), 1998
19. SİSTEMİN SESLENİŞİ (1-2), 1999
20. "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ, 1999
21. CUMA SOHBETLERİ, 2000
22. MESAJLAR, 2000
23. YAŞAMIN GERÇEĞİ, 2000
24. BİLİNCİN ARINIŞI, 2005
25. "B" SIRRIYLA İNSAN VE DİN, 2005
26. YENİLEN, 2007
27. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ, 2009

(*Semih Sergen'in sesinden "KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ" CD'si ile birlikte*)

AHMED HULÛSİ'NİN VİDEO SOHBETLERİ

A. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ

1. Kurân'ı Anlamak İçin Ön Bilgi
2. Semih Sergen'in Sesinden Türkçe "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü" Okunuşu
3. Abdulbasît Abdussamed'in Sesinden Arapça Orijinal Okunuşu ile Birlikte "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü"

B. SON SOHBETLER

1. Hologram Dünyan
2. Beyin Sırları
3. Beyin – Dua Mekanizması
4. Ehl-i Beyt'te Namaz

C. İNSAN VE DİN SOHBETLERİ

1. Ben "Muhammedî"yim
2. Kaynaktan Yarına
3. Kurân'ın Ruhu
4. Salât (Namaz) Ne İçin?
5. Hz. Muhammed'e İman
6. Tanrı(!)nın Ayak Sesleri
7. Hazineyi Okumak
8. Sünnet Ne Değildir?
9. Püf Noktası
10. Hz. Muhammed Farkı
11. Eski ve Yeni
12. Sünnetullâh
13. Sünnet-i Rasûlullâh
14. Bi-izni-hi
15. Enfüste ve Âfakta
16. "Tanrı Merkezli Din"mi?
17. İlim - İrade - Kudret

D. YENİLEN SOHBETLERİ

1. Tanrı Ulu mudur?
2. Anladığım İslâm

E. İSLÂM VE BİLİM (1990-1997)

1. Dostça Bir Söyleşi
2. “Tanrı” mı “Allâh” mı?
3. Allâh’ı Tanıyalım - 1
4. Allâh’ı Tanıyalım - 2
5. Sohbet
6. Hakikat
7. Uyanış
8. Üst Madde
9. Dost’tan Dosta
10. Ruh Cin Melek
11. Sorular ve Cevaplar
12. Kaza ve Kader
13. Kader ve Astroloji

F. KONFERANSLAR

1. Hamburg Konferansı
2. Gelsenkirchen Konferansı
3. Berlin Konferansı
4. Londra Konferansı
5. İzmir Konferansı
6. Antalya Konferansı
7. Antalya Falez Sohbeti
8. Bebek Sohbeti

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.
* Ahmed Hulûsi'nin yabancı dillere çevrilmiş tüm eserlerine www.ahmedhulusi.org adresinden ulaşabilirsiniz.

AHMED HULÛSİ'NİN SESLİ SOHBETLERİ

A. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ

1. Kurân'ı Anlamak İçin Ön Bilgi
2. Kur'ân-ı Kerîm Çözümü ile İlgili Önemli Açıklama
3. Kur'ân-ı Kerîm'in Çözümü
4. Zorunlu Bir Uyarı
5. Allâh Esmâ'sındaki Muazzam, Muhteşem ve Mükemmel Özellikler (Esmâ ül Hüsnâ)
6. Semih Sergen'in Sesinden Türkçe "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü" Okunuşu

B. YENİLEN SOHBETLERİ

1. Anladığım İslâm
2. Şeriat Devleti
3. Açık Konuşalım
4. Tanrı Ulu mudur?
5. Yanmamak için
6. Taoizm-Budizm-Totemizm-İslâm
7. Salâvat ve Ayna Nöronlar
8. Kurân'ı Neden Anlamıyoruz?
9. Kur'ân ve Yeni Çağ
10. Kur'ân Mucizesi "Ekber"iyet
11. Kur'ân Sırlarının Derinliğine
12. Muhteşem Kaynak
13. Örtülen Gerçekler
14. Allâh Rasûlü'ne Gerçekten İman Ediyor muyuz?
15. "İman" Neye?
16. Muhteşem İrsâl
17. "İlmî Sûret" ve Hologram
18. Niçin "Data"?
19. "Nokta"ndaki Kudret
20. Yenilenin Artık

C. SESLİ KİTAPLAR

1. Hz. Muhammed'in Açıkladığı Allâh
2. İslâm
3. İslâm'ın Temel Esasları
4. Hz. Muhammed Neyi Okudu?
5. Akıl ve İman

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.
* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserleri **KİTSAN**'dan temin edilebilir.

AHMED HULÛSİ'NİN TV SOHBETLERİ

A. ASTROLOJİ SOHBETLERİ (15 Bölüm) – TRT2 (1992)

B. EVRENSEL GERÇEKLER (36 Bölüm) – FLASH TV (1993)

C. KIRMIZI KOLTUK SÖYLEŞİ – STAR TV (2003)

D. EXPO TV (2005)

1. Selâm
2. Sünnet
3. Kurân'ın Ruhu
4. "B" Sırrı
5. Bismillâh
6. Allâh'a İman
7. Kilitlenmişlik
8. İsimler
9. Neyi "Oku"du?
10. Sünnetullâh
11. Din Adına
12. Muhammed Farkı
13. Ölüm
14. İbadet
15. Namaz
16. İlim - İrade - Kudret
17. Tanrı Merkezli
18. Ruhlar
19. Reenkarnasyon
20. Sistem
21. Oruç ve Zekât
22. Beyin ve Dua
23. Hac
24. Kadir
25. Akıl - İman
26. Kanmayın
27. Faytoncu
28. Muhammedî
29. Hazine
30. Veda

AHMED HULÛSİ'NİN YABANCI DİLLERE ÇEVRİLMİŞ KİTAPLARI

1. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ
İngilizce (Yeni)

2. İNSAN VE DİN
İngilizce (Yeni)

3. TEK'İN SEYRİ
İngilizce (Yeni)

4. EVRENSEL SIRLAR
İngilizce (Yeni Çeviri), Fransızca

5. HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH
İngilizce (Yeni Çeviri), Almanca (Yeni Çeviri), Fransızca, İspanyolca, Rusça, Azerice, Arnavutça

6. İSLÂM
Almanca, Fransızca, İspanyolca, Rusça, Arnavutça

7. SİSTEMİN SESLENİŞİ 1-2
Almanca, Fransızca

8. DİN'İN TEMEL GERÇEKLERİ
Almanca, Fransızca

9. YAŞAMIN GERÇEĞİ
İngilizce (Yeni Çeviri), Almanca, Fransızca, Flemenkçe, Boşnakça, Rusça

10. DOST'TAN DOSTA
Fransızca

11. MESAJLAR
Fransızca

12. TECELLİYÂT
İngilizce (Yeni Çeviri)

13. RUH İNSAN CİN
İngilizce

14. DUA VE ZİKİR
İngilizce (Yeni), Almanca (Yeni Çeviri), Azerice

15. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI
Azerice

16. KENDİNİ TANI
İngilizce

* Ahmed Hulûsi'nin yabancı dillere çevrilmiş kitap ve videolarına www.ahmedhulusi.org adresinden ulaşabilirsiniz.

AHMED HULÛSİ'NİN ÜCRETSİZ IPHONE, IPAD VE PODCAST UYGULAMALARI

A. IPHONE UYGULAMALARI

1. Kur'ân Çözümü
2. Dua ve Zikir
3. Esmâ ül Hüsnâ
4. Dost'tan Dosta

B. IPAD UYGULAMALARI

1. Kur'ân Çözümü
2. Dua ve Zikir
3. Esmâ ül Hüsnâ

B. PODCAST UYGULAMALARI

1. Ahmed Hulusi – Kur'ân-ı Kerîm Çözümü – Türkçe
2. Ahmed Hulusi – Kur'ân-ı Kerîm Çözümü – Arapça
3. Ahmed Hulusi – Son Sohbetler
4. Ahmed Hulusi – İnsan ve Din Sohbetleri
5. Ahmed Hulusi – Yenilen Sohbetleri
6. Ahmed Hulusi – İslâm ve Bilim 1990-1997
7. Ahmed Hulusi – Evrensel Gerçekler – Flash TV 1993
8. Ahmed Hulusi – Astroloji Sohbetleri – TRT2 1992
9. Ahmed Hulusi – Konferanslar
10. Ahmed Hulusi – Expo TV Sohbetleri 2005
11. Ahmed Hulusi – Star TV Kırmızı Koltuk

* Ahmed Hulûsi'nin eserlerinin yeni uygulamaları ile ilgili duyuruları www.ahmedhulusi.org adresinden takip edebilirsiniz.

NOTLAR

Notes

[←1]

Konuyla ilgili daha geniş metinleri **"Hz. Muhammed'in Açıkladığı Allâh"**, **"Sistemin Seslenişi", "Kendini Tanı", "Dua ve Zikir"** kitaplarından okuyabilirsiniz.

[←2]

Rahmâniyet ve Rahıymiyet konusu için **"İslâm'ın Temel Esasları"** kitabına bakınız.

[←3]

Bu konuyu **"KENDİNİ TANI"** kitabında da detaylı anlatmıştık...

[←4]

http://www.unisci.com/stories/20022/0516026.htm linkinden yazının orjinalini okuyabilirsiniz**.**

[←5]

Daha üst boyuttakilerle ilgili bazı düşüncelerimizi ise **"İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI"** isimli kitabımızın **"Namaz"** bölümünde paylaşmıştık... Web sitemizden online okunabilir adı geçen kitaptan isteyenlerce.

[←6]

"TEK'İN SEYRİ" kitabını okuyun bu konunun açıklaması olarak lütfen.

[←7]

Bu konudaki hadisler **"İNSAN VE SIRLARI"** isimli kitabımızın **"Kıyamet Alâmetleri"** bahsinde okunabilir.